

การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่มีตัวเอกเป็นสตรี
จากเทพปกรณัมกรีก

นางสาวณัฐพร ลิ้มประสิทธิ์วงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารการแสดง ภาควิชาวาริชวิทยาและสื่อสารการแสดง
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

NARRATIVE AND CHARACTER-BUILDING IN FILM AND TELEVISION DRAMA WITH
FEMALE PROTAGONIST FROM GREEK MYTHOLOGY

Miss Nuttaporn Limprasitwong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Performing Arts

Department of Speech Communication and Performing Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และ
ละครโทรทัศน์ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจากเทพปกรณัมกรีก

โดย

นางสาวณัฐพร ลิ้มประสิทธิ์วงศ์

สาขาวิชา

สื่อสารการแสดง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ธิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.จิรยุทธ์ สินธุ์พันธ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ธิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน)

ณัฐพร ลิ้มประสิทธิ์วงศ์ : การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และละคร
โทรทัศน์ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจากเทพปกรณัมกรีก . (NARRATIVE AND CHARACTER-BUILDING
IN FILM AND TELEVISION WITH FEMALE PROTAGONISTS FROM GREEK
MYTHOLOGY)

อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, หน้า233.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องและลักษณะตัวละครสตรีในภาพยนตร์และละคร
โทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี เป็นการวิจัยโดยศึกษาเนื้อหาหรือวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อ
สังเคราะห์หากวิธีการเล่าเรื่องและลักษณะของตัวเอกสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีก โดยศึกษา
ภาพยนตร์นานาชาติจำนวน 8 เรื่อง และละครโทรทัศน์จำนวน 4 เรื่อง ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์แบ่งได้เป็น3ประเภท ได้แก่ 1.1 ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่
ยึดตามบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิม คือภาพยนตร์ที่ยึดองค์ประกอบการเล่าเรื่องตามบทละครเดิมอย่างชัดเจน ได้แก่
Antigone (Yorgos Javellas,1961 กรีก), *Electra*(Mihalis Kakogiannis, 1962 กรีก), *The Trojan Women*(Mihalis
Kakogiannis,1971 กรีก) และ *Iphigenia* (Mihalis Kakogiannis, 1977 กรีกและอังกฤษ)1.2 ภาพยนตร์และละคร
โทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสม คือภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่นำข้อมูลของตำนานเทพปกรณัม
มาจากหลายแหล่งและมีการนำมาตีความใหม่ โดยรักษารูปองค์ประกอบการเล่าเรื่องไว้บางส่วน ได้แก่ *Helen of Troy*
(Robert Wise,1956 อเมริกา), *Helen of Troy*(John Kent Harrison,2003 อเมริกา), *Medea* (Pier Paolo Pasolini
,1969 อิตาลี) และ *Medea* (Lars Von Trier,1988 เดนมาร์ก)1.3 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์กรีกที่ได้รับอิทธิพลเค้า
โครงเรื่องจากเทพปกรณัมกรีก คือภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่นำเค้าโครงจากเทพปกรณัมมาสร้างสรรค์และตีความ
ใหม่โดยรักษารูปองค์ประกอบการเล่าเรื่องเดิมไว้เป็นส่วนน้อย ได้แก่ *เพลิงพิศวาส*(ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล,1984 ไทย) *ชั่ว
ฟ้าดินสลาย* (ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล,2010 ไทย) *Medea* (Theo Van Gogh,2005 เนเธอร์แลนด์) และ *Mourning
Becomes Electra* (Nick Havinga ,1978 อเมริกา)

2.ลักษณะของสตรีที่ปรากฏออกมาตามการสร้างสรรค์ มี 4 แบบ ได้แก่ 2.1 ลักษณะของวีรสตรี คือผู้หญิงที่
ยอมสละชีวิตเพื่อชาติ ได้แก่ อีพีเจโนอา และแอนทิโกเน 2.2 ลักษณะของสตรีที่เป็นเหยื่อ คือผู้หญิงที่ตกอยู่ในสภาพที่
เสียเปรียบ แบ่งได้เป็นสี่ประเภท ดังนี้ 2.2.1 สตรีที่เป็นเหยื่อของสงคราม ได้แก่เฮคิบา อันโดรมาคี และคัสแซนดรา
2.2.2 สตรีที่เป็นเหยื่อจากปัญหาภายในครอบครัว ได้แก่ อีเล็กทรา และลาวิโนอา 2.2.3 สตรีที่เป็นเหยื่อจากเพศสภาพ
ได้แก่ มีเดีย (1988) และเฮเลน (2003) 2.2.4 สตรีที่เป็นเหยื่อของบุรุษเพศ ได้แก่ มีเดีย (1969) และมีเดีย (2005) 2.3
ลักษณะของสตรีที่มีพลังเหนือบุรุษเพศ คือผู้หญิงที่ใช้ลักษณะพิเศษ ที่สามารถดึงดูดเพศตรงข้าม ได้แก่ เฮเลน (1971)
ปรารธนา และ ยูพีดี และ2.4 ลักษณะของสตรีที่มีความสมบูรณ์แบบ คือตัวละครที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน
ได้แก่ เฮเลน (1956)

ภาควิชา วาทยุทธศาสตร์และสื่อสารการแสดง

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สื่อสารการแสดง

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา 2554

5284670928 : MAJOR PERFORMING ARTS

KEYWORDS : GREEK MYTHOLOGY /FEMALE / FILM /TELEVISION DRAMA/ NARRATIVE

NUTTAPORN LIMPRASITWONG : NARRATIVE AND CHARACTER-BUILDING IN
FILM AND TELEVISION WITH FEMALE PROTAGONISTS FROM GREEK
MYTHOLOGY. ADVISOR : ASSOC.PROF THIRANAN ANAWAJSIRIWONGS, 233
pp.

The purpose of this research is to study the narrative and females character-building. Eight films and four television dramas are chosen for analyzing the narrative influenced from Greek mythology and the characteristic of female protagonists by using textual analysis method. The results of this thesis convey the following:

1. The narrative strategy in films and television dramas from Greek mythology can be divided into three groups. First, *Greek mythology films based on Greek mythology drama* which maintain narrative elements; *Antigone* (Yorgos Javellas,1961 Greece), *Electra* (Mihalis Kakogiannis, 1962 Greece), *The Trojan Women* (Mihalis Kakogiannis,1971 Greece) and *Iphigenia* (Mihalis Kakogiannis, 1977 Greece and United Kingdom).Second, Greek mythology films and television dramas based on different versions of Greek mythology which new interpretation; *Helen of Troy* (Robert Wise,1956 USA.), *Helen of Troy*(John Kent Harrison,2003 USA.), *Medea* (Pier Paolo Pasolini ,1969 Italy) and *Medea* (Lars Von Trier,1988 Denmark). Third, Greek mythology films and television dramas,which are influenced by Greek mythology plot, are reinterpreted. Few narrative elements of the mythology are retain. Such films and television dramas are *Plemg-Pid-Sa-Was* (M.L. Pundhevanop Dhewakul,1984 Thailand) *Eternity* (M.L. Pundhevanop Dhewakul,2010 Thailand) *Medea* (Theo Van Gogh,2005 Netherland) and *Mourning Becomes Electra* (Nick Havinga ,1978 USA.)

2. The characteristic of female protagonists in films and television drama from Greek mythology can be categorized into four groups. The first group is heroine protagonists; Iphigenia and Antogone. The second group is victimized female protagonists which can be divided as follow
1.The War Victims; Hecuba Andromache and Cassandra
2. The victim of family Problem; Electra and Lavinia
3. The victim of gender orientation; Medea (1988) and Helen (2003)
4. The victim of men's deception ; Medea(1969) and Medea(2005). The third group is superior female protagonists; Helen (1971), Pradthana and Yoopadee. The last group is ideal female protagonist; Helen(1956)

Department : Speech Communication Student's Signature
and Performing Arts Advisor's Signature

Field of Study : Performing Arts

Academic Year : 2011

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้เพราะด้วยความกรุณาและคำแนะนำ อันมีประโยชน์ จากรองศาสตราจารย์ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำชี้แนะ คำปรึกษา มุมมอง และกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จ อาจารย์ ดร.จิรยุทธ์ สีนุพันธ์ ประธานกรรมการสอบ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ และความรู้ เกี่ยวกับวิธีการวิจัย รวมทั้งคำติชม และ อาจารย์ กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน ที่ให้เกียรติมาเป็น กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ให้ความอนุเคราะห์ด้านภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ รวมทั้งความรู้ด้านข้อมูลซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบ พระคุณคุณ อาจารย์สาขาสื่อสารการแสดงทุกคนได้ให้ความรู้ ด้าน ศิลปะการแสดงและคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและตำนานเทพปกรณัมซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าศึกษางานชิ้นนี้

ขอขอบคุณผู้กำกับและผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ทั้ง 12 เรื่องที่ได้ สร้างสรรค์ผลงานอันมีประโยชน์และหลากหลายแง่มุม ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยในยุครีกทุกท่านตั้งแต่ไฮเมอรัจนถึงโอวิดที่เรียงร้อยตำนานต่างๆและได้รับการสืบทอดมาจนปัจจุบัน สิ่งที่ได้จากการสร้างสรรค์ต่างๆจากพวกท่านทั้งหลายมิใช่เพียงวิทยานิพนธ์เล่มนี้แต่คือความคิดและมุมมองใหม่ๆ

ขอขอบพระคุณคุณแม่ คุณพ่อ คุณป้าและทุกคนในครอบครัว ที่เข้าใจ ให้โอกาส ให้กำลังใจ และให้ทุนทรัพย์เพื่อให้งานเรียนของข้าพเจ้าสำเร็จได้ ขอขอบคุณ พี่ ๆ ที่ช่องเอิร์ททุกคนที่ เข้าใจและให้การสนับสนุนในทุกเรื่อง เพื่อนๆภาษาและวรรณคดีอังกฤษทุกคนที่คำแนะนำและ คำปรึกษา เพื่อนๆสื่อสารการแสดงทุกคนที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือกันเสมอมา

และขอขอบคุณในความช่วยเหลือของทุกๆคนที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหาการทำวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์.....	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดเทพปกรณัมกรีก.....	10
2.2 แนวคิดภาพยนตร์และละครโทรทัศน์.....	37
2.3 แนวคิดการสร้างตัวละคร (Characterization) และการดัดแปลงสื่อ.....	46
2.4 แนวคิดสตรีนิยมในสื่อสารมวลชน.....	51
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	55
3.1 แหล่งข้อมูล.....	55
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
3.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
3.4 การนำเสนอข้อมูล.....	68

4. ลักษณะความสัมพันธ์ของเรื่องเล่าจากเทพปกรณัมสู่ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์....	69
4.1 ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมในการเล่าเรื่อง...	70
4.2 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสม.....	76
4.3 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีก.....	102
5. การสร้างตัวละครและภาพลักษณ์สตรี.....	125
5.1 การสร้างตัวละครสตรีให้ภาพออกมาเป็นวีรสตรี.....	126
5.2 การสร้างตัวละครสตรีให้มีภาพออกมาเป็นเหยื่อ.....	134
5.2.1 สตรีที่เป็นเหยื่อของสงคราม.....	135
5.2.2 สตรีที่เป็นเหยื่อจากปัญหาภายในครอบครัว.....	140
5.2.3 สตรีที่เป็นเหยื่อจากเพศสภาพ.....	153
5.2.4 สตรีที่เป็นเหยื่อของบุรุษเพศ.....	164
5.3 การสร้างตัวละครสตรีให้มีพลังเหนือบุรุษ.....	175
5.4 การสร้างตัวละครสตรีให้เป็นสตรีที่สมบูรณ์แบบ.....	193
6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	207
สรุปผลการวิจัย.....	207
อภิปรายผลการวิจัย.....	212
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	213
ข้อเสนอแนะ.....	214
รายการอ้างอิง.....	215
ภาคผนวก.....	218
ภาคผนวก ก	219
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	233

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1.1	ภาพตะเกียงโรมันสำริด อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี อายุประมาณ พ.ศ.6-10 คาดว่าหล่อขึ้นที่เมืองอเล็กซานเดรีย อียิปต์ เมื่ออยู่ใต้ การปกครองของโรมัน.....	1
ภาพที่ 1.2	ภาพเทพีอิธีน่าบนแจกันสมัย460 - 450 ก่อน คริสตศักราช.....	4
ภาพที่ 1.3	ภาพจิตรกรรมของHelenในยุคต่างๆ.....	5
ภาพที่ 1.4	เฮเลนในภาพยนตร์.....	6
ภาพที่ 2.1	อิสเมเนและแอนทิกอเน วาดโดย Emil Teschendorff ค.ศ.1823...	15
ภาพที่ 2.2	Anthony Frederick Augustus SandysวาดMedea ในปี1868.....	17
ภาพที่ 2.3	หินอ่อนแกะสลักเล่าชีวิตของมีเดียตั้งแต่พบเจสันจนจบ ใน พิพิธภัณฑ์ALTES BERLIN GERMANY.....	22
ภาพที่ 2.4	Leda and Swan วาดโดย Da Vinci ปี1508.....	23
ภาพที่ 2.5	The Rape of Helen วาดโดย Tintoretto ช่วงปี1578-1579.....	25
ภาพที่ 2.6	ภาพวาดอิฟิเจในอาบนฝาดั้งในศตวรรษที่1.....	28
ภาพที่ 2.7	การบูชาอิฟิเจในอา วาดโดย GIOVANNI BATTISTA TIEPOLOในปี1757.....	29
ภาพที่ 2.8	ภาพโคลเทมเนสทราหลังสังหารอะกาเมนอน.....	30
ภาพที่ 2.9	อิเล็กทราหน้าหลุมศพบิดา วาดโดย Frederic Lord Leighton, 1869.....	31
ภาพที่ 2.10	ภาพเฟรดา วาดโดย Alexandre Cabanel (1880).....	33
ภาพที่ 2.11	ภาพอันดรอมาตีคร่ำครวญถึงการตายของเฮคเทอร์ โดย Jacques-Louis David, 1783.....	36
ภาพที่ 2.12	แอสแกซซ์และคัสแซนดรา วาดโดย Solomon Joseph Solomon ปี 1886.	37
ภาพที่ 4.1	วิธีการดัดแปลงเนื้อหาในภาพยนตร์.....	72

ภาพที่ 4.2	ภาพของอะกาเมมนอนและอิลีกทราเมื่อพบกันอีกครั้งแรก.....	73
ภาพที่ 4.3	ภาพหลังสงครามเมืองทรอย.....	73
ภาพที่ 4.4	ภาพของนางกำนัลของอิฟีเจในอา1.....	75
ภาพที่ 4.5	ภาพของนางกำนัลของอิฟีเจในอา2.....	75
ภาพที่ 4.6	ภาพเหล่าชาวบ้านในเรื่องElectraกำลังร้องเพลง.....	75
ภาพที่ 4.7	ภาพของคอร์รัสในภาพยนตร์เรื่อง <i>The Trojan Women</i>	76
ภาพที่ 4.8	ภาพของเหล่าแม่ทัพหรือเหล่าอำมาตย์ที่กำลังเล่าถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น.....	76
ภาพที่ 4.9	ภาพของปารีสเลือกเคอราพรูบั่นเทพีอะโฟรไดติก่อนออกเดินทาง ไปสปาร์ตา.....	77
ภาพที่ 4.10	ภาพของเฮเลนและปารีสเมื่อพบกันครั้งแรก.....	78
ภาพที่ 4.11	ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคตั้งแต่อยู่ที่สปาร์ตา...	79
ภาพที่ 4.12	ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคเมื่ออยู่ทรอย.....	79
ภาพที่ 4.13	ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคตั้งแต่ทรอย.....	80
ภาพที่ 4.14	ภาพของปารีสที่มีความกล้าหาญสมชายชาติวี.....	80
ภาพที่ 4.15	อะคิลลิสทำพิธีฝังศพให้แพโทรคลัส (ชาย) แอสเทอรัลอันโดรมาตี ก่อนออกไปรบ(ขวา).....	81
ภาพที่ 4.16	โอดิสซุสวางแผนสร้างม้าไม้(ชาย) ชาวทรอยนำม้าไม้เข้ามาในเมือง ทรอย(ขวา)	81
ภาพที่ 4.17	ภาพตอนจบที่แสดงให้เห็นถึงแก่นของภาพยนตร์ที่ต้องการนำเสนอ	82
ภาพที่ 4.18	ภาพช่วงชีวิตของเจสันที่อาศัยอยู่กับเซนทอร์ผู้เป็นอาจารย์.....	84
ภาพที่ 4.19	ภาพที่บรรยายให้เห็นสภาพบ้านเมืองและวัฒนธรรมของมีเดีย.....	84
ภาพที่ 4.20	เจสันและมีเดียพบกันครั้งแรก.....	86
ภาพที่ 4.21	มีเดียพาน้องชายมาช่วยนำขนแกะไปให้เจสัน ก่อนที่จะตัดสินใจ สังหารน้องชายตัวเอง.....	86
ภาพที่ 4.22	มีเดียฆ่าหั่นศพน้องชาย เพื่อจะพาเจสันและพวกหนีไปทัน.....	86

ภาพที่ 4.23	เพลิอัสและลูกสาวทั้งเจ็ดคน.....	87
ภาพที่ 4.24	มีเดียทิ้งบ้านเมืองของตัวเอง(ซ้าย) ลูกสาวทั้งเจ็ดคนถูกลูกจอบเปลี่ยน เสื้อผ้าให้มีเดีย(ขวา).....	88
ภาพที่ 4.25	มีเดียให้ลูกชายทั้งสองคนนำชุดไปให้เจ้าหญิงกลอเซ่(ซ้าย) ครอบครัวกระโดดตามเจ้าหญิงกลอเซ่ลงมาตายตาม(ขวา).....	89
ภาพที่ 4.26	Pasolini ใช้เทคนิคด้านภาพลดความรุนแรงของฉากการฆ่าลูก.....	89
ภาพที่ 4.27	กลอเซ่ทุกข์ใจที่แต่งงานกับเจสัน(ซ้าย)ครอบครัวเดินทางมาขอให้มีเดีย ออกจากเมือง(ขวา).....	90
ภาพที่ 4.28	เอเจียสให้มีเดียไปกับเขาได้แต่นางต้องเล่าเรื่องระหว่างนางและเจ สันให้เขาฟังเสียก่อน.....	92
ภาพที่ 4.29	เจสันใช้นิ้วแหย่เข้าปากกลอเซ่(ซ้าย) มีเดียปรับทุกข์(กลาง)มีเดียทอ ผ้า(ซ้าย)	93
ภาพที่ 4.30	การใช้สัญลักษณ์ลากจูงแสดงถึงภาวะของความเป็น “มีเดีย”.....	94
ภาพที่ 4.31	หินอ่อนแกะสลักเล่าชีวิตของมีเดียตั้งแต่พบเจสันจนจบใน พิพิธภัณฑ์ALTES BERLIN GERMANY.....	96
ภาพที่ 4.32	ชีวิตของปารีสตั้งแต่เกิดและถูกนำมาทิ้ง แต่มีคนเลี้ยงแกะเก็บไป เลี้ยงจนโต.....	96
ภาพที่ 4.33	ปารีสสนิทเห็นเทพีสามองค์พร้อมกับข้อเสนอ.....	97
ภาพที่ 4.34	ชีวิตของเฮเลนตั้งแต่เป็นเด็กสาวจนกระทั่งเธอเซ่อสัจตัวไป.....	97
ภาพที่ 4.35	เหตุการณ์ที่ถือเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตของเฮเลน.....	98
ภาพที่ 4.36	เหตุการณ์ที่เป็นจุดเปลี่ยนของปารีส เมื่อเขาได้รู้ชาติกำเนิดที่แท้จริง	99
ภาพที่ 4.37	อะกาเมมนอนและเมเนลอสพบเฮเลนครั้งแรก.....	100
ภาพที่ 4.38	อะกาเมมนอนแสดงความเสน่หาต่อเฮเลน(ซ้าย) เฮเลนเปลี่ยการ ต่อหน้ากษัตริย์ (ขวา)	100
ภาพที่ 4.39	ความรักครั้งแรกของเฮเลนที่มีต่อเธอเซ่อส (ซ้าย) พอลลักซ์มาช่วยเฮ เลน (ขวา).....	100
ภาพที่ 4.40	พ่อเลี้ยงบุญเสรีเล่าให้ปรารถนาฟังถึงความร้าย.....	102

ภาพที่ 4.41	ภาพวาดในยุคกลางที่ได้รับอิทธิพลมาจากตำนานเทพปกรณัม.....	103
ภาพที่ 4.42	ปรารณากำลังมองธันท์ด้วยความชื่นชมระหว่างเล่นเปียโนและร้องเพลงไปด้วยกัน.....	103
ภาพที่ 4.43	ธันท์ประทับใจเมื่อได้ยินน้ำเสียงของปรารณา.....	104
ภาพที่ 4.44	สัตว์ประหลาดทะเลและฟิรรีเข้ามาดิ่งรถม้าของฮิปพอลิทัส.....	105
ภาพที่ 4.45	พ่อเลี้ยงคาดคั้นความจริงจากปรารณา(ขวา) ปรารณาและธันท์ถูกตำรวจจับ (ซ้าย).....	106
ภาพที่ 4.46	นายห้างพะไปผู้ร่ำรวย.....	107
ภาพที่ 4.47	พะไปจัดงานต้อนรับช่างหม่อง (ขวา) ช่างหม่องกราบพะไปทันทีเมื่อถึงบ้าน (ซ้าย)	108
ภาพที่ 4.48	พะไปจะไปกรุงเทพ (ขวา) พะไปและช่างหม่องมีความผูกพันตั้งแต่วัยเด็ก(ซ้าย)	108
ภาพที่ 4.49	จุดจบของช่างหม่องต้องกลายเป็นคนเสียสติ.....	109
ภาพที่ 4.50	ช่างหม่องปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี(ซ้าย)ดอกกล้วยไม้ป่า(ขวา).....	110
ภาพที่ 4.51	ภาพยูพีดี.....	111
ภาพที่ 4.52	ความสัมพันธ์ระหว่างช่างหม่องและยูพีดี.....	111
ภาพที่ 4.53	มีเดียในเทพปกรณัมช่วยเหลือเจสันให้นำขนแกะทองคำไปได้.....	112
ภาพที่ 4.54	เจสันพยายามจะเข้ามาเสนอการช่วยเหลือพ่อของมีเดียให้พ้นจากข้อหาติดสินบน.....	113
ภาพที่ 4.55	มีเดียตกลงเป็นคนรักของเจสัน(ขวา) แอนมาช่วยเจสันในการหาเสียง(ซ้าย)	113
ภาพที่ 4.56	เจสันกำลังหาเสียง.....	114
ภาพที่ 4.57	เจสันถูกเปิดโปงเรื่องชู้สาว โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับแอน.....	115
ภาพที่ 4.58	การกระทำของมีเดียที่แสดงให้เห็นความรักที่มีต่อเจสัน.....	115
ภาพที่ 4.59	ภาพความสัมพันธ์ของเจสันและแอนในตอนแรก.....	116
ภาพที่ 4.60	มีเดียมอบสร้อยอาบยาพิษให้เจสันนำเอาไปให้แอน.....	117

ภาพที่ 4.61	มีเดียฆ่าตัวตายพร้อมลูกฝาแฝดของเธอ โดยใช้ยาพิษชนิดเดียวกับ ที่ใช้กับแอน.....	117
ภาพที่ 4.62	วิหารParthenon กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ (ขวา) บ้านแมนนอน (ซ้าย)	120
ภาพที่ 4.63	รูปบนแจกันในสมัย470ปีก่อนคริสตศักราช.....	120
ภาพที่ 4.64	ลาวิเนียรู้ความจริง.....	122
ภาพที่ 4.65	บรันท์และบ้านแมนนอน.....	122
ภาพที่ 4.66	ภายนอกของลาวิเนีย.....	123
ภาพที่ 5.1	อิฟิเจในอามีดวงตาและท่าทางที่อ่อนโยน.....	127
ภาพที่ 5.2	โคลเทมเนสทรอบอกอิฟิเจในอาเรื่องงานแต่งงาน(ซ้าย)โคลเทม เนสตราปลอบลูกสาวไม่ให้ประหม่าก่อนพิธีการแต่งงาน (ขวา).....	128
ภาพที่ 5.3	อะกาเมมนอนมีท่าทีกระอักก่วนใจเมื่ออิฟิเจในอาเข้ามาออกด้วย ความรัก และอดอ้อนเขา.....	128
ภาพที่ 5.4	โคลเทมเนสทรพยายามขอให้อะคิลลิสช่วยอิฟิเจในอาไม่ให้ถูก บุชายัญ(ซ้าย) อิฟิเจในอาได้ยินเหตุการณ์ทั้งหมด ทำให้นางตกใจ และวิ่งหนีไป (ขวา).....	128
ภาพที่ 5.5	อิฟิเจในอาวิ่งหนีไป(ซ้าย) อิฟิเจในอาหกล้มและแผลอหับในป่า แสดงให้เห็นถึงร่างกายที่อ่อนแอ และบอบบาง.....	129
ภาพที่ 5.6	อิฟิเจในอาพยายามร้องขอชีวิตจากบิดา(ซ้าย) โอเรสเทสและอิฟิเจ ในอาคุกเข้าขอชีวิตจากบิดาพร้อมกัน(ขวา).....	129
ภาพที่ 5.7	อะกาเมมนอนบอกเหตุผลทั้งหมดให้อิฟิเจในอาฟัง(ซ้าย) ทหารเข้า มาเร่งให้นำอิฟิเจในอาไปที่แท่นบูชายัญ(ขวา).....	130
ภาพที่ 5.8	ทหารเรียกร้องให้นำตัวอิฟิเจในอาไปบูชายัญ(ซ้าย) อิฟิเจในอา เข้าใจว่าไม่อาจขัดขึ้นได้ ดวงตาเริ่มมีความเข้มแข็ง(ขวา)	131

ภาพที่ 5.9	อิพิเจโนอาปลอบและบอกรมารดาของนาง แสดงให้เห็นความกล้าหาญที่เผชิญหน้ากับความตาย(ซ้าย) อะคิลลิสอาสาจะช่วยเหลืออิพิเจโนอา แต่นางปฏิเสธเพราะไม่ต้องการให้เขาตายอย่างสูญเปล่า(ขวา)	131
ภาพที่ 5.10	อิพิเจโนอาถอนใจแทนบูชายัญ.....	132
ภาพที่ 5.11	ความแตกต่างของลักษณะภายนอกระหว่างอิสเมเนและแอนทิโกเน	133
ภาพที่ 5.12	แอนทิโกเนฝั่งศพของพี่ชาย (ซ้าย) แอนทิโกเนกล้าหาญที่จะยอมรับผิดอย่างไม่เกรงกลัว(ขวา)	134
ภาพที่ 5.13	เฮคิวบา ม่ายชราผู้สูญเสียทุกสิ่ง(ซ้าย) และ คัสแซนดรา หญิงพรหมจารี(ขวา)	136
ภาพที่ 5.14	อันดรอมาคี ม่ายสาวผู้สูญเสียสามีและลูกชาย.....	136
ภาพที่ 5.15	เฮคิวบามองสภาพเมืองทรอยที่ดับมอด(ซ้าย) เฮคิวบากอดศพหลานชายหลังถูกโยนจากกำแพงเมืองทรอย(ขวา).....	137
ภาพที่ 5.16	ท่าทางของคัสแซนดราที่เหมือนเสียดสี แต่แท้จริงความเสียใจและทุกข์ทรมานทำให้นางมี.....	138
ภาพที่ 5.17	ทหารพยายามมาแย่งลูกชายไปจากอันดรอมาคี(ซ้ายบน)ลูกชายของเฮคเตอร์และอันดรอมาคี(ขวาล่าง)อันดรอมาคีและเฮคิวบาตะโกนเรียกเอาเสื้อเกราะของเฮคเตอร์คืนมา(ซ้ายล่าง)อันดรอมาคีคร่ำครวญที่ลูกชายต้องตายไป(ขวาล่าง).....	139
ภาพที่ 5.18	อิเล็กทราโผล่เข้าหาบิดาเมื่อบิดากลับมาจากสงคราม(ซ้าย) อิเล็กทราคร่ำครวญเมื่อรู้ว่ามารดาและขี้ผึ้งมือสังหารบิดา.....	141
ภาพที่ 5.19	อิเล็กทราก่อนจะออกจากวัง.....	141
ภาพที่ 5.20	อิเล็กทราและโอเรสเทสพบกันครั้งแรก.....	143
ภาพที่ 5.21	อิเล็กทราระบายความอัดอั้นกับไคลเทมเนสทรา.....	143
ภาพที่ 5.22	อิพิเจโนอาและโอเรสเทสอดกันด้วยความดีใจ (ซ้าย) หลังสังหารไคลเทมเนสทรา(ขวา).....	144
ภาพที่ 5.23	รูปลักษณะภายนอกของลาวินิอาในตอนแรก.....	145

ภาพที่ 5.24	ลำดับตระกูลแมนนอน.....	147
ภาพที่ 5.25	คริสติน แม่ของลาเวรินา.....	148
ภาพที่ 5.26	ลาเวรินาสวมชุดสีเขียวในวันที่เธอกลับบ้าน.....	148
ภาพที่ 5.27	พฤติกรรมของลาเวรินาที่แสดงความหึงหวงเมื่อเห็นพ่อและแม่อยู่ด้วยกัน.....	148
ภาพที่ 5.28	ลาเวรินารู้ว่ามารดาของเธอเป็นคนฆ่าบิดา.....	149
ภาพที่ 5.29	โอรินและคริสติน(ซ้าย) โอรินฆ่าบรันท์(ขวา).....	150
ภาพที่ 5.30	คริสตินฆ่าตัวตาย.....	150
ภาพที่ 5.31	รูปลักษณะภายนอกที่เปลี่ยนไปของลาเวรินา.....	151
ภาพที่ 5.32	โอรินรักลาเวรินาเพราะคิดว่าเธอมาแทนที่แม่.....	151
ภาพที่ 5.33	พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของโอริน.....	152
ภาพที่ 5.34	ลาเวรินาเริ่มต้นชีวิตใหม่กับปีเตอร์ไม่ได้.....	153
ภาพที่ 5.35	ความแตกต่างระหว่างมีเดียและเจ้าหญิงกลอเซ่.....	154
ภาพที่ 5.36	มีเดียกำลังปรับทุกข์กับสาวใช้.....	155
ภาพที่ 5.37	ภาพสัญลักษณ์แสดงระยะห่างระหว่างมีเดียและเจสัน.....	156
ภาพที่ 5.38	มีเดียและลูกๆ.....	157
ภาพที่ 5.39	มีเดียถอดหมวกที่คลุมออก.....	157
ภาพที่ 5.40	เฮเลนเมื่อปรากฏในฉากแรก.....	158
ภาพที่ 5.41	ท่าทางเล่นสนุกของเฮเลนทำให้พอลลัทธิต้องเตือน.....	159
ภาพที่ 5.42	เชเชอัสลักพาตัวเฮเลน.....	160
ภาพที่ 5.43	เฮเลนถอดศพของพอลลัทธิและเชเชอัส.....	160
ภาพที่ 5.44	เฮเลนเดินเปลือยกายต่อหน้ากษัตริย์.....	161
ภาพที่ 5.45	เฮเลนหนีไปกับปารีส.....	161
ภาพที่ 5.46	เฮเลนหลังสงครามแห่งทรอย.....	162
ภาพที่ 5.47	กำเนิดของเฮเลนตามตำนาน.....	163

ภาพที่ 5.48	โคลเทมเนสทราบอกให้เฮเลนปฏิบัติเสถียรการเดินทางเปลือยกายหน้า กษัตริย์.....	164
ภาพที่ 5.49	มีเดียของ Pier Paolo Pasolini.....	165
ภาพที่ 5.50	วัฒนธรรมในบ้านเมืองของมีเดีย.....	166
ภาพที่ 5.51	มีเดียยอมเปลี่ยนแปลงและทิ้งโลกของตัวเองเพื่อเจสัน.....	167
ภาพที่ 5.52	ลูกชายของมีเดียนำชุดไปให้เจ้าหญิงกลอสเซ่.....	167
ภาพที่ 5.53	มีเดียฆ่าลูกชายทั้งสอง.....	168
ภาพที่ 5.54	มีเดียในงานศพของแม่.....	169
ภาพที่ 5.55	เฟดเดอริกและเจสัน.....	170
ภาพที่ 5.56	แอนช่วยดูแลเจสันระหว่างการหาเสียง.....	170
ภาพที่ 5.57	มีเดียมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ.....	171
ภาพที่ 5.58	โทมัสมาเตือนมีเดียเรื่องเจสัน.....	172
ภาพที่ 5.59	เจสันพูดหน้ากระจกเพื่อเตรียมหาเสียง.....	173
ภาพที่ 5.60	เจสันขอมมีเดียแต่งงานหน้ากระจก.....	174
ภาพที่ 5.61	วันแต่งงานเล็กๆระหว่างมีเดียและเจสัน.....	174
ภาพที่ 5.62	เจสันบอกเลิกมีเดียทางโทรศัพท์.....	174
ภาพที่ 5.63	ชุดของเฮเลน.....	176
ภาพที่ 5.64	อากัปกริยาที่สยบผู้ชายได้.....	176
ภาพที่ 5.65	เฮเลนอาบน้ำโดยไม่แคร์สายตาของทหาร.....	177
ภาพที่ 5.66	เฮเลนใช้จิตมารยาและถ้อยคำอันชาญฉลาดในการอ้อนวอน.....	178
ภาพที่ 5.67	ปรารภนาและพ่อเลี้ยงบุญเสรี.....	179
ภาพที่ 5.68	ปรารภนาและเจ้าแก้ว.....	180
ภาพที่ 5.69	ปรารภนาและเจ้าเดือนดารา.....	180
ภาพที่ 5.70	ชุดสีแดงของปรารภนาในคืนที่มีความสัมพันธ์กับธนันท์.....	181
ภาพที่ 5.71	ชุดสีแดงของปรารภนาในวันที่ฆ่าลูก.....	182

ภาพที่ 5.72	ความสามารถพิเศษที่ครองใจนักรักได้คือน้ำเสียงของปรารถนา...	182
ภาพที่ 5.73	พ่อเลี้ยงไม่สามารถตอบสนองปรารถนาเรื่องความต้องการทางเพศ ได้.....	183
ภาพที่ 5.74	วัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงของปรารถนา.....	184
ภาพที่ 5.75	ยุพดีเมื่อปรากฏตัวครั้งแรก.....	185
ภาพที่ 5.76	ยุพดีพูดคุยกับช่างหม่องครั้งแรก.....	186
ภาพที่ 5.77	บุคลิกที่สดใสของยุพดี.....	187
ภาพที่ 5.78	ยุพดีกำลังอ่านหนังสือกับช่างหม่อง(ชาย) หนังสือที่ยุพดีชอบ(ขวา).	187
ภาพที่ 5.79	ยุพดีเดินสะดุดล้มเมื่อได้ยินช่างหม่องพูดถึงวันสำคัญทางศาสนา...	189
ภาพที่ 5.80	ยุพดีและช่างหม่องลงอาบน้ำตกด้วยกัน.....	190
ภาพที่ 5.81	โซ่ที่คล้องช่างหม่องและยุพดีไว้ด้วยกัน.....	191
ภาพที่ 5.82	ยุพดีตัดสินใจฆ่าตัวตาย.....	192
ภาพที่ 5.83	เฮเลนเมื่อปรากฏตัวครั้งแรก.....	193
ภาพที่ 5.84	เฮเลนให้ความช่วยเหลือปารีส.....	194
ภาพที่ 5.85	เหล่ากษัตริย์ตัดสินปารีสจากภายนอก.....	194
ภาพที่ 5.86	เฮเลนตัดสินใจกลับไปหาเมเนลอสเพื่อให้ปารีสเป็นที่รักของชาว ทรอยดั้งเดิม.....	195
ภาพที่ 5.87	ทหารตามมาทันทำให้ปารีสพาเฮเลนกระโดดน้ำหนีไปด้วยกัน.....	196

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วรรณกรรมเกี่ยวกับตำนานเทพปกรณัมกรีกต้องใช้ข้อมูลจากหลากหลายแหล่ง เป็นเวลาถึงหนึ่งพันสองร้อยปีแล้วที่นักเขียนในยุคแรกเล่าเรื่องราวตำนานมาสู่เราเรื่อยมาจนถึงนักเขียนรุ่นหลัง และมีเรื่องราวที่แตกต่างกันออกไปหลายฉบับ (Hemilton, 1969: Foreword) เรื่องราวอันน่ามหัศจรรย์ที่เล่าต่อกันมาเกิดขึ้นก็เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆรอบตัวของชาวกรีก ซึ่งถือเป็นภูมิปัญญาที่ล้ำลึก การเล่าขานปากต่อปากกลายเป็นตำนานอันยิ่งใหญ่ที่ยังพุดถึงทุกวันนี้

เทพปกรณัมกรีกมีอิทธิพล ต่อวัฒนธรรม และเป็นรากฐานความรู้ที่สำคัญของชาวตะวันตกที่ยังคงได้รับการกล่าวถึงในแวดวงวิชาการในด้านต่างๆ ได้แก่ วรรณคดี ศิลปะ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ หรือแม้แต่วิทยาศาสตร์ก็ยังรับเอาอิทธิพลของเทพปกรณัมกรีกไป เช่น การตั้งชื่อเสียงสะท้อน นำมาจากชื่อของนางไม้ชื่อว่าเอค โค (Echo)

วัฒนธรรมกรีก- โรมันได้มีอิทธิพลต่อด้าน

ศิลปะและโบราณคดีในป ระเทศไทย กล่าวคือ มีการ

ค้นพบร่องรอยของศิลปะกรีกและโรมัน โบราณวัตถุชิ้นสำคัญ คือตะเกียงสำริดสมัยโร มันที่กาญจนบุรี มีลักษณะเป็นตะเกียงฝาเปิดรูปเทพเจ้าไซเลนัส (Silenus) ของโรมัน นอกจากนี้ยังมีการค้นพบศิลปะวัตถุโบราณชนิดลูกปัด กลุ่มหิน เครื่องประดับ และเครื่องประดับซึ่งพวกชาวบ้านแถบพื้นที่ภาคใต้ได้เก็บไว้ นอกจากนี้ยังมีเด็กนักเรียนได้พบหัวแหวน ขนาดนี้ก็อยู่รูปคนกับหมา และมินกอยู่บนคปไม้ ซึ่งน่าจะเป็นรูปฉากการลักพาตัวกนิมีด (the abduction of Gnymede) (ไมเคิล ไรท์, 2553: 11) การขุดพบบรรดาศิลปวัตถุขนาดเล็กตามเมืองท่าในภาคใต้นั้นมีอยู่จำนวนมาก ของบางชิ้นที่มีลักษณะเด่นชัดสันนิษฐานว่าต้องมีการนำเข้ามาจากกรีก- โรมัน บางชิ้นเป็น

ภาพ 1.1 ภาพตะเกียงโรมันสำริด อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี อายุประมาณพ.ศ.6-10 คาดว่าหลอมขึ้นที่เมืองอเล็กซานเดรีย ซีียปต์ เมื่ออยู่ใต้การปกครองของโรมัน (ภาพจาก กรีก-โรมันในอุษาคเนย์.)

เรื่องราวของกรีก-โรมันแต่บ่งชี้ว่ามาจากอินเดีย บางชิ้นเป็นฝีมือที่พยายามจะเลียนแบบของชนพื้นเมืองในภาคใต้ (ไมเคิล ไรท, 2553) เราไม่สามารถหาคำตอบได้อย่างแน่ชัดว่าของเหล่านี้ได้พลัดเข้ามาอยู่ในดินแดนของประเทศไทยได้อย่างไร แต่วัตถุโบราณพวกนี้เป็นการยืนยันว่าประเทศไทยนั้นน่าจะมีความสัมพันธ์ในด้านวัฒนธรรมกับดินแดนแถบกรีก-โรมันมานาน

นอกจากนี้เรื่องราวความสนุกของเทพปกรณัมกรีกที่เล่าขานสืบต่อกันมาเป็น "เรื่องเล่า" (Story-Telling) กันมานับพันๆปีได้รับการถ่ายทอดกันปากต่อปากจากมหากวี โฮเมอร์และเฮซิออด ซึ่งเราสามารถเรียนรู้ศาสนากรีกและเรื่องราวโบราณได้จากงานนิพนธ์ของพวกเขา เรื่องราวเล่าขานของเหล่าเทพ วีรบุรุษ และตำนานต่างๆนั้นถูกถ่ายทอดลงบนชิ้นงานในวัตถุโบราณต่างๆที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น นอกจากนี้เรื่องราวของเทพปกรณัมนั้นได้มีการสืบทอดการเล่าเรื่องส่งต่อมาเรื่อยๆผ่านศิลปะแต่ละยุคสมัย

จนกระทั่งสืบเนื่องมาถึงศิลปะแขนงที่เจิด นั่นก็คือภาพยนตร์ ซึ่งมีจุดกำเนิดจากภาพ การถ่ายภาพก็จัดได้ว่าเป็นเรื่องเล่าชนิดหนึ่ง และมี "เรื่องเล่า" หลายเรื่องถูกถ่ายทอดเป็นรูปภาพที่เรียงต่อกันด้วยความเร็วและกลายเป็นภาพยนตร์ การพัฒนาของภาพยนตร์ได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเพียงเวลาไม่นานภาพยนตร์ก็ได้กลายเป็นหนึ่งในธุรกิจที่ ทำรายได้ และมีอิทธิพลต่อสื่อมวลชนทุกวัฒนธรรม

เทพปกรณัมกรีกก็เป็นหนึ่งใน "เรื่องเล่า" ที่ถูกนำไปถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์หลายต่อหลายเรื่อง ประวัติศาสตร์ของการสร้างภาพยนตร์จากเทพปกรณัมเริ่มขึ้นเมื่อ George Méliès ประสบความสำเร็จในการสร้างสร้างภาพ ยนต์สั้นเรื่อง *Pygmalion et Galatée* ในปี 1898 (Winkler, 2007: 453) หลังจากนั้นเป็นต้นมาไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ก็ได้มีการสร้างและการตีความใหม่ๆของเทพปกรณัมเกิดขึ้นเรื่อยๆอย่างเสมอมา การพัฒนาของเทคโนโลยีด้านสื่อ หรือแม้แต่คอมพิวเตอร์กราฟฟิกหรือซีจี (CG) ก็เป็นสิ่งที่สนับสนุนทำให้การทำภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์นั้นง่ายมากขึ้น โดยเฉพาะการเอื้อหนุนในการสร้างสรรค์เทพนิยายหรือตำนานต่างๆที่เป็นเรื่องราวอันน่าตื่นตื่นระทึกใจจากอภินิหารต่างๆ

การนำ "เรื่องเล่า" ในสมัยหลายพันปีมานำเสนอเป็นภาพทั้งในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์นั้นจะต้องอาศัยการดัดแปลง(Adaptation)ของเรื่องเล่าหรือเนื้อหาในอดีต อย่างที่ได้กล่าวเบื้องต้นว่าเทพปกรณัมกรีกนั้นมีความคลุมเครือและมีการเล่าที่แตกต่างกัน ดังนั้นการนำมาผลิตเป็นสื่อภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์นั้นต้องอาศัยการผสมผสานระหว่างต้นฉบับในอดีต (Classical source) และการคิดเนื้อหาใหม่ (Invented stories) การสร้างภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกเรื่องหนึ่งจะต้องเพิ่มในส่วนของจินตนาการเข้าไป ซึ่งส่วนใหญ่จะตรงข้ามกับเนื้อหาที่อยู่ในเรื่องเล่า (Winkler, 2007: 454) อย่างไรก็ตามเราไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่าภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เป็นสื่อที่สามารถเล่าเรื่องและจำลองภาพได้อย่างชัดเจนที่สุด

เทคโนโลยีด้านสื่อสารและ"เรื่องเล่า"ที่ถูกหยิบยกแล้วถ่ายทอดให้เป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์นั้น เป็นการเชื่อมโลกเก่าและโลกใหม่เข้าไว้ด้วยกัน กล่าวคือเป็นการเชื่อมโยง โลกใบเก่า ซึ่งก็คือโลกของความเชื่อสมัยโบราณ และตำนานต่างๆที่เล่ากันมานับพันปีผูกเข้ากับเทคโนโลยี และการสร้างสรรค์ของสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ กลายเป็นการสื่อสารถ่ายทอดเรื่องเล่าในอดีตให้คนรุ่นใหม่ได้เห็น กล่าวได้ว่าการสร้างสรรค์เทพปกรณัมกรีกออกมาเป็นสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ช่วยดำรงวัฒนธรรมและความเชื่อโบราณไว้ให้อยู่กับคนรุ่นหลังต่อไป

ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกส่วนใหญ่ก็นำเรื่องราวยิ่งใหญ่ของเหล่าวีรบุรุษในตำนานกรีกมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์เสมอ เช่นตำนานของเฮอริคิวลิสจอมพลัง เพอร์ ซีอุสผู้พิชิตเมดูซ่า หรือเจสันและเรืออาร์โกนอต ซึ่งในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์วีรบุรุษเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์และสื่อที่เน้นด้านโปรดักชั่น ที่มีฉากอันหน้าตื่นเต้นระทึกใจ รวมทั้งการช่วยเหลือจากเหล่าเทพเจ้าและเทพี อภินิหารต่างๆ หรือเน้นความเก่งกล้าของเหล่าวีรบุรุษกึ่งเทพกึ่งมนุษย์(Demigod)

นอกจากเรื่องราวเหล่าวีรบุรุษที่ได้หยิบยกมาสร้างเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์แล้ว เรื่องราวของเหล่าสตรีในเทพปกรณัมนั้นมีความน่าสนใจไม่แพ้กับเรื่องราวของเหล่าวีรบุรุษ ซึ่งกวีชาวกรีกให้ความสำคัญกับสตรีแทบจะเรียกได้ว่าพอๆกับบุรุษ ไม่ว่าจะเป็นตำนานของเทพีต่างๆ หรือแม้แต่กระทั่งเรื่องราวของสตรีที่เป็นมนุษย์หรือกึ่งมนุษย์กึ่งเทพ(Demigods) ได้แก่เรื่องราวของ

มีเดีย (Medea) เฮเลน (Helen) หรืออิเล็กทรา (Electra) เป็นต้น ซึ่งตรงกับหลักฐานการค้นคว้าในประวัติศาสตร์ของเหล่ามนุษยชาติกล่าวไว้ว่าการวิเคราะห์ตำนานและเทพปกรณัมต่างๆ พบว่าเคยมีสังคมที่ถือเอาผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง (กาญจนา แก้วเทพ, 2530: 43) เช่นการบูชาเทพีที่เป็นผู้หญิงเช่นเทพีอาร์ทีมิส หรือแม่แต่กระทั่งเทพีอธีน่า (Athena) ได้รับการยกย่องให้เป็นเทพีแห่งปัญญา และชาวกรีกก็นับถือจนกระทั่งตั้งเป็นชื่อเมืองและกลายมาเป็นเมืองหลวงของประเทศกรีซในปัจจุบันนั้นก็คือกรุงเอเธนส์

ภาพ1.2 ภาพเทพีอธีน่าบนแจกันสมัย460 - 450 ก่อนคริสตศักราช

ภาพและเรื่องเล่าของสตรีในยุคนั้น ถูกประกอบสร้างขึ้นจากหลักฐานที่ไม่ต่อเนื่อง (Zajko, 2007: 389) เราทราบเพียงแต่ว่าเฮเลนธิดาแห่งซุสนั้นงดงามมาก ถึงขนาดเคลือบเรือเป็นพันลำได้ (The face that launched a thousand ships) ภาพของเฮเลนที่ปรากฏในงานจิตรกรรมและประติมากรรมในยุคต่างๆ นั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันว่าเฮเลนถูกประกอบสร้างจากความงามที่สังคมในยุคนั้นๆ ยากให้เป็น

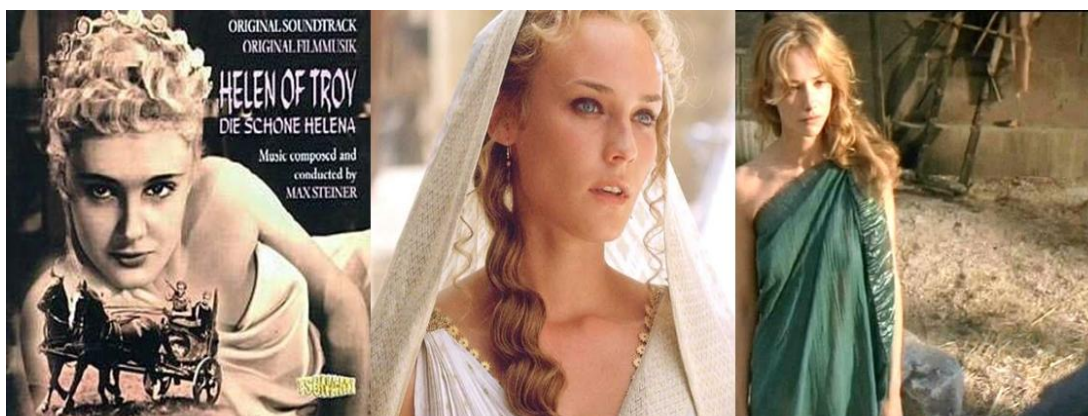

ภาพที่ 1.3 ภาพจิตรกรรมของHelenในยุคต่างๆ

1. ปารีสจับแขนเฮเลนแล้วพานางหนีไปด้วยกัน วาดปี 1631.
2. The Love of Helen and Paris by Jacques-Louis David วาดปี 1788
3. Helen of Troy วาดปี 1863
4. Helen of Troy วาดปี 1867
5. Helen of Troy by Evelyn de Morgan วาดปี 1898

ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ก็เป็นถือเป็นศาสตร์แห่งศิลปะ สมัยใหม่ ที่นอกจากจะให้ภาพลักษณ์ภายนอกที่แสดงให้เห็นความงามของ สตรีแล้ว ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ยังเป็นสื่อที่สามารถเล่าเรื่องได้ และสามารถที่จะแสดงทัศนคติและแนวคิดของผู้ผลิตใส่ลงไปในงานได้ ดังนั้น ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์จึงมีมิติและเกิดข้อคิดกับมนุษย์มากขึ้น และการหยิบยกเรื่องราวหรือเรื่องเล่าเกี่ยวกับสตรีในเทพปกรณัมมาสร้างสรรค์เป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์โดยให้สตรีเป็น ตัวเอกหรือตัวนำหลักเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาอย่างยิ่ง เพราะเรื่องราวของสตรีในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีวีรบุรุษเป็นตัวนำนั้น สตรีเป็นเพียงเงาของวีรบุรุษเท่านั้น แต่เมื่อตัวละครที่เป็นสตรีได้ถูกนำมาสร้างและทำให้โดดเด่นในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ภาพ และตัวตนของสตรีในเทพปกรณัมจึงมีความชัดเจนมากขึ้น

ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทางตะวันตกได้มีการนำตัวละคร สตรีในเทพปกรณัมกรีกไปสร้างเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์หลายเรื่อง นอกจากนี้ก็ยังได้สร้างภาพยนตร์และละครโทรทัศน์โดยการนำไปดัดแปลงใหม่ โดยมีการเปลี่ยนยุคสมัย (Setting of time) และบริบทสังคมใหม่ ในประเทศไทยเองนั้นก็มีการนำเรื่องเล่าของเทพปกรณัมกรีกมาดัดแปลง โดยการนำโครงเรื่องบางส่วนในเทพปกรณัมกรีกมาดัดแปลงใหม่ และเพิ่มเติมบางอย่างลงไป

ภาพที่ 1.4 เฮเลนในภาพยนตร์

เฮเลน 1956 (ชาวอิตาลี)

เฮเลน 2004 (ชาวเยอรมัน)

เฮเลน 2003 (ชาวอังกฤษ)

นอกจากเฮเลนแล้วตัวละครสตรีในเทพปกรณัมกรีกนั้นก็ยังถูกนำมาเล่าเรื่องในสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อีกหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นอิฟิเจโนอา มีเดีย อเล็กทรา หรือแอนทิโกเน ซึ่งตัวละครแต่ละตัวนั้นมีความน่าสนใจที่สมควรจะนำมาศึกษาเมื่อตัวละครดังกล่าวได้ไปปรากฏในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์โทรทัศน์ รูปแบบการสร้างสรรค์ตัวละครสตรีแต่ละตัวนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไรบ้างเมื่อถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ดังนั้นการศึกษาภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกนั้นเป็นสิ่งที่น่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาการวิจัย

1. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรีมีวิธีการนำเรื่องเล่าของเทพปกรณัมกรีกมาใช้อย่างไร
2. การถ่ายทอดสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรีมีลักษณะอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์จากเทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี
2. เพื่อศึกษาการสร้างลักษณะตัวละครสตรีที่ปรากฏในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์จากเทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษา โดยยึดผู้หญิงเป็นตัวตั้ง กล่าวคือการคัดเลือกภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกนั้นจะเลือกเฉพาะเรื่องที่มีผู้หญิงเป็นตัวละครนำที่เด่นที่สุด ซึ่งภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่ได้ทำการคัดเลือกมามีดังต่อไปนี้

ภาพยนตร์

รายชื่อภาพยนตร์	ผู้กำกับ	ประเทศ
<i>Helen of Troy</i> (ค.ศ.1956)	Robert Wise	อเมริกาและอิตาลี
<i>Antigone</i> (ค.ศ.1961)	Yorgos Javellas	กรีซ
<i>Electra</i> (ค.ศ.1962)	Mihalis Kakogiannis	กรีซ
<i>Medea</i> (ค.ศ.1969)	Pier Paolo Pasolini	ฝรั่งเศส เยอรมัน ตะวันตก อิตาลี
<i>The Trojan Women</i> (ค.ศ. 1971)	Mihalis Kakogiannis	อังกฤษ อเมริกา และกรีซ
<i>Iphigenia</i> (ค.ศ.1977)	Mihalis Kakogiannis	กรีซ
<i>เพลิงพิศวาส</i> (พ.ศ.2527)	ม.ล. พันทวนพ เทวกุล	ไทย

ชีวฟ้าดินสลาย (พ.ศ.2553)	ม.ล. พันทวนพ เทวกุล	ไทย
--------------------------	---------------------	-----

ละครโทรทัศน์

รายชื่อละครโทรทัศน์	ผู้กำกับ	ประเทศ
<i>Mourning Becomes Electra</i> (ค.ศ1978)	Nick Havinga	อเมริกา
<i>Medea</i> (ค.ศ1988)	Lars Von Trier	เดนมาร์ก
<i>Helen of Troy</i> (ค.ศ2003)	John Kent Harrison	อเมริกา
<i>Medea</i> (ค.ศ2005)	Theo van Gogh	เนเธอร์แลนด์

นิยามศัพท์

1. ภาพยนตร์ หมายถึง การบรรจุทุกเรื่องเล่าซึ่งเป็นการแสดงด้วยฟิล์มในที่นี้หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีการฉายในโรงภาพยนตร์หรือเทศกาลภาพยนตร์อย่างเป็นทางการ
2. ละครโทรทัศน์ หมายถึง ละครชุดขนาดสั้นหรือภาพยนตร์ (Tele-Film) ที่ผลิตขึ้นเพื่อแพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์
3. เทปกรรมกรีก หมายถึง ตำนานและเรื่องเล่าขานในสมัยกรีกโบราณ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเหล่าปวงเทพ เทพี วีรบุรุษ ธรรมชาติและเป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมและพิธีกรรม
4. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่มีตัวเอกเป็นสตรี หมายถึง ผู้หญิงเป็นตัวละครหลักและเด่นที่สุดในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เรื่องนั้น โดยผู้กำกับต้องการเน้นประเด็นเกี่ยวกับสตรีอย่างเห็นได้ชัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เห็นถึงวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่มีรากฐานมากจากเทพปกรณัมกรีกซึ่งได้ดัดแปลงให้มีความสมัยใหม่มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและผู้ que ศึกษางานในด้านภาพยนตร์และละครโทรทัศน์
2. สามารถนำวิธีการเล่าเรื่องที่มีความสมัยใหม่นี้ไปประยุกต์ใช้ได้ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับตำนานหรือเทพนิยายต่างๆ ให้มีความทันสมัยมากขึ้น
3. สามารถนำวิธีการเล่าเรื่องและการสร้างตัวละครไปใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์จากตำนานพื้นบ้าน หรือตำนาน ปกรณัมในภูมิภาคเอเชีย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจากเทพปกรณัมกรีก” นี้ได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีหลัก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเทพปกรณัมกรีก

- ประวัติของเทพปกรณัมกรีก-โรมัน
- สตรีในเทพปกรณัมกรีกที่เกี่ยวข้อง

2. แนวคิดภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

- ศิลปะและการสื่อสารทางภาพยนตร์และละครโทรทัศน์
- การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

3. แนวคิดการสร้างตัวละครและการดัดแปลงสื่อ

4. แนวคิดสตรีนิยมในสื่อมวลชน

แนวคิดเทพปกรณัมกรีก

เทพปกรณัมกรีก คือเทวดาและเรื่องเล่าขานในสมัยกรีกโบราณ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเหล่าปวงเทพ เทพี วีรบุรุษ ธรรมชาติและเป็นต้นกำเนิดของวัฒนธรรมและ พิธีกรรม อาจกล่าวได้ว่าเทพปกรณัมกรีกนั้นเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาสมัยกรีกโบราณ นักวิชาการสมัยใหม่ได้กล่าวถึงตำนานเทพปกรณัมว่าเป็นศาสนาและเรื่องการเมืองเพื่อที่จะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น และเพื่อที่จะเข้าใจถึงธรรมชาติของตำนานที่เกิดขึ้น

เทพปกรณัมกรีกประกอบด้วยกรรพการรวบรวมการเล่าเรื่องและเรื่องราวที่อยู่ในศิลปะ เช่นภาพบนแจกัน และของกำบัง ตำนานเล่าขานที่เล่าสืบต่อกันมานั้นถูกแยกเป็นส่วนๆ โดยการเล่าขาน

โดยมหากวีโบราณ ทุกวันนี้เทพปกรณัมกรีกถูกจัดว่าเป็นวรรณคดีกรีกยุคแรกๆ ซึ่งเรื่องราวเล่าขาน ที่ได้รับการยอมรับว่าเก่าแก่ที่สุดคือเรื่องสงครามเมืองทรอย ของโฮเมอร์

เทพปกรณัมกรีกก็เป็นหนึ่งใน “เรื่องเล่า” ที่ถูกนำไปถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์หลายต่อหลายเรื่อง ซึ่ง กล่าวเอาไว้ว่าบทบาทในเทพนิยายในงานประเภทรื่องเล่านั้น ได้แบ่งเป็น 3 ประเภท (มาลิตต์ พรหมทัตเวที, 2530: 89 อ้างถึงใน ทศนัย กุลบุญลอย, 2544: 21)

1. การใช้ในการอ้างอิงหรือสร้างภาพ โดย เปรียบเทียบลักษณะของตัวละครหรือเรื่องราวในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวละคร หรือเรื่องราวที่รู้จักกันดีอยู่แล้วในตำนานหรือเทพนิยาย
2. ใช้เนื้อเรื่องหรือเค้าโครงเรื่องหรือตัวละครเดิมจากเทพนิยายโดยตรง หรือดัดแปลงบ้างโดยเพิ่มความคิดใหม่ๆเข้าไป
3. ใช้แก่นเรื่องหรือ แนวความคิดมาตีความใหม่โดยให้เข้ากับยุคสมัย โดยอาจไม่มีเค้าเรื่องเดิมเลย

ประวัติของเทพปกรณัมกรีก-โรมัน

เทพปกรณัมกรีกมีลักษณะคล้ายกับเทพนิยายหรือตำนานเรื่องเล่าจากวัฒนธรรมอื่นๆ ที่ยังคงคลุมเครือและไม่สามารถที่จะสรุปได้อย่างแน่ชัด เนื่องจากเทพปกรณัมกรีกเป็น การเล่าเรื่องส่งต่อกันมาเรื่อยๆ โดยมหากวีในแต่ละยุค พูลซุซ เตมิยานนท์ (2546: 29-36) ได้แบ่งกลุ่มย่อยเรียงตามลำดับเวลาดังต่อไปนี้

1. กวีนิพนธ์แบบเอปิกส์ (Epics) ได้แก่ผลงานของโฮเมอร์ และเฮซิออด
2. กวีนิพนธ์แบบลิริค (Lyric) ได้แก่ผลงานของพินดาร์
3. บทละครแบบโศกนาฏกรรม ได้แก่ผลงานของเอสคิลัส โซโฟคลีส ยูริพิดีส
4. บทละครแบบสุขนาฏกรรม ได้แก่ผลงานของอาริสโตฟานีส

เทพปกรณัมสมัยโรมันมีอายุห่างจากกรีกเป็นเวลาสองร้อยปี เริ่มด้วยผลงานของเวอร์จิล ลิวี และโอวิด ซึ่งราวราวที่เกิดขึ้นนั้นเป็นประวัติศาสตร์การสร้างกรุงโรมของชาวโรมัน และมีการโยงเรื่องเทพเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

โฮเมอร์ (Homer – 800 BC)

กวีชาวกรีกผู้แต่งบทประพันธ์ที่เรียกว่า เอปิก (Epic) เล่าเรื่องความกล้าหาญของเหล่าวีรบุรุษกรีก โดยเล่าเรื่องต่อกันด้วยปาก (มุขปาฐะ) เรื่องเล่าขอโฮเมอร์ได้ถ่ายทอดให้กวีรุ่นหลังๆ เล่าต่อเป็นเวลาหลายร้อยปี จนกระทั่งมีการประดิษฐ์เป็นตัวอักษรกรีกขึ้นจึงได้เขียนเป็นตัวอักษรกรีกสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ในอีเลียด (Iliad) กล่าวถึงความกล้าหาญของนักรบกรีกและโทรจัน ที่สู้รบกันถึงสิบปี ทั้งสองฝ่ายผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะตามบัญชาของเหล่าเทพ ในที่สุดฝ่า ยกกรีกก็สามารถเอาชนะเมื่อทรอยได้สำเร็จ ในเรื่องโอดิสซีย์ เป็นการผจญภัยของโอดิสซุส ที่เดินทางกลับบ้าน แต่เกิดพายุทำให้ต้องรอนแรมไปที่ต่างๆเป็นเวลาสิบปี

บทประพันธ์แบบเอปิกนี้ได้ผสมเรื่องราวและบทประพันธ์สรรเสริญเทพเจ้าไว้อย่างกลมกลืน ซึ่งต่อมาชาวกรีกได้นำมา เป็นบทเพลงร้องสรรเสริญในพิธีสักการะบูชาเทพเจ้าในชุมชนของตน เช่น บทสรรเสริญเทพซุส หรือเทพอพอลโล เป็นต้น เรียกว่า โฮเมอร์ิคฮิมส์ (Homeric hymns) และบทประพันธ์แบบเอปิกของโฮเมอร์ (Homeric epics) ได้เป็นแบบอย่างของบทประพันธ์ของกวีในสมัยหลังอีกมาก ทั้งสองเรื่องนี้ เป็นบทประพันธ์ที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับเทววิทยากรีกทั้งหมด

เฮซิออด (Hesiod -700 B.C.)

เฮซิออดประพันธ์เรื่อง *ธีโอเกอณี* (Theogony) เป็นเรื่องกำเนิดของโลก ท้องฟ้า และทะเล ตลอดจนกำเนิดของเทพเจ้า ตั้งแต่เหล่าเทพไททัน (Titans) ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเทพโอลิมเปียนส์ (Olympians) บทประพันธ์เรื่องนี้ได้บรรยายลักษณะอุปนิสัยของเทพไว้ราวกับมนุษย์ เรียกว่า Anthropomorphic gods ในหนังสือเรื่อง *Works and Days* บรรยายเรื่องราวของอุปสรรคในการ

ดำรงชีวิต แต่การทำความคิด และศรัทธาต่อเทพเจ้า นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสตรีเป็นเหมือนคำสาปที่ ทำให้มนุษย์ต้องทำงานหนัก ประสบกับความยากลำบาก

พินดาร์ (Pindar 518 -438 B.C.)

กวีชาวกรีกผู้ประพันธ์กวีนิพนธ์แบบ Lyric ซึ่งเป็นบทประพันธ์บรรยายความรู้สึกของผู้ประพันธ์เพื่อใช้ขับร้อง ซึ่งเป็นบทเพลงสรรเสริญชัยชนะในการแข่งขันต่างๆ ในเนื้อหา มีเรื่องราวของเทพเจ้าและวีรบุรุษงานของพินดาร์ที่มีชื่อเสียง คือเรื่องราวเกี่ยวกับวีรบุรุษเจสัน (Jason) ในการเสาะแสวงหาขนแกะทองคำ (The Voyage of the Argo and the Golden Fleece) โดยได้รับความช่วยเหลือจากเหล่าเทพเจ้า จนสามารถนำขนแกะทองคำกลับบ้านเมืองได้ พินดาร์ได้แฝงข้อคิดไว้ว่าการทำงานหนักจะได้มาซึ่งความสำเร็จ

เอสคิลัส (Aeschylus 525 – 456 B.C.)

เอสคิลัสเป็นนักประพันธ์บทละครโศกนาฏกรรมชาวกรีก เขาแต่งบทละครไว้ประมาณ 70-90 เรื่อง แต่ที่ยังคงเหลือเพียง 7 เรื่องที่ไม่ได้เสียหายและมีหลักฐาน ได้แก่ The Persians, Seven against Thebes, The Suppliants และ Prometheus Bound ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ โพรเมธิอัส มอบไฟให้กับมนุษย์ ทำให้ซุสโกรธมากจึงผูกเขาไว้กับหินคอเคเซียสและในบทละครชุดที่ชื่อว่า "Oresteia" ประกอบไปด้วยบทละครสามเรื่อง ได้แก่เรื่อง Agamamnon, Libation Bearer และ Eumennides ซึ่งเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์ของตระกูลเอเทريس(Atreus)

โซโฟคลีส (Sophocles 497-405 B.C.)

โซโฟคลีสเป็นนักแต่งบทละครชาวกรีก บทละครของเขาหลายเรื่องมีชื่อเสียงเช่น Antigone , Electra, Oedipus Tyrannus , Oedipus at Colonus บทละครของเขาบรรยาย ถึงวิถีชีวิตมนุษย์ถูกกำหนดด้วยโชคชะตาโดยไม่มีทางเลือกเลยได้ เช่นเรื่องราวของเอดิปัสที่ต้องเผชิญเคราะห์กรรมตามที่โชคชะตากำหนด ซึ่งต้องฆ่าบิดาของตน และแต่งงานกับมารดาของตน ทำายที่สุดต้องยอมจำนนต่อโชคชะตาด้วยการควักลูกตาตัวเองให้บอดสนิท

ยูริพิดีส (Euripides 485-406 B.C.)

นักแต่งบทละครแบบโศกนาฏกรรมชาวกรีก เขาแสดงให้เห็นว่าเทพเจ้ามีอำนาจเหนือมนุษย์ และนำหายนะมาสู่ผู้ที่ไม่เคารพพระองค์ เช่นเรื่อง Bacchae กษัตริย์ไม่ยอมเคารพเทพไดเอโอนีส พระองค์จึงบันดาลสติฟั่นเฟือน และเรื่อง Heracle หรือ Hercules ที่มีพลังกำลังมหาศาล เทียมเท่ากับเทพ แต่ท้ายที่สุดก็ฆ่าชಾಯาตัวเองตาย แต่เมื่อสิ้นชีวิตเขาก็ได้ขึ้นไปอยู่กับเหล่าเทพบนสวรรค์

อาริสโตฟานีส(Aristophanes 450-385 B.C.)

อาริสโตฟานีสนักแต่งบทละครแบบสุขนาฏกรรม (Comedy) แห่งเมืองเอเธนส์ ซึ่งเป็นเรื่องล้อเลียนนักการเมืองนักปราชญ์ ตลอดจนนักกวีร่วมสมัยเช่น โซเครตีส (Socrates) เอสคิลัส และยูริพิดีส เนื้อหาของบทละครเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมและการปกครอง จุดเด่นที่สำคัญของอาริสโตฟานีสคือมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างสนุกสนานตลอดจนการสร้างเรื่องให้เกิดความขบขัน

เวอจิล (Virgil 70-19 B.C.)

กวีชาวโรมันที่ยิ่งใหญ่ เขียนบทกวีเกี่ยวกับเรื่องราวของชาวนาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับธรรมชาติ อาจเป็นเพราะเขาเกิดในครอบครัวชาวนา บทประพันธ์ชิ้นสุดท้ายที่มีชื่อเสียงคือเรื่อง Aeneid เล่าเรื่องการเดินทางและตั้งถิ่นฐานของเจ้าชายชาวโทรจันหลังจากกรุงทรอยแตกไปตั้งถิ่นฐานที่กรุงโรม ทั้งนี้การเล่าเรื่องนั้นได้รับอิทธิพลจากโฮเมอร์ ในเรื่องอิลเลียดและโอดิสซีย์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าชาวโรมันมีเชื้อสายมาจากกรีกนั่นเอง ชาวโรมันจึงถือว่าเอเนียดเป็นบทประพันธ์ประจำชาติ และเวอจิลเป็นแบบฉบับของกวีรุ่นหลังต่อมา

ลิวี (Livy 59 B.C.- A.D.17)

นักประวัติศาสตร์ชาวโรมันผู้เขียนประวัติศาสตร์การสร้างกรุงโรม ซึ่งเป็นเรื่องราวปรัมปราที่เขียนขึ้นเพื่อความรักชาติ เขาต้องการแสวงหาบรรพบุรุษของชาวโรมันโดยเชื่อมโยงไปกับเหล่า

เทพเจ้า ซึ่งเป็นเรื่องราวของฝาแฝดโรมิวลัส และ เรมูสถือกำเนิดโดยเทพ แห่งสงคราม (Mars) และ
 สาวพรหมจรรย์ชื่อเวสทาล์ ซึ่งเป็นผู้สร้างกรุงโรม

โอวิด (Ovid 43 B.C.-A.D. 18)

กวีโรมันคนหลังสุด ซึ่งมีผลงานที่มีชื่อเสียงเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เช่น “Amores”
 และ “Heroides” โอวิดเขียนบทประพันธ์แบบเอพิคเล่าเรื่องนิยายกรีก ซึ่งเขาใช้ภาษาสละสลวยใน
 การเล่าเรื่องและให้ความสนใจกับความรักที่ผิดธรรมชาติ เช่นความรักกันเองของคนในครอบครัว
 หรือความรักระหว่างคนกับรูปปั้น เช่นในเรื่อง “Pygmalion”

สตรีในเทพปกรณัมกรีกที่เกี่ยวข้อง

แอนติโกเน (Antigone)

แอนติโกเนเป็นธิดาของเอดิปัส (Oedipus) และโจคัสตา (Jocasta/Jocaste) นางเป็นหนึ่งใน
 ในบุตรธิดาทั้งสี่คนของเขาคือโครัยยีนัก เหตุสืบเนื่องจากโชคชะตาของเอดิปัสได้ฆ่าบิดาตนเอง
 และแต่งงานกับมารดาของตนเอง จนมีบุตรและธิดาออกมาสี่คน

แอนติโกเนเป็นคนดูแลและปรนนิบัติรับใช้เอดิปัสหลังจากที่เขาตาบอดและถูกเนรเทศออก
 จากธีบส์ และอิสเมเนลูกสาวอีกคนของเขายังคงอยู่ในธีบส์เพื่อดูแลผลประโยชน์และส่งข่าวให้เขา
 ส่วนลูกชายอีกสองคนนั้นอยู่ที่ธีบส์เขาเป็นที่รักของชาวธีบส์

ภาพ2.1 อิสเมเนและแอนติโกเน วาดโดย Emil Teschendorff ค.ศ.1823

เมื่อเอติบัสตายไป ลูกชายทั้งสองของเขาก็อ้างสิทธิ์ในราชบัลลังก์ เอเทโอเคลส (Eteocles) สามารถชิงบัลลังก์ได้สำเร็จ ทั้งๆที่เขาเป็นน้องชายของโพลีเนซีส (Polyneices) เอเทโอเคลสขับไล่พี่ชายออกจากธีบส์ ซึ่งนั่นทำให้เอเทโอเคลสโกรธมาก เขาเดินทางไปที่อาร์กอสและหมายมั่นปั้นมือจะยกทัพมาตีธีบส์ให้ได้ เอเทโอเคลสสามารถรวบรวมกำลังจากประมุขดินแดนต่างๆอีกหกคน ในที่สุดสงครามก็เกิดขึ้นทำให้ทั้งแอนทิโกเนและอิสเมเนลำบากใจยิ่งนักเพราะทั้งคู่ต่างก็เป็นพี่น้องของนาง ทั้งสองคนไม่อาจจะตัดสินใจเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้

ผู้พยากรณ์ไทเรซิอัสบอกว่าหากธีบส์จะได้ชัยชนะจะต้องสังหารเมเนซัสซึ่งเป็นลูกชายของครีออนเสียก่อน ครีออนไม่ยอมสังหารลูกชายตน เขาสั่งให้เมเนซัสหนีไป เด็กชายไม่ยอมหนีไป เขากล้าหาญและยืนกรานจะตายเพื่อธีบส์ ระหว่างที่เมเนซัสไปหีบทองมาให้เขาเพื่อเป็นสมบัติติดตัวในการหนีไปอยู่ที่อื่น เขากลับหนีออกไปสู่สนามรบ และไม่นานเขาก็ตาย

การสู้รบจบลงที่ธีบส์ได้รับชัยชนะ นักรบทั้งเจ็ดคนเสียชีวิต ตมมดยกเว้นอะดรัสทัส ส่วนเอเทโอเคลสก็ถูกฆ่าตายด้วย ครีออนได้ทำพิธีศพให้เอเทโอเคลสอย่างสมเกียรติ แต่ครีออนสั่งห้ามทำพิธีศพให้กับคนที่ยกทัพมารบกับธีบส์เด็ดขาด และร่างโพลีเนซีสจะต้องทิ้งไว้ให้สัตว์กิน การลงโทษของครีออนนั้นรุนแรง ชาวกรีกมีความเชื่อว่าหากศพไม่ได้ ฝังหรือเผาศพจะรบกวนเทพและไม่ได้ข้ามแม่น้ำที่ไหลรอบอาณาจักรแห่งความตาย

แอนทิโกเนร้อนใจมาก เพราะโพลีเนซีสเป็นพี่ชายของนาง หญิงสาวทนไม่ได้ที่ต้องปล่อยให้พี่ชายของนางตายไป โดยเป็นศพไม่มีญาติมาฝังศพ แอนทิโกเนจึงเข้าไปทูลขอครีออนผู้มีศักดิ์เป็นอาของนาง คำขอของนางไม่สำเร็จ ครีออนยังคงยืนกรานในคำสั่งของเขาต่อไป นางจึงปรึกษากับอิสเมเน แต่อิสเมเนกลับคิดว่าพวกนางไม่มีสิทธิ์ที่จะทำทนายอำนาจรัฐ ทำายที่สุดแอนทิโกเนเลือกจะฝังศพของพี่ชายตนเอง แม่นางจะต้องตายก็ตาม หลายชั่วโมงต่อมาครีออนทราบว่ามีคนฝังร่างโพลีเนซีสทหารรายงานแก่เขาว่าเกิดพายุฝุ่นคลุ้งทำให้แอนทิโกเนสะดวที่จะฝังศพ พอพายุสงบลงนางก็ฝังศพเสร็จแล้ว นอกจากแอนทิโกเนฝังศพให้แก่โพลีเนซีสแล้ว นางยังมอบเครื่องสังเวทแก่เขา อิสเมเนเดินออกมาจากวังทั้งน้ำตามาแล้วมายืนข้างกายแอนทิโกเน เธอยอมรับผิดชอบร่วมกับแอนทิโกเนด้วย แต่แอนทิโกเนไม่ยอม นางกล่าวว่าอิสเมเนเลือกที่จะมีชีวิตอยู่ ส่วนนางเลือกที่จะตาย

แอนทิกอเนถูกตัดสินประหารชีวิต นางกล่าวไว้ก่อนตายว่า “...จงดูข้า ดูสิ่งที่ข้าต้องทนทุกข์
ทรมาน เนื่องจากข้าเชิดชูสิ่งที่อยู่ ณ เบื้องบน ” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 381)

มีเดีย (Medea)

เรื่องราวของมีเดียเริ่มขึ้นในเรื่องราวการเสาะแสวงหาขนแกะทองคำของเจสัน และปรากฏ
อยู่ในบทละครเรื่อง “Medea” ของยูริพิดีส นางเป็นลูกสาวของราชาเอเอทีส (Aeëtes) แห่งเมือง
คอลคิส นอกจากนี้นางยังเป็นหลานสาวของแม่มดเซอร์ซี (Circe) และหลานตาของเทพแห่งดวง
อาทิตย์(อพอลโลหรือฮีเลียส) มีเดียมักจะถูกเรียกขานว่าแม่มด มีเดีย เพราะนางมีความรู้เรื่องเวท
มนตร์และนางก็นับถือเทพีเฮคาที (Hecate) ผู้เป็นแม่มด

ภาพ2.2 Anthony Frederick Augustus SandysวาดMedea ในปี1868

เทพดลบันดาล

การพบเจอระหว่างเจสันและมีเดียนั้นเกิดขึ้นโดยเทพบันดาล อาจกล่าวได้ว่าเจสันเป็น
ลูกครึ่งเทพ- มนุษย์ที่เฮราโปรด นางยื่นมือมาช่วยเจสันให้ทำภารกิจเสาะแสวงหาขนแกะทองคำ
ตั้งแต่แรกเริ่มและเมื่อเจสันกำลังจะเดินทางมาถึงเมืองคอลคิส เฮราทุกซี้ใจ มากเมื่อรู้ว่าเจสันกำลัง
ตกอยู่ในอันตราย นางจึงขอให้อะโฟไดทิช่วยเหลือ ทั้งๆที่เทพทั้งสององค์ไม่ได้ชอบพอซึ่งกันและกัน
อะโฟไดทิเมื่อเห็นราชินีแห่งโอลิมปัสมาขอรับรองตนถึงที่ จึงยอมตกปากรับคำว่าจะ ให้ความ
ช่วยเหลือเจสัน นางให้คิวปิดซึ่งเป็นลูกชายไปแฝงคันศรให้มีเดียหลงรักเจสัน

การพบกันระหว่างมีเดียและเจสันครั้งแรกนั้น ทุกข้อมูลกล่าวตรงกันว่า มีเดียหลงรักเจสัน ในทันทีที่เห็นเขาในพระราชวัง อาการของเธอเริ่มร้อนราวกับจับไข้ ด้วยเหตุนี้้อาจจะเป็นเพราะคันศรจากคิวปิดและเฮราที่แผ่รัศมีเรืองรองมาที่เจสันทำให้ตริ้งตาทุกคนที่เห็น โดยเฉพาะมีเดีย

“ใบหน้าของนางนั้นบัดเดียวเมื่อบัดเดียวซิด บัดเดียวกลับแดงชาน”

(เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 177)

ส่วนเจสันนั้นเมื่ออยู่ในงานเลี้ยงฉลองที่ราชาแห่งคอลคิสจัดขึ้นเพื่อเลี้ยงฉลองตามธรรมเนียมเพื่อต้อนรับแขกโดยไม่ได้ถามสอบถามว่าเขาเป็นใครในแรกเริ่ม บางข้อมูลกล่าวว่าเจสันพบมีเดียในงานเลี้ยงฉลองที่ราชาเอเธนส์จัดให้ มีสตรีในราชสำนักออกมาให้ความบันเทิง แต่ไม่มีใครจับตาจับใจเท่ามีเดีย (Belton, 2009: Medea)

เจสันบอกจุดประสงค์แก่ราชาว่าเขามาขอขนแกะทองคำ แต่เมื่อราชาได้ฟังกลับโกรธมาก อยากจะฆ่าเจสันให้ตาย ทันที แต่กฎของการเป็นเจ้าบ้านที่ดีทำให้ ราชาต้องข่มความโกรธไว้ เขาวางแผนว่าหากเจสันอยากได้ขนแกะทองคำจริงก็ต้องทำตามภารกิจที่เขาสั่งให้ได้ก่อน ภารกิจที่ว่าเป็นคือ “การใส่แอกโคธองตัวของพระองค์ โคธองตัวนี้มีตีนเป็นสำริด และพ่นลมหายใจเป็นไฟ จากนั้นให้ใช้โคทั้งสองไถคราดไร่เนา แล้วจึงโยนพินมังกรลงในร่องดินที่ไถแล้วเหมือนเป็นเมล็ดพืช ซึ่งจะงอกขึ้นมาทันทีเป็นคนถืออาวุธ และจะต้องตัดโค่นคนพวกนี้เมื่อพวกเขาเข้าจุ่มน้ำเป็นการเก็บเกี่ยวที่นำหวาดกลัวยิ่ง ” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 178) มีเดียนั้นทุกซึ่ใจและร้อนใจกลัวแทนเจสันยิ่งนัก นางรู้สึกผิดที่คิดทรยศมีใจให้คนต่างบ้านต่างเมือง

ภารกิจพิชิตขนแกะทองคำ

เจสันรู้สึกทุกซึ่ใจและรู้ว่าภารกิจที่ราชาแห่ง คอลคิสมอบให้นั้นช่าง ยาก ลำบาก หลานชายของราชาคอลคิสมาหาเจสันในคืนนั้น และบอกว่ามีเพียงมีเดียเท่านั้นที่ช่วยเหลือเขาได้ เจสันรู้ดังนั้นจึงตามหามีเดีย ส่วนมีเดียเองนางก็กำลังตามหาหลานชายเพื่อ นำชีชีงพิเศษไปให้เจสันเช่นกัน แต่นางก็พบเขาด้วยตัวเอง เจสันขอ อองให้นางช่วยเหลือ โดยที่ไม่รู้เลยว่า มีเดียตกลงปลงใจจะช่วยเขา ตั้งแต่แรก นางบอกวิธีใช้ชีชีงและวิธีการสู้รบกับคนถืออาวุธแก่เขาจนหมดสิ้น โดยขอเจสันเพียงแค่ว่าอย่าลืมนาง ซึ่งเจสันก็สัญญาว่า “ข้าจะไม่มีวันลืมเจ้าไม่ว่ากลางวันหรือ

กลางคืน ถ้าเจ้ามากรีซ เจ้าจะได้รับการเทิดทูนสำหรับเรื่องที่ทำให้พวกเรา และจะไม่มีอะไรมาพรากเราจากกันได้อีก” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 180) เขาสามารถทำภารกิจได้สำเร็จ แต่พระราชแห่งคอลคิสคิดห้หลังไม่ยอมที่จะมอบขนแกะทองคำให้เขาอย่างทีบอกไว้แต่แรก เธอทำให้มีเดียตกหลุมรักเจสันอย่างรุนแรง และนางรู้แผนการของบิดาดี มีเดียจึงรุดไปหาเจสันในคืนนั้น

ลาจาก

มีเดียอ่อนวอนให้เขารับไปเอาขนแกะและเดินทางจากไปในทันที แต่เขาต้องพานางไปด้วย เพราะนางจะเป็นคนกล่อมสรพิษที่เฝ้าขนแกะให้หลับ แล้วให้เจสันเข้าไปเอาขนแกะ

การเล่าถึงการตายของน้องชายมีเดียที่ชื่อ แอบเซอร์ทัส (Absyrtus) มีการเล่าถึงหลายแบบ บ้างเล่าว่านางหนีบิดาของตนเองโดยการฆ่าน้องชายของตัวเอง ซึ่งฆ่าโดยการแยกชิ้นส่วน แล้วโยนทิ้งไว้เป็นทาง ซึ่งคล้ายกับบางฉบับที่เล่าว่าแอบเซอร์ทัสได้หนีขึ้นเรือไปกับเจสันด้วย แต่เพื่อให้บิดาของนางตามเรือไม่ทัน ทำให้นางต้องฆ่าน้องชายตัวเองแล้วแยกชิ้นส่วนทิ้งลงทะเล การแยกสับเพื่อแยกชิ้นส่วนก็เพื่อที่จะให้บิดาของนางเก็บชิ้นส่วนของน้องชายไปทำพิธีที่ถูกต้อง บางฉบับก็กล่าวว่าเจสันเป็นคนฆ่าแอบเซอร์ทัสเอง แต่บางฉบับก็กล่าวว่าแอบเซอร์ทัสได้หนีขึ้นเรือไปกับเจสันด้วย แต่เพื่อให้บิดาของนางตามเรือไม่ทัน ทำให้นางต้อง นอกจากนั้นนางยังหยุดที่เกาะของเซอริซี และขอให้นางสาวของเธอทำการชำระร่างกายเพื่อชำระร่างกายและความผิดของตนเอง (Wikipedia, 2010 : online)

เรืออาร์โกนอตเดินทางมาถึงเกาะเฟซิอัน (Phaeacians) ซึ่งมีกษัตริย์อัลซิโนอัส (Alcinous) และมเหสีอะเรเต (Arete) ปกครองอยู่ ในงานเลี้ยงอาหารจากเมืองคอลคิสบุกเข้ามาเพื่อชิงตัวมีเดียกลับไป มีเดียอ่อนวอนขอให้มเหสีอะเรเตผู้เฉลียวฉลาดช่วยเหลือ นางยอมช่วยเหลือมีเดียโดยการบอกว่ามีเดียเป็นภรรยาของเจสันอย่างถูกต้องแล้ว ดังนั้นไม่มีใครเอาตัวมีเดียไปได้ (Belton, 2009: Media)

เรืออาร์โกนอตของเจสันผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ เพราะมีเฮราและมีเดียคอยช่วยเหลือ เธอช่วยพวกเขาให้ผ่านพ้นจากหินตัดชั้นซิลลาและวังน้ำวนคาริบดิส และเมื่อมาถึงเกาะครีตมีเดียเองก็

ช่วยเหลือให้เขารอดพ้นจากทาลัส ซึ่งเป็นมนุษย์ในยุคสำริดโบราณ มีเดียรู้จุดอ่อนของทาลัส และนางอุณวอนสุนัขล่าเนื้อของเฮเดสมาจัดการทำลายเขาเสีย

ทวงบัลลังก์

เมื่อมาถึงกรีซ เจสันก็พบว่าเพเลียส (Pelias) กษัตริย์ที่แย่งอำนาจอันชอบธรรมไปจากพระบิดาของเขาได้บังคับให้พระบิดาและพระมารดาของเขาฆ่าตัวตาย เจสันจึงขอให้มีเดียช่วยและมีเดียไม่เคยทำให้เขาผิดหวัง (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 182) บางฉบับกล่าวว่าเพเลียสไม่ยอมมอบบัลลังก์ให้เจสันตามที่ตกลงไว้ และเขากลับหลงรักมีเดียเสียเองด้วยเวทมนตร์ที่เฮราเสก และเธอก็หวังว่ามีเดียจะฆ่าเพเลียส (Wikipedia, 2010 : online)

แผนการของมีเดียเริ่มต้นด้วยการเริ่มตีสนิทกับลูกสาวของเพเลียส นางแสดงให้เห็นอิทธิฤทธิ์โดยการหันเนื้อแกะลงไปในหม้อน้ำเดือดแล้วเสกให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง พร้อมทั้งบอกว่าสามารถทำให้เพเลียสกลับมาเป็นหนุ่มอีกครั้งได้โดยวิธีนี้ มีเดียวางยาสลบให้เพเลียสและลูกสาวของเขาช่วยกันหันเขาเป็นชิ้นๆ แล้วหย่อนเนื้อของบิดาตนลงไปในหม้อน้ำ พวกนางรอให้มีเดียมาเสก แต่กลับกลายเป็นว่ามีเดียและเจสันหายไปจากราชวังเสียแล้ว นอกจากนี้ยังมีการเล่าว่ามีเดียได้ชุบชีวิตบิดาของเจสัน และได้มอบสูตรลับในการเป็นหนุ่มตลอดกาลให้เจสันด้วย (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 183)

คู่ครอง

มีเดียและเจสันเดินทางมาอยู่ที่เมืองคอรีนธ์ ทั้งคู่มิชีวิตราบรื่นจนกระทั่งมีบุตรด้วยกันสองคน แต่ข้อมูลบางแห่งกล่าว ว่าเจสันและมีเดีย มีบุตรด้วยกันสามคน (Belton, 2009: Medea) เรื่องราวคงจะราบรื่นไปได้ด้วยดีหากว่าเจสันไม่ไปแต่งงานกับเจ้าหญิงกลอสเซ่ (Glauce) แห่งคอรีนธ์ สาเหตุที่เจสันป้อนใจให้เจ้าหญิงแห่งคอรีนธ์ได้มีการให้เหตุผลไว้สองแบบนั่นก็คือความชราของมีเดีย (Belton, 2009: Medea) แต่เหตุผลอีกอย่างหนึ่งก็คือความทะเยอทะยานของเจสัน มีเดียทุกขใจแสนสาหัส นางรู้สึกคิดถึงบ้านเก่าของนางจับใจและนึกถึงความผิดที่ตัวเองทำในอดีต ครั้งหนึ่งนางเผลอหลุดวาทจาอันร้ายกาจอาฆาตต่อเจ้าหญิงกลอสเซ่ ออกไปต่อหน้า

กษัตริย์แห่งคอรีนธ์ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้กษัตริย์ต้องไล่นางและลูกชายเล็กๆออกจากเมืองไป เพราะเกรงนางจะทำร้ายพระธิดาของพระองค์(เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 183)

เมื่อเจสันได้อยู่ลำพังกับนาง เขาตำหนิมีเดียที่เปลือกล่าววจำร้ายกาจออกไปจนทำให้ถูกเนรเทศ หากนางไม่พูดออกไปเช่นนั้นนางคงจะได้อยู่อย่างสงบสุขในคอรีนธ์ วาจาของเจสันที่กล่าวว่านางนั้นทำให้นางสุดจะทน เขาบอกว่าเขาพยายามเกลี้ยกล่อมไม่ให้นางถูกฆ่า เพียงแต่ให้เนรเทศออกไปจากเมือง เขาจะมอบทองคำและสิ่งจำเป็นมากมายให้กับนาง มีเดียจึงระบายสิ่งที่แบกไว้ในใจไว้ว่า

“...ถ้าข้าจะแสดงให้เห็นว่าเจ้าต่ำช้าเพียงใด

ข้าช่วยเจ้าไว้ ทุกคนในกรีซย่อมรู้ดี

ทั้งโค มนุษย์ผู้พิทักษ์มังกร พญานงผู้พิทักษ์ชนแกะ

ข้าพิชิตให้ทั้งนั้น ข้าทำให้เจ้าเป็นผู้ชนะ

ข้าส่องแสงบอกทางเจ้าทุกอย่าง

ข้าทิ้งทั้งบิดา และบ้านเกิด

ผู้ต่างดินแดน

ข้าขจัดขวกหนามศัตรูเจ้า

วางอุบายให้เพลีสตายอย่างเลวร้ายที่สุด

บัดนี้เจ้าทิ้งข้าไป

ข้าจะไปที่ไหนได้แล้ว ไปหาพ่อที่บ้านหรือ

หรือไปหาธิดาของเพลีส

ข้าสร้างศัตรูไปทั่วเพื่อเจ้า

ตัวข้าเองมิได้มีเรื่องขัดใจกับพวกเขา

โธ่ ข้าเคยมีเจ้าเป็นสวามีผู้รักดี

เป็นที่ชื่นชมแก่คนทั้งปวง

บัดนี้ต้องถูกเนรเทศไป โอ พระเจ้า โอ พระเจ้า

“ไม่มีใครมาช่วยข้า ข้าอยู่ตัวคนเดียวแท้ๆ” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 184-185)

เจสันกลับตบนางว่าเป็นเพราะเทพีอะโฟรไดติ (Aphodite) ที่ช่วยเขาทำให้นางหลงรักเขา และนางก็ต้องขอบุคณาที่เขาพามาที่อารยประเทศ และเขา ตบแทนนางแล้วโดยการประกาศ สรรเสริญนาง หากมีเดี่ยจะมีสามีผู้สักบ้าง นางควรจะยินดีกับการอภิเษกของเขา ซึ่งจะนำแต่ ความสบายมาให้นาง และที่นางถูกเนรเทศนั้นล้วนเป็นเพราะตัวนางเอง

ภาพ 2.3 หินอ่อนแกะสลักเล่าชีวิตของมีเดียตั้งแต่พบเจสันจนจบ ในพิพิธภัณฑสถาน ALTES BERLIN GERMANY

แก้แค้น

มีเดียปฏิเสธจะรับทรัพย์สินใดๆจาก เจสัน ความแค้นของนางจะเป็นจุดจบของเรื่องนี้ เท่านั้น นางแก้แค้นเจ้าหญิงกลอสเซโดย ให้ลูกชายทั้งสองคน ส่งชุดและมงกุฎของอาบยาพิษไปให้

เจ้าหญิงกลอสเซ่ จากนั้นมีเดียลงมือฆ่าลูกชายสองคนของนางเอง เพราะนางทนไม่ได้หากจะยอมให้ลูกของนางทนทุกข์จากน้ำมือของคนอื่น เมื่อทุกอย่างจบสิ้นลง มีเดียหนีไปกับราชาทรูที่ลากโดยมังกร เจสันมาหามีเดียด้วยค ความโกรธนี้จะฆ่านางทันที แต่มีเดียก็หนีไปแล้ว ทิ้งไว้เพียงศพของลูกชาย การตายของลูกชายมีเดียนั้นมีการตีความแตกต่างไป บ้างก็ว่าเป็นการแก้แค้นเจสันอีกอย่าง บ้างก็บอกว่านางจะไม่ยอมให้ใครมาฆ่าลูกของนาง เพราะมือของนางนั้นยังมีเมตตา มากกว่าน้ำมือของคนอื่น

จุดจบ

จุดจบของชีวิตนางนั้นมีหลายฉบับ บ้างก็บอกว่านางแต่งงานใหม่กับกษัตริย์เอเจียส (Aegeus) และมีลูกชายด้วยกันชื่อเมดุส (Medus) เฮซิออดได้บอกว่าจริงๆแล้วเมดุสเป็นลูกชายของเจสัน แต่ความฝันของมีเดียต้องชะงักอีกครั้งเมื่อเธเซอัส (Theseus) ลูกชายคนแรกของเอเจียสกลับมาบ้านเกิดเมืองนอน มีเดียหวังว่าลูกชายของนางจะเป็นกษัตริย์แทนราชาเอเจียส นางตั้งใจจะกำจัดเธเซอัส แต่ทำที่ที่สุดเอเจียสก็จับได้ ทำให้นางต้องหนีกลับไปคอลลิส บ้านเกิดของนาง แทน ฮีโรโดตัส (Herodotus) ได้เล่าอีกแบบว่านางและเมดุสหนีไปอยู่กับชนเผ่าอารยัน ในดินแดนของชาวอิหร่าน

เฮเลน (Helen)

กำเนิดของเฮเลน

กำเนิดของเฮเลนนั้นเป็น ตำนานที่คลุมเครือ ไฮเมอร์และยูริพิติสได้กล่าวไว้ว่านางเป็นธิดาของซุสกับเลดา ตำนานเล่าขานเรื่องกำเนิดของเฮเลนนั้นที่นิยมและพิศดารที่สุดกล่าวว่า เธอกำเนิดจากไข่ ซึ่งซุสปลอมตัวเป็นหงส์เพื่อมาผสม กับเลดา (Leda) ในขณะที่ *Cyclic Epics* หนังสือรวบรวมเทพปกรณัมได้กล่าวว่าเฮเลนถือกำเนิดจากซุสและเทพีเนเมซิด บ้างก็บอกว่าคนเลี้ยงแกะได้นำไข่ไปให้เลดาบ้างก็

ภาพ 2.4 Leda and Swan วาดโดย Sandro Botticelli ปี 1508

บอกว่าเธอเมสทำไข่ตกไปที่หน้าตักของเลดา ความงามของนางได้รับการสมญาว่า “สตรีที่มีรูปโฉมงามที่สุดในโลก” (Wikipedia, 2010 : online)

เมื่อเฮเลนยังเป็นเพียงเด็กหญิงกิตติศัพท์ในเรื่องความงามของนางเลื่องลือไปจนกระทั่งไม่มีเจ้าชายหนุ่มคนไหนใน กรีซไม่ยอมแต่งงานกับเธอ

การลักพาตัวครั้งแรก

เมื่อเธเซอุสตกลงจะช่วยไพลโธอัสทำภารกิจลักพาตัวสตรีที่ผู้คุมกันมากที่สุดในจักรวาลมาเป็นภรรยาคนที่สองนั่นก็คือเพอร์เซโฟเนซึ่งเป็นพระชายาของเทพแห่งนรก (Hades) แต่ก่อนจะไปลักพาตัวเพอร์เซโฟเน เธเซอุสบอกว่าเขาต้องลักพาตัวเฮเลนก่อน ถึงแม้ว่าการลักพาตัวเฮเลนอันตรายน้อยกว่าการลักพาตัวเพอร์เซโฟเน แต่พี่ชายของเฮเลนคือแคสเทอรกับพอลลักซ์นั้น มีฝีมือเลิศล้ำเกินกว่าวีรบุรุษที่เป็นมนุษย์ใดๆจะสามารถต่อกรได้อย่างสำเร็จ อย่างไรก็ตามเธเซอุสสามารถลักพาตัวเด็กหญิงมาได้สำเร็จ ณ ตอนนั้นเฮเลนยังเป็นเพียงเด็กหญิงตัวน้อยๆที่มีใบหน้านางงามเกินวัย เธเซอุสตั้งใจจะแต่งงานกับนางหากนางโตขึ้น(เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 224)

อย่างไรก็ตามเรื่องวัยของเธอในการถูกลักพาตัวครั้งแรกยังเป็นที่ถกเถียงอยู่ Hellenicus of Mytilene นักแกะสลักสัญลักษณกรีกได้กล่าวว่าเฮเลนอายุเพียงเจ็ดขวบ ส่วน Diodorus ซึ่งเป็นนักประวัติศาสตร์กรีก กล่าวว่าตอนนั้นเธออายุเพียงสิบขวบ

เมื่อเธเซอุสต้องไปทำภารกิจลักพาตัวเพอร์เซโฟเนที่ยอมโลก เธเซอุสฝากนางไว้กับมารดาของเขา เมื่อแคสเทอรและพอลลักซ์ยกทัพมาตีเอเธนส์ พวกเขาก็ได้เฮเลนกลับไปตามที่ต้องการ

ภาพ2.5 The Rape of Helen วาดโดยTintoretto ช่วงปี1578–1579

คำปฏิญาณแห่ง”เฮเลน”

ความงามของเฮเลนทำให้มีชายหนุ่มจากตระกูลใหญ่และผู้ทรงอิทธิพลมาติดพันนาง พวกเขาต้องการแต่งงานกับนาง จนทำให้กษัตริย์ทินเดรอสกษัตริย์แห่งสปาร์ตาซึ่งเป็นผู้ เป็นพระบิดาของเฮเลนหนักใจที่จะเลือกใครคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นพระองค์จึงเรียกร้องให้ทุกคนให้สัตย์สาบานว่า หากเกิดเหตุใดขึ้นก็ตามหลังการแต่งงาน พวกเขาจะต่อสู้เพื่อสามีของเฮเลน ทุกคนตกลงและสาบานว่าจะฉีกกำลังกันลงโทษใครก็ตามที่จะพยายามหรือลักพาตัวเฮเลนไป จนในที่สุดกษัตริย์ทินเดรอสก็เลือกเมเนลอส น้องชายของอะกามेमνον และสถาปนาเขาเป็นกษัตริย์แห่งสปาร์ตา อีกด้วย(เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 261)

ฤๅ”ความงาม”จะเป็นบ่อเกิดแห่งสงคราม

ในตำนานได้กล่าวถึงเอริส(Eris) ซึ่งเป็นเทพีแห่งความบาดหมาง นางมักไม่ได้รับเชิญไปในงานเลี้ยงอยู่เสมอ และในงานแต่งงานที่สำคัญงานหนึ่งเป็นงานอภิเษกระหว่างกษัตริย์เพลิอัสกับนางพรายทะเลเททิส (Thetis) เทพีเอริสก็ไม่ได้รับเชิญไปในงานนี้เช่นกัน นางรู้สึกโกรธแค้นจึงโยนผลแอปเปิ้ลทองคำที่จารึกว่า ”สำหรับผู้ซึ่งงดงามที่สุด” เข้าไปในห้องโถงงานเลี้ยง (เอดิธ แฮมิลตัน,

2549: 258) เทพีทั้งสามองค์ คืออะโฟรไดติ เฮรา และพัลลัสอธินาขอให้ซุสตัดสินว่าใครสมควรจะได้แอปเปิ้ลทองคำใบนี้ ซุสไม่อยากเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จึงบอกให้พวกนางไปถามปารีส ซึ่งเขาอ้างว่าปารีส จะเป็นผู้ตัดสินที่ดี สุด เทพีทั้งสามปรากฏกายต่อหน้าเขา พวกนางไม่ได้ขอให้เขาเลือกว่าใครงามที่สุด แต่เสนอสินบนที่แสนล่อตาล่อใจดังต่อไปนี้

1. เฮราเสนอสินบนว่าจะให้เขาเป็นเจ้าแห่งยุโรปและเอเชีย
2. อธินาเสนอสินบนว่าจะให้เขานำทROYให้มีชัยชนะเหนือกรีซ
3. อะโฟรไดติสัญญาว่าจะทำให้เขาครอบครองผู้หญิงที่งามที่สุดในโลก

ปารีสตัดสินใจมอบแอปเปิ้ลทองคำให้อะโฟรไดติ คำตัดสินของเขาคือจุดเริ่มต้นของสงครามทROY

การลักพาตัวครั้งที่ 2

ปารีสเดินทางไปสปาร์ตาเพื่อ สานไมตรี เมเนลอส ให้การต้อนรับเขาเป็นอย่างดีในฐานะ แขก และที่วังของเมเนลอส ปารีสได้พบเฮเลน เขาเอาอกเอาใจนางเป็นพิเศษ ด้วยการมอบเพชรพลอยที่งามและหายากจากเอเชีย (Belton, 2009: Helen) หลังจากปารีสมาเป็นแขกได้ไม่นาน เมเนลอสต้องเดินทางไปครีตตามคำเชิญของสหาย ปารีสลุ่มหลงในความงามแห่งเฮเลน เขารวบรวมพลและพาเฮเลนหนีไป

“ปารีส

ซึ่งเข้ามาอาศัยในนิवासสถานของมิตรผู้อารี

สร้างความปลอดภัยแก่มือที่ปราณีให้อาหาร

ด้วยการขโมยนารีไปเสีย “ (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 258)

เมื่อเมเนลอสกลับมา ก็พบว่า พระชายาคนงามของตน หายไปพร้อมกับแขกจากแดนไ กล แล้ว การลักพาตัวเฮเลนครั้งนี้บางตำราบอกว่าเฮเลนไม่ได้เต็มใจไป และปารีสได้ขโมยทรัพย์สมบัติ

ในราชวังของเมเนเลอัสไปด้วย (Belton, 2009: Helen) แต่บางตำราไม่ได้กล่าวถึงความรู้สึกของนางว่านางเต็มใจหรือไม่ Sappho กวีชาวกรีกได้กล่าวว่าเฮเลนนั้นเต็มใจจะไปกับปารีส โดยทิ้งเฮอโมโคโนนีลูกสาวของเธอไว้ที่สปาร์ตา

การเดินทางกลับทรอยไม่ได้เป็นไปอย่างง่ายดายเพราะสภาพอากาศในท้องทะเลไม่เป็นใจทำให้เรือพัดไปติดที่เกาะครเนีย (The island of Crania) เป็นระยะเวลาสั้นกว่าเฮเลนและปารีส จะเดินทางกลับทรอย (Belton, 2009: Helen)

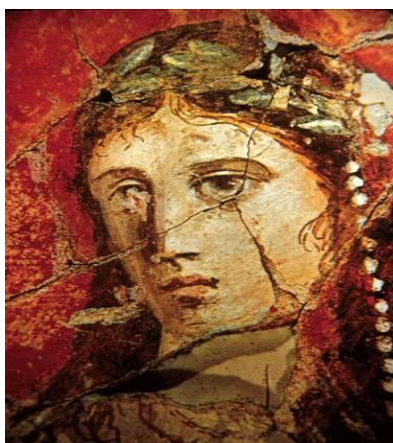
เมเนเลอัสรวบรวมไพร่พลและกำลังบุกทรอย เหล่าขุนพลและเจ้าชายต่างมาช่วยเหลือเขาตาม “คำปฏิญาณแห่ง”เฮเลน”” หลายชีวิตถูกสังเวยเพื่อสงครามครั้งนี้ หลังจากสงครามจบลงซึ่งกินระยะเวลาถึง10ปี

จุดจบของชีวิตที่ไม่เคยกำหนดเอง

บทสรุปของชีวิตของเฮเลนนั้นมีหลากหลาย James Hampton Belton (2009, Helen) กล่าวว่าเมเนเลอัสพบเฮเลนในพระราชวัง เธอยังคงความมั่งคั่งไม่เสื่อมคลาย เฮเลนกลับสปาร์ตาพร้อมกับเมเนเลอัส แต่ทั้งคู่ก็ต้องเผชิญกับพายุที่เกรี้ยวกราดทำให้ต้องไปติดเกาะที่อียิปต์เป็นเวลาหลายปี ทั้งคู่ให้กำเนิดบุตรสาวที่งดงามนามว่าเฮอริโมโคโนนี ยู ริพิดิสกล่าวไว้ว่าหลังจากนั้นไม่นานเฮเลนก็ถูกพาขึ้นไปอยู่ที่โอลิมปัส ส่วน Pausanias ได้อ้างถึงชาวRhode พวกเขาเชื่อว่า เฮเลนถูกขังโดยลูกชายของ นาง ชื่อว่านิโคสตราตุส (Nicostratus) และเมกาเพนเธส (Megapenthes) เฮเลนจึงเดินทางมายังเมือง Rhodes ที่นั่นเธอได้พบกับโพลีโซ (Polyxo) ซึ่งมีสามีชื่อเทโพลีมัส (Tlepolemus) เขาถูกสังหารในสงครามแห่งทรอย และเมื่อเฮเลนมาถึงโพลีโซจึงแก้แค้นเธอโดยการแขวนเธอไว้บนต้นไม้ (Wikipedia ,2010 : online)

อิฟิเจโนอา (Iphigenia)

เรื่องราวของอิฟิเจโนอา นั้นถูกเล่าไว้ในบทละครเรื่อง “อะกาเมมมอน” โดยเอสคิลัส กวีโศกนาฏกรรมในศตวรรษที่ห้า และบทละครเรื่อง “อิฟิเจโนอา” โดยยูริพิดิส ซึ่งแบ่งเป็นสองตอน ได้แก่ *Iphigenia at Aulis* และ *Iphigenia in Tauris* อิฟิเจโนอาคือธิดาคนโตของอะกาเมมมอน (Agamemnon) และมเหสีไคลเทเมเนสตรา (Clytemnestra)

ภาพ 2.6 ภาพวาดอิฟิเจโนอาบนฝาผนังในศตวรรษที่ 1

เรื่องราวโศกนาฏกรรม เกิดขึ้นเมื่อกองทัพอันเกรียงไกรแห่งกรีซกำลังยกทัพไปบุกทรอย กองทัพของกรีซนัดกันมาเจอที่อูลิส (Aulis) ซึ่งเป็นที่ท่าเรือมีคลื่นลมแรงและอันตราย และจะไม่มีทางเคลื่อนทัพได้หากลมเหนื่อยยังพัดกระหน่ำและลมยังพัดกระหน่ำวันแล้ววันเล่า (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 262) แต่ยูริพิดีสกล่าวว่ามีเหตุพัดพันธุ์ที่เรือจะออกมุ่งหน้าสู่ทรอย คัลคัสผู้ซึ่งเป็นนักพยากรณ์ได้บอกแก่อะกาเมมνονว่าเขาจะต้องสังเวยธิดาคนโตของเขาแก่เทพีอาร์ทีมิส เทพีไม่พอใจที่อะกาเมมνονได้ไปฆ่าสัตว์ป่าที่นางรัก ยูริพิดีสบอกว่าสัตว์ตัวนี้เป็นกวาง แต่เอสคิ ลัสกล่าวว่าสัตว์ที่อะกาเมมνονฆ่าคือกระท่ายและลูกกระท่ายในครอก

อะกาเมมνον ยอมเสียลูกสาวคนโต เขามีชื่อเสียงในกองทัพเป็นเดิมพันและมีความทะเยอทะยานที่จะพิชิตทรอยและเชิดชูกรีซ (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 263) เขาริบเขียนจดหมายไปแจ้งแก่แม่เหสีของตนว่าให้ส่งตัวอิฟิเจโนอา มาเพื่อแต่งงานกับอะคิลลิส (Achilles) ซึ่งเป็นนุรุชผู้เก่งกาจที่สุดในบรรดานักรบทั้งหลาย ในบทละครของยูริพิดีสมีการกล่าวว่าเขารู้สึกเสียใจชั่วขณะหนึ่งกับการกระทำของตัวเอง และคิดจะเปลี่ยนใจโดยการส่งจดหมายไปบอกว่าไม่ต้องให้อิฟิเจโนอาแล้ว แต่เมเนลอสไม่ยอม ทั้งสองทะเลาะกัน แต่ท้ายที่สุดแม่เหสีไคลเทมเนสทรา อิฟิเจโนอา และโอรสเทส (Orestes) พระโอรสองค์น้อยก็เดินทางมาถึงเสียก่อน อะกาเมมνονขอร้องให้แม่เหสีกลับไป ทิ้งเรื่องงานแต่งงานไว้ให้เขาจัดการเอง แต่แม่เหสีก็ปฏิเสธนางอยากอยู่จัดการงานแต่งงานของลูกสาวคนโตด้วยตัวของนางเอง เมื่อไคลเทมเนสทราพบอะคิลลิสนางพูดถึงเรื่องการ

แต่งงานกับอิฟิเจโนอา แต่อะคิลลีสปฏิเสธโคลเทมเนสทรา เพราะเขาไม่รู้เรื่องงานแต่งงานใดๆ ทั้งสิ้น

ภาพ2.7 การบูชาอิฟิเจโนอา วาดโดย GIOVANNI BATTISTA TIEPOLO ในปี1757

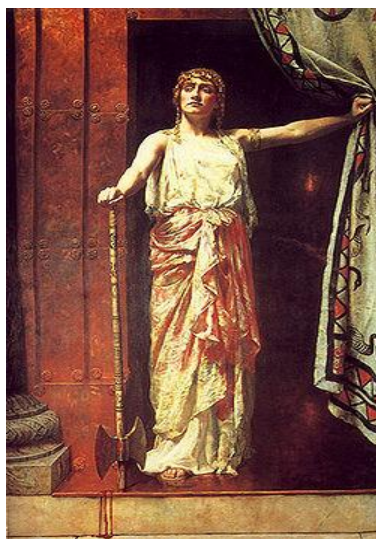
ท้ายที่สุดแผนการชั่วร้ายของอะกาเมมνονถูกเปิดเผย อะคิลลีสอยากจะช่วยให้อิ ฟิเจโนอาพ้นจากการถูกฆ่า เมื่ออิฟิเจโนอาารู้ความจริงทั้งหมดนางโศกเศร้าเสียใจ แต่ท้ายที่สุดนาง ก็ยอมตายอย่างมีเกียรติ ทันทีที่ อิฟิเจโนอาอยู่บนแท่นบูชาญ และกำลังจะถูกสังหาร แต่ดวงตัวหนึ่งก็ปรากฏตัวขึ้นแทนตามบทละครของยูริพิดีส อย่างไรก็ตามเอสคิลอสกล่าวว่านางสิ้นชีวิตและลมเหนือก็หยุดพัด ทัฟเวี อกรีกเล่นออกสู่ทะเล แต่ความชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำไปนั้นจะเกิดเป็นเคราะห์กรรมแก่พวกเขาวันใดวันหนึ่งข้างหน้า

บทละครของยูริพิดีส เล่าว่าเทพีอาร์ทิมีสนีกสงสารเจ้าหญิงองค์น้อยจึงเอานางไปอยู่ด้วย และให้นางเป็นนักบวช เมื่อพีลาตีส (Pylades) และไอเรสเทสน้องชายของ อิฟิเจโนอาได้รับบัญชาจากเทพอพอลโลให้ไปที่ทอริส (Tauris) เพื่อให้นำไม้สลักที่ตกจากสวรรค์กลับไปยังเอเธนส์ แต่คนที่เฝ้าไม้แกะสลักไว้คืออิฟิเจโนอา ทั้งคู่ต่างจำกันไม่ได้ว่าเป็นพี่น้องกัน อิฟิเจโนอา รู้จากไอเรสเทส ซึ่งตอนนั้นนางไม่รู้ว่าเขาคือไอเรสเทสว่า น้องชายของนาง ยังไม่ตาย นางจึงบอกว่าจะปล่อยคนหนึ่งไปหากนำจดหมายฉบับนี้กลับไปกรีซ พีลาตีสและไอเรสเทสต่างเสนอตัวว่าจะเป็นผู้อยู่ที่ทอริสเอง ท้ายที่สุดอิฟิเจโนอา และ ไอเรสเทสก็รู้ว่าเป็นพี่น้องกันทั้งหมดเลยหนีไปด้วยกันหมด และไอเรสเทสได้ครองเมืองไมซีเน(Mycene)และอาร์กอส(Argos)

อิเล็กทรา(Electra)

อิเล็กทราเป็นลูกสาวของอะกาเมมนอนและมเหสีไคลเทมเนสทรา เธอเป็นน้องสาวของอิกไจโนอา และมีพี่ชายชื่อโอเรสเทส (Orestes) พวกเขาเป็นลูกหลานในตระกูลเอเทริสที่ต้องคำสาปและเป็นตระกูลที่เทพเจ้าเกลียดชัง

เรื่องราวเริ่มต้นขึ้นเมื่อแทนทาลัส โอรสของซุสที่ได้รับการยกย่องจากเทพและเทพีเหนือกว่าโอรสองค์อื่นที่เป็นมนุษย์ (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 342) แทนทาลัสนำเพลอปปัสบุตรชายของตัวเองไปต้มให้เทพเจ้ากินในงานเลี้ยงในวังของเขา การกระทำของเขาเป็นการทำทนายเทพเจ้า เขาหลอกลวงเทพเจ้าให้กินเนื้อมนุษย์ ทำยที่สุดแทนทาลัสถูกเทพเจ้าลงโทษโดยการจับเขาไปไว้ในบ่อน้ำเฮเดส แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่เขากระหายน้ำน้ำจะหายไปอย่างรวดเร็ว ส่วนบุตรผู้โชคร้ายของเขานั้น เทพเจ้าชุบชีวิตให้ใหม่โดยการนำร่างมาต่อกัน แต่ขาดตรงส่วนขาข้างหนึ่งที่เทพเจ้าให้งาข้างเข้ามาแทน เพราะเทพีองค์หนึ่งเผลอกินเข้าไป

ภาพ 2.8 ภาพไคลเทมเนสทราหลังสังหารอะกาเมมนอนภาพวาดในศตวรรษที่ 19

ลูกๆของแทนทาลัสนั้นเทพเจ้าดลบันดาลให้มีความสุขดี รวมทั้งไนโอเบบุตรของเขาเช่นกัน นางมั่งคั่งและมีความสุขกว่าใคร แต่ความหยิ่งผยองของบิดานาง ยังอยู่ในกนายของนาง ไนโอเบให้กำเนิดบุตรเจ็ดคน และธิดาเจ็ดคน นางทำทนายพระมารดาของอพอลโลและอาร์ทีมิ

ส่วนนางนั้นให้กำเนิดบุตรมากกว่าเลโตถึงเจ็ดเท่า รวมทั้งเข้ามายึดวิหารของเลโต อพอลโลและอาร์ทิมิสลงโทษนางด้วยการแผลงศรฆ่าลูกของนางตายทั้งหมด ทำให้นางร้องไห้จนตัวแข็งเป็นหิน

ส่วนเพลอปีให้กำเนิดบุตรชายสองคนนั้นก็คือเอเทริส และไฮเอสเทส ไฮเอสเทสหลงรักพระชายาของพ ระเซษฐา เอเทริสจับได้และอาฆาตไฮเอสเทสว่าเขาจะต้องชดใช้อย่างสาสม เอเทริสสังหารลูกของไฮเอสเทสสองคน แล้วต้มไปให้ไฮเอสเทสกิน ตลอดชั่วชีวิตของทั้งคู่เอเทริส ได้เป็นราชาครองนคร ส่วนไฮเอสเทสไม่มีลาภยศใด เวรกรรมนี้จะตกต่ออยู่กับลูกหลานต่อไป

อะกาเมมนอนเป็นบุตรของเอ เทริสและมเหสีเอโรเป (Aerope) อะกาเมมนอน บุษายัญญิพีเจในอนุตรสาวของตน เพื่อสังเวกแก่เทพเจ้า เมื่อเขากลับจากสงครามเมืองทรอย อะกาเมมนอนถูกมเหสีไคลเทมเนสทราและซุ้รักของนางนามว่าเอจิสทัส (Agisthus) ซึ่งเขาเป็นบุตรคนสุดท้ายของไฮเอสเทส เขาไม่ได้มีความแค้นอะไรกับอะกาเมมนอนเลย แต่เรื่องราวในอดีตนั้นมีเหตุผลมากพอที่จะทำให้เขาแค้นแทนบิดาและพี่ๆของตน ดังนั้นเรื่องราวของอิเล็คทราที่มีที่มาจากที่ซุ้รักและมารดาของนางสังหารบิดา

ภาพ 2.9 อิเล็คทราหน้าหลุมศพ
บิดาวาดโดย Frederic Lord
Leighton, 1869

โซโฟคลีส(Sophocles) และยูริพิดีส(Euripides)ถ่ายทอดเรื่องราวของอิเล็คทราออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกัน สำหรับเวลาในการเขียนของทั้งคู่ นั้น หากคำตอบไม่ได้ว่าใครเขียนก่อนหรือหลัง

Euripides' Electra

อิเล็คทราแต่งงานไปกับชาวโรธรรมดา เอจิสทัสเกรงว่าหากยอมให้นางแต่งงานกับกษัตริย์หนุ่มจากเฮลลัส(Hellas)จะทำให้ราชบัลลังก์ของเขาไม่ปลอดภัย ชาวสวนที่อิเล็คทราแต่งงานด้วยนั้นดีกับนางมาก เขาไม่เคยล่วงเกินนางทั้งทางกายและทางใจ ทั้งยังยอมให้อิเล็คทราใช้นามสกุลของนางเหมือนเดิม อิเล็คทราตอบแทนเขาด้วยการดูแลบ้านเรือนให้เขา ส่วนไฮเอสเทสลูกชายอี ก

คนของ อะกาเมมนอน และไคลเทมเนสทรา ถูกส่งตัวไปอยู่เมืองอื่น ซึ่งเป็นเมืองที่กษัตริย์โฟซิซ (Phocis) ปกครองอยู่ และนั่นทำให้เขาสนิทกับลูกชายของกษัตริย์นามว่าพีลาดีส (Pylades)

เมื่อไอเรสเทสโตขึ้นเขาจึงเดินทางกลับบ้านหวังที่จะแก้แค้นแทนบิดาตน เขาแวะหยุดที่บ้านของอิลีเกทราและสามี ตอนแรกทั้งคู่ปิดบังสถานะที่แท้จริงต่อกัน แต่สุดท้ายที่สุดต่างก็พบว่า เป็นพี่น้องกัน ทั้งหมดตกลงว่าจะแก้แค้นแทนบิดาของตน

อิลีเกทราให้สาวใช้ไปบอก ไคลเทมเนสทรา ว่านางคลอดลูก ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ไอเรสเทสไปฆ่าเอจิสทัสซึ่งเป็นผู้รักของไคลเทมเนสทราได้ หลังจากนั้นทั้งคู่ฆ่ามารดาของตนเองได้สำเร็จ โดยการแทงไปที่คอของนาง ไคลเทมเนสทราได้รับการลงโทษแล้ว แต่ความผิดจากการฆาตกรรมนั้นยังคงเป็นผลทำให้ทั้งคู่จะต้องไปชำระล้างบาป สาเหตุที่ทำให้ตระกูลเอเทรียสต้องคำสาปโดยการฆ่ากันเองในครอบครัวมาโดยตลอดนั้น ก็เพราะพวกเขาไม่เคยคิดที่จะไปชำระบาป มีเพียงเอจิสทัสเท่านั้นที่คิดจะชำระบาป

Sophocles' Electra

เรื่อง รวบรวมเริ่มต้นขึ้นเมื่อไอเรสเทสวางแผนลอบไคลเทมเนสทราว่าเขาได้ตายไปแล้ว แท้จริงเขาเดินทางมาพ้อมกับพีลาดีสและผู้ติดตามอีกคนหนึ่ง นางปรึกษากับคริสโซทีมิส (Chrysothemis) ผู้ซึ่งเป็นพี่สาวของนางว่า อิลีเกทรายังคงโศกเศร้าและขมขื่นที่ต้องอยู่ร่วมชายคา กับฆาตกรที่ฆ่าบิดาของนาง อิลีเกทราหวังให้ไอเรสเทสกลับมาแก้แค้นแทนบิดา

เมื่อไคลเทมเนสทราได้ข่าวการตายของ ไอเรสเทสก็รู้สึกโง่อก ผิดกับอิลีเกทราที่รู้สึกโกรธ และเสียใจเมื่อได้ข่าวเช่นนั้น คริสโซทีมิสกลับมาจากหลุมศพของอะกาเมมนอน บอกกับอิลีเกทราว่าไอเรสเทสกลับมาแล้ว แต่อิลีเกทราไม่เชื่อ นางบอกว่า น้องชายของนาง ตายไปแล้ว และนางจะเป็นคนแก้แค้น แทนบิดาเอง คริสโซทีมิสไม่เห็นด้วยกับการกระทำของนางและปฏิเสธที่จะให้การช่วยเหลือ

ไอเรสเทสปลอมตัวมาในพระราชนัดดา เขาเอาถ้วยกระดูกที่อ้างว่าเป็นของไอเรสเทส แต่เจอกับอิลีเกทราเสียก่อน แรกเริ่มนี้ ทั้งคู่จำกันไม่ได้ เมื่ออิลีเกทรารู้ว่านั่นเป็นถ้วยกระดูกของน้องชาย

อเล็กทรากร็องให้ออกมาด้วยความเศร้าเสียใจ ทำให้โอรสเทสรู้ว่านี่เป็นพี่สาวของเขา ทั้งคู่ดีใจเมื่อได้พบกัน พีลาเดสและโอรสเทสเข้าไปในบ้านเพื่อสังหารไคลเทมเนสทรา และเขาได้ฆ่าเอจิสทัสตรงหน้าเตาผิงตำแหน่งเดียวที่จะกาเมมนอนตายไป

เฟดรา (Phaedra)

เฟดราเป็นน้องสาวของเอริแอดเน เธเซอัสแต่งงานกับนางเมื่อเขาเริ่มชรา เธเซอัสมีบุตรชายคนหนึ่งชื่อฮิปพอลิตัส (Hippolytus) ซึ่งเกิดจากนางแอมะซอน ชื่อว่าแอนทิโอเป (Antiope) เขาส่งฮิปพอลิตัสให้ไปอยู่ที่เมืองพิทเธอัส (Pittheus) เป็นเมืองทางตอนใต้ที่เธเซอัสเคยเติบโต และวันหนึ่งเธเซอัสหวังจะให้ฮิปพอลิตัสสืบทอดราชบัลลังก์แห่งโทรเอเซน (Troezen) และเขาจะยกเอเธนส์ให้อคามัส (Acamas) และเดโมโฟออน (Demophoön ซึ่งทั้งคู่เป็นบุตรชายที่เฟดราให้กำเนิด

เธเซอัสพาเฟดรากลับบ้านเดิมของเขาด้วย ทันทีที่เขาได้พบลูกชาย จึงเกิดความรู้สึกผูกพัน ฮิปพอลิตัสเติบโตเป็นเด็กหนุ่มที่เก่งกาจทั้งเรื่องกีฬาและล่าสัตว์ เขาสืบทอดการเคารพบูชาเทพีอาร์ทีมิสจาก มารดาของเขา ในทางกลับกันเขารังเกียจ เทพีอะโฟรไดท์ รังเกียจคนที่ใช้ชีวิตอย่างหรูหราและสุขสบาย รวมทั้งชิงชังคนใจอ่อน (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 225) ฮิปพอลิตัสสร้างวิหารบูชาแก่อาร์ทีมิสที่โทรเอเซน เมื่ออะโฟรไดท์รู้เช่นนั้นจึงตั้งใจจะลงโทษเขา โดยนางดลบันดาลให้เฟดราหลงรักเขา ในงาน Eleusinian mysteries (Grave, 1960: 356) ซึ่งเป็นพิธีการของชาวกรีกประจำทุกปี

ภาพ 2.10 ภาพเฟดรา วาดโดย Alexandre Cabanel (1880)

เมื่อเธเซอัสไม่อยู่ เฟรดาติดตามฮิปโพลิตัสไปยังโทรเอเซน ซึ่งนางได้สร้างวิหารแก่ เทพีอะโฟรไดติ นางเฝ้ามองเขาทำกิจกรรมต่างๆแทบทุกวัน เฟรดราคลั่งรักในตัวของฮิปโพลิตัส มากขึ้น นางไม่สามารถหักห้ามใจตนเองได้ ทั้งๆที่รู้ว่าความรักครั้งนี้เป็นความรักที่ผิดครรลอง เฟรดา ทุกข์ทรมานใจจนกินไม่ได้นอนไม่หลับ เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับเพียงลำพัง มีเพียงแม่นมของนาง เท่านั้นที่ล่วงรู้ว่านายสาวของตนตกหลุมรักลูกเลี้ยง เฟรดาคิดจะฆ่าตัวตายให้แก่ความรักครั้งนี้ของ นาง แต่แม่นมของนางเสนอว่าควรส่งจดหมายสารภาพรักแก่ฮิปโพลิตัส และแม่นมจะเป็นคน นำจดหมายไปส่งเอง ในจดหมายนางสารภาพรักแก่เขาจนหมดสิ้นและยอมเป็นมานับถืออาร์ทิมิ ตามเขา ฮิปโพลิตัส เผาจดหมายและมาหาเฟรดาในห้องนอน เขาตำหนิการกระทำของ นางอย่าง รุนแรง เฟรดากลับพลิกสถานการณ์ครั้งนี้โดยการฉีกเสื้อผ้าออก วิ่งไปเปิดประตู และร้องว่านางถูก ข่มขืน หลังจากนั้นนาง ตัดสินใจฆ่าตัวตายและทิ้งจดหมายว่าฮิปโพลิตัสได้ย่ำยีนางจนทำให้นาง ต้องฆ่าตัวตาย (Grave, 1960: 357)

อีกแบบฉบับกล่าวว่าแม่นมของนาง เป็นคนอาสาไปบอกความในใจแก่ฮิปโพลิตัสว่านาย หญิงของตนรักเขา ฮิปโพลิตัสไม่เคยสนใจหญิงสาวคนใด เขายกย่องพรหมจารี และ เมื่อต้องมา รับรู้เรื่องความรักที่ผิดบาป ที่เฟรดามีต่อตนก็รู้สึกรังเกียจมากขึ้นไปอีก เขาสาบานว่าจะไม่มีวันมา เหยียบบ้านนี้อีกนอกเสียจากว่าบิดาของเขาจะอยู่ในบ้าน หลังนี้ด้วย เฟรดาที่แอบฟังอยู่ เมื่อ ได้ยิน เช่นนั้นนางจึงตัดสินใจจัดการกับชีวิตของตนเองด้วยการฆ่าตัวตายและเขียนจดหมายลา ตาย บอกแก่เธเซอัสว่าฮิปโพลิตัสขืนใจนาง (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 226)

เมื่อเธเซอัสกลับมา เขา อ่านจดหมายและเชื่อเฟรดาอย่างสนิทใจ จึงเนรเทศฮิปโพลิตัส ออกจากเมือง โดยไม่ฟังคำของลูกชาย เพราะเชื่อในการพิสูจน์ ตัวเองของเฟรดา เธเซอัสฆ่าแข่ง ลูกชายของเขา และคำแข่งของเขาก็ทำให้ฮิปโพลิตัสตาย อย่างที่เขาแข่งลูกชายของเขาไว้ อาร์ทิมิสเห็นแก่ความเคารพที่ฮิปโพลิตัสมีให้แก่นางมาตลอด นางจึงปรากฏกายใกล้เขาและบอกความ จริงให้เขารู้

“ข้ามิได้มาเพื่อช่วยเหลือเจ้า มีแต่นำความเจ็บปวดมาให้

เพื่อบอกให้รู้ว่าบุตรชายเจ้าเป็นผู้มีเกียรติ

แต่ชายนางเจ้าทำผิด นางคลั่งรักในตัวเขา

ได้แต่หักห้ามใจไว้และตายไป

แต่สิ่งที่นางเขียนไว้เป็นคำลวง” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 227)

เฮคิวบา (Hecuba)

เฮคิวบาเป็นลูกสาวของกษัตริย์ไดมาส (Dymas) แห่งเมืองเทรซ (Trace) นางแต่งงานกับกษัตริย์ไพรอัม (Priam) ราชาแห่งทรอย นางเป็นราชินีที่ให้กำเนิดบุตรที่มีชื่อเสียงซึ่งได้แก่เฮคเตอร์ (Hector) คัสแซนดรา (Cassandra) ปารีส (Paris) และ ไดโฟบัส (Deiphobus)

ก่อนที่นางจะให้กำเนิดบุตรชายคนที่สองคือปารีส นางได้นิมิตว่านางให้กำเนิดเปลวไฟ ซึ่งเป็นที่มาของการทำนายว่าลูกชายของนางคนถัดไปจะนำความวิบัติมาสู่ทรอย เป็นสาเหตุให้ปารีสถูกเนรเทศไปเป็นเด็กเลี้ยงแกะ

หลังสงครามแห่งทรอยเฮคิวบาก็กลายเป็นเชลยสงคราม นางได้แต่มองความพิบัติของบ้านเมือง

“จะมีความวิบัติใดที่ข้ายังไม่ได้รับรู้

บ้านเมืองสูญสิ้น อีภสวามีและบุตรธิดา

เคยรุ่งเรืองกลับมาตกต่ำไร้ค่า” (เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 288)

อันดรอมาคี (Andromache)

อันดรอมาคีเป็นธิดาของเอเทียน (Eation) นางเติบโตที่เมืองซิลิเชีย (Cilician) ในกรุงธีบส์ ซึ่งบิดาของนางปกครองอยู่ นางแต่งงานกับเฮคเตอร์ (Hector) และอาศัยอยู่ที่ทรอยจากนั้นมาภาพของอันดรอมาคีตามที่โฮเมอร์ได้บรรยายไว้ก็คือนางเป็นศรีภรรยาที่ดี อันดรอมาคีจะปลอบและให้คำปรึกษาสามีเสมอระหว่างสงคราม เมื่อเฮคเตอร์ตายไป นางเย็บดอกไม้เป็นนชุดคลุมสีม่วง (embroidering flowers into a purple cloak) นางให้กำเนิดบุตรแก่เฮคเตอร์ นามว่าแอสตีอาแนกซ์ (Astyanax) ซึ่งเมื่อทรอยแพ้สงครามลูกชายของนางถูกโยนลงสู่กำแพงข้างล่าง และนาง

เป็นหนึ่งในเชลยศักดิ์ ที่กลายเป็นนางสนมของนีโอปโตเลมุส (Neoptolemus) อันโดรมาคีให้กำเนิดบุตรแก่นีโอปโตเลมุสหนึ่งคนชื่อว่า โมลอสซุส (Molossus) เมื่อนีโอปโตเลมุสตายไปอันโดรมาคีแต่งงานอีกครั้งกับเฮเลนุส ซึ่งเป็นน้องชายของเฮคเตอร์ ทั้งคู่ครองเมืองเอพิรุส (Epirus) ให้กำเนิดบุตรชื่อว่าเซสทรินุส (Cestrinus) นางอาศัยอยู่ที่เพอกามัม (Pergamum) ในบั้นปลายชีวิต

ภาพ2.11 ภาพอันโดรมาคีรำลึกถึงการตายของเฮคเตอร์ โดย Jacques-Louis David, 1783

คัสแซนดรา (Cassandra)

คัสแซนดราเป็นธิดาของกษัตริย์ไพรอัมและเฮคิบาแห่งทรอย ความงามของนางนั้นทำให้พอลโลประหลาดใจและลักพาตัวนางไปให้กับเธอ บางฉบับกล่าวว่าเธอได้อนกลับในวิหารของพอลโล มีงูตัวหนึ่งได้มาเลียหูของเธอซึ่งทำให้เธอได้ยินเสียงของอนาคต หรือบ้างก็ว่าเธอได้ยินเสียงของสัตว์เท่านั้น อย่างไรก็ตามคัสแซนดราไม่ได้รับคำตอบของเทพ ทำให้พอลโลสาปเธอว่า จะไม่มีใครเชื่อในสิ่งที่เธอพูด ถึงแม้ว่าเธอจะล่วงรู้ถึงอนาคตก็ตาม

ภาพ 2.12 แอแจกซ์และคัสแซนดรา วาดโดย Solomon Joseph Solomon ปี 1886.

คัสแซนดราสามารถมองเห็นความพินาศของทรอยก่อนใครอื่น เธอพยายามเตือนชาวเมืองเรื่องม้าไม้แต่ไม่มีใครเชื่อเธอตามคำสาปของอพอลโล หลังจากเมืองทรอยล่มสลาย คัสแซนดราไปหลบในวิหารแห่งอีนา ซึ่งนางถูกเอแจกซ์ข่มขืน และนางได้เป็นสนมของ อะกาเมมนอน หลังจากสงครามกรุงทรอยจบลง คัสแซนดราตายพร้อมกับอะกาเมมนอนด้วยฝีมือของไคลเทมเนสทราและเอจิสทัส รวมทั้งลูกแฝดของนางและอะกาเมมนอนก็ถูกสังหารด้วย

แนวคิดภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

ศิลปะและการสื่อสารทางภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

ไวยากรณ์ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

ภาพยนตร์คือศิลปะแขนงที่เจิด ซึ่งเป็นศิลปะที่มาหลังศิลปะทั้งหกแขนงอันได้แก่ ภาพเขียน สถาปัตยกรรม การเดินรำ ดนตรี การละคร วรรณกรรม ภาพยนตร์สื่อสารโดยภาพเป็นหลัก ดังนั้นภาพแต่ละภาพที่ปรากฏออกมานั้น เป็นสิ่งที่ต้องเลือกและมีความตั้งใจที่จะให้ปรากฏออกมาเพื่อสื่อความหมาย และละครโทรทัศน์นั้นเป็นศิลปะที่สืบเนื่องต่อจากภาพยนตร์ ซึ่งมีหลักการและไวยากรณ์ ที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นวิทยานิพนธ์เรื่อง การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจากเทพปกรณัมกรีก นั้นมีความจำเป็น

ที่จะต้องใช้ไวยากรณ์ที่ใช้สื่อความหมายในภาพยนตร์จึงมีอยู่หลากหลาย พาชวีญ ชินพัฒนานาวิช (2545:11-19) ได้แบ่งเป็นองค์ประกอบหลักๆดังนี้

1. หน่วยพื้นฐานในภาพยนตร์ (Format)

1.1 เฟรม (Frame) คือภาพ 1 ภาพของชุดภาพนิ่งจำนวน มากที่บันทึกลงบนฟิล์มภาพยนตร์ อัตราความเร็วในการฉายปกติ 24 ภาพต่อวินาทีหรือมากกว่านั้น ทำให้สร้างภาพลวงตาให้เห็นเป็นการเคลื่อนไหวได้ด้วยปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “การเห็นภาพติดตา” (Persistence of vision)

1.2 ช็อต (Shot) เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของภาพยนตร์ที่สามารถจะเข้าใจได้ และเป็นหน่วยที่มีความสำคัญหน่วยหนึ่ง

1.3 ซีน (Scene) คือช็อตตั้งแต่ 1 ช็อตขึ้นไป ซึ่งสามารถสื่อความหมายได้ โดยซีนหนึ่งๆมักจะเกิด ขึ้นในเวลาต่อเนื่องกัน ในฉากเดียวกัน รวมทั้งองค์ประกอบด้วยตัวละครชุดเดียวกัน

1.4 ซีควนส์ (Sequence) คือการเชื่อมเอาซีนต่างๆเข้าด้วยกันด้วยเงื่อนไ้ทางอารมณ์และการเล่าเรื่อง

2. ช่องทางการสื่อสารด้านภาพ (Visual Chanel)

2.1 ภาพที่ปรากฏให้เห็นโดยไม่ใช้เทคนิคทางภาพยนตร์ (nature image)

2.1.1 ฉาก (setting) โดยพื้นฐาน ฉาก คือที่ที่เหตุการณ์ในภาพยนตร์เกิดขึ้นและดำเนินไป และเป็นเป็นที่บรรจุตัวละครเอาไว้ ฉากสามารถบอกถึงแนวหรือลักษณะของภาพยนตร์ (genre) แต่ละประเภทได้ นอกจากนั้นฉากก็ยังใช้เพื่อสื่อความหมายเฉพาะที่ผู้กำกับต้องการได้ด้วย

2.1.2 อุปกรณ์ประกอบฉาก (props) เป็นสิ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดความหมายอย่างหนึ่งในภาพยนตร์คล้ายฉาก ในฉากที่ประกอบด้วยอุปกรณ์

มากมายผู้กำกับอาจจะเน้นอุปกรณ์ประกอบฉากบางอย่างให้โดดเด่น เช่น การใช้ภาพระยะใกล้ เพื่อบอกให้รู้ว่าสิ่งนั้นมีความหมายสำคัญและสัมพันธ์กับเรื่อง

2.1.3 เสื้อผ้า (costume) เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละคร โดยเสื้อผ้าสามารถบอกถึงสถานภาพ ความคิด ทัศนคติของตัวละคร รวมทั้งมักใช้สื่อถึงเวลาที่เปลี่ยนไป

2.1.4 การแสดงและปรากฏ ฏตัวของตัวละคร นักแสดงไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ ถือว่าอยู่ในฐานะวัตถุที่ถูกจ้องมองโดยกล้อง (an object for the cameras' gaze) การแสดงและการปรากฏตัวถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาพยนตร์ที่สามารถถ่ายทอดความหมายโดยผ่านรหัสมากมาย เช่นการแสดงออกทางสีหน้า ภาษาท่าทาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนเราอยู่แล้ว

2.2 ภาพที่ปรากฏให้เห็นโดยผ่านเทคนิคทางภาพยนตร์ (treatment of image)

2.2.1 การถ่ายทำภาพยนตร์

- ขนาดภาพ (Shot size) เป็นการพิจารณาในแง่ระยะทางที่กล้องห่างจากวัตถุที่ถ่ายว่ามากน้อยแค่ไหน เช่น Extreme long shot (ELS.) Long shot (LS.) Close-up(CU.) Extreme close up (ECU)
- มุมมองภาพ (angle) เป็นการพิจารณาในแง่ตำแหน่งของกล้องที่สัมพันธ์กับวัตถุที่ถ่ายภาพ เช่นภาพมุมสูง ภาพมุมต่ำ ภาพระดับสายตา
- เลนส์ (lense) เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่สามารถใช้สื่อความหมายการใช้เลนส์ที่แตกต่างกันจะมีผลให้ภาพที่ต่างกันไป โดยเลนส์สามารถบิดเบือนภาพให้แตกต่างกันไปตามมุมมอง
- การเคลื่อนไหวของกล้อง (Camera movement) ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงมุมกล้องและเปลี่ยนขนาดภาพวิธีหนึ่ง ซึ่งไม่ต้องใช้วิธีการวางมุมกล้องเพื่อบันทึกภาพไว้ที่ละช็อตแล้วนำมาตัดต่อเข้าด้วยกันในภาพหลัง

- การจัดองค์ประกอบภาพ (Mise-En-Scene) แปลว่าการจัดวางบนเวที (placing on stage) ในทางการละคร หมายถึงการจัดวางรายละเอียดทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งของนักแสดง ฉาก รวมทั้งแสงสีเอาไว้ภายในพื้นที่แสดง เพื่อผลในการสื่อความหมาย สำหรับภาพยนตร์ การจัดองค์ประกอบภาพมีรายละเอียดมากมาย
- แสง (light) ในงานศิลปะ ความสว่าง (light) และความมืด (darks) ถูกใช้สื่อความหมายในเชิงสัญลักษณ์สม่ำเสมอ
- สี (colour) เป็นองค์ประกอบที่ทำงานในระดับจิตใต้สำนึกของผู้ชมโดยเฉพาะใน ส่วนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการชักจูงอารมณ์

2.2.2 การตัดต่อ (Editing)

การตัดต่อว่า คือ การนำเอาแต่ละช็อตมาเชื่อมต่อกัน และตัดต่อเอาส่วนของเวลาและพื้นที่ที่ไม่สำคัญในภาพยนตร์ออกไป หรือเป็นการเลือกและเรียงช็อตเข้าไว้ด้วยกันตามลำดับการเล่าเรื่องเพื่อช่วยเชื่อมในเรื่องของอารมณ์ของแต่ละฉากในภาพยนตร์ทั้งเรื่อง

เทคนิคในการตัดต่อสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ การเปลี่ยนช็อตทันทีโดยการตัดชน (cut) และการเปลี่ยนช็อตอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเทคนิคหลักๆที่ใช้คือ ภาพจาง (fade) ภาพจางซ้อน (dissolve) และภาพกวาด (wipe)

3. องค์ประกอบด้านเสียง

เสียงที่ใช้สื่อความหมายในภาพยนตร์มี 3 ประเภทได้แก่

3.1 เสียงพูด คือลักษณะการพูดที่รวมทั้งการพูดอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นการที่มนุษย์เราใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3.2 เสียงประกอบ (sound effect) เป็นส่วนประกอบในภาพยนตร์ที่ทำให้คนดูเชื่อในสิ่งที่เห็นบนจอ และสร้างอารมณ์ให้คนดูคล้อยตาม

3.3 เสียงดนตรี (music) เป็นเครื่องเร้าอารมณ์ และสามารถใส่เล่าเรื่อง เป็นส่วนประกอบที่มีบทบาทด้านความรู้สึกของผู้ชม

2.2 การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

การศึกษาเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์นั้น หลุยส์ จิอันเน็ตตี (Loise Giannetti) บอกว่า “ในอดีต ผู้คนติดต่อสื่อสารกันโดยการเล่าเรื่อง ในหนังสือ The Poetics ของอริสโตเติล ได้แบ่งประเภทของการเล่าเรื่องไว้ 2 แบบ คือ การแสดงและการเล่าเรื่อง การแสดง คือการที่เหตุการณ์เล่าเรื่องด้วยตัวของมันเอง ส่วนการเล่าเรื่อง คือการบอกเล่าเรื่องราวโดยมีผู้เล่า อาทิ มหาากาพย์หรือนวนิยาย ซึ่งการเล่าเรื่องในภาพยนตร์กำเนิดมาจาก 2 อย่างนี้ โดยการนำเอาวิธีการเล่าเรื่องทั้งสองชนิดมาผสมผสานกัน ผสานกัน ผ่านเทคนิคเฉพาะอันซับซ้อนของสื่อภาพยนตร์ ” (Loise Giannetti, 1990: 82 อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาณ, 2539: 10) สำหรับการวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์กระทำได้หลายวิธีคือ

1. โครงเรื่อง (Plot)

ในการวิเคราะห์ภาพยนตร์ นวนิยาย รวมทั้งการเล่าเรื่องเกือบทุกชนิด โครงเรื่องนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่องที่ถูกวิเคราะห์ต้องนำมาศึกษาเสมอ ซึ่งโดยปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน

- 1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหาหรือเผยปมขัดแย้งเพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์อาจจะเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายไปหาต้นเรื่องก็ได้
- 1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือการที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจ และสถานการณ์ก็อยู่ในช่วงยุ่งยาก
- 1.3 ภาวะวิกฤต (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

- 1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังจากที่จุดวิกฤตได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำและประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผยหรือข้อขัดแย้งได้รับการขจัดออกไป
- 1.5 การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสีย อาจจบแบบมีความสุข หรือทิ้งท้ายไว้ให้ขบคิดก็ได้
- กุสตาฟ เฟรย์แท็ก (Gustav Freytag) ชาวเยอรมันได้เสนอโครงสร้างในการเล่าเรื่องรูปตัววี สำหรับเรื่องบันเทิงคดี (Fiction) ไว้ดังนี้ (Loise Giannetti 1990:305 อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539: 11)

จาก Diagram นี้อธิบายถึงโครงสร้างในการเล่าเรื่องได้ว่า เรื่องเล่าเริ่มต้น (Exposition) จากความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก มีการพัฒนาเรื่องเป็นลำดับไปสู่จุดสุดยอด (Climax) แล้วจบเรื่องราวลงภายหลังจากปมปัญหาความขัดแย้งได้รับการแก้ไข (Resolution)

สำหรับโครงสร้างรูปตัววีนี้เป็นโครงสร้างมาตรฐาน ที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในเรื่องเล่าหลายประเภท โดยเฉพาะในภาพยนตร์ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ประเภทใดก็ตามที่

ซวีแทน โทโดรอฟ (Tzvetan Todorov, 1977 อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน , 2539: 11) ได้เสนอเกณฑ์ภาวะการณ์ที่ใช้ในการศึกษาโครงเรื่องไว้ดังว่า โครงเรื่องของภาพยนตร์จะมีอยู่ 4 ภาวะได้แก่ ภาวะสงบสุข (Equilibrium) ภาวะวิกฤต (Disruption) การแก้ปัญหา (Equalizing) และการกลับสู่ความสงบสุขอีกครั้ง (New Equilibrium)

2. ความขัดแย้ง (Conflict)

นอกเหนือจากการศึกษาโครงเรื่องโดยการแบ่งลำดับเหตุการณ์และแบ่งภาวะการณ์ตามท้องเรื่องแล้ว ความขัดแย้งก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ได้รับกรนำมาศึกษาอยู่เสมอ ทั้งนี้ก็เพราะเมื่อทำการศึกษาความขัดแย้งก็จะทำให้เข้าใจเรื่องราวได้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น ซึ่งความขัดแย้งสามารถแบ่งได้ เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

- 2.1 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือการที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน
- 2.2 ความขัดแย้งภายในจิตใจ เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตัวละคร จะทำให้ตัวละครมีความสับสน
- 2.3 ความขัดแย้งกับพลังภายนอก เช่นความขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติ

3. ตัวละคร (Character)

ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้สำหรับเรื่องเล่าทุกชนิด ลอเรนซ์ เพอร์ริน (Laurence Perrine 1978: 1491 อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน , 2539: 12) ให้ความหมายของตัวละครไว้ว่า “คือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า...นอกจากนี้ยัง” หมายถึง บุคคลลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะป็นรูปร่างหน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละคร ไม่ว่าจะป็นรูปร่างหน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละครด้วย”

ดไวท์ วี สเวน (Dwight V. Swain 1982 : 95-114 อ้างถึงในฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน , 2539: 13) กล่าวถึงส่วนประกอบของตัวละครไว้ว่า ตัวละครแต่ละตัวจะต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วน นั่นคือ ส่วนที่เป็นความคิดและส่วนที่เป็นพฤติกรรม

ความคิดของตัวละคร โดยปกติจะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยากจนกว่าจะมีเหตุผลที่สำคัญเพียงพอสำหรับการเปลี่ยนแปลง ตัวละครที่ดีจะมีความคิดเป็นของตัวเอง ซึ่งสิ่งที่จะมากำหนดความคิดและจิตใจของตัวละครนั้นอยู่ที่ภูมิหลังของตัวละคร เช่น ชีวิตวัยเด็ก การศึกษา และฐานะความเป็นอยู่ เป็นต้น

สำหรับการวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องเล่าขึ้นแรกๆ และเป็นการศึกษาที่มักได้รับการนำมาอ้างอิงอยู่เสมอ คือผลงานของวลาดีเมียร์ พร็อพ (Vladimir Propp) ที่วิเคราะห์การเล่าเรื่องในนิทานรัสเซียพบว่าในนิทานแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยตัวละครที่มีบทบาทแตกต่างกัน ได้แก่

- ผู้ร้าย (The Villian)
- ผู้ให้ (The Donor)
- ผู้ช่วยเหลือ (The Helper)
- เจ้าหญิง (The Princess)
- ผู้ส่งสาร (Dispatcher)
- พระเอก (The Hero)
- พระเอกจอมปลอม (The False Hero)

นอกจากนี้ในการศึกษาตัวละคร คุณสมบัติของตัวละครยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ได้รับ การนำมาวิเคราะห์ถึงอยู่เสมอ เราสามารถจำแนกตัวละครโดยแบ่งตามคุณสมบัติของตัวละครได้เป็น 2 ชนิด คือ

ตัวละครผู้กระทำ (Active) คือตัวละครที่มีลักษณะที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ไม่ถูกคุกคามหรือครอบงำจากผู้อื่นได้ง่าย

ตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive) คือตัวละครที่มีลักษณะอ่อนแอ ต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้อื่น

4. แก่นความคิด (Theme)

แก่นความคิด (Theme) นับเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อเรื่องเล่า โดยเฉพาะเมื่อต้องการวิเคราะห์ถึงใจความสำคัญของเรื่อง เราจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ให้ได้ มิฉะนั้นจะไม่อาจรู้ถึงแนวคิดหลักที่ผู้เล่าต้องการถ่ายทอดให้ทราบ

5. ฉาก (Setting)

ฉากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในเรื่องเล่าทุกประเภท ทั้งนี้เรื่องเล่าคือการถ่ายทอดเหตุการณ์ต่อเนื่องกัน และเพราะเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่มิได้ ดังนั้นเองฉากจึงมีความสำคัญเพราะทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่างๆของเรื่อง นอกจากนี้ฉากยังมีความสำคัญในการบ่งบอกความหมายบางอย่างของเรื่อง มีอิทธิพลต่อความคิดหรือการกระทำของตัวละครได้อีกด้วย

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol)

สำหรับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์มักจะมีการใช้สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) เพื่อสื่อความหมายอยู่เสมอ สำหรับสัญลักษณ์พิเศษที่พบในภาพยนตร์มี 2 ชนิด

6.1 สัญลักษณ์ทางภาพ คือ องค์ประกอบของภาพยนตร์ที่ดูน่าสนใจ

อาจเป็นวัตถุ สถานที่ หรือสิ่งมีชีวิต

6.2 สัญลักษณ์ทางเสียง คือเสียงต่างๆที่ใช้เพื่อแสดงความหมายอื่นๆเพื่อ

เปรียบเทียบความหมาย หรือเพื่อแสดงวัตถุ ประสงค์ของตัวละคร ไม่ใช่

เพื่อการแสดงอารมณ์ร่วมกับตัวละคร

7. จุดยืนในการเล่าเรื่อง (Point of View)

จุดยืนในการเล่าเรื่องคือการมองเหตุการณ์ จุดยืนจะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ชม และมีผลต่อการชักจูงอารมณ์ของผู้ชม หลุยส์ จีอันเน็ตตี จัดแบ่งจุดยืนพื้นฐานในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ไว้ 4 ประเภท

7.1 เล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator)

7.2 เล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator)

7.3 เล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง (The Objective)

7.4 การเล่าเรื่องแบบรู้ออบด้าน (The Omniscient)

แนวคิดการสร้างตัวละคร (Characterization) และการตัดแปลงสื่อ

การสร้างตัวละคร

Boggs (1978: 44-52) อ้างถึงในกนกพรรณ วิบูลย์ศิริ (2547: 31) ได้อธิบายถึงการสร้างตัวละครในภาพยนตร์ว่ามีองค์ประกอบหลายประการที่น่าพิจารณาดังนี้

1. การสร้างตัวละครโดยปรากฏตัว (Characterization by Appearance)

ในขณะที่เราชมภาพยนตร์ เราจะสร้างสันนิษฐานเกี่ยวกับตัวละครโดยมีพื้นฐานอยู่บนลักษณะทางรูปร่างหน้าตา เครื่องแต่งกาย โครงสร้างทางร่างกาย กิริยาท่าทาง และลักษณะการเคลื่อนไหวของตัวละคร ลักษณะหนึ่งของการสร้างตัวละครในภาพยนตร์จะถูกแสดงออกมาปรากฏต่อสายตาผู้ชมผ่านการสร้างภาพความประทับใจครั้งแรก (First Visual Impression) เมื่อตัวละครปรากฏตัวครั้งแรกในภาพยนตร์ แม้ ว่าสร้างความประทับใจครั้งแรกอาจจะกลายเป็นความเข้าใจผิดเมื่อเรื่องราวได้ดำเนินไปถึงจุดหนึ่ง แต่มันก็เป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างตัวละคร

2. การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization Through External Action)

บางที่การพิจารณาถึงการปรากฏตัวอาจจะแสดงถึงบุคลิก กของตัวละครได้ไม่ดีเท่ากับการกระทำของตัวละคร การกระทำของตัวละครจะสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะเฉพาะส่วนตัวของตัวละครนั้นๆ แรงจูงใจในการกระทำของตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นอย่างชัดเจนจะทำให้ตัวละครและโครงเรื่องถูกสานต่อกันได้อย่างดี

3. การสร้างตัวละครผ่านบทพูด (Characterization through Internal Action)

นอกจากจะดูว่าตัวละครพูดอะไรแล้วยังต้องดูด้วยว่าตัวละครพูดอย่างไร ความคิด ทศนคติ อารมณ์ของตัวละครที่แท้จริงอาจจะถูกแสดงให้เห็นผ่านวิธีการเลือกใช้คำ และผ่านรูปแบบการเน้นเสียง การเว้นเสียง ระดับเสียง หรือการใช้ไวยากรณ์ โครงสร้าง ประโยค คำศัพท์ สำเนียงท้องถิ่น ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับระดับเศรษฐกิจ และสังคมพื้นฐานทางการศึกษาและสภาพจิตใจของตัวละคร

4. การสร้างตัวละครผ่านการกระทำจากภายใน (Characterization through Internal Action)

การกระทำจากภายในเกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นความรู้สึกของตัวละคร เช่น ความลับ ความคิด จินตนาการ ความฝัน ความปรารถนา ความทรงจำ ความกลัว ภาพยนตร์ ในบางครั้งจะใช้ภาพที่ปรากฏขึ้นชั่วขณะหนึ่งเพื่อแสดงถึงความคิดตัวละครโดยการใช้เสียงและภาพต่างๆที่ตัวละครได้นึกคิดในสิ่งที่เขาเห็น และได้ยิน เป็นต้น

5. การสร้างตัวละครโดยปฏิกิริยาจ ากตัวละครอื่น (Characterization by Reaction of Other Character)

วิธีการที่ตัวละครอื่นได้มีมุมมองตัวละครตัวหนึ่ง เป็นวิธีที่ดีต่อการสร้างตัวละครตัวนั้นขึ้นมา บางครั้งข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครตัวหนึ่งจะถูกให้รายละเอียดผ่านวิธีการที่ตัวละครตัวอื่นพูดหรือแสดงออกเกี่ยวกับตัวละครตัวนั้นก่อนที่ตัวละครตัวนั้นจะปรากฏตัวขึ้น

6. การสร้างตัวละครโดยใช้ลักษณะของความตรงกันข้าม (Characterization by Contrast)

เป็นหนึ่งในวิธีการสร้างตัวละครที่ได้ผลที่สุดคือ การใช้ตัวละครที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับตัวละครที่มีพฤติกรรม ทักษะคติ ความคิด วิถีชีวิต ลักษณะทางกายภาพแบบหนึ่งเพื่อที่จะทำให้เกิดการจำกัดความและเน้นย้ำถึงบุคลิกของตัวละครหลักนั้นๆอย่างชัดเจนขึ้น

7. การสร้างตัวละครโดยการใช้การขยายหรือการทำซ้ำ (Characterization by Exaggeration or Repetition)

เพื่อให้ตัวละครได้เข้าถึงจิตใจและความทรงจำ ของเรามากขึ้น ตัวแสดงบ่อยครั้งจะการใช้การขยายหรือการบิดเบือนในลักษณะเด่นหรือลักษณะนิสัยส่วนตัวของตัวละคร เทคนิคนี้เรียกว่า “Caricature” (ภาพล้อ) ซึ่งมาจากเทคนิคการวาดการ์ตูน อีกวิธีการหนึ่งคือการสร้างประโยค วลี หรือความคิดของตัวละครตัวนั้นขึ้นมา ซึ่งมีการพูดซ้ำบ่อยๆ จนกลายเป็นตราประจำตัวของตัวละครนั้น เรียกว่า “Leitmotif”

8. การสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through Choice of Name)

เป็นการใช้ชื่อเพื่อควบคุมลักษณะของเสียง ความหมายหรือแสดงความหมายโดยนัยบางอย่างเพื่อช่วยอธิบายตัวละคร และเทคนิคนี้เรียกว่า “Name-Typing” การเลือกชื่อควรจะถูกพิจารณาในความหมายที่ชื่อนั้นได้สื่อสารออกไป

การดัดแปลงชื่อ

ภทริยา กัลยานาม (2543:1)กล่าวไว้ว่า การดัดแปลงรูปแบบของชื่อจากชื่อวรรณศิลป์มาเป็นชื่อทัศนศิลป์เป็นสิ่งที่ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน เมื่อนวนิยายถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์เป็นสาเหตุให้กลวิธีการถ่ายทอดเรื่องราวเปลี่ยนไป โดยใช้การสร้างภาพเคลื่อนไหวและการบันทึกเสียงบนแผ่นฟิล์มถ่ายทอดเรื่องราวและสื่อความหมายแทน ผลจาก

การดัดแปลงนวนิยายเป็นภาพยนตร์ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไม่สามารถคงไว้ซึ่งเนื้อหาและรายละเอียดที่มีอยู่เดิม ด้วยสาเหตุที่ต้องตัดทอนเนื้อหาหรือรายละเอียดบางส่วนไปทำให้ภาพที่อยู่ในสื่อวรรณศิลป์ไม่เหมือนกับภาพที่เห็นภาพยนตร์

ในหนังสือ *A Theory of Adaptation* (Hutcheon, 2006 :3) ได้อ้างถึงคำพูดของ Rabindranath Tagore นักเขียนชาวอินเดียที่ได้รับ Noble Prize ไว้ว่า “ภาพยนตร์ยังคงเป็นสถานภาพรองจากวรรณกรรม ” ยิ่งไปกว่านั้น Louis Begley นักเขียนนิยายชาวอเมริกันได้เขียนโจมตีการดัดแปลงวรรณกรรมไปเป็นภาพยนตร์โดยใช้ถ้อยคำอย่างรุนแรงว่า “จูนจ้าน วุ่นวาย ทำลาย ทฤษฎี เบียงเบน วิปริต ผิดเพศ และดูหมิ่น ” อย่างไรก็ตามในปี 1926 Virginia Woolf นักเขียนสตรีนิยมในศตวรรษที่ 20 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ภาพยนตร์เป็นเหมือนกาฝาก และวรรณกรรมคือ ‘เหยื่อ’ และ ‘ผู้เคราะห์ร้าย’ ” แต่เธอก็ยังเห็นว่าภาพยนตร์มีโอกาที่จะพัฒนาไปได้ เพราะ “ในภาพยนตร์มีสัญลักษณ์สื่อความมากมายที่ไม่สามารถจะอธิบายออกมาได้เป็นตัวหนังสือ” การดัดแปลงภาพยนตร์จากวรรณกรรมนั้นแม้จะถูกดูถูกจากนักวรรณคดีหรือนักเขียนนิยาย แต่ก็มีนักวิชาการวรรณคดีไม่น้อยที่เชื่อว่าสื่อทัศนศิลป์ยังมีจุดดีและอาจจะช่วยส่งเสริมวรรณศิลป์ได้

Linda Hutcheon (2006) ได้กล่าวถึงการดัดแปลงบทไว้ว่า การดัดแปลงบท (Adaptation) คือการเพิ่มเติมต้นฉบับในเวลาเดียวกัน รวมถึงการดัดแปลงต้นฉบับให้อยู่ในแบบแผน (convention) ที่แตกต่างออกไป บางครั้งการดัดแปลงมักจะรวมถึงการเปลี่ยนของสื่อด้วย แม้ว่าความสำคัญของการดัดแปลงนั้นแตกต่างกันไปตามแต่วิธีการ แต่สื่อที่เป็นตัวนำเสนอผลงานการดัดแปลง ” ออกมานั้นก็มีความสำคัญมาก การแบ่งประเภทของการดัดแปลงบทซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำวิจัยได้แก่

การดัดแปลงเรื่องเล่าสู่การแสดง (Telling -> Showing)

เมื่อเรานำมาเรื่องเล่ามาดัดแปลงเป็นการแสดงแล้ว ซึ่งหมายถึงการแปลงหนังสือสักเล่มเป็นการแสดงสักเรื่อง จะต้อง มีคำถามเกิดขึ้นเสมอ ในความเป็นจริงแล้วบทละครเวทีเมื่อนำมาแสดงบนเวที การแสดงบนเวทีนั้นคือการดัดแปลงในตัวของมันอยู่แล้ว เพราะบทละครเวทีไม่ได้ให้

รายละเอียดที่ชัดเจนเกี่ยวกับท่าทาง การแสดงออก และน้ำเสียงกับนักแสดงอย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะการตีความและการสร้างสรรค์ของผู้กำกับและนักแสดง

“ภาพและเสียง” คือสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนในการแสดงบนเวที ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ หรือการแสดงต่างๆ ซึ่งสร้างสรรค์จากบทพูดหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่อยู่ในต้นฉบับ การดัดแปลงนั้น นอกจากสร้างสรรค์โดยการเปลี่ยนแปลงจากต้นฉบับแล้ว ผู้ส รางสรรค์ผลงานสามารถที่จะสร้างสัญลักษณ์ใหม่ๆ ในชิ้นงานนั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น การดัดแปลงบทละครเรื่อง *A Doll's House* ของ Henrik Ibsen ของคณะละคร Mabou Mines ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อเรื่องเป็น Doll-House เพื่อสร้างสัญลักษณ์ของการดัดแปลง นอกจากนี้ก็ยังคัดเลือกนักแสดง ผู้ชายให้ตัวเดียวกับผู้หญิง การดัดแปลงนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเติมเต็มทางด้านภาพเข้าไปในบทละครเดิมที่มีอยู่

โดยปกติแล้วหากพูดถึงการดัดแปลงบทนั้น มักจะนึกถึงการดัดแปลงจากนวนิยาย ซึ่งนวนิยายนั้นเป็นสื่อที่มีรายละเอียดอย่างชัดเจนที่สามารถเปลี่ยนแปลง การก ะทำ หรือ ท่าทาง สู การแสดงบนเวทีหรือในภาพยนตร์ได้ ซึ่งในการดัดแปลงจาก “เรื่องเล่า” สู “การแสดง” นั้น จะต้องเปลี่ยน บทบรรยาย การเล่าเรื่อง และความคิดของตัวละครเป็น บทพูด การกระทำ เสียง และภาพ ความขัดแย้งและความแตกต่างของอุดมคติของแต่ละตัวละครต้องทำให้ปรากฏ ฎหรือได้ยิน ในขั้นตอนของการทำให้มีความเป็นละครมากขึ้นนั้นจะต้องรวมแนวคิด ตัวละคร และโครงเรื่อง ไว้ด้วยกัน

การดัดแปลงบทสู่การแสดงนั้น ความสำคัญหรือสัญลักษณ์จะปรากฏเป็นภาพ จินตนาการก็จะเห็นได้ด้วยตาเปล่า อย่างไรก็ตามเสียงที่คนดูได้ยินนั้นก็ไม่ได้สำคัญน้อยไปกว่ากัน ดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์เป็นสิ่งที่สามารถยกระดับอารมณ์ของคนดูได้ ซึ่งดนตรีประกอบนั้นต้องสอดคล้องกับอารมณ์และการกระทำของตัวละคร นอกจากนี้ดนตรียังสามารถรวมเข้ากับเสียงประกอบได้เพื่อเป็นการเน้นย้ำและสร้างการกระทำที่สั้นสะเทือนอารมณ์ เสียงในภาพยนตร์นั้นยังสามารถเชื่อมสภาวะภายใน (Inner State) และสภาวะภายนอก (Outer State) เข้าไว้ด้วยกัน แม้ว่าจะวิธีที่เห็นได้ชัดน้อยกว่าการใช้กล้องก็ตาม

การใช้เทคนิคด้านมุกกล้องของภาพยนตร์เป็นข้อได้เปรียบหลักที่เหนือกว่าการแสดงละครเวทีในการดัดแปลงจากนวนิยาย อย่างไรก็ตาม การใช้กล้องก็เป็นข้อจำกัดในการแสดงที่เราไม่อาจจะเห็นได้อย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งแตกต่างจากการแสดงบนเวทีที่เราสามารถเห็นการแสดงได้อย่างชัดเจนและไร้ข้อจำกัด การแสดงละครเวทีและภาพยนตร์หรือแม้แต่ละครโทรทัศน์นั้นมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน เพราะภาพยนตร์และละครโทรทัศน์มีมุกกล้องและการตัดต่อ

การเล่าเรื่องนั้นแตกต่างจากการแสดง เมื่อเปลี่ยนจากเรื่องเล่าเป็นการแสดงแล้วนั้นเราจำเป็นต้องใช้สัญลักษณ์ (Iconic Sign หรือ Indexical Sign) ซึ่งปรากฏเป็นภาพจริงของคน สถานที่ หรือสิ่งของในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแตกต่างจากสัญลักษณ์ (Symbolic Signs) ที่ปรากฏเป็นอักษรในนวนิยายซึ่งได้ดัดแปลงมา

การดัดแปลง “การแสดง”(Show) และ “การแสดง” (Show)

เรื่องเล่าในการแสดงในสื่อหนึ่งมักจะถูกนำมาดัดแปลงในการแสดงอีกสื่อหนึ่งได้ เช่น ภาพยนตร์เพลงถูกนำมาดัดแปลงเป็นละครเวที หรือในทางกลับกันละครเวทีได้ถูกนำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์

ละครโทรทัศน์และภาพยนตร์นั้นมีธรรมชาติของสื่อที่เหมือนกัน และเมื่อมีการดัดแปลงบทเกิดขึ้นในสองสื่อดังกล่าวก็มักจะมีประเด็นคล้ายคลึงกัน แต่ละครโทรทัศน์มีเวลามากกว่า ดังนั้นการดัดแปลงบทจึงสามารถยืดแบบต้นฉบับไว้ได้มากกว่าภาพยนตร์

มีการใช้เทคนิค “ตัดสลับ”(Cross-Cutting) ของภาพยนตร์ในละครโทรทัศน์เพื่อบอกข้อมูลต่างๆอย่างรวดเร็ว ซึ่งในนวนิยายสามารถใช้การอธิบายถึงตัวละคร สถานที่ และข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครต่างๆที่สร้างขึ้น ได้อย่างเต็มที่

แนวคิดสตรีนิยมในสื่อมวลชน

กาญจนา แก้วเทพ (2532) ได้กล่าวถึงสตรีกับสื่อมวลชนไว้ว่าปัจจุบันนี้มีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับสตรีศึกษามากขึ้น ความสนใจในเรื่องนี้เกิดจากการต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิสตรี

(Women Liberation Movement Feminism) ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการสำนึกถึงลักษณะของพวก “เหยียดเพศ” (Sexism) ที่มีอยู่อย่างเห็นได้ชัดและแฝงเร้นอยู่ในสังคม การเคลื่อนไหวของ ขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีจึงเริ่มก่อตัวขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความคิด และค่านิยม เกี่ยวกับสตรีใหม่ ในแวดวงต่างๆไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

ในวงการสื่อสารมวลชนนั้นผู้หญิงได้เข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเข้าไปในฐานะ ผู้ผลิต ผู้ส่ง ผู้รับ หรือบทบาทในเนื้อหาของสาร การวิเคราะห์ปัญหาหว่าสตรีกับสื่อมวลชนนั้นมี เกณฑ์ที่ใช้ในการแยกแยะการวิเคราะห์ที่ได้หลายแบบ กาญจนา แก้วเทพได้จำแนกไว้ดังนี้

1. การมองผู้หญิงในฐานะผู้ผลิตหรือผู้ส่ง
2. การวิเคราะห์เนื้อหาของสารของสื่อ (Content Analysis)
3. การวิเคราะห์ผู้หญิงในฐานะผู้รับ
4. การวิเคราะห์ผลกระทบของสื่อที่มีต่อสตรี

สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะใช้การวิเคราะห์ในแบบที่สองนั่นก็คือการวิเคราะห์เนื้อหาของสาร (Content Analysis) เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในภาพยนตร์และภาพยนตร์โทรทัศน์เทพปกรณัม กรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี

การวิเคราะห์เนื้อหาของสาร

การวิเคราะห์เนื้อหาของสารเป็นการเก็บหลักฐานข้อมูล เช่นอาชีพ อายุ การปรากฏตัวของ ตัวละคร ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่มีความถูกต้อง แม่นยำ เป็นระบบระเบียบ อย่างไรก็ตาม เกณฑ์ที่เราจะนำมาตั้งก็ต้องอาศัยสมมุติฐานบางอย่างอยู่เบื้องหลัง เช่นอายุของนางเอกที่มักจะ น้อยกว่าพระเอกเสมอ ดูเป็นสัตว์โลกแสนสวย (กาญจนา แก้วเทพ , 2532: 82) แต่การวิเคราะห์ ด้วยปริมาณสามารถตอบคำถามว่าสื่อมวลชนได้เพียงแต่ว่า “นำเสนออะไรไปบ้าง” ดังนั้นการ วิเคราะห์เชิงคุณภาพจะสามารถนำเสนอว่า “สื่อมวลชนได้นำเสนออย่างไรบ้าง”

การวิเคราะห์เนื้อหาสาระนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือเนื้อหาที่เป็นข่าวสารซึ่งหมายถึงข้อมูลที่เป็นความจริง (realistic information) และเนื้อหาที่เป็นลักษณะของจินตนาการที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อจำลองความจริง (imagination, illusion drama) เทพปกรณัมกรีกเองก็จัดว่าเป็นเนื้อหาที่อยู่ในประเภทนี้ เพราะเทพปกรณัมเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา

การวิเคราะห์เนื้อหาประเภทจินตนาการ

เนื้อหาประเภทจินตนาการซึ่งได้แก่ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ บทเพลงและนวนิยาย การวิเคราะห์โดยใช้เนื้อหาประเภทจินตนาการนั้นก็เพื่อความบันเทิงมากกว่าการให้ข่าวสารความรู้ การวิเคราะห์ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกนั้นสามารถแบ่งเกณฑ์ย่อยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์แก่นเรื่อง (Theme) หรือเค้าโครงเรื่อง (Plot) ก็เพื่อดูว่าปัญหาที่ผู้หญิงต้องประสบมีอะไรบ้าง ซึ่งการวิเคราะห์แก่นเรื่องหรือโครงนี้มักจะพบผลตรงกันก็คือมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก คนในครอบครัว แต่ในบางครั้งก็จะเกิดเป็นโครงเรื่องยกเว้นขึ้นบ้าง
2. การวิเคราะห์แก่นเรื่องที่เกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี การเรียกร้องสิทธิ สตรีมีความเข้มข้นในระดับที่แตกต่างกัน บางเรื่องแม้แก่นเรื่องยังคงความซ้ำซากในเรื่องความรัก แต่ก็อาจจะสร้างภาพของนางเอกหรือตัวละครหญิงอื่นๆ ให้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์อันใดอันหนึ่งในสังคม
3. การวิเคราะห์อาชีพและสถานภาพในสังคมของผู้หญิงที่อยู่ในจอ การวิเคราะห์ในเรื่องนี้ ก็เพราะเพื่อศึกษาสถานภาพของอาชีพนั้นมีความสำคัญอย่างไรเมื่อผู้หญิงได้เข้าไปมีบทบาท และสถานภาพทางสังคมของผู้หญิงนั้นมีบทบาทอย่างไรบ้าง หากผู้หญิงเป็นแม่บ้านนั้นเธอสามารถมีอำนาจได้หรือไม่
4. คุณสมบัติแบบทวิลักษณ์ (Duality) “ทวิลักษณ์”ในเนื้อหาของงานสื่อสารมวลชนนั้นมีคุณสมบัติทั้งสองด้านคือตัวแทนของค่านิยมแบบเสรีอย่างอ่อน กับค่านิยมแบบดั้งเดิม
5. ชนชั้นของผู้หญิง ก็คือไม่ว่าเราจะเกิดมาในชนชั้นไหนก็ตาม เราย่อมมีชะตากรรมแบบเดียวกัน นั่นก็คือตกอยู่ในอำนาจของผู้ชาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน (2539) ศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี จากการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรีมีโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ ได้แก่แก่นความคิดซ้ำๆขัดแย้งที่เป็นเรื่องของผู้หญิงกับความรัก ครอบครัวและสังคม โดยผู้หญิงจะมีบทบาทหลากหลาย และมีลักษณะเป็นผู้ถูกระทำมากกว่าตัวละครหญิงในภาพยนตร์ทั่วไป

ทัศนัย กุลบุญลอย (2544) ทำการวิจัยศึกษาประวัติ ผลงานและแรงบันดาลใจของจอร์จ ลูคัส รวมถึงการใช้เทคนิคต่างๆในการสร้างสรรค์และการนำเสนอ ผลการวิจัยพบว่า จอร์จ ลูคัสมีความชอบและสนใจพิเศษเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน และได้รับแรงบันดาลใจหลักๆมาจากงานเขียนของโทลคีนและแคมป์เบลล์ งานภาพยนตร์ของคุโรซาวา นอกจากนี้ลูคัสยังนำเอาลักษณะเด่นแก่นเรื่องและเค้าโครงเรื่องเดิมของเทพนิยายโดยตีความให้เข้ากับวัตถุประสงค์เสียใหม่ งานของเขานั้นเป็นการผสมผสานกับรูปแบบของตะวันตกและตะวันออกเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย

กนกพรรณ วิบูลย์ศรี (2547) ศึกษาภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันว่ามีลักษณะอย่างไร และทำการเปรียบเทียบโดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์เนื้อหา ทำการศึกษาภาพยนตร์รวม 30 เรื่อง ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า ภาพตัวแทน (Representations) ของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทย มีลักษณะทางกายภาพที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง กล้าเปิดเผย แต่ยังคงแสดงอาการลังเลในการตัดสินใจ พยายามที่จะผลักดันตนให้หลุดพ้นจากความเชื่อเดิมๆ ในขณะที่ภาพตัวแทน ของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์อเมริกัน มีความเป็นปัจเจกชนสูง แต่ก็ให้ความสำคัญกับครอบครัว มีลักษณะของการทวนกระแสสังคม ไม่ต้องการให้สังคมคาดหวัง สำหรับภาพตัวแทนของผู้หญิงหลังสมัยใหม่มีการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ มีความล้ำหน้า แต่ก็โหยหาถึงรากเหง้าของตน ปฏิเสธกฎเกณฑ์ของสังคมที่ปอง ใช้เทคโนโลยีในการเสริมความรู้ และมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายได้หลายคนเพื่อหาความสุขใส่ตัว ภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีความคล้ายคลึงกัน

และแตกต่างกันในแง่ของวิถีการดำเนินชีวิต การแสดงออกที่มีต่อสังคมและ ะคนรอบข้าง แต่ก็แฝง ด้วยความเหงา และมีความแตกต่างกันในแง่ของการเลือกกำหนดรสนิยมทางเพศ การให้ ความสำคัญกับครอบครัว และการได้รับการลงโทษจากสังคม และภาพตัวแทนของผู้หญิงหลัง สมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกันมีความคล้ายคลึงกันในแง่การรู้ความต้องการ ของตัวเอง การดำเนินชีวิต และมีความแตกต่างกันในแง่ของการใช้อำนาจของตนกับผู้ชาย เพื่อให้ ประสบความสำเร็จ หรือถึงยังเป้าหมาย

นพมาศ แวหงส์ (2549) หนังสือเทพปกรณัมกรีกที่ได้แปลมาจากหนังสือ *Mythology* ของเอดิธ แฮมิลตัน เนื้อหาภายในหนังสือเป็นการรวบรวมและสรุปเรื่องราวของ เทพปกรณัมกรีก โรมัน และนอร์ส จากต้นฉบับของมหากวีโบราณ ซึ่งมีรายละเอียดตั้งแต่การกำเนิดของโลก เรื่องราวของเทพและเทพี เรื่องราวการผจญภัยของวีรบุรุษในยุคต้น เรื่องราวสงครามเมืองทรอย และตำนานต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดหนังสือเล่มนี้ในการวิจัย

บทที่3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเล่าเรื่องและการสร้างลักษณะตัวละครในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจากเทพปกรณัมกรีก ” เป็นการวิจัยโดยศึกษาเนื้อหาหรือวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องและการสร้างตัวละครใน ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเองเป็นสตรี โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลประเภทเอกสารที่ไม่ใช่ลายลักษณ์อักษร

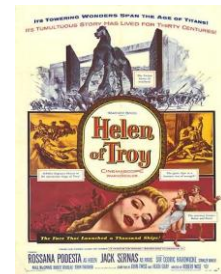
ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

ผู้วิจัยทำการสั่งซื้อดีวีดีภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์จากต่างประเทศ โดยสั่งซื้อผ่าน www.ebay.com ทั้งนี้ทั้งนั้นภาพยนตร์ที่ได้นำมาศึกษาเป็นภาพยนตร์ที่ไม่ได้นำมาฉายในเมืองไทย มีเพียงเรื่อง ชั่วฟ้าดินสลาย และเรื่อง Helen of Troy ปี 1956 และ 2003 ที่สามารถหาซื้อได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายในร้านขายภาพยนตร์ทั่วไป ส่วนภาพยนตร์ไทยเรื่องเพลิงพิศवास ผู้วิจัยได้สั่งซื้อตามร้านขายภาพยนตร์มือสอง

รายชื่อและข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ใช้ในการศึกษา

Helen of Troy (1956)

ผู้กำกับ	Robert Wise
ประเทศ	อเมริกา
บทภาพยนตร์	Hugh Gray, N. Richard Nash John Twist
นักแสดงนำ	Rossana Podestà แสดงเป็นเฮเลน
เข้าโรงภาพยนตร์	อเมริกา ออสเตรเลีย ฟินแลนด์ สวีเดน ตุรกี

อังกฤษ เยอรมัน ตะวันตก ในวันที่ 26 มกราคม 1956

เบลเยียม 27 มกราคม 1956

ฝรั่งเศส 1 มกราคม 1956

เดนมาร์ก 20 มีนาคม 1958

สถานที่ถ่ายทำ Cinecittà Rome, Italy

Antigone (1961)

ผู้กำกับ Yorgos Javellas

ประเทศ กรีซ

บทภาพยนตร์ Yorgos Javellas
Sophocles

นักแสดงนำ Irene Papas แสดงเป็น แอนติโกเน

เข้าโรงภาพยนตร์

เยอรมันตะวันออก มกราคม 1961

(Berlin International Film Festival)

กรีซ กันยายน 1961

(Thessaloniki International Film Festival)

อเมริกา 18 กันยายน 1962 (New York City, New York)

รางวัลและการเสนอชื่อเข้าชิง

1961 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Berlin Bear ใน Berlin International Film Festival

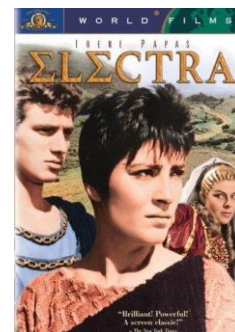
1961 ชนะเลิศรางวัลนักแสดงนำชายยอดเยี่ยมในงาน San Francisco International Film Festival

1961 ชนะเลิศรางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมและดนตรียอดเยี่ยมในงานThessaloniki Film Festival

Electra (1962)

ผู้กำกับ Mihalis Kakogiannis
 บทภาพยนตร์ Euripedes, Mihalis Kakogiannis
 ประเทศ กรีซ
 นักแสดงนำ Irene Papas แสดงเป็น อิเล็กทรา

เข้าโรงภาพยนตร์	ฝรั่งเศส	พฤษภาคม 1962	
	อเมริกา	1 ธันวาคม 1962	
	สวีเดน	4 มีนาคม 1963	
	เยอรมันตะวันตก	8 มีนาคม 1963	
	ฟินแลนด์	29 มีนาคม 1963	
	ออสเตรเลีย	กรกฎาคม 1963	
	เยอรมันตะวันออก	กันยายน 1964	
	กรีซ	24 พฤศจิกายน 1997	(Thessaloniki International Film Festival)

รางวัลและการเสนอชื่อเข้าชิง

1962 เข้าชิงรางวัลGolden Palm ในงานCannes Film Festival

1962 ชนะเลิศ Best Cinematic Transposition ในงานCannes Film Festival

1962 ชนะเลิศ Technical Grand Prize ในงานCannes Film Festival

1962ชนะเลิศรางวัล Greek Competition Award ในงาน Thessaloniki Film Festival สามรางวัลได้แก่

- นักแสดงหญิงยอดเยี่ยม
- ผู้กำกับยอดเยี่ยม
- ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม

1962ชนะเลิศรางวัล Hellenic Association of Film Critics Award ในงานThessaloniki Film Festival

- นักแสดงหญิงยอดเยี่ยม
- ผู้กำกับยอดเยี่ยม
- ภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
- ดนตรียอดเยี่ยม
- นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม
- นักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยม

1963 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์สาขาภาพยนตร์ต่างชาติยอดเยี่ยม

Medea (1969)

ผู้กำกับ

Pier Paolo Pasolini

บทภาพยนตร์

Edith Helmlton, Pier Paolo Pasolini

ประเทศ

อิตาลี

นักแสดงนำ

Maria Callas แสดงเป็น มีเดีย

เข้าโรงภาพยนตร์

อิตาลี

27 ธันวาคม 1969 (Milan)

ฝรั่งเศส	28 มกราคม 1970 (Paris)
ญี่ปุ่น	17 กรกฎาคม 1970
สหรัฐอเมริกา	28 ตุลาคม 1971 (New York City, New York)
ฟินแลนด์	11 กุมภาพันธ์ 1972
เยอรมันตะวันตก	17 เมษายน 1972 (ฉายทางโทรทัศน์)
โปรตุเกส	28 พฤษภาคม 1973
เบลเยียม	5 ธันวาคม 1974 (Liège)
ประเทศอังกฤษ	1975
เยอรมันตะวันออก	2 มกราคม 1988 (ฉายทางโทรทัศน์)
สาธารณรัฐเช็ก	29 มกราคม 2003 (ในเทศกาลFebio Film Festival)
ประเทศฝรั่งเศส	7 มกราคม 2004 (นำมาฉายใหม่)
สถานที่ถ่ายทำ	Turkey /Syria/ Pisa Tuscany, Italy/ Cinecittà Studios Italy /Grado, Gorizia, Friuli-Venezia Giulia, Italy /Lido Marechiaro, Anzio, Rome, Lazio, Italy /Viterbo, Lazio, Italy

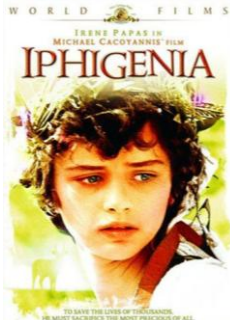
The Trojan Women (1971)

ผู้กำกับ	Mihalis Kakogiannis
บทภาพยนตร์	Euripides Edith Hamilton

ประเทศ	Mihalis Kakogiannis
นักแสดงนำ	อังกฤษ และกรีซ Katharine Hepburn แสดงเป็น เฮคิวบา ราชีนีแห่งทรอย Vanessa Redgrave แสดงเป็น แอนดรอมาคี ภรรยาของเฮคเตอร์ Geneviève Bujold แสดงเป็น คัสแซนดรา ลูกสาวของเฮคิวบา Irene Papas แสดงเป็น เฮเลน
รางวัล	1972 รางวัลชนะเลิศ NBR AWARD สาขานักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม (Irene Papas) เทศกาล National Board of Review, USA 1973 รางวัลชนะเลิศ KCFCC Award สาขานักแสดงหญิงยอดเยี่ยม (Katharine Hepburn) ในเทศกาล Kansas City Film Critics Circle Awards
เข้าโรงภาพยนตร์	อเมริกา 27 กันยายน 1971 อังกฤษ และกรีซ
สถานที่ถ่ายทำ	Atienza, Guadalajara, Castilla-La Mancha, Spain

Iphigenia (1977)

ผู้กำกับ	Mihalis Kakogiannis	
บทภาพยนตร์	Euripedes, Mihalis Kakogiannis	
ประเทศ	กรีซ	
นักแสดงนำ	Tatiana Papamoschou แสดงเป็น อีฟิเจไนอา Irene Papas แสดงเป็น ไคลเทมเนสทรา	

เข้าโรงภาพยนตร์

แคนาดา 10 กันยายน 1977
(Toronto International Film Festival)

อเมริกา 20 พฤศจิกายน 1977

ฝรั่งเศส 8 กุมภาพันธ์ 1978

เนเธอร์แลนด์ 2 พฤศจิกายน 1978

ฟินแลนด์ 14 กันยายน 1979

อเมริกา ตุลาคม 1984 (Chicago International Film Festival)

กรีซ 28 พฤศจิกายน 1997
(Thessaloniki International Film Festival)

โปรตุเกส 21 กรกฎาคม 2004 (ฉายทางโทรทัศน์)

รางวัลและการเสนอชื่อเข้าชิง

1977 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Palm ใน Cannes Film Festival

1977 ได้รับรางวัล Greek Competition Award สาขานักแสดงนำยอดเยี่ยมและภาพยนตร์ยอดเยี่ยมใน Thessaloniki Film Festival

1978 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์สาขาภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยม (กรีซ)

เพลิงพิศवास (ค.ศ.1984 หรือ พ.ศ.2527)

ผู้กำกับ/บทภาพยนตร์	ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล
ประเทศ	ไทย
นักแสดงนำ	วันทิพย์ ภวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม แสดงเป็น ปราวรณา ดาริน ไชยา สุริยัน แสดงเป็น บุญเสรี ลิขิต เอกมงคล แสดงเป็น ธนินทร์ สินจัย หงษ์ไทย แสดงเป็น เจ้าแก้ว
เข้าโรงภาพยนตร์	3 พฤศจิกายน พ.ศ.2527 ประเทศไทย

ชั่วฟ้าดินสลาย (ค.ศ.2010 หรือ พ.ศ.2553)

ผู้กำกับ	ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล
บทภาพยนตร์	หม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล จากบทประพันธ์ของ เรียมเอง
ประเทศ	ไทย
นักแสดงนำ	เหมอมาลัย บุญยศศักดิ์ แสดงเป็น ยุพดี อนันดา เอเวอริงแฮม แสดงเป็น ส่างหม่อง ธีรพงศ์ เหลียวรักวงศ์ แสดงเป็น พระโป
เข้าโรงภาพยนตร์	16 กันยายน พ.ศ.2553 ประเทศไทย

23 ธันวาคม พ.ศ.2553- 19 มกราคม 2553 (House RCA)
ประเทศไทย

สถานที่ถ่ายทำ ปางไม้เขาท่ากระดาน จ.กำแพงเพชร

ราชกรีฑาสโมสร กรุงเทพมหานคร

รายชื่อและข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ใช้ในการศึกษา

Mourning Becomes Electra (1978)

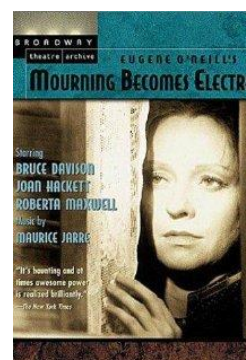
ผู้กำกับ Nick Havinga

ประเทศ สหรัฐอเมริกา

บทละครโทรทัศน์ Kenneth Cavander และ Eugene O'Neill

นักแสดงนำ Roberta Maxwell แสดงเป็นลาวิเนีย

ออกอากาศทางโทรทัศน์ 6 ธันวาคม 1978

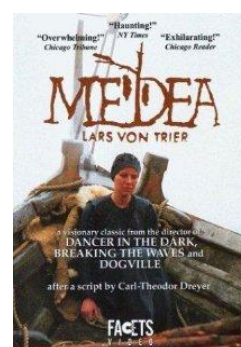
Medea (1988)

ผู้กำกับ Lars Von Trier

ประเทศ เดนมาร์ก

บทภาพยนตร์/ละครโทรทัศน์ Carl Theodor Dreyer, Euripides, Preben Thomsen และ Lars von Trier

นักแสดงนำ Kirsten Olesen แสดงเป็นมีเดีย

รางวัล 1989 ได้รับรางวัล Jean d'Arcy Prize (Bourse d'Arcy) สาขาภาพยนตร์โทรทัศน์ยอดเยี่ยม (TV Film)

ออกอากาศทางโทรทัศน์ เดนมาร์ก 1 เมษายน 1988

Helen of Troy (2003)

ผู้กำกับ John Kent Harrison

ประเทศ อเมริกา

บทละครโทรทัศน์ Ronni Kern

นักแสดงนำ Sienna Guillory แสดงเป็นเฮเลน

รางวัลและการเสนอชื่อเข้าชิง

2003 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Emmy สาขาการแต่งหน้ายอดเยี่ยมในละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์

2004 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Excellence in Production Design Award สาขาละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์โทรทัศน์ ในงาน Art Directors Guild

2004 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Reel Award สาขาเสียงประกอบยอดเยี่ยมในละครโทรทัศน์

2004 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Satellite Award สาขาละครโทรทัศน์ขนาดสั้นยอดเยี่ยม

2004 ได้รับรางวัล VES Award สาขารูปแบบจำลองยอดเยี่ยมในรายการโทรทัศน์

2004 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล VES Award สาขาการสร้างภาพเสมือนจริง (Visual Effects)

ออกอากาศทางโทรทัศน์ 20 เมษายน 2003 (อเมริกา)

สถานที่ถ่ายทำ กรีซ และสาธารณรัฐมอลตา

Medea (2005)

ผู้กำกับ Theo van Gogh

ประเทศ เนเธอร์แลนด์

บทละครโทรทัศน์ Euripides, Theodor Holman

Gijs van de Westelaken

นักแสดงนำ Katja Schuurman แสดงเป็นมีเดีย

รางวัลและการเสนอชื่อเข้าชิง

2005 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Golden Calf สาขาละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยมในเทศกาลNederlands Film Festival

2005 ได้รับรางวัล Special Jury Prize ในเทศกาลNederlands Film Festival

2006 ได้รับรางวัล Best Fiction Program ในCologne Conference

ออกอากาศทางโทรทัศน์ 8 มกราคม 2005 (เนเธอร์แลนด์)

สถานที่ถ่ายทำ เนเธอร์แลนด์

2. ข้อมูลประเภทเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร

แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารนี้ คือเอกสารหรือหนังสือที่เป็นข้อมูลขั้นต้นเกี่ยวกับเทพปกรณัมกรีก และเอกสารเกี่ยวกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีก ซึ่งเอกสารที่ได้กล่าวมานี้จะทำการรวบรวมจากหนังสือวิชาการ งานวิทยานิพนธ์และงานวิจัยทั้งไทยและต่างประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับ เทพปกรณัมกรีก นอกจากนี้ก็ยังรวม

ไปถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ที่นำมาศึกษา ซึ่งได้แก่บทวิจารณ์ และบทวิเคราะห์ ในอินเทอร์เน็ต (Internet)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลประเภทภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

รวบรวมภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีก โดยสั่งซื้อ จากต่างประเทศ ซึ่งภาพยนตร์ดังกล่าวจะต้องได้รับการแปลจากภาษาต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษแล้วทุกเรื่อง

2. ข้อมูลประเภทเอกสาร

- รวบรวมเอกสาร หนังสือและบทความเกี่ยวกับเทพปกรณัมกรีกทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- รวบรวมเอกสาร หนังสือ และวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการสร้างตัวละครทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- รวบรวมเอกสาร หนังสือ และวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- รวบรวมบทวิจารณ์ บทความเกี่ยวกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทางอินเทอร์เน็ต

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

- เรื่องย่อของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์
- ข้อสังเกตเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวละครเอกแต่ละตัว

- ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนักแสดงนำที่แสดงเป็นตัวเอก เพื่อใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะภายนอก
2. การวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์
 - การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องระหว่างตำนานเทพปกรณัมกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์
 3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการสร้างตัวละคร
 - การวิเคราะห์ตัวละครโดยการศึกษาการสร้างตัวละครจากภาพลักษณ์ภายนอกที่ปรากฏ บทพูด การกระทำ ลักษณะของความตรงข้าม และชื่อของตัวละคร

การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอรายงานการวิจัยโดยใช้วิธีพรรณนาอย่างเป็นระบบ (Analysis Description) ซึ่งผลของการวิเคราะห์จะนำมาทั้งจากภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ และเอกสารประกอบกันไป และในการเขียนรายงานการวิจัยจะอธิบายรายละเอียดที่ได้จากการวิเคราะห์ตามประเด็นที่ศึกษา โดยจะอธิบายการเล่าเรื่องและการสร้างตัวละครเอกในแต่ละเรื่องไป

บทที่ 4

ลักษณะความสัมพันธ์ของเรื่องเล่าจากเทพปกรณัมสู่ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

การเล่าเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญใน ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ โดยเฉพาะ ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงมาจากสื่อหนึ่งมาเป็นอีกสื่อหนึ่ง ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกก็เช่นกัน มีการนำตำนานเทพปกรณัมมาเล่าให้อยู่ในรูปแบบการเล่าเรื่อง ที่เรียกได้ว่าทันสมัย จากเรื่องเล่าที่เคยเล่าจากปากของมหากวี แต่ ไปปรากฏในจอภาพยนตร์และ ละครโทรทัศน์

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างตำนานเทพปกรณัมกรีกกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ จากภาพยนตร์จำนวน 8 เรื่อง และละครโทรทัศน์จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งภาพยนตร์ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ *Helen of Troy* (ค.ศ.1956), *Antigone*, *Electra*, *Medea*(ค.ศ.1969) *The Trojan Women*, *Iphigenia*, *เพลิงพิศวาส* *ชั่วฟ้าดินสลาย* และละครโทรทัศน์ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ *Mourning Becomes Electra*, *Medea* (ค.ศ.1988), *Helen of Troy*(ค.ศ.2003) และ *Medea* (ค.ศ.2005)

จากการศึกษา ความสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องใน ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้ง 12 เรื่อง สามารถแบ่งประเภทของการเล่าเรื่องได้ดังนี้

1. ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ ยึดบทละคร เทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง ประกอบด้วยภาพยนตร์ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ *Antigone* กำกับโดย Yorgos Javellas *Electra*, *Iphigenia* และ *The Trojan Women* กำกับโดย Mihalis Kakogiannis
2. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสม ผสาน โดยการนำเทพปกรณัมผสมผสานกับการตีความใหม่ ประกอบด้วย ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้งหมด 4เรื่อง ได้แก่ *Helen of Troy* กำกับ

โดย Robert Wise *Medea* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini *Medea* กำกับ

โดย Lars Von Trier และ *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison

- ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่ นำเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีกมาสร้างสรรค์และตีความใหม่ ประกอบด้วยภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ *เพลิงพิศวาส* (2527) *ชั้วฟ้าดินสลาย* (2553) *Mourning becomes Electra* (1974) และ *Medea* (2005)

การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างตำนานเทพปกรณัมกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสามรูปแบบ ได้แก่ ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสมผสาน และภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่ นำเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีก มาสร้างสรรค์และตีความใหม่

1. ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง คือภาพยนตร์ที่ยึดองค์ประกอบการเล่าเรื่องเดิมไว้เป็นส่วนใหญ่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ซึ่งภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ประกอบด้วยภาพยนตร์ 4 เรื่อง ได้แก่ *Antigone* กำกับโดย Yorgos Javellas *Electra Iphigenia* และ *The Trojan Women* กำกับโดย Mihalis Kakogiannis

บทละครดั้งเดิม (Original Text/Classical Source) ที่ภาพยนตร์ทั้งสี่เรื่องยึดไว้ มาจากบทละครเทพปกรณัมที่เขียนโดยนักเขียนบทละครโศก นาฏกรรมช่วงก่อนคริสตศักราช 400-500 ปี ประกอบด้วยบทละครดังนี้

บทละครดั้งเดิม	ภาพยนตร์
<i>Antigone</i> เขียนโดย Sophocles	<i>Antigone</i> กำกับโดย Yorgos Javellas

<i>Electra</i> เขียนโดย Euripedes	<i>Electra</i> กำกับโดย Mihalis Kakogiannis
<i>Iphigenia</i> เขียนโดย Euripedes	<i>Iphigenia</i> กำกับโดย Mihalis Kakogiannis
<i>The Trojan Women</i> เขียนโดย Euripedes	<i>The Trojan Women</i> กำกับโดย Mihalis Kakogiannis

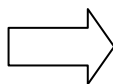
1.1 มีการลำดับโครงเรื่องตามบทละครเดิม หมายถึง ในภาพยนตร์ทั้งสี่เรื่องดังกล่าวได้ยึดโครงเรื่องเดิมตามบทละครดั้งเดิมไว้เป็นหลัก ซึ่งทำให้แก่นของเรื่องที่บทละครดั้งเดิมต้องการจะนำเสนอก็ยังคงครบถ้วนทุกประการ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังคงรักษา องค์ประกอบด้านการเล่าเรื่องไว้เป็นส่วนใหญ่ และไม่แตกต่างจากบทละครเดิม จากการศึกษาพบว่าภาพยนตร์เรื่องแอนติโกเนมีการยึดลำดับโครงเรื่องจากบทละครเรื่อง *Antigone* ของ Sophocles การเปิดเรื่องจนถึงการจบเรื่องนั้นโครงเรื่องทุกอย่างดำเนินตามบทละคร โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ สิ่งที่เพิ่มเติมเข้ามาคือเทคนิค การบรรยาย (Voiceover) ซึ่งเป็นเสียงจากการเล่าเรื่องของบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) ซึ่งเล่าเรื่องราวและรู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด

ส่วนภาพยนตร์ *Electra Iphigenia* และ *The Trojan Women* ซึ่งกำกับโดยมิฮาลิส คาโกเกียนนิส (Mihalis Kakogiannis) มีการลำดับโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกันกับบทละครต้นฉบับเดิมค่อนข้างมาก กล่าวคือในส่วนของเนื้อเรื่องโดยรวม มิฮาลิสแทบไม่ได้เปลี่ยนแปลงโครงเรื่องและเนื้อหาในบทประพันธ์ เขาได้ประมวลบทบาทในบทละครและนำเหตุการณ์มาวางเรียงใหม่ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ความเป็นต้นฉบับเดิมของบทละครหายไป สิ่งที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยคือมิฮาลิสได้เทคนิคด้าน"ภาพ" เข้ามามีส่วนช่วยในการเล่าเรื่อง ซึ่งทำให้การเปิดเรื่องในภาพยนตร์ตอนต้นเรื่องนั้นได้ใจความครบถ้วนถึงภาวะปัญหาที่ภาพยนตร์ต้องการจะบอก

ในภาพยนตร์เรื่อง *Iphigenia* บทพูดระหว่างอะกาเมมνονและคนรับใช้ในบทละครในตอนเริ่มเรื่อง ถูกขยายเป็นตอนเปิดเรื่องในภาพยนตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสภาพความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

บทละคร → เปิดเรื่องด้วยบทพูด
ของอะกาเมมนอนบรรยายถึงความ
กดดันที่เขาต้องแบกรับในฐานะแม่
ทัพแห่งกรีก กล่าวถึงต้นเหตุว่าไม่มี
ลมพัด จึงไม่สามารถเคลื่อนทัพได้
เขาจึงต้องตัดสินใจสังหารธิดาของ
ตนเพื่อจะมุ่งสู่ทรอย

ภาพยนตร์ → เริ่มต้นด้วยบท
บรรยายของที่มาที่ไปของสงคราม
แห่งทรอย / ใช้เทคนิคตัดภาพเพื่อเล่า
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะนำเข้าสู่
เรื่องแบบในบทละคร

ภาพ4.1 วิธีการดัดแปลงเนื้อหาในภาพยนตร์

ในภาพยนตร์เรื่อง *Electra* เช่นกัน ภาพยนตร์ได้เปิดเรื่องด้วยภาวะปัญหาที่เกิดขึ้นกับ
อิลเล็กทรา นางต้องแบกรับความอึดอัดเมื่อทราบมาตลอดว่ามารดาของตนมีคู่และสังหารบิดาของ
ตนเองตาย ซึ่งแตกต่างจากการเปิดเรื่องในบทละครที่เป็นการบอกเล่าของชาวไร่ผู้เป็นสามีของนาง
ถึงปัญหาที่นางพบ มิ ฮาลิสได้นำบทพูดของชาวไร่นี้มาขยายออกเป็นเรื่องราวและใช้ภาพในการ
บอกเล่าเหตุการณ์เริ่มต้นใหม่ทั้งหมด ภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการปูพื้นเรื่องในตอน
แรกเป็นอย่างมากเช่นการโยงสาเหตุของปัญหา ปมในจิตใจของตัวละคร รวมทั้งแรงจูงใจที่ทำให้
ตัวละครตัดสินใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไป ซึ่งการปูเนื้อเรื่องในตอนแรกมีความสำคัญมาก เป็นสิ่งที่
ทำให้คนดูสมัยใหม่เข้าใจการกระทำและการตัดสินใจของตัวละครมากขึ้น การเปิดเรื่อง ใน
ภาพยนตร์เริ่มต้นด้วยการพบกันครั้งแรก ระหว่างอิลเล็กทราและอะกาเมมนอน หลังจากที่เขากลับ
จากสงครามเมืองทรอย ในภาพยนตร์ไม่มีบทพูดใดๆระหว่างกันมีเพียงภาพของอิลเล็กทราที่วิ่งไป
กอดบิดาอย่างรักใคร่และคิดถึง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ต้องการจะเปิดปมเรื่องความ

รักของอิเล็กทราที่มีต่อบิดาของตนอย่างมากเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ฉกฉวยนางแค้นเคืองในตัวมารดาของนาง

ภาพ4.2 ภาพของอะกาเมมนอนและอิเล็กทราเมื่อพบกันครั้งแรก

ภาพยนตร์ *The Trojan Women* ได้รับอิทธิพลจากบทละครดั้งเดิมมากที่สุดในบรรดาภาพยนตร์ทั้งสามเรื่องของมิฮาลิสที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ สิ่งเดียวที่แตกต่างกันคือเนื้อเรื่องในส่วนของเทพเจ้าที่ปรากฏในบทละครตอนต้น มิฮาลิสได้ตัดบทพูดระหว่างอธีนาและโพไซดอนออกจนหมด แต่ได้ใช้เทคนิคการบรรยาย (Voice Over) เข้ามาบัพื้นเรื่องแทน โดยเล่าเรื่องว่าหลังสงครามนั้นเมืองทรอยต้องพบกับความพินาศอย่างไรบ้าง และพวกกรีกได้ทำอย่างไรกับชาวทรอยบ้าง หลังจากนั้นภาพยนตร์ดำเนินเรื่องตามบทละครเดิมทุกอย่าง ภาพยนตร์ยังคงรักษาแก่นเรื่องเดิมในแบบของบทละครไว้ทุกประการ

ภาพ4.3 ภาพหลังสงครามเมืองทรอย

1.2 การรักษาลักษณะการแสดงที่มีกลุ่มคอรัส (Chorus) ตามบทละครเวทีดั้งเดิม

เนื่องจากภาพยนตร์ทั้งสี่เรื่องที่ได้กล่าวมาข้างต้นได้รับอิทธิพลจากบทละครเดิมอย่างมาก ซึ่งจุดเด่นของบทละครกรีกดั้งเดิมก็คือกลุ่มคอรัส หน้าที่ของกลุ่มคอรัสมีอยู่ 5 ประการด้วยกัน (Brockett, 1964: 63 อ้างถึงในยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา, 2545: 134-135)

1. ทำหน้าที่แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำและบางครั้งก็พยายามเข้ามามีบทบาทในเหตุการณ์ของเรื่อง กลุ่มคอรัสต้องเป็นฝ่ายเดียวกับตัวเอกของเรื่อง
2. เป็นผู้กำหนดขอบเขตทางศีลธรรมและอาจเป็นกระบอกเสียงของนักเขียนบทละคร
3. เป็นคนดูในอุดมคติ โดยแสดงปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแบบที่ผู้เขียนประสงค์ให้คนดูมี
4. เป็นผู้ช่วยสร้างบรรยากาศให้กับละคร
5. เป็นผู้เพิ่มสีสัน การเคลื่อนไหวและความตื่นตาตื่นใจให้กับเรื่อง

ภาพยนตร์ทั้งสี่เรื่องที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังคงรักษาลักษณะของคอรัสไว้ด้วย เมื่อปรากฏในภาพยนตร์แล้ว กลุ่มคอรัสเปลี่ยนเป็นตัวประกอบประกอบซึ่งได้แก่นางกำนัลและทหารที่มีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องและเล่าเรื่อง

ในภาพยนตร์เรื่อง *Electra*, *Iphigenia* และ *The Trojan Women* มิฮาลิสยังคงให้ความสำคัญกับคอรัสตามแบบละครกรีกอยู่ แม้ว่าภาพของนางกำนัลและทหารเหล่านี้จะไม่ชัดเจนมากนักเมื่อเทียบกับหน้าที่ของคอรัสในละครกรีก แต่หน้าที่ของนางกำนัลและคอรัสมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือพวกนางจะมีหน้าที่ อยู่ใกล้ชิดตัวละครหลัก และมีบทบาทที่ช่วยเล่าเรื่องและส่งเสริมการดำเนินของเรื่อง เช่นการพูดถึงที่มาที่ไปของสงคราม การพูดถึงเกร็ดของเทพปกรณัม การแสดงความคิดเห็นตัวละคร รวมทั้งการสะท้อนความรู้สึกของตัวละครหลักออกมา

ภาพ4.4 ภาพแสดงว่าเหล่านางกำนัลของอิฟิเจโนอาเป็นรายล้อมเธอเมื่อได้ทราบว่านางต้องถูกผู้ชายัญแก่สงคราม เหล่านางกำนัลที่อยู่รายล้อมเธอต่างมีความรู้สึกและสีหน้าตระหนกตกใจคล้ายคลึงกับอิฟิเจโนอา

ภาพ4.5 ภาพนางกำนัลของอิฟิเจโนอากำลังพูดถึงความตื่นเต้นเมื่อได้เห็นทหารที่มีชื่อเสียงในกองทัพ

ภาพ4.6 ภาพของเหล่าชาวบ้านในเรื่อง*Electra*กำลังร้องเพลงซึ่งในเนื้อร้องอธิบายถึงเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์

ภาพ4.7 ภาพของคอรัสในภาพยนตร์เรื่อง *The Trojan Women* แสดงความรู้สึกนึกคิดของตัวเองออกมา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ของตัวละครเอกในเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่องแอนติโกเนย์ยังคงมีการคอรัสเช่นกัน คอรัสในภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่เด่นชัดเท่ากับภาพยนตร์สามเรื่องแรก กล่าวคือการปรากฏตัวของคอรัสคือตัวละครที่แสดงเป็นแม่ทัพ หรือเหล่าอำมาตย์ซึ่งทำหน้าที่เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนเริ่มเรื่อง หากเปรียบเทียบกับในบทละครแล้วเปรียบเสมือนหัวหน้าของกลุ่มคอรัสที่ออกมาเล่าเหตุการณ์สงครามที่เพิ่งได้ผ่านไป ในบางครั้งหัวหน้าของคอรัสก็จะออกมาแสดงความคิดเห็นถึงการตัดสินใจของเขรอนด้วย

ภาพ4.8 ภาพของเหล่าแม่ทัพหรือเหล่าอำมาตย์ที่กำลังเล่าถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสมกล่าวคือ ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้มีการนำโครงเรื่องของตำนานเทพปกรณัม ผสมกับการตีความและสร้างสรรค์ วัสดุสิ่งใหม่ๆเข้าไปในภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ด้วย ซึ่งประกอบด้วย ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ *Helen of Troy* กำกับโดย Robert Wise *Medea* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini *Medea* กำกับโดย Lars Von Trier และ *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison

2.1 *Helen of Troy* (Robert Wise)

ภาพยนตร์เรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย Robert Wise โครงเรื่องบางส่วนของภาพยนตร์เรื่องนี้ยึดตามกวีนิพนธ์เรื่องอีเลียดของโฮเมอร์ ซึ่งกล่าวถึงสงครามกรุงทรอย บางส่วนนำมาจากกวีนิพนธ์เรื่องเอเนียดของเวอร์จิล อย่างไรก็ตาม การเล่าเรื่องของ ภาพยนตร์มุ่งเน้นไปที่ตัวละครหลักซึ่งก็คือเฮเลน และปารีส ดังนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่ของภาพยนตร์กล่าวถึง ความรักของทั้งคู่ที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคและสุดท้ายจบลงด้วยโศกนาฏกรรม

เนื่องจากเส้นเรื่องในภาพยนตร์เรื่องนี้มีแกนเรื่องหลักเป็นเรื่องของความรักระหว่างปารีสและเฮเลน โดยมีเรื่องราวของสงครามและความขัดแย้งระหว่างประเทศชาติเป็นเส้นเรื่องรองลงมา ดังนั้นการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จึงมีความแตกต่างกับการเล่าเรื่องในกวีนิพนธ์ของโฮเมอร์อย่างชัดเจน เพราะการเล่าเรื่องของโฮเมอร์นั้นเน้นที่เรื่องของสงคราม โดยมีเรื่องราวของเฮเลนและปารีสเป็นเส้นเรื่องรองลงมา หากวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์แล้วสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

เล่าเรื่องราวบริบทและสมจริง

ภาพยนตร์มีความสมจริงมากขึ้นโดยตัดเนื้อหาที่เหนือธรรมชาติออกไป แต่ทดแทนด้วยสัญลักษณ์อย่างอื่น นอกจากนี้การเล่าเรื่องก็มีความรวบรัดโดยการ เปิดเรื่องในภาพยนตร์เริ่มต้นที่ชีวิตของปารีสที่ได้เข้ามาอยู่ในพระราชวังแล้ว และปารีสกำลังเดินทางไปสปาร์ตา

ภาพ4.9 ภาพของปารีสเลือกเคารพบูชาปั้นเทพีอะโฟรไดท์ก่อนออกเดินทางไปสปาร์ตา

ก่อนการเดินทางปารีสต้องเลือกเคิร์ฟเทพี ซึ่งเขาได้เลือกเทพีอะโฟรไดติ ภาพยนตร์ตัดการมีตัวตนจริงของเทพีทั้งสามออก แต่เปลี่ยนเป็นรูปปั้นของเทพีทั้งสามเพื่อค ความสมจริงมากขึ้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่สนับสนุน ถึงการหลีกเลี่ยงที่จะเล่าถึงกำเนิดและชีวิตของปารีสในวัยเด็ก ก็เพราะตามเทพปกรณัมชีวิตในช่วงดังกล่าวมีความเหนือจริงอยู่ เช่นการที่ปารีสอาศัยอยู่กับนางไม้ โคมงามชื่อเอโนเน หรือแม้แต่กระทั่งเรื่องราววิวาทระหว่างเทพีทั้งสามองค์

การเลือก:เน้นเรื่องความรักมากกว่าสงคราม

ภาพยนตร์ นำเสนอถึงความรักของเฮเลนและปารีสมากกว่าเรื่องราวของสงครามหรือตำนานของวีรบุรุษต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างสงครามแห่งทรอย ดังนั้นแก่นเรื่องของภาพยนตร์จึงเกิดขึ้นบนเนื้อหาของความรัก ซึ่งมีแก่นเรื่องดังนี้

ภาพ4.10 ภาพของเฮเลนและปารีสเมื่อพบกันครั้งแรก

- **รักแรกพบ** การพบกับกันครั้งแรกที่ชายฝั่ง ระหว่างปารีสและเฮเลนแสดงให้เห็นถึงความรักที่โรแมนติกชวนฝัน เฮเลนช่วยเขาไว้หลังจากพายุพัดให้เรือของปารีสอัปปางลง การปรากฏตัวของเฮเลนครั้งแรกแสดงให้เห็นถึงลักษณะของหญิงสาวแสนสวยที่ทำให้ปารีสลุกขึ้นมาออกมาว่า “อะโฟรไดติ” การพบกันครั้งแรกของทั้งคู่ในภาพยนตร์เป็นตัวชี้โทนของเรื่องได้ ทั้งคู่พบกันโดยบังเอิญ ราวกับชะตาฟ้าลิขิต

ภาพ4.11 ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคตั้งแต่อยู่ที่สปาร์ตา

- **ฝ่าฟันอุปสรรค** ความรักระหว่างเฮเลนและปารีสต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมาย เมื่อปารีสรู้ตัวตนที่แท้จริงของเฮเลนว่าเธอคือมเหสีของเมเนเลอัส ทำให้เมเนเลอัสเดาได้ว่าทั้งคู่รู้จักกันมาก่อน และเขาต้องการจะลอบทำร้ายปารีส เฮเลน จึงตัดสินใจช่วยเหลือเขา และหนีไปด้วยกันในที่สุด

ภาพ4.12 ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคเมื่ออยู่ทรอย

เมื่อมาถึงทรอยไม่มีใครยอมรับเฮเลน การกระทำของปารีสคือการนำศัตรูมาถึงประตูเมือง เป็นเหตุให้ทั้งคู่ถูกเนรเทศให้ออกจากทรอย แต่เมื่อเอเนอัสเข้ามาพูดปลุกใจจนทำให้ชาวทรอยลุกขึ้นต่อสู้ ทำให้ทั้งปารีสและเฮเลนอยู่ด้วยกันในที่สุด

ภาพ4.13 ภาพของเฮเลนและปารีสที่ต้องเผชิญอุปสรรคตั้งแต่ทROY

เฮเลนคิดจะกลับไปหาเมเนลอสเพื่อจะให้ปารีสเป็นที่รักของชาวบ้านดั้งเดิม แต่สุดท้ายแล้วความจริงก็เปิดเผยว่ากองทัพกรีกคิดไม่ซื่อกับทROY และปารีสก็สามารถช่วยเฮเลนได้ทัน

การเปลี่ยนลักษณะของตัวละครเอก

เมื่อนำเหตุการณ์ในภาพยนตร์ไปเปรียบเทียบกับในตำนานเทพปกรณัมจะพบว่ามีการดัดแปลงช่วงการลักพาตัวของเฮเลน ไฮเมอร์เล่าว่าเมเนลอสวางใจทิ้งให้ปารีสอยู่กับเฮเลนตามลำพัง เมื่อกลับมาอีกครั้งเขาก็พานางหนีไป (เอดิธ แฮมิลตัน , 2549: 265-267) แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์เปลี่ยนแปลงการเล่าเรื่องใหม่ว่าการหนีไปของทั้งคู่ก็เป็นเพราะเมเนลอสเป็นฝ่ายหักหลังปารีส เป็นลักษณะของการกลับกันของตัวละครอย่างสิ้นเชิง ปารีสกลายเป็นพระเอกแต่เมเนลอสกลายเป็นตัวร้าย การเล่าเรื่องในภาพยนตร์จึงแตกต่างจากการเล่าของไฮเมอร์ การเปลี่ยนแปลงนี้ก็เพื่อความสอดคล้องกับโทนของเรื่องที่เป็นเรื่องความรัก ดังนั้นพระเอกของเรื่องจะกระทำการหยาบช้าหรือเป็นตัวโกงที่ไปลักภรรยาของคนอื่นไม่ได้

ภาพ4.14 ภาพของปารีสที่มีความกล้าหาญสมชายชาติทรแตกต่างจากภาพที่ไฮเมอร์บรรยายไว้ในเทพปกรณัม

ภาพยนตร์รักษาเกร็ดที่สำคัญซึ่งมักจะถูกนำมาเล่าอยู่เสมอ ซึ่งก็คือการตายของวีรบุรุษทั้งสองคนซึ่งได้แก่เฮคเตอร์และอะคิลลิส นอกจากนั้นเกร็ดที่สำคัญอีกอย่างคือเรื่องม้าไม้ที่ภาพยนตร์ก็เก็บรายละเอียดไว้ครบถ้วน

ภาพ4.15 อะคิลลิสทำพิธีฝังศพให้แก่โทรคลัสสหายสนิท (ซ้าย) เฮคเตอร์ลาอันโดรมาคีก่อนออกไปรบ(ขวา)

หลังจากที่แพโทรคลัสตาย อะคิลลิสโกรธมาก เขาจึงทำรบกับคนที่ฆ่าสหายสนิทของเขา เฮคเตอร์ทำรบกับอะคิลลิสแทนปารีส และ เขาก็ตายอย่างกล้าหาญ หลังจากนั้นปารีสก็ได้แก้แค้นให้พี่ชายทันทีโดยการยิงธนูไปที่ข้อเท้าของอะคิลลิสทำให้เขาตาย ทันทีระหว่างฉากศพของเฮคเตอร์ประจักษ์ให้หายแค้น

ภาพ4.16 โอดิสซุสวางแผนสร้างม้าไม้(ซ้าย) ชาวทรอยนำม้าไม้เข้ามาในเมืองทรอย(ขวา)

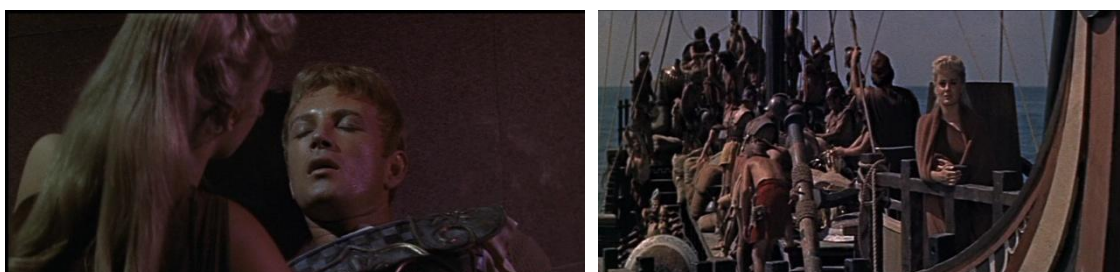
เกร็ดทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่ภาพยนตร์ได้รักษาไว้อีกอย่างคือเรื่องม้าไม้ สงครามที่ยืดเยื้อมายาวนาน ไม่มีวันจบสิ้นนั้นกำลังจะยุติด้วยอุบายของโอดิสซุส เขาออกอุบายสร้างม้าไม้เพื่อทำลายเมืองทรอย หลังจากนำไพร่พลเข้าไปหลบในม้าไม้แล้วนำไปที่หน้าประตูเมืองทรอย พวกกรีกก็ทำที่ว้ายกทัพกลับ เมื่อเห็นดังนั้นชาวทรอยก็ยินดี ที่พวกตนชนะสงคราม และหลงคิดว่าม้าไม้คือของขวัญ ญศักดิ์สิทธิ์จากกรีก เมื่อนำม้าไม้เข้าประตูเมืองได้ต่างก็เลี้ยงฉลองและต่างเมาหลับไหล ทหารกรีกที่หลบอยู่ก็ออกมาเผาทรอยและเปิดประตูให้ทหารที่เหลือเข้ามา

แม้จะเล่าเกร็ดของประวัติศาสตร์ได้ไม่ครบทั้งหมด แต่ภาพยนตร์ก็ยังเน้นให้เห็นถึงลักษณะของโอดิสซียุสที่เป็นคนฉลาดมากกว่าใครในกองทัพ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยัง เน้นให้เห็นถึงภาพของความประมาท จนนำมาสู่หายนะ และยังเน้นถึง ความเชื่อในเรื่องเทพ ของคนในยุคคนั้น ซึ่งเป็นสิ่งสอดคล้องกับตำนานเทพปกรณัม ที่ชาวกรีกคนหนึ่งเป็นนักแสดงลอกจนกษัตริย์ไพรอัม หลงเชื่อว่ากรีกหวังจะให้ชาวทรอยทำลายม้าไม้เพื่อให้เทพีอธีนาโกรธ ส่วนในภาพยนตร์ก็แสดงให้เห็นว่าม้าไม้คือของขวัญศักดิ์สิทธิ์จากเทพีอธีนา

ภาพยนตร์ได้รักษาการเล่าเรื่องถึงเกร็ดของสงครามที่สำคัญ เพราะเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในผลงานที่เกี่ยวกับสงครามกรุงทรอย เปรียบเสมือนเป็นธรรมเนียมที่ต้องกล่าวถึง นอกจากนี้ตามตำนานเทพปกรณัมก็ได้รับการยอมรับว่าม้าไม้แห่งทรอยเป็นตำนานที่น่าจะมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

บทสรุป:ที่ยังคงไว้ถึงแก่นที่ต้องการนำเสนอ

แม้ว่าภาพยนตร์จะห่างหายจากการพูดถึงเรื่องราวของความรักระหว่างช่วงสงครามไปบ้าง แต่สุดท้ายแล้วก็ต้องย้อนกลับมาถึงเรื่องราวของเฮเลนและปารีส ทั้งคู่ไม่สมหวังในความรัก แม้เฮเลนกับปารีสพยายามจะหนีไป ด้วยกัน แต่เมเนลอสมาเจอทั้งคู่เสียก่อน ปารีสดวลตัวต่อตัวกับเมเนลอส ทหารเมเนลอสเล่นไม่ซื่อเข้ามาแทงข้างหลังปารีส ทำที่ที่สุดเฮเลนก็ต้องจำยอมกลับไปกรีซพร้อมกับเมเนลอส แม้ว่าในตอนจบนั้นความรักของเฮเลนและปารีสจะไม่สมหวัง แต่ภาพสุดท้ายของเฮเลนที่อยู่บนเรือ แสดงให้เห็นถึงที่มีต่อปารีส

ภาพ4.17 ภาพตอนที่แสดงให้เห็นถึงแก่นของเรื่องที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ

สรุปได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีการดำเนินและเล่าเรื่องไปในทางเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงหรือตัดแปลงตำนานก็มีส่วนเพื่อทำให้เนื้อหาและการเล่าเรื่องมีเอกภาพ และไม่ทำให้สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งก็ความรักระหว่างปารีสและเฮเลนแตกแถวไปเป็นเรื่องราวการต่อสู้ของสงคราม แต่พยายามจะนำเสนอให้ความรักของเฮเลนและปารีสเป็นหลักและมีเรื่องราวของสงครามเป็นเหตุผลรอง

2.2 Medea (Pier Paolo Pasolini)

ภาพยนตร์เรื่อง *มีเดีย* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini โครงเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ ยึดตำนานมาจากของเจสันและมีเดียมาจากหลายส่วน รวมทั้งการตีความใหม่ของ Pasolini ในงานภาพยนตร์ของเขา นอกจากจะนำเสนอเรื่องราวระหว่างมีเดียและเจสันแล้ว Pasolini ยังใช้ช่องทางการสื่อสารด้านภาพในการเล่าเรื่องทำให้การเล่าเรื่องของในภาพยนตร์มีมิติมากขึ้น

ภาพยนตร์เรื่องนี้ประกอบด้วยตำนานสองส่วนด้วยกัน ได้แก่ตำนานการผจญภัยของเจสันและไศกนาฏกรรมของมีเดีย การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ได้จับเอาการเล่าเรื่องหลักๆ ของตำนานทั้งสองตำนานมาผสมกับการใช้องค์ประกอบด้านภาพของ Pasolini ซึ่งได้แก่การใช้องค์ประกอบของภาพยนตร์ได้แก่ ช่วงเวลา (Time) สถานที่ (Location) เครื่องแต่งกาย (Costume) รวมทั้งแนวความคิดของ Pasolini ซึ่งปรากฏออกมาในตัวของเซนทอร์ซึ่งเป็นอาจารย์ของเจสันที่เลี้ยงดูเขา มาแต่เล็ก เมื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่อง สามารถสรุปได้ดังนี้

แบ่งเส้นเรื่องแล้วเล่า

การเล่าเรื่องในตอนแรกเป็นการเปิดเรื่องเพื่อแนะนำชีวิตตัวละครหลักทั้งสองคน แบ่งออกเป็นสองเส้นเรื่อง นั่นก็คือชีวิตของเจสัน และชีวิตของมีเดีย เนื้อหาของการพูดถึงประวัติหรือที่มาของตัวละครหลักทั้งสองยึดตามตำนานเทพปกรณัมไว้เป็นส่วนมาก แต่วิธีการนำมาเล่านั้นตัดแปลงโดยใช้ภาพและบทพูดเพิ่มมากขึ้น

ภาพ4.18 ภาพช่วงชีวิตของเจสันที่อาศัยอยู่กับเซนทอร์ผู้เป็นอาจารย์

การเล่าถึงชีวิตของเจสัน ภาพยนตร์จะเน้นให้ถึงภูมิหลังของเขาผ่านการบทพูดของเซนทอร์มาก เจสันเติบโตมากับอาจารย์ซึ่งเป็นเซนทอร์ เขาเล่าเรื่องกำเนิดของเจสันให้ฟัง และสอนวิชาการและสิ่งต่างๆให้ จนเจสันโตเป็นหนุ่ม ส่วนมีเดียเป็นเจ้าหญิงอยู่ที่ดินแดนอันไกลโพ้น (เมืองคอลลิดิส) ภาพยนตร์ได้บรรยายบ้านเมืองของนางผ่านภาพและพิธีกรรมต่างๆซึ่งแสดงให้เห็นถึงทัศนียภาพที่แปลกตา รวมทั้งการบูชาัญญูมนุษย์เพื่อการเกษตร

ภาพ4.19 ภาพที่บรรยายให้เห็นสภาพบ้านเมืองและวัฒนธรรมของมีเดีย

การเล่าเรื่องถึงกำเนิดของเจสันในภาพยนตร์นั้นได้รวบรัดโดยให้เซนทอร์สารภาพกับเจสันในวัยเด็กว่าเขาไม่ใช่บิดาที่แท้จริงของเจสัน ซึ่งสามารถเล่ารายละเอียดที่อยู่ในตำนานเทพปกรณัมเทพปกรณัมได้ทั้งหมด ส่วนการเล่าเรื่องถึงชีวิตของมีเดียภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของบ้านเมืองของมีเดีย และพิธีกรรม อันแปลกประหลาดในบ้านเมืองของมีเดีย การเล่าเรื่องผ่านภาพแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของ Pasolini อย่างชัดเจน ภาพบ้านเมืองของมีเดียค่อนข้างมีความรุนแรงและประหลาด มีการนำมนุษย์ไปบูชายัญ และมีฉากที่เห็นเลือดอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นลักษณะที่มักจะปรากฏในงานของPasolini

การตัดรายละเอียด

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ตัดเนื้อหาในเกี่ยวกับภารกิจของเจสันออกไป รวมทั้งตัดเนื้อหาในส่วนที่บิดาของมีเดียได้ต้อนรับและดูแลเจสัน ซึ่งทำให้ทั้งคู่พบกันครั้งแรกและนำไปสู่ภารกิจที่เจสันต้องทำเพื่อนำขนแกะกลับบ้าน แต่เจสันในภาพยนตร์ไม่ได้ทำภารกิจใดๆ มีเดียให้ความช่วยเหลือเจสันทุกอย่างโดยที่เขาไม่ได้เอ่ยปากขอ นางรู้ว่าเขาต้องการอะไร มีเพียงสีหน้าและท่าทางของนางที่แสดงให้เห็นถึงภาวะที่ทำให้นางลำบากใจ ภาพยนตร์ไม่ได้แสดงให้เห็นว่ามีเดียหลงรักเจสันอย่างไร มีเพียงสายตาของคนทั้งคู่ที่มองกัน และการกระทำทุกอย่าง ที่นางยอมทำเพื่อเขาแสดงให้เห็นว่านางรักเจสันอย่างจริงใจ การพบกันครั้งแรกของทั้งคู่ในภาพยนตร์ แตกต่างจากในตำนานเทพปกรณัมที่ได้แสดงให้เห็นว่าเทพีอะโฟรไดติได้บัลดาลีให้มีเดียหลงรักเจสันและช่วยเหลือเขา

มีเดียตัดสินใจช่วยเหลือเจสันด้วยการให้น้องชายของนางช่วยเหลือ ขนแกะทองคำให้เธอ และน้องชายจึงพาเขาหนีไป ระหว่างทางที่หนีไปนั้นมีเดียตัดสินใจหันศพน้องชายแล้วทิ้งไว้ตามทางเพื่อให้บิดาของนางตามไม่ทัน ในที่สุดนางก็พาเจสันหนีไปได้

ภาพ4.20 เจสันและมิดีเยาเมื่อพบกันครั้งแรก

ภาพ4.21 มิดีเยาพี่น้องชายมาช่วยนำขนแกะไปให้เจสัน ก่อนที่จะตัดสินใจสังหารน้องชายของตัวเอง

ภาพ4.22 มิดีเยาฆ่าหั่นศพพี่น้องชาย เพื่อจะพาเจสันและพวกหนีไปทัน

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังได้ตัดตอนที่เจสันกลับมาทวงบัลลังก์และแก้แค้นเพลิอัสผู้เป็น อา
ออกไป ในภาพยนตร์เล่าเพียงว่า เจสันยกบัลลังก์ให้เพลิอัส และเดินทางไปคอรีนธ์พร้อมกับมีเดีย
หลังจากที่เจสันได้มอบขนแกะทองคำให้แก่เพลิอัสแล้ว เขาก็ยกบัลลังก์ให้แก่ลุงของเขาอย่าง
ง่ายดาย

ภาพ4.23 เพลิอัสและลูกสาวทั้งเจ็ดคนของเขา

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์มีความแตกต่างกับเทพปกรณัม กล่าวคือภาพยนตร์ยัง คงรักษา
เนื้อเรื่องที่เพลิอัสมีลูกสาวเจ็ดคนไว้ แต่ภาพยนตร์ไม่ได้นำเสนอเหตุการณ์ที่มีมีเดียได้ช่วยเจสันอีก
ครั้งในการแก้แค้นเพลิอัสที่บังคับให้บิดาของเจสันฆ่าตัวตาย และทำให้มารดาของเขาตรอมใจตาย
ตาม(เอดิธ แฮมิลตัน, 2549: 182) เจสันตัดสินใจมอบบัลลังก์ให้เพลิอัสอยู่ างง่ายดาย โดยให้
เหตุผลไว้ว่าเขาได้เดินทางไปเห็นอะไรมากมาย บัลลังก์และขนแกะทองคำนี้ไร้ประโยชน์แล้ว

เน้นความรักและการเปลี่ยนแปลงของมีเดีย

ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงความรักที่มีมีเดียมอบให้เจสัน มีเดียตัดสินใจหนีไปพร้อมกับเจ
สัน การพัฒนาเหตุการณ์ในตอนนี้เป็นคือกา รที่มีเดียตัดสินใจที่จะทิ้งชีวิตของตนเพื่อเจสัน นางได้ทิ้ง
ตัวตนของนางไว้เบื้องหลัง ทั้งความเชื่อและครอบครัว

ภาพ4.24 มีเดียที่บ้านเมืองของตัวเอง(ซ้าย) ลูกสาวทั้งเจ็ดคนถูกลูกจอกเปลี่ยนเสื้อผ้าให้มีเดีย(ขวา)

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ส่วนนี้ได้แสดงให้เห็นถึงทั้งโลกของนางเพื่อเจสัน ฉากที่ลูกสาวเจ็ดคนที่ถูกลูกจอกเข้ามาเอาใจและช่วยเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ให้มีเดีย คือความหมายของการเปลี่ยนแปลงตัวตนของนางอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามเทพเจ้าของนางยังคงอยู่ในตัวของนาง เมื่อนางต้องการเรียกใช้ มีเดีย จึงติดต่อและสื่อสารกับเทพเจ้าของ นาง โดยการบูชาพระอาทิตย์ ซึ่งสอดคล้องกับตำนานเทพปกรณัมที่ว่าพระอาทิตย์ (เทพอพอลโล) มีศักดิ์เป็นปู่ของมีเดีย ภาพยนตร์เล่าเรื่องเป็นภาพนิมิตซ้อนขึ้นมาทำให้คนดูไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่ ซึ่งเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของภาพยนตร์ ที่ Pasoliniต้องการนำเสนอให้เห็นถึงมิติของมีเดียที่นางคิดว่าเวลาได้พัดพาความไร้อารยธรรมของนางไปแล้ว แต่แท้ที่จริงสิ่งเหล่านั้นยังอยู่ในกายของนางไม่ได้ไปไหน ยังคงฝังอยู่ในจิตใต้สำนึกของมีเดียนั่นเอง

เลือกแก่น : การแก้แค้น

การแก้แค้นของมีเดียเป็นแก่นเรื่องที่สำคัญ มีเดียมีโอกาสแก้แค้นเจสัน นางกล่อมเจสันจนเขาตายใจ และคิดว่านางเข้าใจการตัดสินใจของเขา มีเดีย ขอร้องให้เจสันพาลูกชายทั้งสองนำชุดและเครื่องประดับไปให้เจ้าสาว ทันทันที่เจ้าหญิงกลอสเซ่ได้สวมใส่ชุดที่มีเดียมอบให้ เจ้าหญิงก็ถูกรายวิ้งออกจากพระราชวังและตกลงจากกำแพงเมือง เครออนวิ้งตามพระธิดามาตัดสินใจกระโดดลงมาตายตาม มีเดียจัดแจงให้ลูกทั้งสองคนเข้านอนตามปกติ ก่อนจะฆ่าลูกชายทั้งสองคน

ภาพ4.25

มีเดียให้ลูกชายทั้งสองคนนำชุดไปให้เจ้าหญิงกลอสเซ่(ชาย)
 เครื่อนกระโดดตามเจ้าหญิงกลอสเซ่ลงมาตายตาม(ขวา)

จุดวิกฤตที่สุดในภาพยนตร์คือฉากที่มีเดียลงมือสังหารลูกชายทั้งสองคน ทุกอย่างดำเนินไปอย่างปกติ ความรุนแรงของมีเดียไม่ได้ปรากฏชัดเจนเหมือนฉากที่นางสังหารน้องชายในตอนแรก ภาพยนตร์ลดความรุนแรงลงโดยฉายเพียงภาพมืดเบลอเล็กน้อย โดยมีลูกชายอยู่ในอ้อมอก แสดงให้เห็นถึงความเป็นแม่

ภาพ4.26 Pasolini ใช้เทคนิคด้านภาพลดความรุนแรงของฉากการฆ่าลูกแต่ให้การสื่อความที่ดี

ความสมเหตุสมผล

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์มีการใช้หลักและเหตุผลมากขึ้นกว่าตามเทพปกรณัม ที่ทำให้เห็นถึงความสมจริงของตัวละคร ภาพยนตร์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเจ้าหญิงกลอสเซ่ไม่มีความสุขกับการสมรส ในฐานะของความเป็นพ่อ เครออนก็ไม่สามารถนิ่งดูตายให้ลูกสาวทุกข์ทรมานใจ กับการสมรส เขาจึงมาหาหมีเดียและขอให้นางและลูกชายออกจากเมืองไป

ภาพ4.27 เจ้าหญิงกลอสเซ่ทุกขใจที่แต่งงานกับเจสัน(ซ้าย) เครออนเดินทางมาขอให้หมีเดียออกจากเมือง(ขวา)

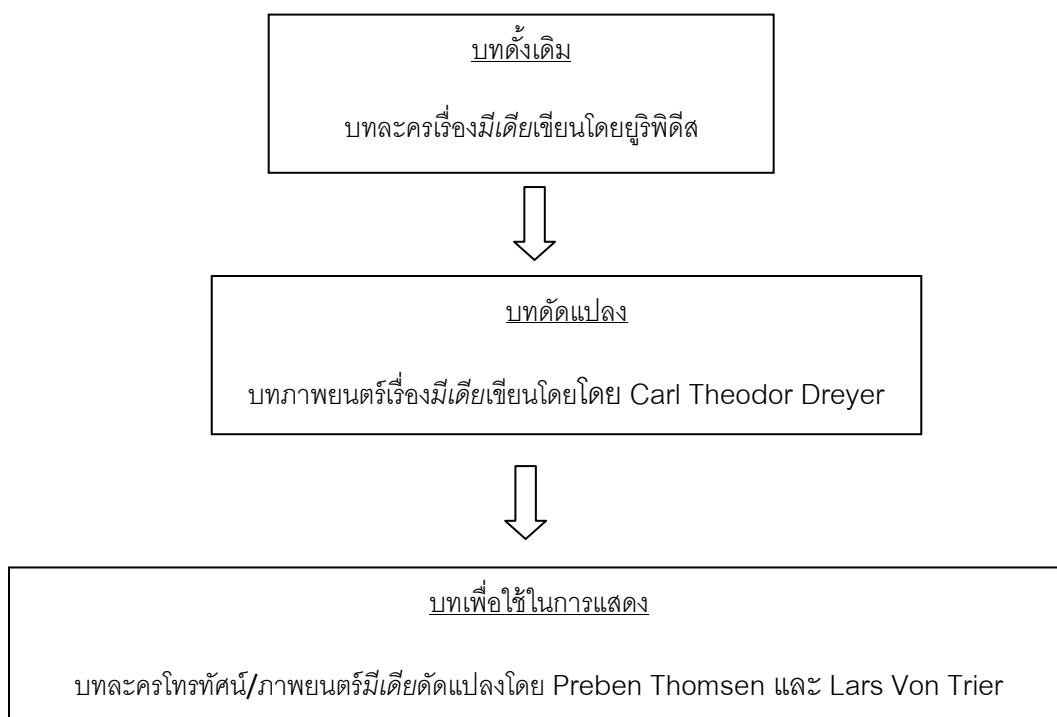
หลังจากที่นางได้ฆ่าลูกชายแล้ว หมีเดียเผาบ้านของนางทิ้ง นางยังอยู่รอ พบเจสันโดยมีลูกชายที่ไร้ลมหายใจในอ้อมแขน ซึ่งแตกต่างกับในตำนาน เทพปกรณัมที่มีเดียหนีไปกับราชรถที่ลากโดยมังกร การเล่าเรื่องในภาวะคลี่คลายนี้ทำให้เราเห็นถึงความกล้าเผชิญความจริงของหมีเดีย ซึ่งแตกต่างกับตัวละครในเทพปกรณัมที่นางฆ่าลูกแล้วหนีไป

สรุปได้ว่าการเล่าเรื่องของ Pasolini ในภาพยนตร์นั้นมีการเล่าเรื่องโดยใช้ตำนานเทพปกรณัมผสมกับการตีความใหม่ของตนเอง ซึ่งการตีความใหม่นี้ปรากฏอยู่ในรูปแบบขององค์ประกอบด้านศิลป์ในภาพยนตร์ หรือแม้แต่การใช้เทคนิคด้านภาพมาช่วยในการเล่าเรื่อง ในส่วนเนื้อหา (Storyline) ของภาพยนตร์นั้นส่วนใหญ่ยังรักษาเนื้อเรื่องตามตำนานเทพปกรณัมอยู่

2.3 Medea (Lars Von Trier)

Medea คือละครโทรทัศน์ขนาดสั้นที่ออกฉายครั้งแรกปี 1988 บทเรื่องนี้เขียนโดย Carl Theodor Dreyer ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ชาวเดนมาร์ก Lars Von Trier นำบทภาพยนตร์ที่ Carl

Theodor Dreyer เขียนไว้ นำมาดัดแปลงใหม่ โดยเขาช่วยพัฒนาบท กับ Preben Thomsen Lars Von Trier ได้ให้เกียรติผู้เขียนบทไว้ในตอนต้นของละครพร้อมกับกล่าวว่าเขาไม่ได้พยายามจะทำละครโทรทัศน์ในแบบของเดเรเยอร์ แต่เป็นเพราะเขามีความเคารพในตัวบทประพันธ์ซึ่งนำมาถ่ายทอดโดยการตีความส่วนตัว

การเล่าเรื่องในละครเริ่มตั้งแต่ชีวิตหลังแต่งงานของเจสันและมีเดียที่เมืองคอร์นีย์ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากบทละครเรื่องมีเดียของยูริพิดีส การเล่าเรื่องในบทละครกล่าวถึงชีวิตหลังสมรสหรือวาระสุดท้ายของชีวิตคู่ของมีเดียและเจสัน หากวิเคราะห์การเล่าเรื่องในละครแล้วสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

จุดยืนการเล่าเรื่อง

จุดเด่นต่อมาก็คือจุดยืนการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) มีเดียเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราว ละครโทรทัศน์เปิดเรื่องขึ้นโดย

แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่ผิดปกติของตัวละคร ซึ่งเป็นการชักจูงความสนใจให้คนดูติดตาม เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอก กล่าวคือ มีเดียพยายามจะฆ่าตัวตาย แต่นางทำไมสำเร็จ มีเดียพบกับกษัตริย์เอเจียส และขอลี้ภัยในประเทศของเขา กษัตริย์เอเจียสตอบตกลงแต่มีข้อแม้ว่า มีเดียต้องเล่าเรื่องราวระหว่างนางและเจสันให้เขาฟังเสียก่อน ในละครดัดแปลงเนื้อหาเดิม ในเทพปกรณัมให้มีความสมจริงมากขึ้นโดยตีความใหม่จากราชรถที่ลากด้วยมังกร เป็นเรือของกษัตริย์เอเจียสแทน ซึ่งสอดคล้องกับตามตำนานเทพปกรณัมว่านางแต่งงานใหม่กับกษัตริย์เอเจียส

ภาพ4.28 เอเจียสให้มีเดียไปกับเขาได้แต่นางต้องเล่าเรื่องราวระหว่างนางและเจสันให้เขาฟังเสียก่อน

การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์จึงเป็นการเล่าของมีเดียให้กษัตริย์เอเจียสรับฟังถึงเรื่องราวของนางและเจสัน ซึ่งปรากฏในช่วงแรกของละครโทรทัศน์ นำไปสู่การเล่าเรื่องแบบย้อนหลัง (Flashback) ถึงชีวิตของนางหลังจากที่ได้เดินทางมาอยู่ที่เมืองคอรีนธ์

การเลือกช่วง(Period) มาเล่า

ละครโทรทัศน์ได้เริ่มเล่าเรื่องหลังชีวิตคู่ของมีเดีย การเลือกช่วงมาเล่ามีความสำคัญมาก เพราะเรื่องของเจสันและมีเดีย สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือการผจญภัยและส่วนต่อมาก็คือช่วงของชีวิตคู่ การเลือกช่วงของชีวิตคู่มาเล่าทำให้มีประเด็นเกิดขึ้นและชัดเจนมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นประเด็นเกี่ยวกับเพศสภาพ มีเดียได้แสดงให้เห็นถึงความทุกข์ทรมานใจของการรับภาระเป็นภรรยาและแม่

การใช้สัญลักษณ์ทางภาพ

ละครโทรทัศน์ได้ใช้สัญลักษณ์ทางภาพเข้ามาช่วยในการเล่าเรื่อง อย่างเห็นได้ชัด โดยส่วนใหญ่จะใช้สื่อความเชิงสัญลักษณ์ ดังนี้

- ภาพการใช้นิ้วแหย่เข้าไปปาก หมายถึงการร่วมเพศระหว่างชายหญิง ในเรื่องต้องการสื่อว่าเจสันมีความต้องการในตัวของเจ้าหญิงกลอสเซ่
- ภาพการปรับทุกข์ของมีเดียและเบ็องหลังเป็นลูกชายที่นอนอยู่ แสดงให้เห็นถึงภาวะของความเป็นแม่
- การทอผ้าแสดงให้เห็นถึงภาวะของการเป็นแม่บ้านของมีเดียที่ต้องรับผิดชอบ เพียงลำพัง
- ภาพการลากจูงลูกทั้งสองแสดงให้เห็นว่าลูกเป็นภาระที่หนักอึ้ง
- ภาพที่เธอเอาผ้าคลุมศีรษะออกแสดงให้เห็นถึงการปลดภาระทั้งหมดที่เธอมี หลังจากเล่าเรื่องทั้งหมดให้จบลง

ภาพ4.29

ภาพเจสันใช้นิ้วแหย่เข้าไปปากของเจ้าหญิงกลอสเซ่(ซ้าย) มีเดียปรับทุกข์กับสาวใช้มีภาพเบ็องหลังคือลูกชาย(กลาง)มีเดียทอผ้าแสดงถึงสัญลักษณ์ของความเป็นผู้หญิง(ซ้าย)

ภาพ4.30

การใช้สัญลักษณ์ลากจูงแสดงถึงภาวะของความเป็น"มีเดีย"ที่เธอต้องแบกภาระของความเป็นแม่และเมียของเจสัน

การเน้นประเด็น

การเน้นประเด็นในละครโทรทัศน์ซึ่งแสดงออกอย่างชัดเจนที่สุดคือประเด็นของผู้หญิง มีเดียพยายาม ปรับทุกข์กับสาวใช้ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของตัวละครที่แสดงความคิดเห็นต่อเพศสภาพ ภาพที่มีเดียปรับทุกข์กับสาวใช้ในละครโทรทัศน์ ปรากฏเบื้องหลังเป็นลูกชายทั้งสองคน ที่นอนหลับอยู่ แสดงให้เห็นถึงภาระอันหนักอึ้งที่นางได้รับจากฐานะแม่และภรรยา ซึ่งสอดคล้องกับ บทพูดของมีเดียที่แสดงให้เห็นว่ามีเดียไม่ได้พอใจกับบทบาทของการเป็นผู้หญิง ความรักที่นางมอบให้เจสันได้เปลี่ยนเป็นความแค้น หลังจากที่เธอได้ทรยศเธอ

การตัดแปลง

ในละครโทรทัศน์ได้ตัดแปลงการเล่าถึงการฆ่าลูกชายของมีเดีย การที่นางเลือกฆ่าลูกชาย โดยการแขวนบนต้นไม้ ก็หมายถึงการวางมือจากภาระของความเป็นแม่ การแขวนก็หมายถึงการหยุดการพัก ซึ่งแตกต่างจากตำนานและหลักฐานส่วนใหญ่จะให้มีเดียใช้มีดในการสังหารลูกชาย

ภาพ4.31 หินอ่อนแกะสลักในพิพิธภัณฑ์ALTES แสดงภาพมีเดียใช้มีดสังหารลูกชายสองคน (ซ้าย) ภาพมีเดียแขวนคอลูกชายทั้งสองคน (ขวา)

สิ่งที่โดดเด่นที่เพิ่มเข้าไปใน การเล่าเรื่องในละครเรื่องนี้ก็คือการสื่อความทางภาพซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่ต้องใช้การตีความ เป็นการ เพิ่มมิติให้ละครโทรทัศน์มากขึ้น แม้ว่าละครโทรทัศน์จะมีการนำเทคนิคการเล่าเรื่องด้วยภาพมาช่วยในการถ่ายทอดเรื่องราว แต่เนื้อหาหลักไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากตำนานเทพปกรณัมเดิม การใช้เทคนิคภาพเข้ามาช่วยนั้น คือการตีความ ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ซึ่งสามารถทำให้ละครโทรทัศน์มีมิติมากขึ้น

2.4 Helen of Troy (John Kent Harrison)

ละครโทรทัศน์ขนาดสั้นเรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison มีความยาวประมาณสามชั่วโมง ภาพยนตร์นำกวีนิพนธ์แบบเอปิก (Epic) ของโฮเมอร์มาดัดแปลงเป็นละครโทรทัศน์ การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ได้ถ่ายทอด นำหน้าการเล่าเรื่องไปที่ประเด็นของสงคราม เท่าๆกับประเด็นเรื่องความรักระหว่างเฮเลนและปารีส การเล่าเรื่องให้ความสำคัญกับตัวละครเด่นทั้งหมดสี่คน ได้แก่ เฮเลน ปารีส อะกามาเมนอน และ เมเนเลอัส

จุดยืนการเล่าเรื่อง

การถ่ายทอดเรื่องเล่าของสงครามแห่งทรอยนี้ถ่ายทอดโดยผ่านมุมมองของเมเนเลอัส ซึ่งถือเป็นการเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) การพูดกับคนดูของเมเนลัสในตอนก่อนจะเปิดเรื่องเป็นการยืนยันว่าเขาเป็นผู้เล่าเรื่องที่เล่าได้ถูกต้องที่สุด เพราะเขาคือผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์จริง ซึ่งจะเห็นได้จากบทพูดดังต่อไปนี้ “ท่านอาจเคยได้ยินเรื่องของเฮเลนหญิงที่ความงามของนางนั้นได้เคลื่อนเรือรบนับพัน เข้าสู่สงครามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ ท่านอาจเคยได้ยินเรื่องของการสู้รบที่ดุเดือด ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้กำแพงสีทองของกรุงทรอยนับสิบปี ช่วงรุ่งโรจน์ของชีวิต กองทหารนับหมื่นคน พระเจ้าและความฝันก็ไม่อาจสร้างเวลาเช่นนี้ได้ ภายใต้การนำของพีซ้า อะกามาเมนอน ผู้ทรงอำนาจที่สุดแห่งกรีซ รวมทั้งอะคิลลิสผู้ที่ปราบศัตรูนับหมื่นด้วยธนูดอกเดียว ท่านอาจเคยได้ยินชื่อของปารีส ผู้ที่อาจมองว่าถูกทรยศต่อชาติและราชวงศ์เพราะความรัก แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้น ข้ารู้ ... ข้าอยู่ที่นั่น” การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์เรื่องนี้จึงเป็นการเล่าผ่านสายตาของเมเนเลอัส

การรักษารายละเอียดตามตำนานเดิม

ละครโทรทัศน์เรื่องนี้มีความละเอียดของตำนานเดิมไว้มาก เรียกได้ว่าค่อนข้างเป็นผลงานที่เหมือนกับตำนานเดิมมากดังนั้นรายละเอียดของตำนานในละครโทรทัศน์เรื่องนี้จึงมีมาก

การเปิดเรื่องในละครโทรทัศน์เรื่อง *เฮเลน ออฟ ทรอย* นั้นเน้นการอธิบายถึงกำเนิดของตัวละครเอกทั้งสองคนซึ่งได้แก่เฮเลน และปารีส อย่างชัดเจนและมีความใกล้เคียงจากตำนานเทพปกรณัมมากดังนี้

การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์เริ่มต้นที่กำเนิดของปารีสตั้งแต่กษัตริย์ไพรอัม สั่งให้พาอะเล็กซานดรอส (ชื่อเก่าของปารีส) ไปโยนทิ้งที่ภูเขา เพราะเชื่อคำทำนายของคัสแซนดรา จนกระทั่งเขาเติบโตเป็นชายหนุ่มที่แข็งแรง ซึ่งถูกลี้อยู่โดยคนเลี้ยงแกะ วันหนึ่งระหว่างที่เขาตามแกะเข้าไปในถ้ำ เขาพบเทพีสามองค์ที่ยืนข้อเสอที่ยั่วชวนใจ แต่ปารีส ตัดสินใจเลือกอะโฟรไดติเพราะเห็นเฮเลนในภาพนิมิตที่อะโฟรไดติสร้างขึ้น

ภาพ4.32 ชีวิตของปารีสตั้งแต่เกิดและถูกนำมาทิ้ง แต่มีคนเลี้ยงแกะเก็บไปเลี้ยงจนโต

ละครโทรทัศน์เล่าถึงการปรากฏตัวของเทพีทั้งสามองค์ต่อหน้าปารีสโดยทำให้เป็นความคลุมเครือระหว่างภาวะ กึ่งหลับกึ่งตื่น เพื่อที่จะคงการเล่าเรื่องที่มีความสมจริงไว้ เมื่อปารีสได้เห็นภาพของเฮเลนจากภาพนิมิตที่อะโฟรไดติสร้าง เฮเลนก็ได้ปารีสผ่านจากบึงเช่นกัน ภาพนิมิตของอะโฟรไดติเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างเฮเลนและปารีส ทำให้ทั้งคู่มองเห็นซึ่งกันและกันและทั้งคู่ก็เชื่อว่าต่างเป็นเนื้อคู่ของกันและกัน นอกนี้ยังเป็นจุดเชื่อมต่อที่ทำให้การเล่าเรื่องสลับไปเล่าถึงชีวิต

ของเฮเลนได้ การใช้ภาพนิมิตที่จริงกึ่งฝันนี้เป็นการเล่าเรื่องที่ทำให้ละครโทรทัศน์เรื่องนี้นำตำนานในส่วนเทพีทั้งสามมาเล่าไว้อย่างละเอียดที่สุด

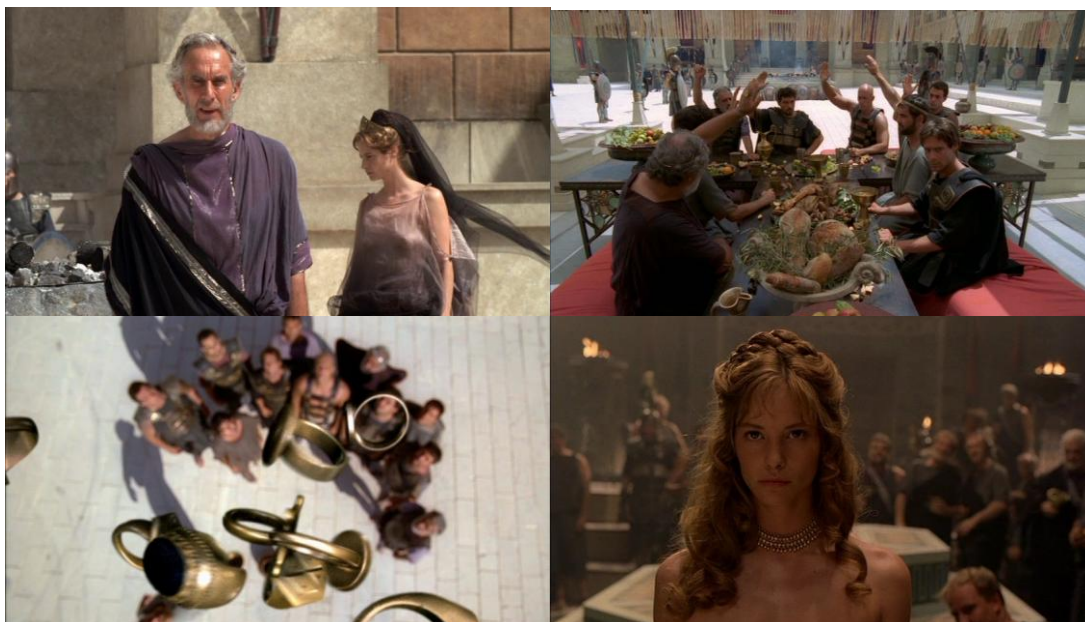
ภาพ4.33 ปารีสนิมิตเห็นเทพีสามองค์พร้อมกับข้อเสนอ

ละครโทรทัศน์ไม่ได้ถ่ายทอดกำเนิดของเฮเลนอย่างละเอียด แต่ยังคงรักษาข้อมูลการกำเนิดของนางไว้ โดยถ่ายทอดชีวิตของนางตั้งแต่ช่วงวัยที่เริ่มเป็นเด็กสาว ภายใต้กำแพงเมืองของสปาร์ตาโดยมีกษัตริย์ทินเดริอัสเป็นผู้ปกครอง นางมีพี่ชายและพี่สาวหนึ่งคน ได้แก่พอลลักซ์และไคลเทมเนสทรา เธเซอัสลักพาตัวเฮเลนในคืนวันแต่งงานของไคลเทมเนสทรา กับอะกามมนอน เหตุนี้จึงทำให้นางได้ทราบถึงกำเนิดที่แท้จริงของนางว่าแท้จริงแล้วนางเป็นธิดาของซุส

ภาพ4.34 ชีวิตของเฮเลนตั้งแต่เป็นเด็กสาวจนกระทั่งเธเซอัสจับตัวไป

นอกจากนี้การดัดแปลงดังกล่าวยังคงรักษาสุนทรียภาพเฮเลนตามที่โฮเมอร์ได้กล่าวเอาไว้
อีกด้วย ผสมกับการเพิ่มเติมในส่วนจินตนาการเข้าไป เพื่อสร้างสถานการณ์ให้เชื่อมต่อกัน

ภาพ4.35 เหตุการณ์ที่ถือเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตของเฮเลน เมื่อนางต้องแต่งงานกับเมนเลอัสและถูกนำเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
สุนทรียภาพ

เมื่อชีวิตของเฮเลน และปารีสดำเนินไปถึงจุดเปลี่ยน ซึ่งก็คือเหตุการณ์หลังจากที่เฮเลนถูก
ลักพาตัวมาอยู่กับเธเซอัส จนโตเป็นสาว พอลลักซ์ได้เข้ามาช่วยเธอและฆ่าเธเซอัสตาย ส่วนพอล
ลักซ์เองนั้นก็ถูกสังหารโดยเธเซอัสเช่นกัน เฮเลนจึงต้องกลับมาที่สปาร์ตารับการตายของพอลลักซ์ทำ
ให้กษัตริย์ทินเดรอสเกลียดชังเฮเลน เขาเอ่ยปากยกเธอให้กับกษัตริย์เมืองอื่น จึงเป็นที่มาของ
สุนทรียภาพแห่งเฮเลน ซึ่งเมนเลอัส คือคนที่ได้ตัวเฮเลนไป การแต่งงานระหว่างเฮเลนและเมน
เลอัสคือจุดเปลี่ยนชีวิตของนาง

ส่วนปารีส หลังจากที่เขาได้เข้าร่วมการประลอง เขาจึงได้รู้ชาติกำเนิดที่แท้จริงของตัวเอง
และกลายเป็นเจ้าชายปารีส ซึ่งทำให้เขาต้องเดินทางไปสปาร์ตา สถานการณ์ของเฮเลนและปารีส
ดำเนินมาจนใกล้ที่จะทำให้ทั้งคู่ได้พบกัน

ช่วงสงครามละครโทรทัศน์ก็ได้เก็บเนื้อหาของการบูชาัญญาไฟในอาไว และ การตายของ เฮคเตอร์และอะคิลลิสไว้เช่นกัน

ภาพ4.36 เหตุการณ์ที่เป็นจุดเปลี่ยนของปารีส เมื่อเขาได้รู้ชาติกำเนิดที่แท้จริง

การเพิ่มเติมและดัดแปลง “สถานการณ์”

ละครโทรทัศน์ได้เพิ่มเติม และดัดแปลง สถานการณ์เพื่อเชื่อมเหตุการณ์ต่างๆไว้อย่างมี เหตุผล และ เหตุการณ์นั้นก็จะมีผลต่อตัวละครและต่อเรื่องอีกด้วย ภาพยนตร์ได้เพิ่มเติม สถานการณ์ดังต่อไปนี้

- การพบกันระหว่างเฮเลน เมเนลอสและอะกาเมมนอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความงามของเฮเลนทำให้ชายหนุ่มทั้งสองคนตกตะลึงแม้ยังเป็นเด็ก
- รักครั้งแรกของเฮเลนที่มีต่อเธเซอัส
- การตายของเธเซอัสและพอลลักซ์ ซึ่งมีผลต่อความเกลียดชังจากทินเดริอัสต่อเฮเลน
- ความสเนหาของอะกาเมมนอนต่อเฮเลนอย่างเปิดเผย
- การเปลือยกายของเฮเลนต่อหน้ากษัตริย์
- การต่อสู้กันระหว่างเมเนลอสและปารีส แสดงให้เห็นถึงสปีดของเมเนลอสและความชั่วร้ายของอะกาเมมนอน

ภาพ4.37 เมื่ออะกาเมมนอนและเมเนเลอัสพบเฮเลนครั้งแรกในงานแต่งงานของไคลเทมเนสทราวกับอะกาเมมนอน

ภาพ4.38 อะกาเมมนอนแสดงความเสน่หาต่อเฮเลนอย่าเปิดเผย(ซ้าย) เฮเลนเปลี่ยนการต่อหน้ากษัตริย์ (ขวา)

ภาพ4.39 ความรักครั้งแรกของเฮเลนที่มีต่อเธเซอัส (ซ้าย) พอลลักซ์มาช่วยเฮเลน (ขวา)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าภาพยนตร์มีการนำเรื่องเล่าของเทพปกรณัมมามีส่วนในการเล่าเรื่อง โดยผสมกับจินตนาการและการตีความใหม่ของผู้สร้างเข้าไปด้วยบางส่วน ในส่วนของการเล่าเรื่อง แม้ว่าจะถ่ายทอดโดยผ่านมุมมองของเมเนเลอัส แต่เนื้อหาก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากมุมมองเดิมในเทพปกรณัมมากนัก

ลักษณะเด่นของการเล่าเรื่องแบบผสมผสาน

จุดเด่นของวิธีการเล่าเรื่องแบบผสมผสาน ที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือการใช้การใช้ช่องทาง การสื่อสารด้านภาพ ผสมผสานกับองค์ประกอบด้านการเล่าเรื่อง เข้ามาในการสื่อความและเล่า เรื่อง ซึ่งเห็นได้ว่าภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ในเรื่องนี้ต่างก็มีแนวทางและวิธีการเลือกใช้แตกต่างกันไป

Helen of Troy ของ Robert Wise ได้มีการใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อแทนความหมาย ของเทพีทั้งสาม โดยเลือกใช้รูปปั้นเป็นสัญลักษณ์ให้ปารีสเลือกเครพก่อนออกเดินทางไปยังสปาร์ ตา นอกจากนี้การจัดองค์ประกอบภาพ (Mise-En-Scene) ที่มีเอกลักษณ์ของภาพยนตร์ในสมัย นั้นซึ่งเป็นภาพยนตร์โรแมนติกสามารถสะท้อนความนิยมของยุคสมัยได้เป็นอย่างดี

Medea ของ Pier Paolo Pasolini ใช้เทคนิคขององค์ประกอบด้านภาพเพื่อเข้ามาสื่อ ความ งานของPasoliniจะมีบทพูดน้อย แต่เน้นการสื่อความด้านภาพ ซึ่งในภาพยนตร์แสดงให้เห็น อย่างชัดเจนว่า มีการใช้สัญลักษณ์ด้านภาพเข้ามาสื่อความหมาย ภาพยนตร์ของ Pasoliniมี เอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งในภาพยนตร์เรื่อง *Medea* ก็ได้สื่อถึงสังคมยุคโบราณที่ถูกความเป็นเมือง เข้าครอบงำ เครื่องแต่งกายและฉากทิวทัศน์แสดงให้เห็นถึงสีสันที่ดูฉูดฉาด และความแปลก ประหลาด (Grotesque) ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกกระอักกระอ่วน

Medea ของ Lars Von Trier มีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการ ถ่ายทอดการเล่าเรื่อง งานของ Lars Von Trier ใช้โทนสีมืดซึ่งสื่อให้เห็นถึงสภาพของความอึดอัด และความคับข้องใจ สามารถคุมโทนของเรื่องได้ตั้งแต่ต้นจนจบได้

Helen of Troy ของ John Kent Harrison มีจุดเด่นตรงการสร้างสรรคโดยเน้นการเล่าเรื่อง เห็นได้ว่างานของเขามีความละเอียดในการเล่าเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมมาก แม้ว่าจะมีการ ผสมผสานและดัดแปลงใหม่บ้างก็ตาม ดังนั้นงานของ John Kent Harrison จึงมีจุดเด่นที่การเล่า เรื่อง

3. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีก จุดเด่นของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้คือได้นำเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมมาสร้างสรรคในรูปแบบใหม่ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีการตีความใหม่และดัดแปลงเนื้อเรื่องให้เข้ากับยุคสมัย (Time) และสถานที่ (Place) ที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ ประกอบด้วยภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ *เพลิงพิศวาส* (พ.ศ.2527) *ชั่วฟ้าดินสลาย* (พ.ศ.2553) *Mourning becomes Electra* (1974) และ *Medea* (2005)

3.1 เพลิงพิศวาส

เพลิงพิศวาสเป็นภาพยนตร์ที่ฉายในปี พ.ศ.2527 กำกับโดย ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล ภาพยนตร์เป็นเรื่องราวภายในครอบครัวเศรษฐีผู้มั่งคั่งในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเค้าโครงเรื่องคล้ายกับตำนานเทพปกรณัมของเฟดราและฮิปพอลิตัส นอกจากนี้มีการนำปมเอดิปัสเข้ามามีส่วนในการสร้างตัวละครหลัก ซึ่งทำให้จุดจบของตัวละครหลักแตกต่างไปจากตำนานเทพปกรณัมเดิม เมื่อวิเคราะห์ เค้าโครงเรื่องตามตำนานเทพปกรณัมของเฟดราและฮิปพอลิตัสที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์สามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

“พ่อเลี้ยง” และ “กษัตริย์”

สถานที่ในภาพยนตร์คือจังหวัดเชียงใหม่ ปรารถนาได้มาเป็นภรรยาคนใหม่ของพ่อเลี้ยงบุญเสรีผู้มั่งคั่งแห่งเชียงใหม่ ปรารถนายังคงสาวและสวยอยู่มากเมื่อเทียบกับความแก่ของพ่อเลี้ยงฐานะของพ่อเลี้ยงบุญเสรีมีความคล้ายคลึงกับเธเซอุสซึ่งเป็นราชาแห่งเอเธนส์ตามตำนานเทพปกรณัม เขาแต่งงานกับเฟดราในตอนสูงวัยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นเธเซอุสมีลูกกับนางแอมะซอน ซึ่งก็คือฮิปพอลิตัส ซึ่งอาศัยอยู่ที่พิทเธอุสบ้านเดิมที่เธเซอุสเคยเติบโต

ภาพ 4.40 พ่อเลี้ยงบุญเสรี (ซ้าย) พ่อเลี้ยงบุญเสรีเล่าให้ปรารถนาฟังถึงความร้ายว่ที่เขาได้จากที่ดินตรงหน้า(ขวา)

จุดเริ่มต้นของ “ลูกเลี้ยง และ แม่เลี้ยง”

สิ่งที่คล้ายคลึงกันมากที่สุดระหว่างตำนานเทพปกรณัมและภาพยนตร์คือเนื้อหาในส่วนของลูกเลี้ยงและแม่เลี้ยง โดยเฉพาะตัวของปรารธนาและเฟดราที่ต่างก็หลงรักลูกเลี้ยงเหมือนกัน

ภาพ4.41 ภาพวาดในยุคกลางที่ได้รับอิทธิพลมาจากตำนานเทพปกรณัม ในภาพคือเฟรดามอบจดหมายรักให้กับฮิปพอลิตัส (ภาพจาก *Art and Myth in Ancient Greece*)

ปรารธนายัง เป็นสาว มาก และบุญเสริมก็ไม่สามารถตอบสนองเธอในเรื่องเพศอย่างที่เธอต้องการ เมื่อไม่สมปรารถนาในเรื่องบนเตียง เธอจึงเดินลงมาข้างล่างเห็นธันทรที่กำลังเล่นเปียโนและร้องเพลงอยู่ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความต้องการของเธอด้วยสายตาที่จ้องมอง ด้วยความปรารถนาที่หลังเปลือยเปล่าของธันทรที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชายชาตรี

ภาพ4.42 ปรารธนากำลังมองธันทรด้วยความชื่นชมระหว่างเล่นเปียโนและร้องเพลงไปด้วยกัน

ความน่าสนใจอย่างหนึ่งคือจุดเชื่อมระหว่างลูกเลี้ยงและแม่เลี้ยง ที่ทำให้ทั้งคู่ต้องมี ความสัมพันธ์กัน เรื่องความศรัทธาเทพเจ้าที่สวนทางกันคือจุดเชื่อมระหว่างเฟดราและฮิปพอลิตัส ในขณะที่เฟดรานับถือเทพีอะโฟรไดตี ฮิปพอลิตัสกลับรังเกียจเทพีอะโฟรไดตี แต่ศรัทธาเทพีอาร์ทิ มิสซึ่งเป็นเทพีแห่งพรหมจารีตามมารดาของเขา เมื่อเธเซอุสพาเฟดรามายเยี่ยมบ้านเกิดของเขา ฮิป พอลิตัสรู้สึกผูกพันกับบิดาโดยสัญชาตญาณ แต่เขากลับเมินเฉยต่อเฟดรา ตรงกันข้ามกับเฟดรา นางกลับหลงรักในตัวลูกเลี้ยง จนแทบจะฆ่าตัวตายเพราะความสิ้นหวัง

ภาพ4.43 ธนินทร์ประทับใจเมื่อได้ยินน้ำเสียงของปรารธนา

จุดเชื่อมของปรารธนาและธนินทร์คือดนตรีและการร้องเพลง เมื่อธนินทร์ได้ยินเสียงร้อง เพลงของปรารธนาครั้งแรกทำให้เขารู้สึกขัดแย้งในตัวเองขึ้นมาทันที เพราะเสียงของปรารธนา คล้ายกับเสียงของมารดาของเขา แต่ธนินทร์กลับรู้สึกขัดแย้งในจิตใจของเขาเอง เพราะอีกใจหนึ่ง เขาก็เกลียดปรารธนา ที่เธอเข้ามาแทนที่มารดาที่เขารักและคิดถึงมานานนับสิบปี

จุดจบของ “ลูกเลี้ยง และ แม่เลี้ยง”

การให้ค่าของเฟดราและปรารธนามีความแตกต่างกัน ดังนั้นจุดจบของทั้งคู่จึงไม่ เหมือนกัน เฟดราให้คุณค่ากับศักดิ์ศรีของนางมาก เมื่อถูกปฏิเสธจากลูกเลี้ยงนางจึงตัดสินใจฆ่า ตัวตาย โดยตั้งใจหมายไว้เพื่อดำรงศักดิ์ศรีของตัวเอง แต่จุดจบขบขันนั้นก็ทำลายชีวิตของฮิปพอลิ ตัสลงเช่นกัน

ภาพ 4.44 เทเซอัสแข่งลูกชายที่เข้าใจจึงแข่งให้เขาวินติ ทำให้สัตว์ประหลาดทะเลและพิวรีเข้ามาดึงรถม้า
ของฮิปพอลิตัส (ภาพจาก [Art and Myth in Ancient Greece](#))

ส่วนปรารภนาเมื่อเธอถูกบุญเสรีถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างนางเธอและลูกชายของเขา ปรารภนาปฏิเสธทันที พร้อมทั้งยืนยันว่า “ตาหนู” เป็นลูกชายของบุญเสรีไม่ใช่ลูกของธันนทร์ และอธิบายว่าสิ่งที่เจ้าพวงแก้วไปเห็นเธอกับธันนทร์นั้นเป็นการเข้าใจผิดจริงๆ แล้วธันนทร์เป็นฝ่ายหลงรักเธอข้างเดียว ธันนทร์แอบฟังอยู่ก็เข้าใจทันทีว่าปรารภนาเป็นผู้หญิงที่ร้ายกาจ การที่ ปรารภนาตัดสินใจโกหกบุญเสรีก็เพราะว่าเธอต้องการดำรงสถานะที่มั่นคงในชีวิตของตัวเองไว้ การกระทำของปรารภนาแสดงให้เห็นว่า เธอให้ค่าความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบายมากกว่าที่จะต้องยอม อยู่กับความผิดและต้องทนใช้ชีวิตอย่างลำบาก

นอกจากความแตกต่างของปรารภนาและเฟดราแล้ว ธันนทร์ และฮิปพอลิตัสก็มีความแตกต่างกันอยู่มาก ฮิปพอลิตัสสร้างเกียจความหรรษาและชิงชังคนใจอ่อน และยกย่องในพรหมจารีด้วยความศรัทธาและความเคร่งครัดของเขานั้นทำให้ ความสัมพันธ์ของเขาและเฟดรา ไม่เลยเถิดไปเหมือนความสัมพันธ์ของธันนทร์และปรารภนา อย่างไรก็ตาม ธันนทร์เป็นชายหนุ่มเต็มตัว รักในเสียงเพลงและชอบเล่นดนตรี เขาเสียมารดาไปแต่เด็กๆ และฝังใจกับอุบัติเหตุครั้งนั้นที่บิดาของเขาเป็นต้นเหตุให้มารดาต้องตาย ทำให้เขาเป็นคนที่โยยหาความรักจากสตรีเพศ โดยที่ไม่รู้ตัวเลยว่าความรักที่มีต่อมารดาตัวเองนั้นไม่ใช่ความรักระหว่างแม่ลูก แต่เป็นความรักที่ผิดครรลองครองธรรม เมื่อปรารภนาเข้ามาแทนที่ ในวันที่เขาคิดถึงมารดาของเขา และความคล้ายกันระหว่าง

ปรารถนาและมารดาของเขา ทำให้ธนันท์ปล่อยให้อารมณ์ตีตนหาค รบงำ จนปรารถนาตั้งครุฑ แม้ว่า ธนันท์จะโกรธที่ปรารถนา โยนความผิดให้เขาฝ่ายเดียว แต่ท้ายที่สุดเมื่อ ปรารถนายอม พิสูจน์ความรักโดยการฆ่าลูกตามที่เขาสั่งและยอมรับความจริงกับบุญเสรี ทำ ให้ธนันท์เห็นว่าเธอ รักเขาด้วยใจจริง ธนันท์จึงยอมรับผิดพร้อมกับปรารถนา

จุดจบของภาพยนตร์และตำนานเทพปกรณัมแสดงให้เห็นถึงหายนะของตัวละครหลักทั้งคู่ คำโครงเรื่องที่มีความคล้ายคลึง กับตำนานเทพปกรณัมถูกเปลี่ยนฉากและเวลามาเป็น เหตุการณ์ในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่าคำโครงเรื่องแบบนี้ยังคงมีความเป็นสากลไม่ว่าจะอยู่ ช่วงเวลาใดก็ตาม

3.2 ชั่วฟ้าดินสลาย

ภาพ 4.45 พ่อเลี้ยงคาดหวังความจริงจากปรารถนา เรื่องความสัมพันธ์กับธนันท์ (ขวา) ปรารถนาและธนันท์ถูกตำรวจ จับ (ซ้าย)

ภาพยนตร์เรื่อง *ชั่วฟ้าดินสลาย* ฉายในปี พ.ศ. 2553 กำกับโดย ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล หรือ หม่อมน้อย ภาพยนตร์เรื่องนี้นำ *ชั่วฟ้าดินสลาย* ซึ่งเป็นนวนิยายขนาดสั้น ของมาลัย ชูพินิจ มา สร้างสรรค์ใหม่ ภาพยนตร์เรื่องนี้มีสองแบบด้วยกัน ได้แก่ *ชั่วฟ้าดินสลาย* ซึ่งฉายตามโรง ภาพยนตร์ปกติ และ *ชั่วฟ้าดินสลาย* ฉบับ Director's cut ที่ฉายเฉพาะโรงภาพยนตร์ HOUSE RCA ซึ่งมีความยาวมากกว่าฉบับธรรมดาถึงหนึ่งชั่วโมงเต็ม ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกชั่วฟ้าดินสลาย ฉบับ Director's cut มาศึกษา เพราะเนื้อเรื่องมีความละเอียดและชัดเจนกว่าชั่วฟ้าดินสลายที่เข้า ตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป

เมื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ พบว่าโครงเรื่องในภาพยนตร์ มีความคล้ายกับตำนานเทพปกรณัมกรีกเรื่องเฟดราและฮิปปอลิตัส ซึ่งเป็นเรื่องราวความรักที่แม่เลี้ยงมีต่อลูกเลี้ยง ส่วนในภาพยนตร์นั้นเป็นความรักของหลานและอาสะไก้ เมื่อวิเคราะห์เค้าโครงเรื่องตามตำนานเทพปกรณัมของเฟดราและฮิปปอลิตัสที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์สามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

นายห้าง กับ กษัตริย์

เรื่อง ซัวฟ้าดินสลาย เกิดขึ้นในปางไม้ของพะโป้ในจังหวัดกำแพงเพชร พะโป้เป็นผู้มีอิทธิพลและ ร่ำรวยมาก ดังนั้นปางไม้ของพะโป้จึงเปรียบเสมือนอาณาจักรในป่าอันกว้างขวางฐานะของพะโป้สอดคล้องกับฐานะของเฮเซอัสที่เป็นกษัตริย์ปกครองเอเธนส์ ภัยของพะโป้และความมั่งคั่งของเขาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมา ไม่แตกต่างกับเฮเซอัสที่ชีวิตของเขาก็ได้เผชิญภัยมามากมาย

ภาพ4.46 นายห้างพะโป้ผู้ร่ำรวย

ส่วนของการใช้ชีวิตคู่ นั้น เฮเซอัสไม่ได้แตกต่างจากพะโป้มากนัก เมื่อนับสตรีของเฮเซอัสตามตำนานเทพปกรณัมแล้ว พบว่ามีสตรีหลายนางได้เข้ามาพัวพันกับชีวิตของเขา ไม่ว่าจะเป็นเอริแอดเน เฮเลน นางแอมะซอน และเฟดราซึ่งเฮเซอัสแต่งงานด้วยเมื่อแก่ตัวลง พะโป้ก็เช่นกัน เขาเป็นนักรักที่มีภรรยาหลายคน ข้าทาสบริวารผู้หญิงในปางไม้ของพะโป้นั้นก็ล้วนแต่เคยเป็นเมียของเขามาก่อน ก่อนหน้านี้พะโป้เคยแต่งงานมาแล้วครั้งหนึ่งกับเจ้าน้ำผึ้งซึ่งได้เสียชีวิตไปแล้ว เขาแต่งงานอีกครั้งกับบุปผิ์ ซึ่งเป็นสาวสมัยใหม่ แตกต่างจากผู้หญิงคนอื่นที่เขาเคยผูกพัน

อาภัยหลาน พ่อกับลูก

ช่างหม่องหลานชายของพะไปเป็นเด็กกำพร้า พะไปเป็นอาแท้ๆของช่างหม่องที่เลี้ยงดูเขาจนโต ทิพย์เล่าว่าพะไปรักช่างหม่องเหมือนลูกในไส้ ส่วนช่างหม่องก็เป็นเด็กกตัญญูและว่านอนสอนง่าย สายสัมพันธ์ระหว่างอาหลานนั้นแน่นแฟ้น ไม่แตกต่างกับเชอฮัดและฮิปพอลิตัส แม้ว่าฮิปพอลิตัสจะไม่ได้เติบโตมากับพ่อของตน แต่เมื่อทั้งคู่พบกันก็รู้สึกผูกพัน เ ชอฮัดคิดจะให้ฮิปพอลิตัสปกครองโทรเอเซน

ภาพ4.47 พะไปจัดงานต้อนรับช่างหม่องหลังเรียนจบ (ขวา) ช่างหม่องกราบพะไปทันทีเมื่อมาถึงบ้าน (ซ้าย)

ภาพ4.48 พะไปจะไปกรุงเทพฯเพื่อหากรรยาให้ช่างหม่อง (ขวา) พะไปและช่างหม่องมีความผูกพันตั้งแต่ช่างหม่องยังเด็ก(ซ้าย)

บทสรุปของความผูกพันระหว่างพะไปและช่างหม่อง จบลงคล้ายกันกับเชอฮัดและฮิปพอลิตัส พะไปไม่อาจให้อภัยช่างหม่องได้ที่ลักลอบเล่นซู้กับยุพดี เขา เลือกระโยคจากหนังสือ *The Prophet* หรือ *ปรัชญาชีวิต* ของคาลิล ธิบายาน (แปลโดยระวี ภาวิไล) แล้วกล่าวกับช่างหม่องว่า

“จงเติมถ้วยของกันและกัน แต่อย่าดื่มจากถ้วยเดียวกัน จงให้ขนมปังแก่กัน แต่อย่ากัดกินจากก้อนเดียวกัน” พระเยซูตัดสินโทษของช่างหม่องและยูดียอย่างโหดร้ายยิ่งกว่าความตาย เมื่อไซได้คล้องมือทั้งสองคนไว้ด้วยกันแล้ว และเมื่อยูดียตายไปแล้ว พระเยซูก็ไม่ยอมปลดล็อกกุญแจมือออกเป็นเหตุให้ช่างหม่องเสียสติหนีหายไปในวันสามวันสามคืน เมื่อกลับออกมาจากป่า ช่างหม่องวิ่งเข้ามาหาพระเยซูพร้อมกับพูดว่า “อาอย่าทิ้งช่างหม่องนะ ” ซึ่งเป็นประโยคที่ช่างหม่องพูดกับพระเยซูเมื่อตอนเมื่อตอนที่เขาสูญเสียบิดาและมารดาไป คำพูดของช่างหม่องที่เสียสติทำให้พระเยซูคิดได้ ถึงความผูกพันระหว่างเขากับหลานรัก

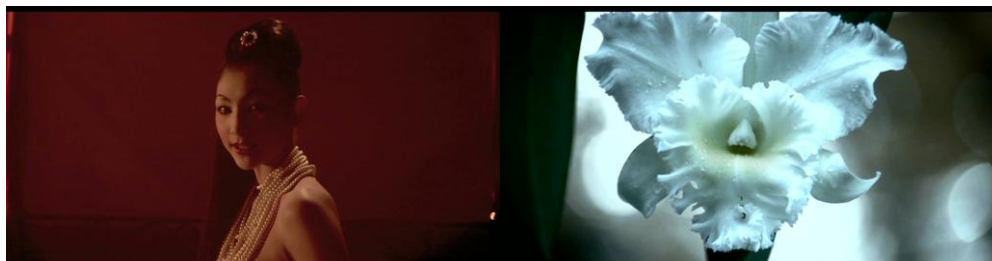
ภาพ4.49 จูคจบของช่างหม่องกลายเป็นคนเสียสติ

ส่วนเธเซอัสและฮิปพอลิทัส ก็ต้องผิดหวังกันเพราะเจตนาที่เฟดราทิ้งไว้ เธเซอัสไม่เชื่อลูกชายเพราะภรรยาของเขาได้ฆ่าตัวตายเพื่อพิสูจน์ความจริงว่านางถูกขืนใน ๑ เขาสาปแช่งให้ฮิปพอลิทัสต้องพบกับหายนะ ซึ่งคำแช่งของเขาก็เป็นจริงในที่สุด กว่าเธเซอัสจะรู้ความจริงก็เมื่อเทพีอาร์ทิมิสได้ปรากฏกายต่อหน้าเขาและเล่าความจริงให้ฟัง เพราะเทพีอาร์ทิมิสเห็นแก่ความดีของฮิปพอลิทัส

ช่างหม่องกับฮิปพอลิทัส

ช่างหม่องกับฮิปพอลิทัสมีลักษณะที่เหมือนและเชื่อมโยงกัน กล่าวคือช่างหม่องมีความฝังใจกับดอกกล้วยไม้ป่าสีขาว ที่เขาเคยคิดจะเด็ด ในวัยเด็ก แต่เมื่อพระเยซูสอนว่าไม่ควรไปเด็ดมัน ควรจะให้มันงามตามธรรมชาติของมัน เวลาที่เขาเกิดความใคร่กับสตรี เขามักจะหวนรำลึกถึงดอกกล้วยไม้ป่าสีขาวนี้เสมอ ช่างหม่องยังคงรักษาพรหมจารีของตนไว้อย่างเคร่งครัด แม้ว่าพระเยซูจะคะยั้นคะยอให้เขาไปเที่ยวผู้หญิงแต่ช่างหม่องก็ระงับอารมณ์ได้ผิดวิสัยชายหนุ่มในรุ่นเดียวกัน จน

พะโป้ต้องการเจ้าสาวให้สว่างหมอง ฮิปพอลิตัสเช่นกันเขาบูชาเทพีอาร์ทีมิสซึ่งเป็นเทพีแห่งพรหมจารี และเขาก็ไม่สนใจสตรีเช่นเดียวกับสว่างหมอง

ภาพ4.50 สว่างหมองปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี(ชาย)ดอกกล้วยไม้ป่าสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์(ขวา)

อย่างไรก็ตามสว่างหมองและฮิปพอลิตัสมีความแตกต่างกัน กล่าวคือสว่างหมองจิตใจอ่อนไหวและไม่มั่นคง เขาไม่รู้จักระบายใจตัวเองดีพอว่าแท้จริงแล้วเขาก็เป็นเพียงมนุษย์ที่ยังคงมีกิเลสครอบงำ เมื่อยูพดีได้ปลุก ฟังความคิด ของอิสระเสรี เข้าไปและช่วยยว นเขา สว่างหมองก็ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ แตกต่างกับฮิปพอลิตัสใจของเขาแน่วแน่และมั่นคงเมื่อรู้ว่าแม่เลี้ยงหลงรักเขา ฮิปพอลิตัสประณามความรักของนางซึ่งจะทำให้เขาทรยศต่อบิดา

ยูพดีกับเฟดรา

ยูพดีและเฟดราถือเป็น Femme Fatale ซึ่งก็คือลักษณะของตัวละครหญิงที่มีความ ลึกลับช่วยยวณให้ผู้ชายหลงไหล และท้ายที่สุดผู้ชายก็จะตกอยู่ในสภาวะอันตรายซึ่งนำสู่หายนะในที่สุด ยูพดีใช้เสน่ห์และความฉลาดเป็นอาวุธที่ทำให้สว่างหมอง และพะโป้ตกหลุมรัก ส่วนเฟดราใช้ความตายและจดหมายของนางเป็นอาวุธทำลายฮิปพอลิตัส และทำให้เธอสั่งต้องหลงทำผิดมหันต์ กับลูกชายของตนเอง

ภาพ4.51 ยูพดีเมื่อตอนพบปะไปครั้งแรก(รูปบนซ้ายขวา) ยูพดีเมื่อพบสังหม่องครั้งแรก (ล่างซ้าย) ยูพดีเชื้อชวนให้สังหม่องลงมาเล่นน้ำตกด้วยกันและเป็นครั้งแรกที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง (ล่างขวา)

ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ของยูพดีกับสังหม่องไปไกลกว่าเฟดราและฮิปพอลิตัส กล่าวคือยูพดีและสังหม่องนั้นต่างก็มีรสนิยมที่ตรงกัน และอายุที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นการใกล้ชิดกันและกันจึงดำเนินไปอย่างไม่ยาก แตกต่างจากเฟดราและฮิปพอลิตัสที่ความศรัทธาของทั้งคู่สวนทางกันโดยสิ้นเชิง เฟดรานับถือบูชาอะโฟรไดติ เทพีแห่งความรักและความงาม ในขณะที่ฮิปพอลิตัสนับถือเทพีอาร์ทีมิส เทพีแห่งพรหมจารีหรือผู้พิทักษ์ความเยาว์วัยอันบริสุทธิ์

ภาพ4.52 ความสัมพันธ์ของสังหม่องและยูพดีที่แสดงให้เห็นว่าทั้งคู่ถูกคอ จนในที่สุดความสัมพันธ์นี้ก็เลยเกิด

กล่าวโดยสรุปว่าในภาพยนตร์เรื่อง *ซัฟฟาดินสลาย* มีโครงเรื่องคล้ายกับตำนานเทพปกรณัมกรีกเรื่อง *เพดรา* และ *ฮิปพอลิทัส* อย่างไรก็ตามภาพยนตร์ได้สร้างมิติใหม่ และใส่รายละเอียดเข้าไปทำให้เนื้อเรื่องในภาพยนตร์มีมิติมากขึ้น

3.3 Medea

ละครชุดขนาดสั้นเรื่อง *Medea* กำกับโดย Theo van Goh ออกอากาศทางโทรทัศน์ครั้งแรกที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ ปีค.ศ2005 ละครโทรทัศน์เรื่องนี้ได้รับอิทธิพลจากตำนานเทพปกรณัมกรีกของมีเดียกับเจสันโดยนำมาตีความใหม่ภายใต้การเมืองของ เนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีการสร้างสถานการณ์ (Situation) ใหม่เพื่อให้เข้ากับยุคสมัย รวมทั้งเพิ่มมิติของตัวละครเข้าไปมากขึ้น

ความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือคือจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ทุกอย่าง ทั้งในละครโทรทัศน์และในตำนานเทพปกรณัม แต่การเสนอความช่วยเหลือมีความแตกต่างกันซึ่งต้องขึ้นอยู่กับบริบท

ตามตำนานเทพปกรณัม คนที่เสนอความช่วยเหลือก่อนคือมีเดีย เป็นเพราะ เธอหลงรักเจสันตั้งแต่แรกพบ และตลอดทั้งเรื่อง มีเดียให้ความช่วยเหลือเจสันตลอด แม้ว่าต้องแลกกับการฆ่าศัตรูของเจสัน น้องชายของเธอ หรือแม้แต่การหักหลังบิดาของเธอเองก็ตาม

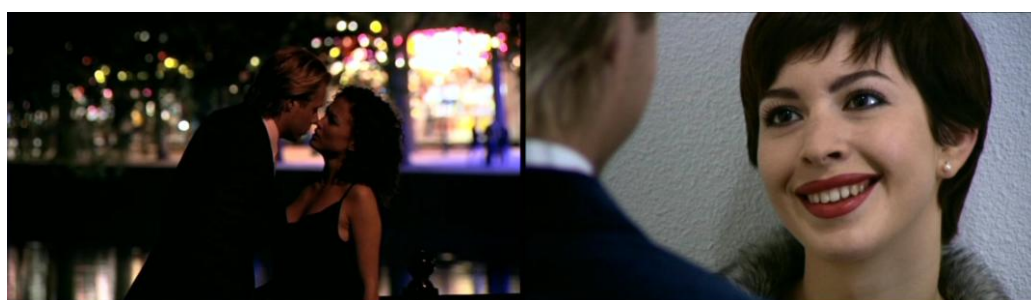
ภาพ4.53 มีเดียในเทพปกรณัมช่วยเหลือเจสันให้นำขนแกะทองคำไปได้ โดยใช้เวทมนตร์เสกให้หมอตฤทธี

(ภาพจาก *Art and Myth in Ancient Greece*)

ในละครโทรทัศน์ เจสันกลับเป็นฝ่าย ยื่นข้อเสนอของการ ช่วยเหลือมีเดียและ พ่อของมีเดีย ก่อน ข้อเสนอ ดังกล่าวคือเขา ช่วยให้พ่อของมีเดียพ้น จากข้อครหาเรื่องคดีติดสินบน เงื่อนไขการ เสนอความช่วยเหลือของเจสันทำให้ทั้งมีเดียและเจสันมีโอกาสพบและสนิทสนมกัน เสน่ห์ของเจ สันทำให้มีเดียหลงเสน่ห์ตั้งแต่ครั้งแรกที่พบและกลายเป็นความรัก เมื่อเจสันขอให้มีเดียเข้ามาช่วย เขาหาเสียงเพื่อทำให้เขาเป็นนายกรัฐมนตรีก นใหม่ และขอให้มีเดียเป็นคนรักของเขา มีเดียตอบ ตกลงโดยทันที ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ดำเนินไปจนกระทั่งมีเดียตั้งครรภ์เป็นลูกแฝด นอกจากนี้มีเดีย ยังให้ความช่วยเหลือแก่เจสันแล้ว แอนเพื่อนสนิทของมีเดียก็ยิ่ง เข้ามาช่วยเขาในการหาเสียงอีก ด้วย

ภาพ4.54 เจสันพยายามจะเข้ามาเสนอการช่วยเหลือพ่อของมีเดียให้พ้นจากข้อหาติดสินบน

ภาพ4.55 มีเดียตกลงเป็นคนรักของเจสัน(ขวา) แอน เพื่อนสนิทของมีเดียมาช่วยเจสันในการหาเสียง(ซ้าย)

หนทางสู่ความสำเร็จ

หนทางสู่ความสำเร็จ คือความทะเยอทะยานในตัวของเจสันที่ปรากฏอยู่ในตำนานเทพปกรณัมและในภาพยนตร์

ตามตำนานเทพปกรณัม หลังจากที่เจสันย้ายมาอยู่ที่คอริินท์ เขาตกลงปลงใจแต่งงานกับเจ้าหญิงกลอสเซ่ เพื่อความยิ่งใหญ่ของตัวเอง โดยไม่นึกถึงมีเดีย สำหรับในละครโทรทัศน์ ศน์ เจสันทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะให้เขาเป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ มีเดียและแอนเป็นลูกสาวของนักการเมืองที่มีอิทธิพลทั้งคู่ เขาให้ทั้งมีเดียและแอนมาช่วยหาเสียง และประชาสัมพันธ์พรรคการเมืองใหม่ (New Political Party) ของเขา ซึ่งพรรคของเขาไปได้สวยและได้ที่นั่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่เส้นทางของนักการเมืองไม่ได้ราบรื่นอย่างที่คิดไว้

ภาพ4.56 เจสันกำลังหาเสียง

เจสันมักจะถูกหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเปิดโปงเรื่องชู้สาว รวมทั้งความสัมพันธ์กับแอน เพื่อนสนิทของมีเดีย ซึ่งทำให้แอนและมีเดียเริ่มผิใจกันตั้งแต่นั้นมา แอนตั้งตัวเองเป็นหัวหน้าพรรคคนใหม่ ทำให้เจสันต้องออกจากพรรคมา แล้วตั้งชื่อพรรคใหม่ว่า “เจสัน” ซึ่งมีเดียเป็นคนช่วยเหลือทุกตั้งแต่เธอตั้งครวัจนกระทั่งเธอคลอดลูกชายฝาแฝดให้เขา มีเดียทำทุกวิถีทางเพื่อให้เจสันเป็นนายกรัฐมนตรี และสิ่งสุดท้ายที่เธอทำก็คือการชู้เปิดโปงความจริงพ่อของแอน (Mr. Middlelink) โดยการนำซีดีที่เปิดเผยข้อมูลว่าแท้จริงแล้วมิดเดิลลิงก์เป็นคนรับสินบนไม่ใช่พ่อของเธอ เมื่อแอนรู้เธอจึงไปเอาข้อมูลทุจริตจากเจนส์มา (Jensma) มา ซึ่งทำให้เจสันต้องกลับมาตกอยู่ในอำนาจของแอนและมิดเดิลลิงก์โดยปริยาย เขามาเจรจากับแอนและทั้งคู่ก็ได้มีความสัมพันธ์กัน

ในวันที่เขาประกาศว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีต่อหน้าสื่อมวลชน เขาก็ได้ตกปากรับคำว่าจะ
แต่งงานกับแอน

ภาพ4.57 เจสันถูกเปิดโปงเรื่องชู้สาว โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับแอน เป็นสาเหตุทำให้แอนและมีเดียแตกคอกัน

ภาพ4.58 มีเดียให้บ้านของเธอเป็นที่ทำการพรรคเจสัน (บนซ้าย) มีเดียออกกรับแทนเพื่อปกป้องเจสันกับเจนส์มาคู่แข่งที่พยายาม
ทำลายเจสันในข่าว(บนขวา)มีเดียขู่มร.มิดเดิลลิงก์ว่าจะเปิดโปงความชู้เพื่อเจสันจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี (ล่างซ้าย) มีเดียปลอบ
เจสันเมื่อเขาสารภาพว่าเขาเองก็รับสินบนมาเหมือนกัน(ล่างขวา)

ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักทั้งสามคน ไม่ว่าจะเป็นมีเดีย เจสัน และเจ้าหญิงกลอสเซ่ หรือ แอน (ในฉบับละครโทรทัศน์) คือสิ่งที่ ละครโทรทัศน์และตำนานเทพปกรณัมกรีกมีลักษณะร่วมกันอย่างชัดเจน

ตามตำนานเทพปกรณัมเห็นได้ว่าเจสันหามาผลประโยชน์จากมีเดีย และเขาก็ทิ้งนางไปหาเจ้าหญิงกลอสเซ่ เพื่อเป็นราชาแห่งคอริินท์ เช่นเดียวกับในละครโทรทัศน์ มีเดียก็เป็นบันไดขั้นแรกที่นำทางให้เจสันเข้าไปอยู่ในแวดวงการเมือง เพราะบิดาของมีเดียอยู่ในคณะรัฐมนตรี ที่สำคัญ มีเดียมีแอนซึ่งเป็นลูกสาวรัฐมนตรีเป็นเพื่อนสนิท ทั้งสองคนช่วยเหลือเจสันในการหาเสียง และเมื่อแอนตั้งตนเป็นหัวหน้าคนใหม่ มีเดียให้ความช่วยเหลือเจสันในการตั้งพรรคการเมือง “เจสัน” เธอยืนเคียงข้างเขามาตลอด

ความสัมพันธ์ระหว่างมีเดียกับเจสันในตอนแรกคือเป็นเพียงคูรักกัน จนกระทั่งมีเดียตั้งท้องลูกแฝด คนรอบข้างรวมทั้งสื่อมวลชนรับรู้ในความสัมพันธ์ระหว่างเขากับมีเดีย จนกระทั่งเมื่อเขาได้ตั้งพรรคใหม่ เขาจึงขอมมีเดียแต่งงาน แต่เป็นการแต่งงานเล็กๆที่รับรู้กันเฉพาะคนภายในพรรคเท่านั้น

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเจสันและแอนนั้น เริ่มแรกดำเนินไปอย่างคลุมเครือ เจสันเป็นผู้ชายที่มีเสน่ห์และเขาก็เจ้าชู้ ส่วนแอน เมื่อเธอได้ใกล้ชิดเจสันเธอก็หลงเสน่ห์เขา เจสันเองก็ถนอมน้ำใจเพื่อรักษาแอนไว้ ด้วยการบริหารเสน่ห์กับเธอเป็นครั้งคราวเมื่อโอกาสแต่ความสัมพันธ์ก็ไม่ได้เกินเลยมากไปกว่าการจูบ เหตุที่เขาทำเช่นนี้ก็เพราะแอนยังคงช่วยเหลือเขาในการหาเสียงในตอนท้ายของเรื่องเมื่อแอนเข้ามามีอิทธิพลเหนือเขา เนื่องจากกุ่มความลับที่เขาได้ทำการทุจริตซึ่งจะตัดอนาคตการเป็นนายกรัฐมนตรีของเขา เจสันจึงยอมแต่งงานกับแอน เพื่อจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีอย่างหวังไว้

ภาพ4.59 ภาพความสัมพันธ์ของเจสันและแอนในตอนแรก เจสันรู้ว่าแอนรักเขา เจสันจึงมักจะยั่วให้แอนใจเต้น เวลาต้องการจะยั่วโมโหเธอ หรือเวลาที่เธอทำให้เขาโกรธ

แก้แค้น

จุดจบของเรื่องราวทั้งหมดทั้งในตำนานเทพปกรณัมและในละครโทรทัศน์คือการแก้แค้นของมีเดีย

ในตำนานเทพปกรณัมมีเดียได้ลงมือแก้แค้นเจสันโดยการมอบชุดแต่งงานอาบยาพิษให้เจ้าหญิงกลอสเซ่เป็นเหตุให้นางตายทันที นอกจากนี้มีเดียลงมือฆ่าลูกชายของนาง ก่อนที่จะหนีไปส่วนละครโทรทัศน์มีเดียนำยาพิษที่เธอแอบไปเอามาจากคลินิกของคนรักเก่าของเธอที่เป็นแพทย์ มีเดียใช้ยาพิษป้ายลงบนสร้อยคอที่เธอได้จากเจสันในวันแต่งงาน เมื่อเจสันมาพบเธออีกครั้งที่บ้านเพื่ออธิบายทุกอย่างและสัญญาว่าจะมาหาลูกและมีเดียหลังจากกลับที่ทำงานทุกวัน มีเดียไม่ต่อว่าเจสันแต่เธอมอบสร้อยเส้นนี้คืนให้เขาและนำเอาไปให้แอน ทันทีที่แอนสวมสร้อยคอเธอก็สิ้นใจทันที เจสันไม่ได้สนใจต่อชะตากรรมของแอนมากกว่ามีเดียและลูกของเขา เจสันรีบขับรถกลับไปบ้าน ทั้งๆที่เขา ควรจะไปเข้าเฝ้าพระราชินีเพื่อรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อเขาไปถึงบ้านทุกอย่างก็สายไป

ภาพ4.60 มีเดียมอบสร้อยอาบยาพิษให้เจสันนำเอาไปให้แอน ซึ่งทำให้แอนตายทันทีเมื่อใส่สร้อยเส้นนี้

ภาพ4.61 มีเดียฆ่าตัวตายพร้อมลูกฝาแฝดของเธอ โดยใช้ยาพิษชนิดเดียวกับที่ใช้กับแอน

ในละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเจสันอยากมีลูก เขาเคยพูดที่เล่นที่จริงกับโสภณี่ว่าอยากจะทำให้เธอมาเป็นแม่ของลูกให้เขา แต่โสภณี่คนนั้นมองเจสันออกกว่า เจสันจะทิ้งเธอไปแต่จะเก็บลูกของเธอไว้ แสดงให้เห็นว่าเขาอยากได้ลูกมาตลอด และเมื่อมีเดียมี่ลูกชายฝาแฝดให้เขา แต่ท้ายที่สุดมีเดียมี่ก็ทำลายมันลงเพื่อแก้แค้นเจสัน

สรุปได้ว่าละครโทรทัศน์เรื่องมีเดียมี่ ได้นำตำนานเทพปกรณัมระหว่างเจสันและมีเดียมี่ มาตีความใหม่ให้เข้ากับยุคสมัย และบริบททางการเมืองของเนเธอร์แลนด์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตำนานเรื่องมีเดียมี่นั้นยังคงสามารถนำมาประยุกต์และใช้ได้เรื่องเล่าทุกยุคสมัย

3.4 Mourning Becomes Electra

ละครชุดขนาดสั้นเรื่อง *Mourning Becomes Electra* สร้างจากบทละครเวทีเรื่อง *Mourning Becomes Electra* ของยูจีน โอนีล (Eugene O'Neill) นิค ฮาวิงกา (Nick Havinga) ผู้กำกับละครโทรทัศน์เรื่องนี้พยายามรักษารายละเอียดของบทละครของยูจีนไว้มากที่สุด อย่างไรก็ตามตามบทละครเวทีเรื่องนี้ได้รับอิทธิพลมาจากบทละครชุด *ไอเรสเทอรา* ของเฮสคิลล์ ผสมผสานกับการตีความใหม่ทางจิตวิทยา โดย เปลี่ยนสถานที่และเวลาให้มีความสมจริงและร่วมสมัยมากขึ้น เรื่องราวของละครโทรทัศน์เรื่องนี้เกิดขึ้นในเมืองเล็ก ๆ แถบนิวอิงแลนด์ (New England) หลังสงครามกลางเมืองของอเมริกา (Civil War) เรื่องราวของละครโทรทัศน์เรื่องนี้เล่าถึงโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นในตระกูลแมนนอน ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว และบาปที่เกิดขึ้นในรุ่นปู่และส่งผลกระทบต่อลูกหลาน เมื่อวิเคราะห์ละครโทรทัศน์เรื่องนี้แล้ว สามารถสรุปหาความสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องระหว่างมอร์นนิ่ง บีคัมส์ อิเล็กทรา กับตำนานเทพปกรณัมกรีกได้ดังนี้

ชื่อตัวละคร

ชื่อตัวละครหลักในเรื่องได้รับอิทธิพลมาจากชื่อตัวละครในบทละครชุดของเฮสคิลล์ ยูจีน ดัดแปลงการออกเสียงของชื่อตัวละครในตำนานเทพปกรณัมให้กลายเป็นชื่อที่มีความสมจริง ซึ่งชื่อตัวละครของเขาบอกเป็นนัยว่าตัวละครในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับตัวละครในตำนานเทพปกรณัม สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนชื่อตัวละครของยูจีนก็เพราะเขาได้เปลี่ยนสถานที่และ

เหตุการณ์ให้มีความร่วมสมัยมากขึ้น ดังนั้นชื่อตัวละครในบทละครของเขาจึงต้องมีความสมจริงดังต่อไปนี้

- ตระกูลแมนนอน (Mannon) เป็นนามสกุลของตัวละครหลักทั้งหมด มีความสอดคล้องกับชื่อของอะกาเมมนอน (Agamemnon) ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว
- คริสติน (Christine) เป็นภรรยาของเอชรา แมนนอน คริสตินลงมือฆ่าสามีตัวเอง เหมือนกับไคลเทมเนสทรา (Clytemnestra) มเหสีของอะกาเมมนอน นอกจากนี้ชื่อของคริสตินกับไคลเทมเนสทราก็มีความคล้ายคลึงกัน
- โอริน (Orin) คือลูกชายของคริสตินและเอชรา เขาได้ลงมือฆ่าผู้รักของมารดา และเป็นสาเหตุที่ทำให้คริสตินฆ่าตัวตาย การกระทำของโอรินคล้ายกับโอเรสเทส (Orestes)
- ลาวินิอา (Lavinia) ชื่อนี้เป็นชื่อเดียวที่นำมาจากตำนานเทพปกรณัมโดยตรง ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับลาวินิอาปรากฏอยู่ในตำนานการผจญภัยของเอเนอัสตอนท้าย นางได้ชื่อว่าเป็นมารดาของชนชาติโรมัน ก่อนหน้านั้นลาวินิอาไม่ได้รับให้แต่งงานกับชายคนใดในดินแดนเดียวกัน เว้นแต่ชายแปลกหน้าที่จะเดินทางมาในเวลาอันใกล้นี้ เมื่อละตินัสพบเอเนอัสก็มั่นใจว่าเขาจะเป็นผู้ที่ลาวินิอาจะได้แต่งงานด้วย แต่เมื่อเสื่อมาทาชัดขวางการแต่งงานในครั้งนี้อย่างรุนแรงก่อให้เกิดสงครามตามมา แต่ท้ายที่สุดเมื่อเอเนอัสเอาชนะสงครามนั้นได้ เขาและลาวินิอาจึงเป็นต้นกำเนิดของชนชาติโรมัน ดังนั้นชื่อลาวินิอาจึงมีลักษณะที่แสดงถึงความ เป็นแม่ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่จะเป็นแม่ของตัวละคร นอกจากนี้จุดจบชีวิตของลาวินิอานั้นก็ไม่ได้ แต่งงาน เหมือนกับชีวิตของลาวินิอาในตำนานเทพปกรณัมที่เธอถูกขัดขวางการแต่งงานมาโดยตลอด

บ้าน สงคราม และครอบครัว

ลักษณะเด่นในละครโทรทัศน์ที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างละครโทรทัศน์และตำนานเทพปกรณัมคือบ้านและสงครามที่ส่งผลต่อครอบครัว กล่าวคือ บ้านของตระกูลแมนนอนนั้นมีลักษณะคล้ายกับเทวสถานของชาวกรีก ซึ่งมีลักษณะเป็นเสาทรงโคลอนเนด (Colonnade) มีลักษณะ เรียงกันตรงหน้า मुख หน้าบ้านของตระกูลเป็นหลุมฝังศพของเหล่าบรรพบุรุษ ซึ่งเป็นฉากบอกเหตุของความตายและการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับคนในครอบครัว บ้านของตระกูลแมนนอนทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์และเป็นสัญลักษณ์ที่จะเชื่อมโยงให้โลกใหม่เชื่อมกับโลกเก่าแบบในตำนานเทพปกรณัม

ภาพ4.62 วิหาร Parthenon, Acropolis กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ (ขวา) และ บ้านแมนนอน (ซ้าย)

ประเด็นของสงครามเป็นจุดเด่นต่อมาที่แสดงให้เห็นความเกี่ยวเนื่องระหว่างตำนานเทพปกรณัมกับละครโทรทัศน์เรื่องนี้ กล่าวคือสงครามทรอยเป็นภาพสะท้อนของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในตระกูลของอะคาเมมอน ความขัดแย้งดังกล่าวเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่บาปที่เอเทริสผู้เป็นบิดาของอะคาเมมอนได้กระทำต่อน้องชายของตนซึ่งก็คือโธเอสเทส เมื่อเอเทริสจับได้ว่าโธเอสเทสหลงรักชายาของเขา เอเทริสจึงแก้แค้นโดยการสังหารลูกชายของโธเอสเทสแล้ว นำไปต้มให้เขากิน สองพี่น้องจึงขาดกันอย่างสิ้นเชิง บาปตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษตกทอดสู่รุ่นลูกและหลาน เมื่อสงครามกรุงทรอยได้เริ่มต้นขึ้นภาพสะท้อนของความขัดแย้งจึงชัดเจนมากขึ้น ตั้งแต่อะคาเมมอนสังหารอียิปเจโนอาเพื่อเดินทัพสู่ทรอย ไคลเทมเนสทราโกรธเคืองและแก้แค้นอะคาเมมอนโดยการคบขู้

กับลูกชายของไฮเอสเทสที่เหลื่ออยู่ ซึ่งทำยที่สุดไคลเทมเนสทราและซุ้รักก็สังหารเขาทันทีที่กลับมาที่บ้าน

ภาพ4.63 รูปบนแจกันในสมัย470ปีก่อนคริสตศวรรษแสดงให้เห็นภาพของไคลเทมเนสทราร่วมมือกับเอจิสทัส ซุ้รักของนางในการสังหารอะกามาเมนอน ไคลเทมเนสทราใช้ดาข่ายคลุมตัวอะกามาเมนอนไว้ และเอจิสทัสเป็นคนลงมือฆ่าเอง

ภาพจาก *Art and Myth in Ancient Greece*

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในครอบครัวอะกามาเมนอน สอดคล้องกับปัญหาภายในตระกูลแมนนอน โดยมีสงครามกลางเมืองเป็นฉากหลังของเรื่องราว สงครามกลางเมืองเป็นสงครามภายในประเทศ เหมือนกับปัญหาภายในครอบครัวแมนนอน ปัญหานี้เกิดขึ้นตั้งแต่อาเบ แมนนอน และเดวิด แมนนอนขัดแย้งกันเรื่องผู้หญิงซึ่งเป็นพยาบาลสาวสวย ที่ทำยที่สุดแล้วเดวิดเป็นผู้ได้เธอมาครอง หลังจากนั้นอาเบก็ริษยาเดวิด เขาโกงเงินมรดกจากเดวิด และให้เดวิดและครอบครัวหมดตัว บาบจึงตกสู่เอชรา แมนนอนซึ่งเป็นลูกชายของอาเบ เมื่อเอชราออกรบในสงคราม คริสตินผู้เป็นภรรยาของเขาก็แอบคบชู้กับกับตันบรันท์ ซึ่งเป็นลูกชายของเดวิด บรันท์ต้องการแก้แค้นแทนบิดาและมารดาของตัวเองที่ต้องจบชีวิตอย่างคนอนาถา คริสตินและบรันท์ร่วมมือกันวางแผนฆ่าเอชรา

ภาพ4.64 เซธพยายามจะเล่าเรื่องครอบครัวที่ถูกปิดให้ลาเวรินอฟัง (ขวา) บรันท์เปิดเผยทุกอย่างให้ลาเวรินอฟังถึงบาปที่ปู่ของเธอได้ทำกับพ่อและแม่ของบรันท์(ซ้าย)

ภาพ4.65 บรันท์เข้ามาพบกับคริสติน ภรรยาของเซธา(ซ้าย) บรันท์มองรูปปั้นของอาเบด้วยความเยาะเย้ย แสดงถึงความเกลียดชัง(ขวา)

ปมอิลีกทรา

ลาเวรินอฟังซึ่งเป็นตัวละครหลักในละครโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นตัวละครคู่ขนานกับอิลีกทราในตำนานเทพปกรณัม อิลีกทราขอรับรองให้น้องชายไอเรสเทสช่วยแก้แค้นโคไลเทมเนสทราและผู้รักที่ลงมือสังหารบิดาของเขา ตำนาน นิลีกทราได้เปลี่ยนเป็นปมอิลีกทราจากการตั้งชื่อของฟรอยด์เพื่ออธิบายอาการของเด็กผู้หญิงที่ขัดแย้งกับมารดาแต่รักใคร่บิดา จนบางครั้งมีความรู้สึกที่อยากจะแทนที่มารดาของตัวเอง ยูจีนได้นำลักษณะปมอิลีกทราเข้ามาใช้ในบทละคร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลาเวรินอฟังและคริสติน นั้นมีความขัดแย้งกัน ลาเวรินอฟังแอบจับได้ว่ามารดาของเธอคบชู้กับบรันท์ และเมื่อเธอพบว่าคริสตินเป็นคนฆ่าบิดาของเธอ ทำให้เธอโกรธแค้นและในที่สุดก็เร่งให้ไอเรน

ผู้เป็นน้องชายมารับรู้การกระทำร้ายกาจของมารดา เมื่อโอรินร่วมมือกันฆ่าบรันท์ได้ทำให้คริสติน ฆ่าตัวตายตามในที่สุด ซึ่งทำให้ลาเวินิอาสมความปรารถนา

ภาพ4.66 ภายนอกของลาเวินิอาในตอนแรกคือหญิงสาวที่เรียบง่ายแต่มีใบหน้าคล้ายคริสติน (ซ้าย) เมื่อลาเวินิอาพบบิดาเธอก็เข้าไปกอดด้วยความรู้สึกรักใคร่เกินจะเก็บไว้ (ขวา)

ลึกๆแล้วลาเวินิอามีความปรารถนาในตัวบิดา เธอมักจะมีท่าทีหึงหวงและจับจ้องความสัมพันธ์ของบิดาและมารดาด้วยสายตาริชยา เธอหวังที่จะได้ครอบครองตำแหน่ง “มารดา” ความต้องการในตำแหน่งมารดาปรากฏชัดขึ้นอีกในตัวลาเวินิอาเมื่อเธอ หลังจากที่คริสตินตายไป เธอเริ่มแต่งกายเหมือนคริสตินและประพุดกับโอรินราวกับตัวเองเป็นแม่ของน้องชาย

ปมเอ็ดิปัส

นอกจากได้รับอิทธิพลมาจากบทละครชุดโอเรสเทอาแล้ว ยูจีนได้นำเรื่องเอ็ดิปัสเข้ามาเป็นส่วนในการสร้างตัวละครหลักอย่างโอรินอีกด้วย หากมองอย่างผิวเผินจากคนภายนอกโอรินและเอชราคังเป็นพ่อลูกที่ปกติ แต่โอรินมีความเกรงกลัวและเชื่อฟังบิดาอย่างมาก เห็นได้ว่าหากลาเวินิอาทำน้ำเสียงเหมือนบิดาเมื่อไหร่ โอรินจะมีปฏิกิริยาที่เชื่อฟังและเปลี่ยนไปทันที ในทางตรงกันข้ามโอรินกลับมีท่าทีนุ่มนวลและอ่อนโยนเมื่ออยู่กับมารดา เขาหลงรักคริสตินผู้เป็นมารดาแท้ๆของเขาเอง เมื่อเอชราคังตายไปแล้วโอรินขอให้คริสตินเดินทางไป ต่างประเทศ กับเขาสองคน ท่าทีที่เขาแสดงต่อมารดานั้นลึกซึ้งเกินความสัมพันธ์ระหว่างลูกกับแม่ และเมื่อโอรินรู้ว่าคริสตินแอบคบชู้ เขาก็ใจสลายและลงมือสังหารชู้รักของมารดาอย่างเลือดเย็น ก่ อนที่เขาจะผละออกจากศพของบรันท์ผู้เป็นชู้รัก เขารู้สึกว่าบรันท์มีใบหน้าคล้ายกับเอชราคังมาก จนรู้สึกเหมือนเขาได้ฆ่าบิดาของ

ตัวเอง แท้จริงแล้วเอชรา บรันท์ และโอรินมีหน้าตาที่เหมือนกันมาก เป็นสาเหตุที่ทำให้คริสตินเลือกที่จะคบชู้กับบรันท์ เพราะบรันท์ทำให้เธอนึกถึงโอรินผู้เป็นลูกชาย ของเธอเอง ในจิตใต้สำนึกของคริสติน เธอเองก็มีความปรารถนาในตัวของผู้ชายเช่นกัน

หลังจากที่คริสตินตายไป โอรินและลาวินิอาได้ออกเดินทางไปต่างๆ การแต่งตัวและพฤติกรรมของพี่สาวที่เปลี่ยนไป อีกทั้งใบหน้าและสีผมที่คล้ายกับคริสติน ทำให้โอรินแอบหลงรักลาวินิอา เพราะคิดว่าเธอคือแม่ของเขาจริงๆ ส่วนโอรินนั้นเมื่อกลับจากการเดินทางเขาก็มีลักษณะเหมือนบิดาของเขาไม่มีผิด

สรุปได้ว่าละครโทรทัศน์เรื่องมอร์นิ่ง ปิคัมส์ อีเล็กทรามีเค้าโครงเรื่องจากบทละครเรื่อง “อะกาเมมνον” ในบทละครชุดโอเรสเทอา นำมาตีความและดัดแปลง ยุคสมัยให้มีความร่วมสมัยมากขึ้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงการเล่าเรื่องที่คู่ขนานกับบทละครเรื่อง “อะกาเมมνον” ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์เรื่องนี้และตำนานเทพปกรณัมกรีก

บทที่ 5

การสร้างตัวละครและภาพลักษณ์ของสตรี

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ตัวละครเอกที่เป็นสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ซึ่งเป็นการศึกษาว่ากลวิธีการสร้างสรรค์ตัวละครหลักที่เป็นสตรีว่ามีลักษณะแบบใดบ้าง จากการศึกษาภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้งหมด 12 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวละครเอกที่มีความสำคัญมาทั้งหมด 15 ตัวละคร ดังนี้

ภาพยนตร์

ชื่อตัวละคร	ภาพยนตร์	กำกับโดย
มีเดีย	<i>Medea</i>	Pier Paolo Pasolini
เฮเลน /เฮคิวบา /คัสแซนดรา/อันดรอมาคี	<i>The Trojan Women</i>	Mihalis Kakogiannis
เฮเลน	<i>Helen of Troy</i>	Robert Wise
ปรารธนา	<i>เพลิงพิศวาส</i>	ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล
ยุพดี	<i>ชั่วฟ้าดินสลาย</i>	ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล
แอนติโกเน	<i>Antigone</i>	Yorgos Javellas
อิเล็กทรา	<i>Electra</i>	Mihalis Kakogiannis
อิฟีเจโนอา	<i>Iphigenia</i>	Mihalis Kakogiannis

ละครโทรทัศน์

ชื่อตัวละคร	ละครโทรทัศน์	กำกับโดย
มีเดีย	<i>Medea</i>	Lars Von Trier
เฮเลน	<i>Helen of Troy</i>	John Kent Harrison
ลาวิเนีย	<i>Mourning becomes Electra</i>	Nick Havinga
มีเดีย	<i>Medea</i>	Theo van Goh

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาตัวละครหญิงทั้งหมด สามารถแบ่งภาพลักษณ์ของสตรีที่ปรากฏในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกได้ดังนี้

- ภาพลักษณ์ของวีรสตรี
- ภาพลักษณ์ของสตรีที่เป็นเหยื่อ
- ภาพลักษณ์ของสตรีที่มีพลังเหนือเพศตรงข้าม
- ภาพลักษณ์ของสตรีที่มีความสมบูรณ์แบบ

1. การสร้างตัวละครสตรีให้ภาพออกมาเป็นวีรสตรี

วีรสตรีคือตัวละครผู้หญิงที่ต้องเผชิญอุปสรรค และกล้าต่อสู้และยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ว่าจะต้องแลกด้วยชีวิตหรือความสูญเสียก็ตาม ที่สำคัญที่สุดคือการต่อสู้ของพวกเธอคือการต่อสู้ที่มีผลต่อคนกลุ่มใหญ่และมีผลในวงกว้าง จากการศึกษาพบว่ามีสองตัวละครเอกที่มีภาพลักษณ์เป็นวีรสตรี ได้แก่ อีฟิเจโนอา และ แอนทิโกเน

1.1 อีพีเจในอา

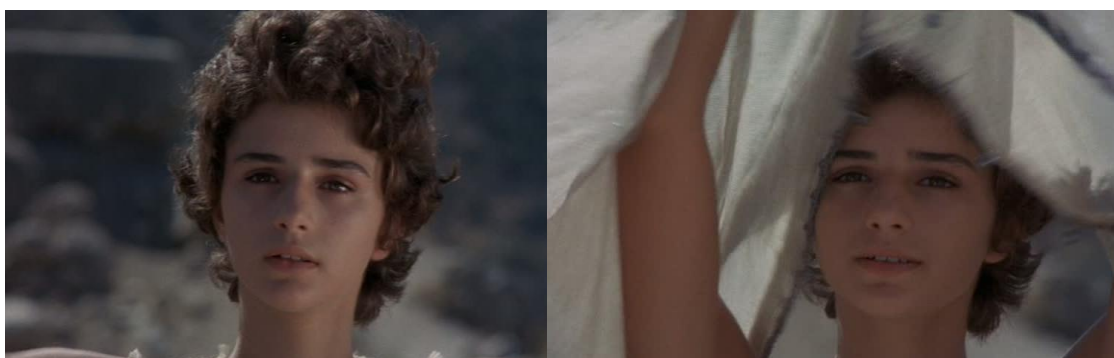
อีพีเจในอา นำแสดงโดย Tatiana Papamoschou เธอเป็นนักแสดงชาวกรีก และมีชื่อเสียงจากภาพยนตร์เรื่องนี้ เพราะภาพยนตร์ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลออสการ์ในสาขาภาพยนตร์ต่างชาติดียอดเยี่ยม

อีพีเจในอาคือลูกสาวคนโตของแม่ทัพสูงสุดอะกาเมมνονที่ถูกสังเวยเป็นศพ แรกของสงครามแห่งทรอย ความเป็นวีรสตรีของนางคือการเสียสละเพื่อชาติ ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนในตอนหลังของภาพยนตร์ หลังจากที่นางได้อ้อนวอนขอชีวิตจากบิดาของนาง

ความเป็นวีรสตรีของอีพีเจในอาถูกถ่ายทอดออกมาโดยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของวัยที่กำลังผลิบานและทำยที่สุดต้องลงเอยด้วยความตายเพื่อประเทศชาติ

วัยแรกแย้ม

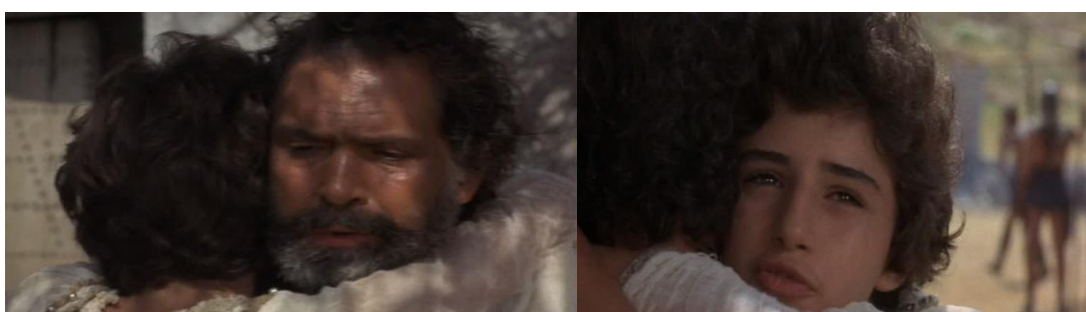
ลักษณะภายนอกของอีพีเจในอาคือเด็กสาวในวัยแรกแย้ม อายุประมาณ 13-15 ปี สอดคล้องกับอายุของ Tatiana Papamoschou ที่มีอายุประมาณ 13 ปีในตอนที่เราแสดง วัยของอีพีเจในอา นั้นถือว่าเป็นวัยที่เหมาะสมแก่การแต่งงาน ทำทาง และ การเคลื่อนไหวของอีพีเจในอา ในช่วงต้นของภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ผุดผ่อง และเป็นที่ยรักของคนรอบข้าง โดยเฉพาะอะกาเมมνονและไคลเทมเนสตรา

ภาพ 5.1 อีพีเจในอา มีดวงตาและท่าทางที่อ่อนโยน

ภาพ5.2 ไคเลเทมเนสทรากับอพิเเจในอาเรื่องงานแต่งงาน(ซ้าย)ไคเลเทมเนสทรากับลูกสาวไม่ให้ประหม่าก่อนพิธีการแต่งงาน (ขวา)

ภาพ5.3 อะกามม่อนมีท่าที่กระอักหัวใจเมื่ออพิเเจในอาเข้ามากอดด้วยความรัก และอดอ้อนเขา

ภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงการข้ามพ้นวัยของอพิเเจในอา เมื่อนางได้รู้ความจริงทุกอย่างว่า การแต่งงานเป็นเพียงความหลอกหลวงที่ล่อให้นางมาเป็นเครื่องมือของสงคราม อพิเเจในอาอายุเพียง13ปี สิ่งเดียวที่นางนึกออกคือการวิ่งหนีไปให้ไกลที่สุด เพื่อรอดพ้นจากความตายที่บงการโดยบิดาผู้เป็นที่รักของเธอ แต่อพิเเจในอาที่ไม่สามารถที่จะรอดพ้นความตายนี้ได้ นางเป็นเด็กผู้หญิงตัวคนเดียว ไม่สามารถที่จะสู้ทหารทั้งกองทัพที่รอจะสังเวชีวิตของนางอยู่

ภาพ5.4 ไคเลเทมเนสทรพยายามขอให้อะคิลลิสช่วยอพิเเจในอาไม่ให้ถูกบูชายัญ(ซ้าย) อพิเเจในอาได้ยินเหตุการณ์ทั้งหมด ทำให้นางตกใจและวิ่งหนีไป (ขวา)

ภาพ 5.5 อธิพีเจในอาวริงหนีไป(ซ้าย) อธิพีเจในอาหกล้มและผลอหลับในป่า แสดงให้เห็นถึงร่างกายที่อ่อนแอ และบอบบาง

เมื่ออธิพีเจในอาถูกจับตัวมาส่งให้อะกาเมมนอน นางพยายามอ่อนวอนขอชีวิตจากบิดา ให้เห็นแก่นางที่เป็นลูกสาวคนโตของเขา เหตุผลสำคัญที่อธิพีเจในอาเรียนรู้และก้าวผ่านวินัยที่ ทำให้นางเติบโตขึ้นและกล้าหาญผิดธรรมชาติของเด็กสาวในวัยเดียวกัน ก็คือคำพูดของอะกาเมมนอนที่ว่า

“หากพ่อตายแทนเจ้าได้ พ่อทำไปแล้ว ... ลูกที่รัก ... จงฟัง ... ทหารนับพันพร้อมอาวุธอยู่รอบตัวเรา คำพยากรณ์ได้ทำนายไว้ว่าพวกเขาจะไม่มีวันเห็นทรอยหากไม่สังเวทยเยื่อแรก ไม่มีอะไรจะหยุดพวกเขาได้...สงครามก่อขึ้นในใจพวกเขาและตอนนี้มันประทุขึ้นแล้ว ... หากพ่อหยุดทุกสิ่งตรงนี้ พวกเขาก็จะประณามว่าพ่อเข้าข้างพวกทรอยป่าเถื่อน นอกจากพวกเราที่ต้องตายแล้ว น้องสาวของเจ้าและสပါတาร์ของเราก็จะสูญเสีย ... พ่อไม่ใช่ทาสของเมเนเลอัส อาเจ้า ... เขาสั่งพ่อไม่ได้... สิ่งเดียวที่เป็นเจ้านายของพ่อคือ...กริซ...เจ้านายที่พ่อต้องรับใช้ตามแต่จะบัญชา ลูกที่รัก... เห็นแล้วใช่ไหมว่ากริซมีอำนาจเหนือกว่าเราสองคน ... หากประเทศชาติต้องการให้เราทำอะไรที่โหดร้าย... นั่นก็เพื่อผลประโยชน์ของชาติ ... นี่แหละคือความเชื่อของพวก เขาทั้งหมดและเป็นทางเดียวที่จะนำเราสู่ชัยชนะ” (ผู้วิจัยแปล)

ภาพ 5.6 อธิพีเจในอาพยายามร้องขอชีวิตจากบิดา(ซ้าย) ไออเรสเทสและอธิพีเจในอาคุกเข่าขอชีวิตจากบิดาพร้อมกัน(ขวา)

ภาพ 5.7 อคาเมมอนบอกเหตุผลทั้งหมดให้อิฟิเจในอาฟิง (ซ้าย) ทหารเข้ามาเร่งให้อิฟิเจในอาไปที่แทนบูชายัญ (ขวา)

จากบทพูดของอคาเมมอนคือสิ่งแรกที่ทำให้อิฟิเจในอามองเห็นชะตากรรมอันไม่อาจเลี่ยงได้ของตัวเอง สิ่งต่อมาคือความต้องการของทหารทั้งหมดที่เรียกร้องให้นางไปบูชายัญ มีเพียงอะคิลลิสและเหล่าทหารของเขาได้เสนอตัวเองเพื่อปกป้องนาง ภาพยนตร์ทำให้เราได้เห็นถึงความ เป็นวีรสตรีของอิฟิเจในอาในตอนนี โดยใช้บทพูดและท่าทางที่มีความมั่นใจโดยปราศจากน้ำตา

“แม่ฟังลูกนะ...แล้วแม่จะเข้าใจ วันนี้ลูกจะตาย เพราะลูกหนีไม่ได้ ตายยังไงนะหรือ ? เป็น การตายที่ลูกตัดสินใจเอง แล้วลูกก็ ตัดสินใจแล้วว่าลูกจะตายอย่างสงบ ตายอย่างมีเกียรติ และ ตายอย่างสง่างาม สำหรับลูกแล้วนี่ละคือชัยชนะ แม่คะ...แม่ต้องเข้าใจว่าชาวกรีกทั้งหมดต้องการ เพียงแค่ชีวิตของลูกเท่านั้น แล้วลูกจะปฏิเสธพวกเขาได้หรือ ลูกตัวคนเดียวแต่พวกเขามีเป็นพัน ... พวกเขาล้วนอยากจะตายในสงคราม...แล้วลูกละ...ชีวิตของลูกหนึ่งชีวิต มีค่ามากกว่าพวกเขา ทั้งหมด หรือคะแม่...หรือแม่แต่ชีวิตหนึ่งชีวิตของ ลูกมีค่ามากกว่า ชีวิตของ พวกเขาเพียงคนเดียว อย่างนั้นหรือคะ...แม่จะคิดยังไงหากแม่เป็นแม่ของพวกเขา...แล้วอีกอย่าง...วันนี้เราได้พบมิตรแท้ เราจะปล่อยให้เขา ตายเพื่อสู้กับทหารทั้งหมดอย่างนั้นหรือ...หากเป็นแบบนี้ลูกคงเป็นคน ออกตัญญู และลูกไม่อยากเป็น...มันคงน่าสมเพชยิ่งนัก หากความกล้าหาญของเขาถูกใช้อย่างไร ประโยชน์กับชีวิตของลูก...นี่คือเหตุผลทั้งหมด...หากประเทศชาติต้องการชีวิตของลูก...ลูกก็จะให้...ความตายจะเป็นทั้งงานสมรส เป็นทั้งบุตร และเป็นทั้งความรุ่งโรจน์...แม่ควรจะยินดีที่เราได้เป็น ชาวกรีก ไม่ใช่พวกป่าเถื่อน หรือพวกทาส” นอกจากนี้อิฟิเจในอา ยังส่งไว้อีกว่า “แม่อย่าไว้ทุกข์ให้

ลูกนะ อย่าแต่งชุดดำ อย่าตัดผมสั้น ...ลูกไม่ต้องการหลุมศพที่อื่นนอกจากหลุมศพที่แท่นบูชา ยัยญ ...หนูอยากให้มีแม่ภูมิใจและอวดกับใครๆได้” (ผู้วิจัยแปล)

ภาพ 5.8 ทหารเรียกร้องให้นำตัวอิฟิเจโนอาไปบูชายัญ(ซ้าย) อิฟิเจโนอาเข้าใจว่าไม่อาจขัดขืนได้ ดวงตาเริ่มมีความเข้มแข็ง(ขวา)

ภาพ 5.9 อิฟิเจโนอาปลอบและบอกมารดาของนาง แสดงให้เห็นความกล้าหาญที่เผชิญหน้ากับความตาย(ซ้าย) อะคิลลิสอาสาจะช่วยเหลืออิฟิเจโนอา แต่นางปฏิเสธเพราะไม่ต้องการให้เขาตายอย่างสูญเปล่า(ขวา)

ความกล้าหาญของอิฟิเจโนอาผลักดันให้นางเป็นวีรสตรีที่ท้าทายเพื่อกรีซ ภาพของทหารที่แข็งแกร่งรายล้อมเธอยามขึ้นสู่แท่นบูชายัญนั้น แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งที่ไร้ประโยชน์ ตรงข้ามกับอิฟิเจโนอาที่มีความอ่อนแอและบอบบางภายนอก แต่ท่าทางและท่าทีที่เข้มแข็งกล้าที่จะต่อสู้กับความตายก่อนวัยอันสมควร (Premature Death)

ภาพ 5.10 อธิปไตยในอากาศอันขึ้นแทนผู้ชาย

ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสุดท้ายแล้วอธิปไตยในอากาศล้มเหลวหน้ากับความตายอย่างวีรสิทธิ์ และไม่ได้นำเสนอว่าการบูชาผู้ชายครั้งนี้เป็น ความผิดของอะกาเมมโนนหรือเมเนเลอัส หรือแต่ความผิดของโอดิสซียุสที่ปลุกยื้อทหารนั้นก็ไม่ได้ถูกหยิบยกมาเพื่อให้รายละเอียดมากนัก แต่กลับมุ่งไปที่ตัวละครหลักอย่างอธิปไตยในอากาศนางยินยอมเสียสละชีวิตเพื่อชาติบ้านเมือง

1.2 แอนติโกเน

การต่อสู้ของแอนติโกเนคือการต่อสู้เพื่อพี่ชายร่วมสายเลือด และความทำเพื่อ ความถูกต้องทางศาสนา ภาพของแอนติโกเนที่ปรากฏในภาพยนตร์ในตอนแรกแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจอันแน่วแน่ของนางที่จะฝังศพพี่ชายให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติของศาสนา ที่เชื่อว่าคนตาย หากไม่ได้รับการฝังอย่างถูกต้อง วิญญาณจะต้องเร่ ร่อนพเนจรและไม่ได้ข้ามแม่น้ำที่ไหลรอบอาณาจักรแห่งความตาย

แอนติโกเนรับบทโดย Irene Papas การสร้างตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นในเรื่อง ลักษณะภายนอกที่สะท้อนถึงภายใน โดยใช้วิธีการสร้างขั้วตรงข้ามเพื่อแสดงให้เห็นถึงตัวละครเอกอย่างชัดเจน

ภาพของขั้วตรงข้าม

ภาพของแอนติโกเนมีความแตกต่างจากอิสเมเน ผู้เป็นน้องสาวอย่างชัดเจน อิสเมเนเป็นผู้หญิงที่อยู่ในกรอบและธรรมเนียมปฏิบัติ นางไม่กล้าพอที่จะช่วยเหลือแอนติโกเนในการฝังศพพี่ชาย ตามที่นางได้กล่าวว่า “เราจะต้องพิณาศหากไม่เชื่อฟังคำสั่งของเครออน เปล่าประโยชน์ที่

ผู้หญิงจะถูกขึ้นมาสู้กับผู้ชาย ” ตรงกันข้ามกับแอนทิโกเน นางยังคงยืนยันที่จะทำตามความต้องการปรารถนาของนางที่ยืนยันว่าจะต้องฝังศพของโพลีเนซัสผู้เป็นพี่ชายให้ถูกต้องให้ได้ ภาพของอิสเมเนที่ปรากฏในภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ทำให้ภาพของแอนทิโกเนชัดเจนมากขึ้น ลักษณะภายนอกของอิสเมเน คุบอบบางและน่าทะนุถนอม เป็นลักษณะที่ีมีความเป็นผู้หญิงอย่างชัดเจน ในขณะที่แอนทิโกเนดูมีความแข็งแกร่งในสีหน้าและแววตา

ภาพ 5.11 ความแตกต่างของลักษณะภายนอกระหว่างอิสเมเนและแอนทิโกเน

นอกจากลักษณะภายนอกแล้ว ความคิดของทั้งคู่ก็แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง อิสเมเนมีความอ่อนโยนเหมือนหญิงสาวทั่วไป รวมทั้งความคิดที่อยู่ในก รอบและธรรมเนียมปฏิบัติ นางไม่กล้าขัดคำสั่งเครออน ตรงข้ามกับแอนทิโกเนที่ยืนหยัดที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้ว่าจะต้องต่อสู้และแลกด้วยชีวิตก็ตาม

ต่อสู้เพื่อยืนหยัดในความคิด

การเผชิญหน้าระหว่างเครออนและแอนทิโกเนยิ่งทำให้เห็นความกล้าหาญในตัวของแอนทิโกเนมากยิ่งขึ้น “หม่อมฉันยอมตายได้ แต่หม่อมฉันยอมไม่ได้ที่จะปล่อยศพของพี่ชายไว้เช่นนั้น พระองค์อาจจะคิดว่าหม่อมฉันเขลา แต่ความเขลาของหม่อมฉันอาจจะน้อยกว่าพระองค์ ” ความกล้าของแอนทิโกเนนั้นทำให้เครออนเอ่ยปากออกมาว่า “นางควรจะเป็นผู้ชายมากกว่าข้า ” สาเหตุที่ทำให้แอนทิโกเนกล้าพูดเช่นนั้นเพราะนางมั่นใจว่าเครออนจะต้องได้รับบทลงโทษจากเทพเจ้าอย่างแน่นอนที่ออกคำสั่งทำทนายเทพเจ้าเช่นนั้น

ภาพ 5.12 แอนทิโกเนฝังศพของพี่ชาย (ซ้าย) แอนทิโกเนกล้าหาญที่จะยอมรับผิดชอบอย่างไม่เกรงกลัวโทษทัณฑ์ใดๆ(ขวา)

การกระทำของแอนทิโกเนเป็นการต่อสู้เพื่อยืนยันหยัดว่าสิ่งที่นางทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและสมควรแม้ว่านางจะต้องแลกด้วยความตาย ชีวิตของแอนทิโกเนนั้นอุทิศแก่ความดี นางเสียสละชีวิตส่วนตัว หรือแม้กระทั่งคนรักของนางก็ตาม

การกระทำของแอนทิโกเนเป็นการกระทำของวีรสตรี นางไม่ได้ทำเพื่อเรื่องส่วนตัวเพียงอย่างเดียว แต่การกระทำของนางนั้นเป็นการแสดงความศรัทธาและเคารพต่อเทพเจ้าอย่างแท้จริง อย่างที่แอนทิโกเนได้บอกอัสเมเนว่า “ข้าจะไปฝังศพของพี่ชายคนเดียว หากท่านเลือกที่จะหลบหลู่ศาสนา” นอกจากนั้นนางยังกล่าวกับเครออนอีกว่า “ไม่มีกฎหมายข้อใดจากพระองค์จะแทนที่กฎจากเทพเจ้าได้ กฎที่ไม่ได้บันทึกไว้ กฎที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ตลอดกาล ” คำพูดและการกระทำของแอนทิโกเนจึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านางมีความศรัทธาต่อเทพเจ้าอย่างแท้จริง แม้ว่าแอนทิโกเนจะตายในตอนจบของเรื่อง แต่สิ่งที่นางทำลงไปก็เป็นการพิสูจน์ว่าเทพเจ้าไม่ได้ละทิ้งนาง เพราะเครออนนั้นก็ต้องรับกรรมตามการกระทำของเขาเช่นกัน

2. การสร้างตัวละครสตรีให้มีภาพออกมาเป็นเหยื่อ

สตรีที่เป็นเหยื่อคือตัวละครผู้หญิงตกอยู่ในสถานภาพที่เสียเปรียบ ตัวละครอาจจะถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้ตัวละครต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จากการศึกษาพบสามารถจัดประเภทของสตรีที่เป็นเหยื่อออกมาได้ดังนี้

2.1 สตรีที่เป็นเหยื่อของสงคราม

สตรีที่เป็นเหยื่อของสงครามคือตัวละครผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม จากการศึกษาพบว่าตัวละครผู้หญิงที่สะท้อนภาพลักษณ์ที่เป็นเหยื่อของสงคราม ได้แก่ตัวละครผู้หญิงที่มาจากภาพยนตร์เรื่อง *The Trojan Women* ประกอบด้วย เฮคิวบา คัสแซนดรา และอันดรอมาคี ซึ่งตัวละครทั้งสามได้เป็นตัวแทนหญิงชาวทรอยในสามแบบที่ต้องเผชิญทุกข์แห่งการสูญเสีย ซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

ผู้หญิงมีค่าเพียงภายนอก

หลังสงครามเหล่าผู้หญิงจะถูกกวาดต้อนและถูกจัดประเภท หากใครสวยและยังสาวก็จะได้เป็นสนมของกษัตริย์หรือแม่ ทัพ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้เลือกตัวละครสามตัวเป็นตัวแทนของผู้หญิงหลังสงคราม เฮคิวบาเป็นตัวแทนของหญิงชรา คัสแซนดราเป็นตัวแทนของสาวบริสุทธิ์ และอันดรอมาคีเป็นตัวแทนของม่ายสาวที่เพียบพร้อม

ความแก่ชราของเฮคิวบานั้นทำให้นางต้องมีฐานะเป็นทาส ที่สูญเสียทุกอย่าง เป็นหญิงชราที่ไร้ที่พึ่ง เฮคิวบามีฐานะไม่แตกต่างจากหญิงแก่ชาวทรอยคนอื่นๆที่ต้องกลายเป็นทาสและไร้ที่พึ่ง แตกต่างกับคัสแซนดราและอันดรอมาคีทั้งคู่จะเป็นสนมของกษัตริย์ เพราะความสาวและความสวยของพวกนางที่ยังเป็นที่จับตาของผู้ชาย

คัสแซนดราเป็นสาวบริสุทธิ์ที่ตั้ง ต่นว่าจะครองความบริสุทธิ์ตลอดไปแต่เมื่อทรอยแพ้สงคราม ทำให้คัสแซนดราต้องไปเป็นสนมของอะกาเมมนอน ไม่สามารถรักษาความตั้งใจไว้ได้ ไม่ต่างจากสาวบริสุทธิ์ชาวทรอยคนอื่นๆที่จะต้องตกในชะตากรรมเดียวกัน พวกนางอาจจะถูกข่มขืนหรือถูกทหารคนใดคนหนึ่งนำไปเป็นเมีย

ส่วนอันดรอมาคี แม้วางจะมีสามีและลูกแล้ว แต่ความงามของนางและคุณสมบัติของการเป็นภรรยาที่ดีได้ลือเลื่องไปถึงกองทัพกรีก ทำให้นางตกเป็นภรรยาของลูกชายอะคิลลิส ซึ่งเป็นคนที่สามีของนาง

ภาพ 5.13 เฮคิบา ม่ายชราผู้สูญเสียทุกสิ่ง(ซ้าย) และ คัสแซนดรา หญิงพรหมจารี(ขวา)

ภาพ 5.14 อันโดรมาคี ม่ายสาวผู้สูญเสียสามีและลูกชาย

ความสูญเสียที่เจ็บซ้ำ

เฮคิบาเป็นราชินีแห่งทรอย นางเป็นมเหสีของกษัตริย์ ไพริอัส และเป็นมารดาของปารีส เฮคเตอร์ คัสแซนดราและโพลีซึนา เฮคิบาเป็นผู้นำของผู้หญิงชาวทรอยที่กำลังจะถูกตีออกไป เป็นทาสของพวกกรีก เฮคิบาเป็นตัวแทนที่แสดงให้เห็นถึงความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ กล่าวคือเฮคิบาต้องเผชิญกับสูญเสียทั้งสามี ลูกชาย ลูกสาว หลานชายและท้ายที่สุดกรุงทรอยที่เป็นบ้านเกิดของนาง ความสูญเสียของนางนั้นเกิดขึ้นเพราะสงคราม นอกจากความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับ

นางแล้ว ชีวิตของนางเองก็ไร้ที่พึ่ง ความซาราของเฮคิวบาทำให้นางเป็นได้เพียงทาสของโอดิสซียุส ดังนั้นเฮคิวบาจึงเป็นเหยื่อของสงครามในฐานะของม่ายแก่ที่ไร้ซึ่งที่พึ่ง

เฮคิวบาต้องเผชิญกับความสูญเสียทุกรูปแบบ หลังสงครามนางกลายเป็นทาสที่ต้องพลัดพรากจากบ้านเกิดเมืองนอน เฮคิวบาเห็นการจากลาของคนที่นางรักทีละคนจนกระทั่งเห็นกรูทรอยถูกเผาก่อนที่นางจะจากไป ความเป็นเหยื่อของนางก็คือการต้องยอมจำนนในสถานะภาพทาส โดยที่เฮคิวบาไม่สามารถจะปกป้องลูกสาวทั้งสองคน หรือแม้แต่หลานชายได้เลย นางต้องยอมให้คัสแซนดราตกเป็นสนมของอะกาเมมนอน และต้องรับรู้ว่โพลิกเซนาถูกบูชายัญหน้าหลุมศพของอะคิลลิส หรือแม้แต่ปกป้องแอสไทอะแนกซ์หลานชายของนางที่ตายอย่างทารุณ สิ่งที่นางทำได้คือฝังศพของหลานชายของนางให้ถูกต้องตามพิธี เฮคิวบาจึงเป็นเหมือนคนไร้ญาติ

ภาพ 5.15 เฮคิวบามองสภาพเมืองทรอยที่ดับมอด(ซ้าย) เฮคิวบากอดศพหลานชายหลังถูกโยนจากกำแพงเมืองทรอย(ขวา)

ความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับคัสแซนดราคือนางต้องสูญเสียและพลัดพรากจากครอบครัว นอกจากนี้นางก็ยังสูญเสียเกียรติและความตั้งใจที่นางต้องการจะครองตัวเป็นสาวพรหมจารี ภายนอกของคัสแซนดราคือผู้หญิงที่เสียสติ ท่าทางของนางนั้นเดินไปมาอย่างไร้ทิศทาง ร้องขอให้หญิงชาวทรอยคนอื่นๆยินดีที่นางจะได้เป็นชายาของอะกาเมมนอน ความจริงแล้วนางกำลังเจ็บปวดและทรมาน เพราะคัสแซนดราตั้งใจจะเป็นสาวพรหมจรรย์ตลอดชีวิต แต่ชีวิตของคัสแซนดราต้องตกเป็นเชลยสงครามและกลายเป็นสนมของอะกาเมมนอน ทำให้คัสแซนดราไม่สามารถทำตามความตั้งใจของนางได้

ภาพ 5.16 ท่าทางของคัสแซนดราที่เหมือนเสียสติ แต่แท้จริงความเสียใจและทุกข์ทรมานทำให้นางมี

ความสูญเสียของอันดรอมาคีคือสูญเสียสามีและลูกอันเป็นที่รัก ซึ่งเป็นความสูญเสียที่เป็นตัวแทนของฝ่ายสาวคนอื่นๆ ที่ต้องเสียลูกและสามีเช่นเดียวกัน อันดรอมาคีเป็นแม่เหล็กของแฮคเทอร์ นางเป็นหนึ่งในสตรีสูงศักดิ์ที่ตี อดตกเป็นเชลยของกรีซหลังสงครามเมืองทรอย ภาพของอันดรอมาคีนั้นมีความชัดเจนว่านางเจ็บปวดกับสงครามครั้งนี้ คุณสมบัติความเป็นภรรยาที่ดีของนางเป็นที่ลือเลื่อง อันดรอมาคีซื่อสัตย์กับแฮคเทอร์มากจนไม่สามารถที่จะไปเป็นชายาของนีออปโทเลมัส ลูกชายของอะคิลลิสได้ นางรู้สึก ภาระที่ต้องร่วมเตียงนอนกับ ลูกชายของ ศัตรูที่ฆ่าสามีนาง

ภาพ5.17 ทหารพยายามมาแย่งลูกชายไปจากอันดรอมาคี(ซ้ายบน)ลูกชายของเฮคเทอร์และอันดรอมาคี(ขวากลาง)อันดรอมาคีและเฮคิวบาตะโกนเรียกเขาเสียเถวระของเฮคเทอร์คืนมา(ซ้ายล่าง)อันดรอมาคีคร่ำครวญที่ลูกชายต้องตายไป(ขวาล่าง)

ความหวัง

สิ่งเดียวที่อันดรอมาคีและเฮคิวบาได้แสดงความคิดเห็นออกมาคือเรื่องความหวังหลังสงคราม ประเด็นที่ถูกตั้งคำถามก็คือสงครามคือจุดจบของทุกสิ่ง ความทุกข์ที่ทำให้อันดรอมาคีหมดหวังกับชีวิต ทั้งๆที่นางยังสาวและสามารถมีหวังกับชีวิตได้มากกว่าเฮคิวบาที่แก่และควรจะสิ้นหวังกับชีวิต อันดรอมาคีพูดกับเฮคิวบาว่า “ความหวังทำให้ท่านมีชีวิตอยู่ได้ แต่ไม่ใช่กับข้าอีกต่อไป” แต่เฮคิวบากลับบอกกับอันดรอมาคีว่านางคือความหวังของทรอย เพราะนางอาจจะสร้างทรอยใหม่โดยการเลี้ยงลูกชายของเฮคเทอร์ให้เติบโตขึ้นและมีลูกอีกเพื่อเป็นลูกหลานของทรอย แต่สุดท้ายอันดรอมาคีก็เผชิญทุกข์อันแสนสาหัสที่สุดในฐานะของแม่ ลูกชายคนเดียวของนางกับเฮคเทอร์ถูกโยนลงมาจากกำแพงเมืองทรอย

ภาพเหยื่อของสงครามแสดงให้เห็นถึงสถานะของผู้หญิงว่าพวกนางไม่มีทางที่จะต่อกรหรือขัดขืนใด นางต้องยอมทนและนับสภาพที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่ต้องตกไปเป็นสมบัติของผู้ชาย

2.2 สตรีที่เป็นเหยื่อจากปัญหาภายในครอบครัว

สตรีที่เป็นเหยื่อจากปัญหาภายในครอบครัวคือตัวละครผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ผลกระทบดังกล่าวกดดันตัวละครและมีผลให้ตัวละครมีความขัดแย้งกับคนในครอบครัว โดยที่ตัวละครอาจจะมีปัญหาทางจิตใจที่ฝังแน่นมานาน หรือความเชื่อของสังคมครอบงำอยู่ ทำให้ตัวละครต้องตกอยู่ในสภาพจำยอมในสถานการณ์และนำไปสู่บทสรุปที่เลวร้าย

2.2.1 อิเล็กทรา

บทอิเล็กทรานำแสดงโดย Irene Papas ซึ่งเป็นหญิงสาวที่ต้องทนทุกข์อยู่กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะมารดาและผู้ชายบิดาแท้ๆของนาง เรื่องราวในครอบครัวที่ส่งสมกันมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง *Electra* เป็นภาพยนตร์ที่มีความเป็นต้นฉบับสูงจากที่ได้กล่าวไปในบทที่แล้ว ดังนั้นเนื้อหาของเรื่องจึงมีความเกี่ยวข้องกับเทพเจ้าอยู่ เป็นไปในลักษณะของความเชื่อ

ภาพยนตร์ได้เปิดเรื่องโดยการย้อนไปที่สาเหตุของปัญหาครอบครัวของอิเล็กทรา ที่บิดาของนางถูกมารดาและผู้ชายฆาตกรรมเมื่อกลับมาจากสงครามทรอย เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับอิเล็กทราเป็นปัญหาภายในครอบครัวที่ทับถมกันมานานตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษที่ได้ทำบาปไว้กับเทพเจ้า การเปิดเรื่องย้อนกลับไปถึงชีวิตในวัยเด็กเป็นการปูมของจิตใจของตัวละครเอกอย่างอิเล็กทรา ที่ขาดบิดามาตั้งแต่เด็ก ๆ

วัยเด็กที่ขาดพ่อ...ปมชีวิตที่ถูกสร้าง

อิเล็กทราไม่ได้อยู่กับอะกาเมมนอน ผู้เป็นบิดาของนางตั้งแต่เด็ก ๆ ตลอดระยะเวลาสิบปีที่อะกาเมมนอนไปรบ อิเล็กทราเติบโตมาพร้อมกับการรับรู้ว่ามีมารดาของนางคบชู้ และเมื่อบิดาของนางกลับมาถึง มารดาและชู้ร่วมมือกันฆ่าบิดาของนางทันที การสูญเสียบิดาอย่างกะทันหันนำมาซึ่งความทุกข์ทรมาน อิเล็กทราซึ่งตัวเองอยู่ในวังมาหลายปี จนกระทั่งนางแต่งงานไปกับทาส อิเล็กทราถึงได้มีโอกาสดอกจากวัง

ภาพ5.18 อีเล็กทราไม่เข้าหาบิดาเมื่อบิดากลับมาจากสงคราม(ซ้าย) อีเล็กทราร่ำครวญเมื่อรู้ว่ามารดาและพี่เลี้ยงสังหารบิดา

ลักษณะภายนอกที่หม่นหมอง

ลักษณะภายนอกของอีเล็กทราปรากฏออกมาให้เห็นชัดจากใบหน้า ทรงผม และการแต่งกายของเธอ ใบหน้าที่ปราศจากรอยยิ้ม ทรงผมที่ตัดสั้นแสดงถึงฐานะอันต่ำต้อย และการแต่งกายด้วยผ้าชีวัวร์ ลักษณะภายนอกของอีเล็กทราสะท้อนความรู้สึกภายในที่ต้องแบกรับความทุกข์มาตลอดหลายปี

ภาพ5.19 อีเล็กทรา ก่อนจะออกจากวัง

ความแค้น:สะท้อนจิตใจภายใน

อเล็กทราเก็บความแค้นไว้ในใจตลอดหลายปี นางทนถูกข่มเหงจากผู้รักของมารดา และทนเห็นมารดาและผู้เสวยสุขบนราชบัลลังก์ของบิดา อเล็กทรายังทวีความแค้นเข้าไปอีกเมื่อมารดาและผู้รักของนางยกนางให้แต่งงานกับทาสชาวสวอน ซึ่งการแต่งงานครั้งนี้ทำให้อเล็กทราที่มีฐานะที่ลดลงเป็นเพียงทาส ทำให้นางต้องตัดผมสั้นและย้ายไปอยู่กับทาสชาวสวอนในบ้านหลังเล็กที่ห่างไกล การแต่งงานของอเล็กทรากับทาสนำผลประโยชน์ของไคลเทมเนสทราและเอจิสธัสสามารถขจัดเสี้ยนหนามได้อย่างหมดสิ้น

การข่มเหงของเอจิสธัสแสดงให้เห็นจากท่าทางร้ายกาจ และทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของอเล็กทรา เขาเหยียบหลุมศพของบิดานางอย่างอาชญากรรมและตบนางทันทีที่นางบอกว่าไอเรสเทสจะกลับมาแก้แค้นแทนบิดาอย่างแน่นอน

ความเคียดแค้นชิงชังของอเล็กทราที่มีต่อมารดาแสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนในสองฉาก ฉากแรกคือฉากที่อเล็กทรารบอกกับไอเรสเทสที่ปลอมตัวเป็นชายแปลกหน้า โดยที่ไอเรสเทสขอให้อเล็กทรารบอกในสิ่งที่ยากจะพูดกับน้องชาย เพื่อที่จะทำให้เขามีจิตใจกล้าเพียงพอที่จะทำการแก้แค้น นางเล่าถึงพฤติกรรมของมารดาอย่างคับแค้นแน่นในอก “อย่างแรก ...บอกเขาวว่ามารดาของเขาใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยและหรูหรา ไร้ซึ่งความมั่งคั่ง บอกเขาวว่านางนำทาสชาวทรอยที่บิดาพามารับใช้ส่วนตัว และนางไล่ข้าออกจากวังที่ข้าถูกขังเป็นเวลาหลายปี นางไล่ข้าราวกับสัตว์...สัตว์ที่ติดโรค บอกเขาวอีกว่าข้าต้องแบกเหยือกไปตักน้ำที่บ่อน้ำพุเอง และข้านี้แหละพี่สาวของเขาแต่งกายด้วยผ้าชีวีว ...น่าสมเพชยิ่งต่อหน้าผู้หญิงคนอื่น ๆ ...และบอกเขาเกี่ยวกับฆาตกรที่ยืนอย่างอาชญากรรมบนหลุมศพของบิดา และมันคือคนที่บังอาจยึดเอาบัลลังก์ของพ่อข้าไปด้วยมือที่โหดเหี้ยม เมื่อข้านึกถึงคนที่เอาศพของพ่อข้าให้กับนกแร้ง หลุมศพของพ่อไม่เคยได้น้ำสักหยด ไม่มีการเคารพ ไม่มีแม่แต่ไปไม้สักใบ...ไม่มีเลย...แล้วเมื่อผู้ของแม่มา ...มันก็โยนหินไปที่ศพของพ่อ..ใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย...ได้โปรดเถิด...ไอเรสเทส...เจ้าอยู่ไหน... ทำไม่ถึงไม่มาสักที”

ภาพ5.20 อีเล็คทราและไอเรสทพบกันครั้งแรก

ฉากต่อมาคือฉากที่นางพุดกับมารดาของนางโดยตรง “ช่างน่าเศร้ายิ่งนัก ที่เกิดมาสวยแต่ใจอำมหิต การตายของลูกสาวท่านก็เป็นเพียงข้อแก้ตัวให้ความผิดของตัวเอง ลืมไปแล้วหรือคะ ... ว่าข้ารู้จักท่านดีกว่าใครในโลกใบนี้ สามีของท่านยังไม่ทันไปออกรบ และก่อนที่ลูกสาวของท่านจะถูกบูชายัญ แม้ใช้เวลาหน้ากระຈกกับหิวและเครื่องประดับ ครุ่นคิดว่าจะใช้ความงามยั่วยวนราชาต่างเมืองอย่างไร แม้ทำตัวไม่ต่างสาวงามเมืองที่ใช้เสน่ห์พุกบายนเพื่อลวงผู้ชายมาติดกับ ... ทุกครั้งที่ได้ข่าวว่าทรอยชนะกรีซมีแต่แม่ที่ดีใจ ตรงกันข้ามหากทรอยแพ้ ... ดวงตาของแม่ก็จะหริ่ลง ... ท่านหวังให้กรีซพ่ายสงครามครั้งนี้ก็เพื่อสามีของท่านจะได้ไม่กลับมา และเหตุผลเดียวกัน ... ท่านปล่อยให้ลูกสาวของท่านถูกฆ่า แล้วทำไมถึงบังคับให้ข้าและน้องชายของข้าออกจากเมืองไป ทำไมถึงยกสมบัติของพวกเราให้คนแปลกหน้า ทำไมถึงปล่อย ยให้ข้าตายทั้งเป็นต่อจากพี่สาวของข้า และหากสิ่งที่ท่านบอกเมื่อครู่เป็นความจริงว่าท่านต้องใช้ชีวิตล้างด้วยชีวิต ท่านไม่กลัวหรือว่าเวลาของท่านใกล้มาถึงแล้ว”

ภาพ5.21 อีเล็คทราระบายความอัดอั้นกับโคลเทมเนสทรา

ความรู้สึกของอเล็กทรานันแสดงให้เห็นจากคำพูดกับโคลเทมเนสทรา ที่มีทั้งความรู้สึกน้อยใจและเกลียด ชังในพฤติกรรมของมารดา อเล็กทราน้อยใจในสิ่งที่นางขาดและไม่ได้รับในฐานะของลูก แต่โคลเทมเนสทรามอบทุกอย่างให้กับซุ้และพีสาวที่ตายไปแล้ว รวากับลืมไปว่าอเล็กทรายังอยู่

จริยธรรม

หากใช้มุมมองของคนสมัยใหม่ตัดสิน การกระทำของอเล็กทราก็คือสิ่งที่ผิดบาปและสมควรถูก ประณาม แต่เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น กรอบบรรทัดฐานของสังคมกำหนดโดยเทพเจ้า ที่เป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง ไออเรสเทสได้รับปัญหามาจากเดลฟีว่าต้องแก้แค้นให้บิดา และอเล็กทราเป็นคนที่สนับสนุนการแก้แค้นนี้ รวมทั้งชาวบ้านรอบข้างที่ออกมาในรูปแบบของคอรัส ก็รับรู้และให้ความช่วยเหลืออเล็กทราและไอเรสเทสเต็มที่ ดังนั้นกรอบของการมองมีความแตกต่างกัน การตั้งคำถามเกี่ยวกับจริยธรรมในตัวของอเล็กทราจึงหมดไป นางไม่สามารถที่จะลงมือฆ่ามารดาของตัวเองได้ และไร้หนทางที่จะต่อกรกับเอจิสทัส ดังนั้นการรอคอยน้องชายเป็นหนทางสุดท้ายของอเล็กทรา เพราะลูกชายจะเป็นผู้แก้แค้นให้บิดาเท่านั้น

ภาพ 5.22 อีพีเจโนอาและไอเรสเทสกอดกันด้วยความดีใจ (ซ้าย) หลังสังหารโคลเทมเนสทรา(ขวา)

ความหวัง

อเล็กทราอยู่ด้วยความหวังมาตลอดว่าสักวันหนึ่งไอเรสเทสจะกลับมาแก้แค้นให้บิดา แม้ว่าหลายครั้งอเล็กทราสิ้นหวัง นางหันหลังให้เทพเจ้า ก็มหน้ารับชะตากรรมเหมือนที่นางพูดกับ

สาวชาวบ้านว่า “ไม่มีเทพเจ้าองค์ใดฟังข้า และไม่มีใครได้ยินเสียงสวดอ้อนวอนจากข้า ข้าร้องไห้ให้กับการตายของพระราชินีและคนคนนั้น ...ผู้ที่กำลังซ่อนตัวอยู่ที่ไหนสักแห่ง ” แต่เมื่อนางมาที่หลุมศพของบิดาและพบเอจิสธีส อีเล็กทรากลับมีความหวังขึ้นอีกครั้งว่าไอเรสเทสจะกลับมา

2.2.2 ลาวินิอา

ลาวินิอารับแสดงโดย Roberta Maxwell นักแสดงชาวแคนาดา ลาวินิอาเป็นตัวละครที่ถูกตีความต่อมาจากตัวละครอีเล็กทรา เรื่องราวภายในครอบครัวของลาวินิอาคู่ขนานมากับครอบครัวของอีเล็กทรา เธอจึงเป็นภาพซ้อนของตัวละครอีเล็กทราที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ลาวินิอาเป็นลูกสาวของเอชวราและคริสติน แมนนอน เธอต้องรับมือกับปัญหาของครอบครัวและปัญหาจากจิตใจของตัวเอง ลาวินิอาไม่ใช่ตัวละครที่มีบุคลิกคงที่ ความแตกต่างของบุคลิกถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง ดังนี้

ก่อนการฆาตกรรม

บุคลิกภายนอกของลาวินิอาที่ปรากฏในตอนแรกคือหญิงสาวที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีหม่น ออกไปทางดำ มีท่าทางที่แข็งทื่อ ใหลผายซึ่งเป็นสิ่งที่เธอได้มาจากผู้เป็นบิดาผู้เป็นนายพล แต่หลังจากที่มารดาของเธอตายไป ลาวินิอา ใบหน้าของลาวินิอาคล้ายคลึงกับคริสตินผู้เป็นมารดา กล่าวคือลาวินิอามีผมสีทองเป็นประกายและใบหน้าที่เธอก็เหมือนสวมหน้ากากไร้ซึ่งความดี เหมือนมารดาของเธอนั่นเอง

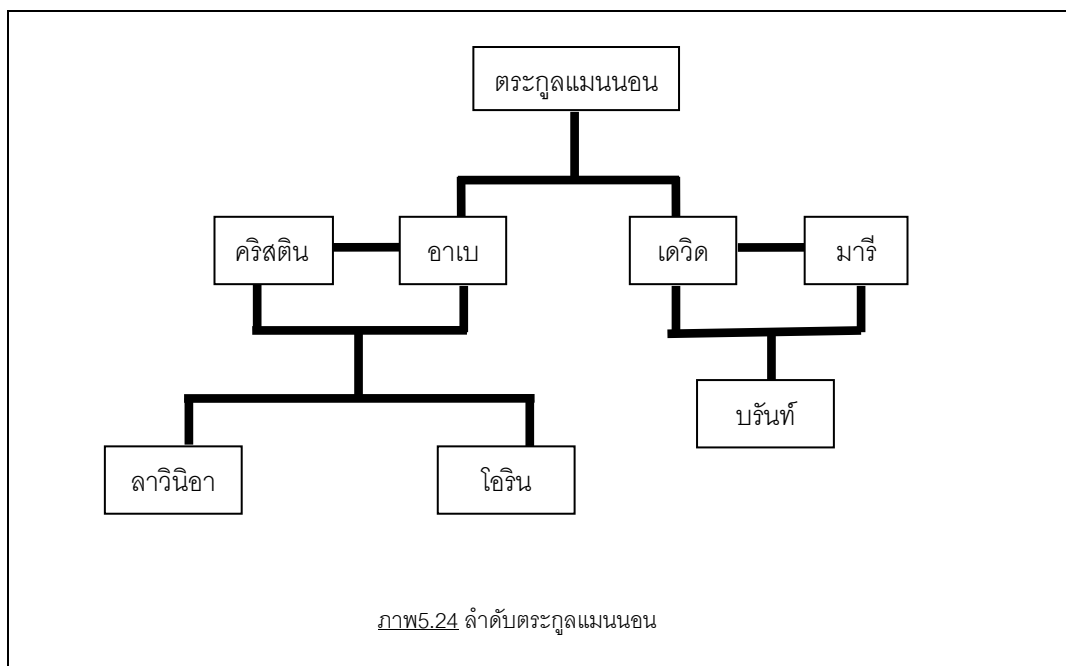
ภาพ 5.23 รูปลักษณะภายนอกของลาวินิอาในตอนแรก

การสืบทอด

ครอบครัวของลาวิเนียนั้นมีความซับซ้อนอยู่ตั้งแต่บรรพบุรุษ อาเบ แมนอนนผู้เป็นปู่ของลาวิเนีย มีน้องชายชื่อเดวิด เขาทั้งคู่หลงรักผู้หญิงคนเดียวกัน แต่เดวิดได้ผู้หญิงคนนั้นไป อาเบจึงแค้น เขาเลยโกงทรัพย์สินสมบัติของเดวิด ดทั้งหมด ทำให้วันที่ซึ่งเป็นลูกชายของเดวิดกลับมาแก้แค้นเอชรา ตอนแรกเขาตั้งใจจะหลอกล่อให้ลาวิเนียหลงรัก แต่สุดท้ายแล้วเขากลับมีความสัมพันธ์กับคริสตินภรรยาของเอชราเสียเอง คริสตินรู้ทุกอย่าง เธอจึงร่วมมือในการแก้แค้นกับเขา

ลาวิเนียรับรู้เรื่องราวทั้งหมดผ่านเซทท์ซึ่งเป็นคนใช้เก่าแก่ ที่สังเกตเห็นว่าใบหน้าของเอชรา ไอริน และบรันท์คล้ายคลึงกัน เมื่อลาวิเนียรู้อเรื่องทั้งหมดแล้วรู้สึกว่ามีมารดาของเธอแย่งคนที่เธอรักไปทั้งสองคน เพราะลาวิเนียเคยมีความสัมพันธ์กับบรันท์มาก่อน ทั้งคู่เคยจูบกันในคืนหนึ่ง แต่แล้วเธอก็รู้ว่าทั้งหมดเป็นแผนการของบรันท์ที่เข้ามาตีสนิทกับเธอเพื่อจะมาแก้แค้น

มารดาของลาวิเนีย รักบรันท์ที่ละม้ายคล้ายคลึงกับไอรินลูกชายของเธอ คริสตินสารภาพกับลาวิเนียว่าเธอเคยรักเอชราก่อนจะแต่งงาน เธอพยายามจะเป็นแม่ที่ดีของไอริน และพยายามจะรักลาวิเนีย การที่บรันท์เข้ามาเกี่ยว ข้องในเรื่องนี้ด้วยทำให้คริสตินสามารถหาทางออกให้กับตัวเอง เธอรู้อีกรังเกียดเอชราในขณะเดียวกันบรันท์ก็สามารถเข้ามาแทนที่ไอรินซึ่งเธอเองก็มี ความรู้สึกที่ลึกซึ้งกับเขาเช่นกัน

ความซับซ้อนทางจิตใจ

ลาวินิอา มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจของเธอเอง เธอเกลียดคริสตินผู้เป็นมารดาแท้ๆของเธอ และรักบิดาของเธอเหมือนขี้สาก ลาวินิอาไม่ยอมแต่งงานเพราะต้องการดูแลเธออย่างเต็มที่ เธอพูดกับปีเตอร์ว่า “ฉันแต่งงานกับใครไม่ได้ปีเตอร์ พ่อต้องการฉัน ... ต้องการฉัน” แสดงให้เห็นว่าลาวินิอา ยึดติดกับบิดามาก พฤติกรรมของลาวินิอา มีความชัดเจนยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อบิดาของเธอกลับมาถึงบ้าน ลาวินิอาแสดงท่าทางที่มีความชื่นชมบิดาอย่างชัดเจน เธอทอดบิดาด้วยความรู้สึกรักใคร่จนเธอต้องเอ่ยปากตำหนิ แล้วแยกตัวไปหาคริสติน การนั่งคุยที่หน้าบ้านนั้นลาวินิเียพยายามเรียกร้องความสนใจจากเธอ และรีบรื้อให้เขาเข้าไปพักข้างใน แต่เธอยืนยันจะอยู่กับคริสติน และสั่งให้ลาวินิเียไปนอน เพื่อทั้งคู่จะได้อยู่ด้วยกัน ลาวินิเียพยายามจะขัดขวางพวกเขา เห็นได้จากตอนที่เธอกำลังจูบกับคริสตินแต่เธอก็เข้ามาขัดทำให้ทั้งคู่ผละออกจากกัน นอกจากนั้นคือนั้นทั้งคีนลาวินิเียนอนเฝ้าหน้าห้องนอนของบิดาและมารดา

นอกจากนี้การปรากฏตัวของลาวินิอาครั้งแรกต่อหน้าเอชรานั้น ลาวินิอาสวมชุดสีเขียวเข้ม ซึ่งสีเขียวในความหมายของหมายถึงสีของความอิจฉา และในฉากนี้ลาวินิเียได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเธอมีความหึงหวงที่บิดาไม่ยอมนั่งข้างเธอแต่กลับที่จะนั่งข้างคริสตินแทน

ภาพ5.25 คริสติน แม่ของลาวินิอา

ภาพ5.26 ลาวินิอาสวมชุดสีเขียวในวันที่เอชรากลับบ้าน

ภาพ5.27 พฤติกรรมของลาวินิอาที่แสดงความหึงหวงเมื่อเห็นพ่อและแม่อยู่ด้วยกัน

ลาเวเนียเกลียดและต้องการที่จะแทนที่คริสติน เธอเห็นพฤติกรรมของมารดารวมทั้งการรับรู้ถึงการฆาตกรรมของมารดาทั้งหมด ลาเวเนียารู้สึกว่าคริสตินแย่งทุกสิ่งทุกอย่างไปตั้งแต่ที่เธอเกิด พ่อเธอมีคนที่รักอย่างบรันท์ คริสติน ก็ไปมีความสัมพันธ์กับเขาและลาเวเนียก็รับรู้ถึงความสัมพันธ์นี้ แต่เธอก็รักพ่อมากจนคิดว่าจะปิดเรื่องนี้ไว้เพราะเห็นแก่ประโยชน์ของพ่อ แต่ในที่สุดความเกลียดของลาเวเนียก็ทวียิ่งขึ้นเมื่อเห็นว่าแม่ได้ทำการฆาตกรรมบิดาของเธอ

ลาเวเนียรับรู้และเห็นเรื่องราวทั้งหมด ตั้งแต่เรื่องบาปของบรรพบุรุษ ซึ่งทำให้บรันท์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเธอและมารดา รวมกับความซับซ้อนทางจิตใจของลาเวเนียที่เกิดขึ้นกับบิดาของเธอ นั่น ผลักดันให้ลาเวเนียโน้มน้ำหนักให้นองชายแก่แค้นแทนบิดา

ภาพ 5.28 ลาเวเนียรู้ว่ามารดาของเธอเป็นคนฆ่าบิดา

แผนการ

ลาเวเนียเป็นคนที่วางแผนและโน้มน้ำหนัก จนทำให้ไอรินน้องชายของเขาหลงมือสังหารบรันท์ การที่ไอรินฆ่าบรันท์มีสองเหตุผล อย่างแรกก็คือความอิจฉาและหึงหวงที่บรันท์มาแย่งมารดาของเขาไป อีกสาเหตุก็คือการถูกกระตุ้นให้แก้แค้นโดยลาเวเนีย การตายของบรันท์เป็นเหตุทำให้คริสตินฆ่าตัวตาย เพราะความสัมพันธ์ระหว่างเธอและบรันท์ถูกเปิดเผย ทำให้ไอรินรู้ความจริงทุกอย่าง ชีวิตของคริสตินจึงไร้ที่ยึดเหนี่ยว สุดท้ายเธอก็ตัดสินใจฆ่าตัวตาย โดยที่เธอเกลียดชังลาเวเนียมากที่สุด ส่วนลาเวเนียเมื่อได้ยินเสียงลั่นไกปืนของมารดาเธอก็พูดมาว่า “ยุติธรรมดีแล้ว” ลาเวเนียไม่ได้รู้สึกเสียใจที่มารดาของเธอจากไป

ภาพ5.29 ไอวรินและคริสติน(ซ้าย) ไอวรินฆ่าบรันท์(ขวา)

ภาพ5.30 คริสตินฆ่าตัวตาย

ลาวินิอาในคราบของคริสติน

หลังจากที่คริสตินตายไป ลาวินิอา ก็เปลี่ยนไปเช่นกัน การตัดสินใจพาไอวรินไปเที่ยวตามที่ต่างๆ เพื่อให้ลืมเรื่องที่เกิดขึ้น การท่องเที่ยวนี้ นำความเปลี่ยนแปลงต่างๆ มาสู่ตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นลักษณะภายนอกและท่าทางของลาวินิอา จากที่ ลาวินิอาเคยสวมใส่เสื้อผ้าสีทึบก็เปลี่ยนมาเป็นเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสคล้ายกับมารดาของเธอ จากเค้าโครงหน้าเดิมที่มีความคล้ายคลึงกันก็ยิ่งทำให้เหมือนขึ้นไปอีก ทำให้ลาวินิอาเปรียบเสมือน “ตัวตายตัวแทนของคริสติน” ตัวตนของลาวินิอาเองก็เปลี่ยนไปเช่นกัน ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวกับไอวรินไปต่างประเทศนั้น เธอบริหารเสน่ห์

กับผู้ชายมากหน้าหลายตา ไม่ว่าจะเป็นกับต้นบนเรือ หรือชาวเกาะ การบริหารเสน่ห์ของลาวินิอา ไม่แตกต่างกับที่คริสตินได้ทำกับบรรณที่นั่นเอง

ภาพ5.31 รูปลักษณะภายนอกที่เปลี่ยนไปของลาวินิอา

บทบาทของลาวินิอาต่อไอรินเปลี่ยนไปเช่นกัน เธอเริ่มมีพฤติกรรมและน้ำเสียงเหมือนกับคริสติน ทำให้ไอรินเกิดความรู้สึกและมองลาวินิอาเปลี่ยนจากพี่สาวเป็นแม่ ทำให้เขารักลาวินิอาแบบที่รักคริสตินผู้เป็นแม่ของเขาเอง เมื่อมาถึงบ้านไอริน ยังคงรู้สึกว่าทุกอย่างยังเหมือนเดิม ลาวินิอาตอกย้ำทำให้ความทรงจำเดิมๆกลับมาอีก อย่างที่เขาพูดว่า “แม่อยู่ทุกๆที่”

ภาพ5.32 ไอรินรักลาวินิอาเพราะคิดว่าเธอมาแทนที่แม่

ชีวิตใหม่

ลาวินิอาต้องการจะลืมทุกสิ่งและกลับมาเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างที่เธอบอกไอรินน้องชายของเธอ การไปเที่ยวเกาะทำให้เธอรู้สึกปลดปล่อยและทำให้เธอสวมใส่จิตวิญญาณของมารดาลงไปในตัวของเธอแทน ลาวินิอาต้องการเริ่มต้นชีวิตและแต่งงานใหม่กับปีเตอร์ และพยายามให้ไอรินเริ่มต้นชีวิตใหม่กับเฮเซล ทุกสิ่งทุกอย่างตามมหาลมหลอนไอริน เขาเริ่มมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป จนในที่สุดจนเขานี้กว่าตัวเองเป็นเอชรา แมนนอน

ภาพ 5.33 พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของไอริน

ชีวิต: ขึ้นอยู่กับโชคชะตา

ลาวินิอาและไอรินไม่สามารถที่จะหลุดพ้นจากโชคชะตาของตระกูล แมนนอนได้ เขาเป็นแมนนอนที่เหลือที่ต้องรับกรรม แม้ว่าทั้งคู่จะพยายามหนีสักเท่าไรแต่ก็หนีไม่พ้น จนสุดท้ายแล้ว ไอรินก็พยายามจะกีดขวางการแต่งงานระหว่างลาวินิอาและปีเตอร์ โดยเขียนบันทึกถึงเรื่องราวทุกอย่างที่เกิดขึ้น ลาวินิอาพยายามจะขัดขวางและสุดท้ายไอรินก็ฆ่าตัวตาย เพราะเขาเข้าใจว่าการตายของเขาจะนำมาซึ่งความยุติธรรมที่มารดาของเขาพูดผ่านทางลาวินิอาที่ต้องการให้ไอรินตาย ลาวินิอาเป็นแมนนอนคนสุดท้ายที่เหลือเธอจึงตัดสินใจฆ่าตัวตายตาม

ภาพ5.34 ลาวินิอาเริ่มต้นชีวิตใหม่กับปีเตอร์ไม่ได้

แม้ว่าลาวินิอาและโอรินจะพยายามเริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่โชคชะตาของตระกูลและการได้บาปที่เริ่มมีการทำผิดซึ่งกันและกันตั้งแต่ตอนแรกเริ่ม จนเป็นการฆาตกรรมที่ตามมาเป็นทอดๆ โอรินและลาวินิอาเป็นแมนนอนที่เหลืออยู่ ก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงความผิดได้พ้น ทุกสิ่งทุกอย่างตามมาหลอกหลอน แม้กระทั่งโอรินตายไปแล้ว แต่ทุกอย่างยังคงอยู่ เหมือนเป็นภาพ หลอน จนสุดท้ายก็บีบบังคับให้ลาวินิอาฆ่าตัวตายตาม

2.3 สตรีที่เป็นเหยื่อจากเพศสภาพ

สตรีที่เป็นเหยื่อของเพศสภาพ คือตัวละครผู้หญิงที่ถูกเอาเปรียบจากลักษณะทางกายภาพ และทนทุกข์ทรมานกับบทบาทของความเป็นผู้หญิงที่ถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม ตัวละครผู้หญิงมักจะ จาก การศึกษาพบว่า มีสองตัวละครที่มีภาพออกมาเป็นเหยื่อ ได้แก่มีเดีย จากละครโทรทัศน์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Lars Von Trier และเฮเลน จากละครโทรทัศน์เรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison

2.3.1 Medea

ตัวละครมีเดียในละครโทรทัศน์เรื่องนี้คือ Kristen Olesen นักแสดงชาวเดนมาร์ก ละครโทรทัศน์ได้เล่า ถึงชีวิตของมีเดียและเจสันหลังจากที่ได้ย้ายมาอยู่ที่คอรีนธ์ และเป็นช่วงที่เจสันกำลังจะแต่งงานใหม่กับเจ้าหญิงกลอสเซ่ เรื่องราวของมีเดียจึงถูกนำเสนอตั้งแต่ช่วงหลังการแต่งงาน ภาพของมีเดียจึงเป็นตัวแทนของชีวิตหลังแต่งงานของผู้ หญิงคนหนึ่งที่เป็นทั้งภรรยาและ

แม่ของลูก เพศสภาพของมีเดียปรากฏชัดเจนทั้งในลักษณะทางกายภาพและบทบาทของการเป็นแม่และภรรยา

มีเดียในฐานะของ “เมีย”

ลักษณะภายนอกของมีเดียคือผู้หญิงที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย นางสวมชุดสีดำและใส่หมวกคลุมผมแบบศรีระะ โบหน้าไร้ออยยิ้มและอ มทุกซ์แสดงให้เห็นถึงชีวิตที่ได้เห็นโลกและผ่านอะไรมานาน ภาพภายนอกของมีเดียแตกต่างจากภาพของเจ้าหญิงกลอเซ่ที่ถูกสร้างมาให้ป็นเจ้าหญิงแสนสวยที่อ่อนวัย ไร้เดียงสา ผสมยายยาว สวมชุดสีขาวดูบริสุทธิ์ ความแตกต่างของรูปลักษณภายนอกทำให้ภาพของมีเดียมีความชัดเจนมากขึ้น เจสันไม่ได้มีความต้องการในตัวของมีเดียอีกต่อไปแล้ว เขาสบถด่านางว่า “โสเภณี (Whore)” เมื่อทั้งคู่พยายามจะร่วมรักกันอีกครั้ง ทำให้มีเดียพูดออกมาว่า “ข้ารู้แล้ว ...เจสัน เจ้ามอบชีวิตให้หมดแล้ว เรือนร่างของนางเพียงพอสำหรับเจ้า ” เมื่อมีเดียมองตัวเองในน้ำ นาง ก็พูดว่า “แต่เมื่อข้ามองตัวเองข้าเข้าใจท่านเจสัน ” ลักษณะภายนอกของมีเดียแสดงให้เห็นถึงความโรยราที่เป็นไปตามวัย ทำให้เจสันปฏิเสธและไม่ต้องการแม้แต่จะร่วมรักกับนาง

ภาพ5.35 ความแตกต่างระหว่างมีเดียและเจ้าหญิงกลอเซ่

มีเดียรักเจสันด้วยใจจริง นางให้ความช่วยเหลือเขาทุกอย่างเพื่อความสำเร็จของเขา แต่ในที่สุดเจสันก็ทิ้งนางไป นางปรับตัวกับคนใช้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่อเพศสภาพของผู้หญิงในชีวิตนาง “ข้าควรจะตาย ความตายนำมาซึ่งความสงบสุข ชีวิตของข้าว่างเปล่า เหมือนเตี๋ยงนี้ซึ่งครั้งหนึ่งข้าและเจสันเคยนอนร่วมกัน เขาเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของข้า ทำไมนะ ...ผู้หญิงต้องทนอะไร

มากถึงขนาดนี้ ต้องยอมทำตามทั้งร่างกายและการกระทำโดยปริปากไม่ได้ แล้วผู้หญิงควรทำอย่างไร ผู้ชายก็หาใหม่ได้ แต่ผู้หญิงไม่มีใครนอกจากเขา เข้าอ้างว่าผู้หญิงจะปลอดภัยเมื่อพวกเขาต่อสู้ในสนามรบ...เจ้าเป็นคนแปลกหน้าเหมือนข้า แต่เจ้ายังมีข้า แต่ข้าไม่เหลือใคร แม้แต่สามีที่ครั้งหนึ่งข้าเคยช่วยเหลือเขา ข้าอยากกลับบ้าน อยากเจอแม่ น้องสาว ทุกคน และข้าอยากแก้แค้น” จากบทพูดของมีเดียทำให้เห็นถึงทัศนคติที่มีต่อเพศสภาพของนางอย่างชัดเจน รวมทั้งความรู้สึกที่มีต่อสามีของนาง

ภาพ5.36 มีเดียกำลังปรับทุกข์กับสาวใช้

เจสันมาหามีเดียในระหว่างที่นางกำลังทอผ้า กา รทอผ้าเปรียบเสมือนงานบ้านอย่างหนึ่งของผู้หญิง เพราะฉะนั้นบทบาทที่มีเดียมีต่อเจสันคือภรรยาที่ทำหน้าที่แม่บ้าน แต่สุดท้ายแล้วเจสันก็ทิ้งนางไป ทั้งสองถกเถียงกันถึงเรื่องลูก เจสันกล่าวกับมีเดียว่า “ผู้หญิงไม่ใช่ฝ่ายเดียวที่คิดถึงลูก หากผู้ชายคลอดลูกได้โดยไม่ได้ ฝั่งผู้หญิงก็คงทำไปแล้ว ” จากบทพูดของเจสันแสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์พยายามนำเสนอแง่มุมของเพศสภาพ ซึ่งเจสันซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ชายก็ได้อ้างสิทธิ์ว่าเขาสามารถคลอดลูกได้หากผู้ชายทำได้จริงๆ แสดงให้เห็นว่าเจสันไม่ได้คิดว่าการคลอดลูกนั้นเป็นเรื่องยาก เจสันตัดขาดจากมีเดียและโทษว่าทุกอย่างเป็นเพราะความโอหังของนาง มีเดียเจ็บใจที่เขาทรยศนางและลูกๆ

ภาพ5.37 ภาพสัญลักษณ์แสดงระยะห่างระหว่างมีเดียและเจสัน

มีเดียในฐานะของ “แม่”

มีเดียทุกซ์ทนกับบทบาทของการเป็นแม่ ละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นชัดเจนโดยใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ระหว่างที่มีเดียปรับทุกซ์กับสาวใช้คนสนิท ภาพของลูก ชายของนางนั้นจะอยู่เบื้องหลังเป็นฉากใหญ่แสดงให้เห็นถึงภาวะของการเป็นแม่ นอกเหนือจากที่มีเดียพาลูกหนี ละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นว่ามีเดียลากรรถลากที่มีลูกของนาง เป็นการแสดงให้เห็นว่าภาวะของการเป็นแม่นั้นหนักหนา มีเดียปรับทุกซ์กับสาวใช้ว่านางอยากเกิดมาเป็นผู้ชาย “ช่วยอมให้เลือดออกในสนามรบ ดึกว่าจะยอมให้เลือดออกเพราะคลอดลูก” แสดงให้เห็นว่ามีเดียไม่ได้ต้องการที่จะเป็นแม่แต่นางต้องทำหน้าที่ของแม่เพียงเพราะสถานะและบทบาทของนาง

แม้ว่ามีเดียไม่ได้พอใจกับสถานะของความเป็นแม่ แต่ไม่ได้แปลว่านางไม่รักลูก ละครโทรทัศน์ได้นำ เสนอความสัมพันธ์ระหว่างมีเดียและลูก นางยังคงรักและห่วงแหนลูกตามสัญชาตญาณของความเป็นแม่ ฉากที่ละครโทรทัศน์นำเสนออีกคือตอนที่เธอปลอมโยนลูกชายที่วิ่งหกล้ม มีเดียยังคงกอดและยิ้มแย้มให้ลูกๆของนาง

ภาพ5.38 มีเดียมและลูกๆ

ปลดภาระ

บทสรุปของมีเดียมทำให้เห็นถึงการตัดสินใจที่นางจะทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างทั้งลูกและสามี มีเดียมในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ไม่ใช่คนใจร้าย ที่จะฆ่าลูกโดยไร้ซึ่งเหตุผล นางแบกภาระของความเป็นแม่ทั้งภายในและภายนอก สุดท้ายแล้วมีเดียมตัดสินใจปลดภาระของบทบาทการเป็นแม่โดยการฆ่าลูกชายทั้งสองคน มีเดียมตั้งใจจะฆ่าตัวตายตามไป แต่นางกลับไม่ตาย ทำให้นางพบกับกษัตริย์เอจัสและเล่าเรื่องราวระหว่างนางและเจสันให้เขาฟัง หลังจากที่นางเล่าเสร็จมีเดียมได้ปลดหมวกออกจากศีรษะ ผมยาวของนางสยายไปกับสายลม แสดงให้เห็นว่านางได้ปลดภาระทุกอย่างที่แบกมาตลอดจนหมดสิ้น

ภาพ5.39 มีเดียมถอดหมวกที่คลุมออก

2.3.2 เฮเลน

เฮเลนในละครโทรทัศน์เรื่อง *Helen of Troy* ปากฎตัวในละครครั้งแรกเมื่อนางยังเป็นเด็กสาว ภาพของเฮเลนถูกเสนอให้เป็นเหยื่อจากเพศสภาพที่เกิดจากลักษณะทางกายภาพอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น ความงามของนางนั้นเป็นที่จับตาจับใจของกษัตริย์และเจ้าชายแทบทุกแคว้นตั้งแต่วัยเริ่มสาว ชีวิตของเฮเลนตลอดทั้งเรื่องแสดงให้เห็นว่านางไม่มีสิทธิ์ในการเลือกที่จะทำอะไรตามอำเภอใจ ทุกอย่างมีคนวางไว้ให้และนางต้องเดินตามทางนั้นโดยที่ขัดขืนไม่ได้

เหตุเพราะความงาม...

ความงามของเฮเลนนั้นเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เฮเลนเป็นเหยื่อเพราะเพศสภาพ กล่าวคือลักษณะทางกายภาพที่งดงามของนางทำให้นางต้องกลายเป็นเหยื่อจากความงามของนางเอง ละครโทรทัศน์ได้เน้นถึงประเด็นนี้อย่างเด่นชัด จุดเปลี่ยนของชีวิตเฮเลนเกิดขึ้นเพราะความงามของนางแทบทั้งสิ้น

ภาพ5.40 เฮเลนเมื่อปรากฏในฉากแรก

เฮเลนปรากฏตัวครั้งแรกในภาพยนตร์ของปารีสที่เทพีอะโพโรไดทิสสร้างขึ้นมา “หญิงที่งดงามที่สุดบนพื้นโลก...เฮเลน” แม้ว่าSienna Guillory จะแสดงเป็นเฮเลนตั้งแต่เด็กจนโต แต่ผู้สร้างได้ใช้ท่าทางของเฮเลนและการเล่นสนุกของนางเป็นตัวแบ่งแยกวัยของนาง ท่าทางของนางที่เล่นกับพี่ชายอย่างใกล้ชิด และสนุกสนานจนทำให้พอลลักซ์ต้องเตือนว่านางไม่ใช่เด็กแบบเมื่อก่อนอีกต่อไป

ในเวลานั้นเฮเลนอายุประมาณสิบสี่ถึงสิบห้า ภาพของสาวน้อยที่สดใสภายใต้กำแพงเมืองของสปาร์ตา ครั้งแรกที่นางปรากฏโฉมแก่อะกาเมมνονและเมเนลัซก็ทำให้พวกเขาจ้าง

นางไม่วางตา โดยเฉพาะอะกาเมมνονที่เป็นคู่หมั้นคู่หมายของไคลเทมเนสทรา ทำทางไร่เดียวสา และไม่รู้ธรรมเนียมทำให้กษัตริย์ทินเดรอสต้องเอ่ยตำหนินาง “ลูกสาวคนเล็กของข้ายังเด็กมาก ผู้ ไร่ซึ่งความอ่อนน้อมและความเคารพยำเกรงอย่างที่สุด ” เฮเลนในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ตรงตาม ตำนานที่กล่าวไว้มากที่สุดคือนางยังเป็นเพียงเด็กสาวแต่ความงามนั้นลือเลื่องไปไกล แม้แต่พอล ลักซ์เองก็แอบหลงรักนาง “เจ้าต้องเตรียมตัวให้พระราชาและเจ้าชายหันมามองเจ้า เพราะความ งามและหัวใจเจ้าทำให้ผู้ชายต้องสยบ เฮเลน ...เจ้าไม่รู้หรือว่าความคลั่งไคล้มีอยู่ในใจของผู้ชาย ผู้ชายทุกๆคนเลย” (ผู้วิจัยแปล)

ภาพ5.41 ทำทางเล่นสนุกของเฮเลนทำให้พอลลักซ์ต้องเตือน

เธเซอัสลักพาตัวเฮเลนในคืนวันสมรสของไคลเทมเนสทรา เขาลักพาตัว เฮเลนมาและเลี้ยงดูนางจนนางโตเป็นสาว เธเซอัสตั้งใจจะแต่งงานกับนางเมื่อโตขึ้น แต่เมื่อเฮเลนโตเป็นสาว นางเริ่ม มีความรู้สึกดีๆให้เขา เฮเลนเข้าใจว่านั่นคือความรัก แต่เธเซอัสรู้ว่าใครคือผู้ที่เหมาะสมสำหรับ นาง “เชื่อเถอะ สักวันหนึ่งเจ้าจะได้เจอคนที่ดีกว่าข้า มีค่า มากกว่าข้า เมื่อถึงวันนั้นปรารถนาของ พระเจ้าก็ไม่อาจจะพรากเจ้าสองคนได้ ...เฮเลนนี่มันเป็นเพียงแค่แบบฝึกหัด วันหนึ่งเจ้าจะเห็นข้อ แตกต่าง” เฮเลนไม่อาจจะสมหวังกับเธเซอัสเพราะพอลลักซ์ซึ่งตัวเฮเลนกลับไปก่อน การชิงตัวเฮเลนในครั้งนี้ทำให้พอลลักซ์และเธเซอัสตายด้วยกันทั้งคู่ ความทุกข์เกาะกินหัวใจของเฮเลนเพราะ คนที่นางรักตายไป

ภาพ5.42 เธเซอัสลักพาตัวเฮเลน

ภาพ5.43 เฮเลนกอดศพของพอลลักซ์และเธเซอัส

ความงามของเฮเลนเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งจุดเปลี่ยนอีกครั้งของชีวิต ที่จะนำมาซึ่งการสมรสของนางและเมเนเลอัส กษัตริย์ทินเดรียสโกรธเฮเลนที่เป็นสาเหตุให้พอลลักซ์ต้องตาย เฮเลนไม่มีค่าสำหรับเขา อีกต่อไป พระราชาจึงกล่าวว่า “มีใครใหม่ที่อยู่ยากจะได้ตัวผู้หญิงต้องคำสาปคนนี้ มีใครคนไหนใหม่ที่อยู่ยากจะให้บ้านช่องของตัวเองต้องวอดวาย บ้านเมืองต้องพังพินาศ หัวใจสลาย เป็นเสี่ยงไม่อาจจะเยียวยาได้ ข้าจะทิ้งนางไว้ให้พวกเจ้า ” การลากเฮเลนมาต่อหน้ากษัตริย์จากเมืองต่างๆ เหมือนกับการนำสิ่งของชิ้นหนึ่งมาวางตรงหน้า แล้วให้คนซื้อเลือกของที่เจ้าของไม่ต้องการ เฮเลนไม่มีสิทธิ์เลือกคู่ครองของนางด้วยตัวเอง แต่พระราชาจากเมืองต่างๆมีสิทธิ์ในตัวนาง โอดิสซียุสกล่าวว่า “ทินเดรียสพูดถูก นางจะพาความวุ่นวายมาให้สามมีชนิดคาดไม่ถูก เส้นทางไปสู่ชีวิตคู่ของเธอจะคลาคล่ำไปด้วยอัฐิและความตาย ” คำพูดของโอดิสซียุสนำมาซึ่งสนธิสัญญาเฮเลน สนธิสัญญาดังกล่าวถูกตั้งขึ้นมาเพื่อปกป้องคุ้มครองตัวนาง โดยมีข้อแม้ว่า

กษัตริย์ทุกคนจะได้เชยชมว่านางมีค่าพอให้ปกป้องเพียงพอ ในคืนวันสมรสเฮเลนต้องเดินเปลือยกายเพื่อให้กษัตริย์คนอื่นๆชื่นชมในร่างกายของนาง

ภาพ5.44 เฮเลนเดินเปลือยกายต่อหน้ากษัตริย์

ความงามของนางก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ปารีสพานางไป ละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอะโพรไดทีบันดาลให้ปารีสและเฮเลนรักกัน และเห็นกันมาก่อน ทางนิมิต แม้ว่าภาวะของการพบกันนั้นจะอยู่ในสถานะกึ่งจริงกึ่งฝัน แต่ละครโทรทัศน์ค่อนข้างจะชี้ให้เห็นว่าทั้งคู่เคยพบกันจริงๆโดยการดลบันดาลของอะโพรไดที ที่ต้องการจะเลือก “ผู้หญิงที่หญิงทั้งดงามที่สุดบนพื้นโลก” เป็นของขวัญแก่ปารีส

ภาพ5.45 เฮเลนหนีไปกับปารีส

หลังจากสงครามแห่งทรอยเฮเลนถูกอะกาเมมνονข่มขืน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะเขาปรารถนาในตัวเฮเลนมาแสนนาน ตั้งแต่แรกพบเฮเลนในงานวันสมรสของเขา และทำที่ของอะกาเมมνονที่มีต่อเฮเลนนั้นก็โง่เง่าจนโคลเทมเนสทรา แม้แต่อิฟิเจโนาก็เห็นว่าอะกาเมมมอนกำลังลวนลามเฮเลน

ภาพ 5.46 เฮเลนหลังสงครามแห่งทรอย

จากเหตุการณ์ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าละครโทรทัศน์ได้เน้นว่าความงามของเฮเลนทำให้ชีวิตของนางไม่สงบ สุข ทุกคนกำหนดคุณค่าของเฮเลนจากลักษณะภายนอกหรือลักษณะทางกายภาพ เฮเลนจึงกลายเป็นเครื่องมือในเกมของเหล่ากษัตริย์ทั้งหลาย ตั้งแต่เธเซอุส จนมาถึงเหล่ากษัตริย์ของกรีก เฮเลนไม่เคยมีสิทธิในการเลือกชีวิตของตัวเองเลยสักครั้งจนกระทั่งแต่งงานทุกอย่างถูกเลือกโดยคนอื่น และการแต่งงานของเฮเลนก็ทำให้นางกลายเป็นของกลางและเป็นวัตถุแห่งการจ้องมอง แม้แต่การหนีไปกับปารีสก็เป็นการบันดาลของอะโพรไดติที่ทำให้ทั้งคู่รักกัน และจุดจบสุดท้ายของชีวิตเฮเลนที่นางอยากจะตายตามปารีสไป แต่ปารีสกลับเข้ามาในความฝันของนางและไม่ยอมให้นางตาย เขาพูดว่า “ข้าเตรียมที่ไว้ให้เจ้าแล้ว” สุดท้ายที่ที่ปารีสบอกคือการไปกับเมเนลอส อย่างที่คัสแซนดราทำนายว่าเฮเลนจะได้อยู่ใน “ที่ที่นางควรอยู่”

กำเนิดของเฮเลน

กำเนิดของเฮเลนทำให้นางไม่เป็นที่รักของกษัตริย์ทินเดริอัสมากนัก เลดาตั้งท้องตอนที่ทินเดริอัสไม่ได้อยู่กับนาง เมื่อเลดาคลอดเฮเลนออกมานางจึงฆ่าตัวตาย เฮเลนเป็นธิดาของซุสตามที่เธเซอุสบอกนาง กษัตริย์ทินเดริอัสปกปิดความจริงในข้อนี้กับเฮเลนมาตลอด เขาไม่รักเฮเลนเท่าไคลเทมเนสทรา และเมื่อพอลลักซ์ตาย ทินเดริอัสจึงฝังใจว่าทั้งหมดเป็นเพราะเฮเลน จนกล่าวออกมาว่า “เจ้าไม่ร้องไห้เลย สิ่งที่เจ้าทำทำลายความรักและความหวังที่พ่อแม่ต่อเจ้า สปาร์ตาจะรักกษัตริย์ในอนาคต ซึ่งเจ้าก็ไม่ได้รู้สึกโศกเศร้า มันน่าจะเป็นเจ้าที่ตาย ” สตรีคือสมบัติของบิดาและสามี เมื่อทินเดริอัสไม่ต้องการนาง เขาจึงประกาศยกนางให้คนอื่น

ภาพ5.47 กำเนิดของเฮเลนตามตำนาน

ความเข้มแข็ง

เฮเลนเป็นผู้หญิงที่มีความเข้มแข็ง ก่อนที่นางจะถูกเซอัสลักพาตัวไป นางมักจะเป็นลูกที่ขัดคำสั่งของบิดา ไม่ใช่เด็กดีเหมือนโคลเทมเนสทรา อย่างที่นางกล่าวไว้ว่า “ข้าเกรงว่าท่านคงจำข้าเป็นที่สาวของข้า ข้าไม่ใช่ลูกสาวของทินเดริอัสที่ทำทุกอย่างตามคำสั่งนะ” หรือแม้แต่คำพูดของโคลเทมเนสทราในคืนวันส่งตัวของเฮเลนก็ยืนยันลักษณะนิสัยในข้อนี้ “เฮเลนถึงพี่จะเป็นภรรยาที่อยู่ในโอวาทแต่พี่ก็อยากจะพูดว่าเขาจริงจังเกินไปกับคำสาบานนี้ ตอนเป็นเด็กเมื่อท่านพ่อลงโทษเจ้า เจ้ามักจะขัดขืนและตอบโต้ท่านเสมอ คราวนี้ทำไมไม่ทำแบบนั้น ” เฮเลนหมดความมั่นใจและเติบโตขึ้นตั้งแต่ที่นางเสียพอลลักส์และเซอัสไป เฮเลนคิดว่านางเป็นต้นเหตุของความสูญเสียและโศกเศร้า นางไม่ได้ร้องไห้ในงานศพของพอลลักส์ตามที่ทินเดริอัสได้กล่าวไว้ แสดงถึงความเข้มแข็ง และก้าวผ่านช่วงวัยของเฮเลน

เฮเลนยอมเดินเปลือยกายต่อหน้าทหาร และกษัตริย์เพื่อให้สนธิสัญญาดังกล่าวบรรลุผล ความเข้มแข็งของเฮเลนปรากฏให้เห็นจากบทพูดของนางที่ว่า “พวกเขาอยากดูอะไรก็เชิญแต่ไม่มีวันเห็นข้า ” แสดงให้เห็นว่านางไม่ได้รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองกำหนดอยู่ที่ร่างกาย แม้ว่าแท้จริงแล้วเฮเลนกำลังถูกเอาเปรียบจากร่างกายของนางก็ตามที่ คำพูดของเฮเลนก่อนที่จะเดินเข้าไปในงานเลี้ยงขัดแย้งกับสีหน้าของนางที่แสดงให้เห็นถึงความกลัว แต่เฮเลนก็ถอนหายใจและเดินเข้าไป

ในงานเลี้ยงอย่างกล้าหาญโดยไม่สนใจสายตาของทหารที่มองมาด้วยความรู้สึกหลากหลาย ทั้งสมเพชและเห็นกระหาย ความว่างเปล่าในดวงตาของนางสอดคล้องกับที่เฮเลนได้สารภาพกับปารีสว่า “ตอนที่อยู่กับพวกเขา ข้าไม่รู้สึกอะไรเลย แม้ต้องเปลือยกายต่อหน้ากษัตริย์นับร้อย ข้าก็ไม่รู้สึกแต่คืนนี้....พอได้เห็นเจ้า ...บางอย่างได้ระชากเกราะกำบังตัวข้าออก เพื่อเปิดเผยสิ่งหนึ่งที่ข้าไม่อาจเก็บไว้ได้อีกต่อไป...ความหวัง”

ภาพ 5.48 ไคลเทมเนสทราบอกให้เฮเลนปฏิเสธการเดินเปลือยกายหน้ากษัตริย์

2.4 สตรีที่เป็นเหยื่อของบุรุษเพศ

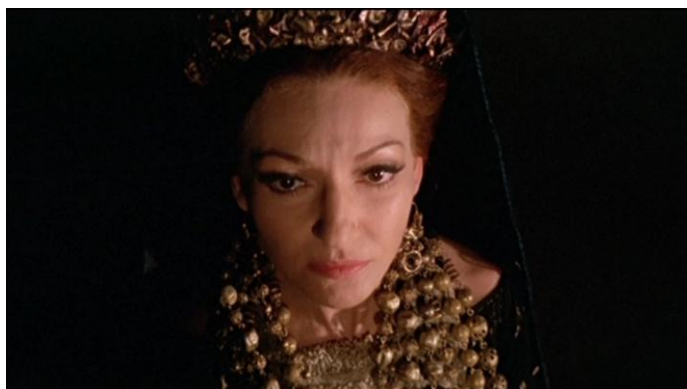
สตรีที่เป็นเหยื่อของบุรุษเพศ คือตัวละครผู้หญิงที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือของผู้ชายในการแสวงหาซึ่งอำนาจ หรือผลประโยชน์ในแบบที่เขาต้องการ ตัวละครผู้ชายจะถูกนำเสนอในบทบาทที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง ซึ่งใช้อำนาจนั้นล่อลวงจนทำให้ตัวละครผู้หญิงหลงเสน่ห์และยอมทำตามที่เขาต้องการ สุดท้ายตัวละครผู้หญิงจะพบจุดจบที่นำไปสู่หายนะ จากการศึกษาพบว่าตัวละครมีเดีย จากภาพยนตร์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini และละครโทรทัศน์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Theo van Goh

ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เรื่อง *Medea* ทั้งสองเรื่องมีความคล้ายคลึงกันในการนำเสนอช่วงเวลาของเรื่องราว กล่าวคือสื่อทั้งสองนำเสนอเรื่องราวของมีเดียและเจสันตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตจนกระทั่งบทสรุปสุดท้าย นอกจากนี้ทั้งภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ก็ยังให้ความสำคัญของตัวละครทั้งเจสันและมีเดียเท่าๆกัน เพราะตัวละครทั้งสองตัวมีส่วนช่วยให้เห็นถึงลักษณะของ

กันและกัน อย่างไรก็ตามความแตกต่างของฉากของเวลาและสถานที่ของภาพยนตร์และละครทำให้ภาพของเจสันและมีเดียในแต่ละสื่อมีความแตกต่างกัน

2.4.1 มีเดียของ Pier Paolo Pasolini

ผู้รับบทเป็นมีเดียในภาพยนตร์เรื่องนี้คือ Maria Callas ซึ่งลักษณะภายนอกของตัวละครมีเดียแสดงให้เห็นโดยลักษณะภายนอกของเธอ มีเดีย เป็นผู้หญิงที่ลึกลับ ด้วยดวงตาที่คม รูปร่างสูงใหญ่ ผิวสีแทน และผมสีเข้ม ซึ่งแตกต่างจากเจสัน ที่มีลักษณะของยุโรปอย่างชัดเจน ภาพยนตร์ต้องการจะสื่อความให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างตะวันออกและตะวันตก แม้ว่าแท้จริงแล้ว Maria Callasมีเชื้อสายกรีกก็ตาม

ภาพ 5.49 มีเดียของ Pier Paolo Pasolini

พื้นฐานชีวิต

Pier Paolo Pasolini ยังคงให้ความสำคัญกับกำเนิดของทั้งเจสันและมีเดีย พื้นฐานชีวิตของมีเดียยังเน้นให้ถึงบ้านเมืองของมีเดียที่มีพิธีกรรมอันแปลกป ระหลาด ซึ่งสะท้อนออกมาในตัวละครได้เป็นอย่างดี บ้านเมืองของมีเดียมีพิธีกรรมที่บูชามนุษย์เพื่อพืชผล ภาพของมนุษย์ที่ถูกเอาก็คอกและหั่นชิ้นส่วนเพื่อแจกจ่ายให้กับประชาชนเพื่อนำเลือดไปทาหรือรดต้นไม้ หลังจากนั้นประชาชนที่อยู่ในเมืองก็จะรุ่มถมน้ำลายใส่ชนชั้นสูงซึ่งก็คือครอบครัวของมีเดีย

มีเดียเติบโตมากับวัฒนธรรมในแบบของชนเผ่าของนาง ซึ่งมีความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการฆ่า มนุษย์ ทูบตี หรือเดินลุยไฟ วัฒนธรรมเหล่านี้ทำให้มีเดียมีสัญชาตญาณที่รุนแรงและแสดงออกมา ได้โดยที่นางไม่ได้รู้สึกว่าเป็นเรื่องผิดปกติ นางสามารถฆ่าน้องชายของนางเพื่อทำให้เจสันบรรลุ เป้าหมาย หรือแม้แต่กระทั่งฆ่าลูกชายของนางเพื่อทำให้นางแก้แค้นเจสันได้

ภาพ 5.50 วัฒนธรรมในบ้านเมืองของมีเดีย

ทั้งโลก

มีเดียทั้งโลกของตัวเองเพื่อเจสัน นางรักเขาอย่างหมดหัวใจตั้งแต่แรกเห็น นางยอม เสียสละตัวเองเพื่อให้เจสันทำภารกิจตามที่ลุงเขาสั่งได้อย่างสำเร็จ มีเดียยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง ใหม่ทั้งหมด ทันทีที่นางออกจากดินแดนของนาง ฉากที่เป็นสัญลักษณ์ ๒ ของการเปลี่ยนแปลงของ มีเดีย ก็คือตอนที่นาง เข้าไปที่อาณาจักรของเจสัน ลูกสาวของกษัตริย์เพลิอัสทั้งเจ็ดคนเข้ามา รุม เปลี่ยนเครื่องแต่งกายใหม่ให้มีเดีย แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและชำระล้างของสิ่งๆ ไรซึ่ง อารยธรรมออกไป สอดคล้องกับที่นางไม่สามารถจะสื่อสารกับเทพเจ้าของนางได้ เหมือนที่นางพูด กับสาวใช้ว่า “ข้ามาจากถิ่นฐาน บ้านเกิดข้ามาได้สิบปีแล้วนะ ...ไม่... ข้าเป็นมนุษย์อีกคนแล้วและ ลืมทุกสรรพสิ่งไปแล้ว”

ภาพ 5.51 มีเดียมเปลี่ยนแปลงและทิ้งโลกของตัวเองเพื่อเจสัน

ความแค้น

เจสันทิ้งนางไปแต่งงานใหม่ กับเจ้าหญิงกลอเซ่ ซึ่งทำให้มีเดียมและลูกชายถูกเนรเทศออกจากเมืองไป นางคิดว่านางคงไม่สามารถที่จะติดต่อกับเทพเจ้าของนางได้อีกแล้ว แต่สุดท้ายมีเดียมก็สื่อสารกับเทพของนางได้ การกลับมาสื่อสารกับเทพเจ้าได้อีกครั้งเป็นการแสดงให้เห็นว่าแท้ที่จริงแล้วมีเดียมยังคงมีเวทมนตร์และอิทธิฤทธิ์อย่างเดิมเหมือนอยู่ที่ดินแดนเก่า หากแต่เมื่อนางมาอยู่กับเจสัน นางคิดไปเองว่านางไม่สามารถจะติดต่อกับเทพเจ้าของนางได้

ภาพ 5.52 ลูกชายของมีเดียนำชุดไปให้เจ้าหญิงกลอเซ่

ภาพ 5.53 มีเดียฆ่าลูกชายทั้งสอง

ความเห็นแก่ตัวของเจสันแสดงให้เห็นถึงธาตุแท้ของเขา เจสันอ้างว่านางไม่ใช่ผู้มีพระคุณของเขา หากแต่นางทำไปเพราะความใคร่ ในตัวของเขาต่างหาก เมื่อมีเดียอ้างถึงบุญคุณของนางกับเขาว่า “หัตถ์ขวาของข้าเกาะกุมหัตถ์พระเจ้านาหลายครา ข้าข้าแต่พื้นอย่างไร้ประโยชน์มาหลายครา โดยนุรุษผู้นำสังเวชผู้นี้ซึ่งติดค้างข้าทุกสิ่ง และเป็นผู้ที่ข้าสูญเสียหวังทั้งปวงโดยแท้ ” แต่เจสันตอบกลับนางว่า “ข้าติดค้างต่อผลลัพธ์จากความอุตสาหะของตัวข้าเอง เจ้าหาได้ยอมรับมันไม่ แต่สิ่งซึ่งเจ้ากระทำเพื่อข้า นั้น เจ้ากระทำไปเพื่อความใคร่ต่อเรือนกายข้าทั้งสิ้น เจ้าหาว่าข้าเนรคุณ หากแต่ข้าผู้ที่ไร้ซึ่งความอุตสาหะหรือความสำนึกกลับเป็นฝ่ายมอบให้เจ้ายิ่งกว่าเป็นฝ่ายได้รับกลับคืนมาเสียอีก” แสดงให้เห็นว่าเจสันไม่ได้กตัญญูต่อความเสียสละของมีเดียแม้แต่น้อย

2.4.2 มีเดีย ของ Theo Van Goh

ตัวละครมีเดีย นำแสดงโดย Katja Schuurman ละครโทรทัศน์นี้ได้เล่าเริ่มต้นเล่าถึงชีวิตของมีเดีย มวยราตั้งแต่ที่เธอพบกับเจสันในงานศพมารดาของเธอ เรื่องราวระหว่างมีเดียและเจสันมีช่วงระยะเวลาสิบแปดเดือน ซึ่งทำให้เห็นถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครทั้งสองตัว เจสันเป็นตัวละครที่ทำให้ตัวละครมีเดียมีความชัดเจนมากขึ้น เพราะมีเดียเป็นเหยื่อจากความทะเลาะเถียงของเจสัน เขาใช้เธอเป็นหนทางเพื่อจะก้าวเข้าไปเป็น นายกรัฐมนตรี ความทะเลาะเถียงของเจสัน

ทำให้มีเดียกลายเป็นเหยื่อได้อำนาจของเขา โดยที่เจสันใช้เสน่ห์และความรักเข้ามาเป็นสิ่งตอบแทน ให้เธอช่วยเขาให้ประสบความสำเร็จ แต่สุดท้ายเมื่อมีเดียหมดประโยชน์ เจสันก็ทิ้งเธอไปหาผลประโยชน์กับผู้หญิงอีกคน

ภาพ 5.54 มีเดียในงานศพของแม่

ลูกสาวนักการเมือง

มีเดียเป็นลูกสาวของนักการเมืองชื่อดัง ชีวิตของเธอมีความเกี่ยวข้องกับการเมืองมาตั้งแต่นาน เพราะบิดาของเธอเป็นผู้มีอิทธิพลในแวดวงการเมือง ความเป็นลูกสาวของนักการเมืองชื่อดัง ทำให้มีเดียตกเป็นเครื่องมือของเจสัน เสน่ห์ของเจสันทำให้มีเดียหลงรักตั้งแต่แรกพบ เจสันยื่นข้อเสนอที่จะช่วยให้พ่อของมีเดียพ้นจากข้อหาการรับสินบน แต่พ่อของมีเดียฉลาด เขารู้ดีว่าเจสันต้องการสิ่งตอบแทน ทำให้เขาปฏิเสธการช่วยเหลือจากเจสัน เมื่อเจสันเห็นว่าวิธีนี้ไม่สำเร็จ เขาจึงใช้มีเดียเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เขาเป็นนายกรัฐมนตรี มีเดียไม่ได้ชอบการเมือง เหมือนกับที่แอนเพื่อนสนิทของมีเดียได้แนะนำว่า “ก็แค่แต่งงานกับเฟดเดอริก แล้วก็ใช้ชีวิตอย่างสุดเหวี่ยง ไปให้พ้นจากสิ่งที่ไม่อยากทำ ” มีเดียตอบว่า “นั่นแหละปัญหา ” แสดงให้เห็นความลึกลับใจที่เกิดขึ้นกับมีเดีย เธอเคยคบกับเฟดเดอริกซึ่งเป็นแพทย์ เฟดเดอริกรักมีเดียมาก แต่เธอไม่ได้รักเขา หากเปรียบเทียบกับเจสันแล้ว เฟดเดอริกมีความด้อยกว่า ซึ่งเห็นได้ชัดจากลักษณะภายนอก ละครโทรทัศน์ได้แสดงให้เห็นว่าเฟดเดอริกเป็นชายหนุ่มที่มีปมด้อยทางด้านการพูดจา คือเขาพูดติดอ่าง

ในขณะที่เจสันมีลักษณะภายนอกที่ครบถ้วน พุดจาจะฉาน นุ่มนวลใจคนเก่งและมีเสน่ห์ทำให้คนรักได้ไม่ยาก

ภาพ 5.55 เฟดเดอริกและเจสัน

การตัดสินใจของมีเดียที่จะช่วยเจสันหาเสียงเพื่อให้เป็นนายกรัฐมนตรี แสดงให้เห็นว่าเธอได้เสียสละความสุขของเธอเพื่อเจสันที่ต้องการเดินในสายการเมือง

รสนิยม

หลังจากที่มีเดียและเจสันได้ตกลงใช้ชีวิตร่วมกัน มีเดียตั้งครรรภ์ ส่วนเจสันก็เดินทางหาเสียงโดยมีแอนเพื่อนสนิทของมีเดียช่วยเหลือ การใช้ชีวิตคู่ระหว่างเจสันและมีเดียได้เผยให้เห็นถึงรสนิยมเรื่องเพศของมีเดีย ที่มีลักษณะเป็นมาโซคิซึม (Masochism) และซาดีซึม (Sadism) มีเดียสั่งให้เจสันตบตีเธอระหว่างมีเพศสัมพันธ์ แต่เจสันไม่ทำตามทำให้มีเดียตบตีเจสันแทน และกระตุ้นให้เขาโกรธจนแทบจะบีบคอเธอ

ภาพ 5.56 แอนช่วยดูแลเจสันระหว่างการหาเสียง

นอกจากนั้น มีเดียก็ยังมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ หรือที่เรียกว่า “Oral Personality” มีเดียชอบดูดนิ้วเวลานอนหลับ ตามหลักของซิกมันด์ ฟรอยด์ เขาพิจารณาว่าเด็กที่ได้รับการบังคับให้หย่านม เร็วไป หรือไม่มีคนสนใจเวลาหิวนมในตอนเด็กๆ ทำให้เกิดภาวะความขัดข้องใจ (Frustration) เมื่อโตขึ้นก็จะทำให้ติดการดูดนิ้ว และกัดดินสอเมื่อเวลาที่มีความเครียด คนประเภทนี้เมื่อโตขึ้นจะทำให้เป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีมากเกินไปจนไม่สามารถรับความจริงของชีวิตได้ หรือแม้แต่การดูดนิ้วในวัยเด็กก็ถูกพิจารณาเป็นภาวะอย่างหนึ่งของเด็กที่ต้องการการคุ้มครอง หรือปกป้อง พฤติกรรมของมีเดียสามารถตีความได้เป็นสองอย่างเช่นกัน กล่าวคือเธอมักจะดูดนิ้วเวลาต้องการการปกป้องและคุ้มครอง และเธอมักจะมองโลกในแง่ดีมาก ซึ่งเห็นได้ว่าเธอเชื่อมั่นในคนที่เธอรัก จนไม่ฟังคนอื่นและนึกถึงความเป็นจริง เห็นได้จากการที่เธอเชื่อในตัวของเธอว่าเป็นนักการเมืองที่ซื่อสัตย์และไม่มีทางที่จะรับสินบน เชื่อว่าน้องชายของเธอไม่ได้เป็นคนฆ่าเจสัน และเชื่อว่าเจสันรักเธอเพียงคนเดียว

ภาพ 5.57 มีเดียมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ

ความรักบังตา

มีเดียรักเจสันมาก จนทำให้ ชีวิตของเธอสูญเสียคนรอบตัวเธอไป เธอไม่เคยฟังคำเตือนจากคนอื่นที่มองเจสันอยากทะเลาะลู่ปรุปรอง แม้ว่าจะมีรูปถ่ายของแอนและเจสันที่กำลังจูบกันออกมา แต่มีเดียก็เลือกที่จะตัดเพื่อน และตัดพี่ตัดน้อง มากกว่าที่จะตัดเจสันออกจากชีวิตของเธอ โธมัส น้องชายของมีเดียเข้ามาเตือนถึงความสัมพันธ์ครั้งนี้ว่า

โรมัส : “พี่ไม่ควรถูกหลอก ถ้าพี่กำลังห้องอยู่และเขาก็เป็นผู้ชายในชีวิตของพี่ พี่ก็ควรจะต้องรู้ ถ้าพี่เห็นแล้วยังไม่เข้าใจอีก พี่ก็ตบอดกว่าที่ผมนึกไว้ ไม่มีใครทำให้พี่หายตบอดได้”

มีเดีย: “ถึงพี่จะตบอด พี่ก็ยอม แต่เธอก็รู้ว่ามันไม่จริง”

โรมัส: “ถูกหลอกโดยเพื่อนสนิท ผมไม่เข้าใจเลย เขากำลังหลอกใช้พี่อยู่ ‘ไม่รู้บ้างรีไร’”

มีเดีย: “เธอไม่รู้หรือว่าความรักคืออะไร”

โรมัส: “ทำไมพี่ถึงเชื่อในตัวเขามากขนาดนี้ เขาเป็นเจ้าเล่ห์เป็นที่หนึ่ง เจสันอยากได้อะไรเขาก็ ได้ทุกอย่าง”

มีเดีย : “ทุกอย่าง...หมายความว่าไง”

โรมัส: “พ่อสุดประเสริฐของลูกๆพี่ โถ่เอ๊ย...ผมไม่ได้ทำรูปพวกนี้ขึ้นมาเองนะพี่”

มีเดีย: “พี่มีความฝันนะโรมัส พี่ฝันว่าสามีของพี่รักพี่ นี่เธอกำลังทำให้พี่ฝันสลายอยู่นะ”

จากการสนทนานี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้เจสันจะเป็นอย่างไรแต่มีเดียก็เชื่อ มั่นใจในความรักของเธอและเจสันมาก สอดคล้องกับลักษณะจากบุคลิกภาพของเธอที่แสดงให้เห็นว่ามีเดียมองโลกโดยไม่ยึดถึงความจริง

ภาพ5.58 โรมัสมาเตือนมีเดียเรื่องเจสัน

นอกจากการเตือนของโรมัสแล้ว ยังมีนักข่าวและมร.มิดเดิลลิงค์ที่พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างมีเดียและเจสันว่า เธอกำลังตาบอด นักข่าวมาบอกเธอว่าเจสันใช้เสน่ห์เพื่อให้ได้ทุกสิ่งที่เขาต้องการ แต่มีเดียไม่ฟังและยังคงเชื่อในตัวเจสันต่อไป

มีเดียตัดความเป็นเพื่อนจากแอนเพราะเจสัน แม้ว่าแอนจะเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของเธอ แต่มีเดียก็ยอมตัดสินใจเลิกคบ เพราะรู้ว่าเพื่อนสาวคนสนิทกำลังคิดลี้กซึ่งกับสามีของเธอ รวมทั้งมร.มิดเดิลลิงค์เช่นกัน มีเดียทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะให้เจสันเป็นนายกรัฐมนตรื ถึงขนาดที่ ไปต่อรองกับมร.มิดเดิลลิงค์ด้วยตัวของเธอเอง แม้ว่าต้องตัดความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวที่มีมายาวนานก็ตาม

ความรักที่มีต่อเจสันทำให้มีเดียยอมทิ้งทุกอย่างทุกอย่างในชีวิตของเธอ ตั้งแต่น้องชาย คนรักเก่า รวมถึงเพื่อนสนิท สิ่งสุดท้ายที่เป็นความผูกพันระหว่างเธอและเจสันก็คือลูกชายฝาแฝดของทั้งคู่ นั่นเอง

จุดจบ

จุดจบของมีเดียขึ้นอยู่กับเจสัน เจสันเป็นตัวละครที่รักตัวเองมากที่สุด ละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงบุคลิกของเจสันที่ชอบพูดต่อหน้ากระจก การพูดหน้ากระจกของเจสันสามารถตีความได้สองอย่าง อย่างแรกก็คือการฝึกฝนเพื่อใช้หาเสียง การตีความอีกอย่างแสดงให้เห็นถึงลักษณะของนาร์ซิสซึ่มม (Narcissism) คือผู้ที่มีความหลงตัวเอง การพูดต่อหน้ากระจกนี้ก็รวมถึงตอนที่เขาขอมีเดียแต่งงานและบอกรักเธอเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นไม่แตกต่างจากการพูดกับตัวเอง และไร้ความจริงใจ นอกจากนี้ โสภณิที่เขาเคยซื้อมาเพื่อสนองความต้องการทางเพศก็ยังรู้ว่าเจสันรักใคร่ไม่เป็น มีเพียงมีเดียเท่านั้นที่เชื่อมั่นในความรักของเจสัน

ภาพ 5.59 เจสันพูดหน้ากระจกเพื่อเตรียมหาเสียง

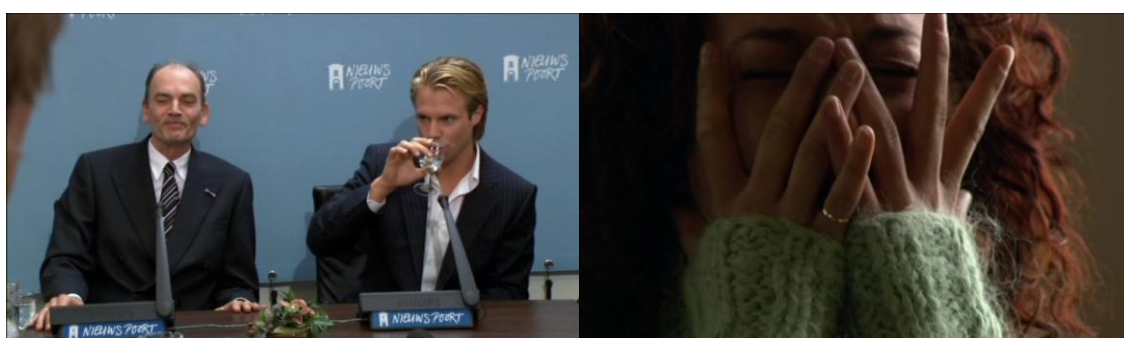

ภาพ 5.60 เจสันขอมีเดียแต่งงานหน้ากระจก

ภาพ 5.61 วันแต่งงานเล็กๆระหว่างมีเดียและเจสัน

เมื่อสุดท้ายแล้วเจสันทรมามีเดียโดยการให้เหตุผลต่อสาธารณชนว่า “ระหว่างเธอกับเขานั้นมีระยะห่างกันมาส์กัฟแล้ว ” ทั้งๆที่คืนก่อนเขาเพิ่งสัญญากับมีเดียว่าเขาเลือกเธอและลูกมากกว่าเลือกที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อแอนและมร .มิดเดิลลิงค์เสนอเงื่อนไขมาให้เจสัน เขากลับตัดสินใจทิ้งมีเดียไปทันที โดยประกาศบอกเลิกกับเธอทางโทรทัศน์ การกระทำของเจสันทำให้มีเดียเสียใจเป็นอย่างมาก แต่เธอก็มีสติเพียงพอที่จะลุกขึ้นมาจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเธอ

ภาพ 5.62 เจสันบอกเลิกมีเดียทางโทรทัศน์

มีเดียตัดสินใจแก้แค้นเจสัน โดยใช้ยาพิษ Tetrodotxin ทาที่สร้อยคอแล้วฝากไปให้แอน ส่วนเธอและลูกชายทั้งสองคนก็กินนมผสมยาพิษ การแก้แค้นของมีเดียแสดงให้เห็นถึงการจบสิ้น ระหว่างเขาและเธอ ซีวี ตของมีเดียไม่มีใครเหลืออีกแล้ว ครอบครัวของเธอตายไปหมด และเพื่อนสนิทของเธอนั้น มีเดียก็ได้สูญเสียไปเพราะเจสัน ลูกทั้งสองคนที่เป็นโซ่ที่เชื่อมเธอและเจสันแก่กัน มีเดียก็จัดการตัดมันทั้งหมด รวมทั้งลักษณะที่มองโลกในแง่ดีที่ทำให้มีเดียไม่เคยยอมรับว่าเจสัน กำลังหลอกใช้เธอ การทรยศของเจสันทำให้มีเดียตาสว่างถึงความต้องการที่แท้จริงของเจสัน

3. การสร้างตัวละครสตรีให้มีพลังเหนือเพศตรงข้าม

ภาพลักษณ์ของสตรีที่มีพลังเหนือเพศตรงข้ามคือผู้หญิงที่ใช้ลักษณะพิเศษที่มีอยู่ในตัวเอง ในการดึงดูดให้ตัวละครรอบข้างเข้ามาหาตัวเอง ลักษณะพิเศษดังกล่าวคือจุดเด่นที่ตัวละครมีอยู่โดยที่อาจจะตั้งใจใช้มันกับคนใดคนหนึ่งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ ลักษณะพิเศษดังกล่าวอาจจะเป็นทางรูปลักษณะภายนอก ความสามารถพิเศษ เสน่ห์เฉพาะตัว หรืออะไรก็ตามที่เป็นจุดดึงดูดให้ตัวละครที่เกี่ยวข้องยอมตกอยู่ใต้อำนาจหรือมีผลให้ตัวละครที่เกี่ยวข้องพบกับความพินาศในชีวิต จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกสามตัวที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ เฮเลน จากภาพยนตร์เรื่อง *The Trojan Women* ปารรธนา จากภาพยนตร์เรื่อง *เพลิงพิศवास* และยูพดี จากภาพยนตร์เรื่อง *ซัวฟ้าดินสลาย*

3.1 เฮเลน

เฮเลนเป็นมเหสีของเมเนลอส หลังจากที่ถูกพรักซ์ อานางกลับมาที่กรุงทรอย สงครามกรุงทรอยก็เกิดขึ้น ภาพยนตร์นำเสนอชีวิตของเฮเลนหลังสงคราม การปรากฏตัวและการกระทำของเฮเลนแสดงออกถึงเสน่ห์และความเย้ายวน ซึ่งทำให้นางมีอำนาจที่จะควบคุมสถานการณ์ให้อยู่ในมือของนางได้

ลักษณะภายนอก

ลักษณะภายนอกของเฮเลนนั้น นางมีดวงตาเป็นอาวุธที่สามารถสยบผู้ชายได้ ดวงตาของเฮเลนเป็นอย่างแรกๆ ที่เห็นในการปรากฏตัวครั้งแรกของนาง ดวงตาของนางมีอำนาจสั่งทหารผู้คุมได้ เพียงแค่เขามองเห็นดวงตาของนางและเพียงได้ยินเสียงนางกระซิบว่า “น้ำ น้ำ” เท่านั้น ทหารผู้คุมจึงยอมเชี้ยกะละมังใส่น้ำไปให้เฮเลนอย่าง ง่ายดาย แม้ว่าเธอจะอยู่ในช่วงขาดแคลนน้ำ สอดคล้อง

กับที่เฮคิบาบอกกับเมนเลธส์ว่า “หากจะฆ่าเฮเลนแล้วจงอย่ามองนาง มิฉะนั้นท่านอาจจะดาบอดเพราะความปรารถนาในตัวนาง เฮเลนสยบบุรุษได้เพียงแค่ชำเลืองตามอง ” การแต่งกายของเฮเลนสามารถบ่งบอกถึงตัวตนของเฮเลนได้เช่นเดียวกัน ชู ดคลุมที่ไว้หลังแสดงให้เห็นถึงความดั่งคูตทางเพศ แตกต่างกับชุดของผู้หญิงคนอื่นๆที่ปกปิดมิดชิด ตามที่เฮคิบากล่าวถึงการแต่งตัวของนางว่า “ดูชุดของนาง...ไว้ใส่เพื่อหาสามี”

ภาพ5.63 ชุดของเฮเลน

ภาพ5.64 อากัปกิริยาที่สยบผู้ชายได้

การกระทำภายนอก

การกระทำของเฮเลนก็สอดคล้องกับลักษณะภายนอกที่ภาพยนตร์ถ่ายทอดออกมาให้เห็น เฮเลนใช้น้ำดื่มอาบน้ำทั้งๆที่เห็นว่าหญิงชาวทรอยคนอื่นๆกำลังกระหายน้ำเป็นอย่างมาก และตอนนี้อากาศก็ร้อนระอุ แต่เฮเลนกลับนำเท้าจุ่มลงไปใต้น้ำแล้วล้างตัว แสดงให้เห็นว่าเฮเลนเป็นผู้หญิงที่ให้ความสำคัญกับความสวยงาม นางยอมกระหายน้ำมากกว่าจะยอมให้ร่างกายของนาง

สกปรกด้วยเหงื่อไคล การเปลือยกายอาบน้ำของเฮเลนทำให้เห็นสัดส่วนของนางเป็นอีกอย่างที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของความยั่วยวนที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอ นางกล้าเปลือยกายต่อหน้าทหาร โดยที่ไม่สนใจสายตาของทหารหนุ่มที่กำลังจ้องมองศีรษะของนาง ท่าทางที่เย้ายวนของนาง บ่งบอกความยั่วยวนทางกามารมณ์

ภาพ5.65 เฮเลนอาบน้ำโดยไม่สนใจสายตาของทหาร

นอกจากลักษณะภายนอกและท่าทางที่เฮเลนแสดงออกมาแล้ว นางยังมีวิธีพูดโน้มน้าวและแก้ตัวที่ชาญฉลาด เฮเลนโทษว่าความผิดทั้งหมดเป็นของเฮคิวบาและกษัตริย์โพรัมที่ไม่ฆ่าปารีสให้ตายไปตั้งแต่ เป็นเด็กทารก นอกจากนี้เฮเลนอ่านใจ เมเนเลัสดีกว่าเขากำลังแคลงใจว่าทำไมนางถึงหนีมากับปารีส เฮเลนปิดความผิดให้เพ็อะโฟรไดทิ นางบอกกับเมเนเลัสว่า “ด้วยพลังของเทพเจ้าอยู่กับปารีส ...พลังของอะโฟรไดทิ ..เทพีแห่งความรัก ...และท่านก็เป็นคนเปิดทางให้นางและปารีสอยู่กันตามลำพัง ...ออกจากสปาร์ตาไปครีต ” นอกจากนี้เฮเลนยังบอกอีกว่าการที่นางหนีไปกับปารีสนั้นนำความสุขมาให้กรีซ เพราะพวกเขาอยากจะมีทารก และโทษว่าทั้งหมดเป็นเพราะความงามของนาง เฮเลนยังบอกอีกว่าหลังจากที่ปารีสตายไป นางพยายามหนีไปจากทรอยหลายครั้ง แต่ทำไม่ได้เพราะมีเชือกผูกอยู่ เฮเลนอ่อนนวลขอความ เห็นใจจากเมเนเลัส โดยใช้ทั้งท่าทางกิริยาให้เมเนเลัสยอมใจอ่อนและไม่ฆ่าเธอ

ภาพ 5.66 เฮเลนใช้จิตมารยาและถ้อยคำอันชาญฉลาดในการอ่อนน้อม

การใช้จิตมารยาและคำพูดที่ชาญฉลาดของเฮเลนทำให้เมเนลอส ตัดสินใจไม่ฆ่านางต่อหน้าหญิงชาวทรอย เขาเห็นเหตุผลว่า “ไม่เหมาะสมที่จะให้เฮเลนตายที่นี่” แต่สีหน้ายิ้มกริ่มของเฮเลนแสดงให้เห็นว่านางมีความมั่นใจว่าเมเนลอสจะใช้ชีวิตเธออย่างแน่นอน

เฮเลนไม่ได้เป็นที่รักของหญิงชาวทรอย และทั้งเฮคิบา ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าเฮคิบาสามารถมองเฮเลนออกอย่างทะลุปรุโปร่ง ตั้งแต่ที่เฮคิบาเห็นว่าเฮเลนจะเข้าข้างเฉพาะผู้ชนะเท่านั้น แม้ว่าเฮคิบาพยายามจะบอกเมเนลอสถึงตัวตนที่แท้จริงของเฮเลนอย่างไร แต่เหมือนจะไร้ประโยชน์ “จงอย่าใช้เทพเจ้าล้างความผิดให้ตัวเอง ลูกชายของข้ารูปร่างและสุขภาพ ไม่แปลกที่เจ้าจะหลงรักเขาจนแทบบ้า...เจ้าเห็นเขาสวมใส่อาภรณ์ที่สวยงาม และนั่นทำให้เจ้าหนีจากสปาร์ตมาทรอย นครที่มีทองมาก พอกๆกับเลือดที่ชโลมเมืองด้วยน้ำมือของเจ้า ความโลภและความโอหังของเจ้าเยอะจนวังเมเนลอสเล็กเกินไป... (ผู้วิจัแปล)”

ลักษณะภายนอกและจิตมารยาของเฮเลนทำให้นางจัดอยู่ในสตรีประเภทผู้หญิงที่ใช้เสน่ห์ช่วยยวนให้ผู้ชายหลงใหล จนสุดท้ายชีวิตของผู้ชายต้องพบกับหายนะ เฮเลนมีอำนาจเหนือบุรุษถึงสองคน ได้แก่ปารีสและเมเนลอส ครั้งหนึ่งเฮเลนทำที่ว่าจะกลับไปหาเมเนลอส และเฮคิบาได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้นว่า “เจ้าบอกว่าจะหนีแต่มีเชือกผูกอยู่และกลัวว่ามีคนจะเห็น... เจ้าเองก็เคยใช้สถานการณ์แบบนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความน่านี้ บถือ ตอนนั้นข้าบอกเจ้าว่า “ไปเถอะ... ลูกสาว แม่จะช่วยพาไปส่งที่เรือของพวกกรีกเอง เพื่อจะจบสงครามนี้สักที ”แต่เจ้าก็ล่อลวงปารีสอีก... (ผู้วิจัแปล)” บทสรุปสุดท้ายของกรุงทรอยคือความพินาศ รวมทั้งชีวิตของปารีสเช่นกัน ส่วนเมเนลอสนั้นนางเองก็มีอำนาจเหนือเขา เช่นกัน เมเนลอสมักจะหลบตาเฮเลนบ่อยครั้งที่พูดคุยกับนาง แม้ภายนอกเขายังคงแสดงท่าทางที่แข็งแกร่งเยี่ยงกษัตริย์ แต่ในใจของ

เขานั้นอ่อนไหวกับคำพูดของเฮเลน แม้เขาจะรับปากว่าจะต้องลงมือสังหารนางแน่นอน แต่ไม่ใช่ที่
ทรอย หญิงชาวทรอยคนอื่นๆรวมทั้งเฮเลนก็รู้ดีว่าเมเนแลอัสไม่มีทางทำอย่างที่เขาคิด

3.2 ปรารภนา

ปรารภนาเป็นภรรยาใหม่ของพ่อเลี้ยงบุญเสรีผู้มั่งคั่งแห่งเชียงใหม่ ภาพยนตร์เล่าถึง
เรื่องราวชีวิตของปรารภนาหลังจากที่เธอได้ตัดสินใจแต่งงานกับบุญเสรีแล้วย้ายมาอยู่ที่เชียงใหม่
หลังจากที่ปรารภنالักลอบมีความสัมพันธ์กับธ นันท์ซึ่งมีศักดิ์เป็นลูกเลี้ยงของเธอ ลักษณะและ
จิตใต้สำนึกของตัวละครปรารภนาจึงปรากฏชัดเจนมากขึ้นจากการอธิบายของธนันท์ แสดงให้
เห็นถึงอำนาจที่สามารถดึงดูดใจให้นันท์กล้ามีความสัมพันธ์กับเธอโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

ภาพ5.67 ปรารภนาและพ่อเลี้ยงบุญเสรี

ปรารภนาและความงาม

ลักษณะภายนอกที่ เด่นชัดที่สุดของปรารภนาคือผู้หญิงที่มีใบหน้างดงามและอ่อนหวาน
ปรารภนามีความแตกต่างจากผู้หญิงรอบข้าง หากเปรียบเทียบกับตัวละครผู้หญิงในระดับเดียวกัน
กับเจ้าแก้วแล้ว ปรารภนามีลักษณะภายนอกที่จัดจ้านมากกว่า เนื่องด้วยเธอเป็นสาวชาวกรุงและ
อาชีพนักกรองของเธอทำให้ปรารภนารู้จักวิธีการปรุงแต่ง ในขณะที่เจ้าแก้วจะเป็นผู้หญิงที่มีความ
งามแบบเรียบง่าย

ภาพ5.68 ปราวณาและเจ้าแก้ว

ความงามของปราวณาค้ายกับเจ้าเดือนดารา ผู้เป็นแม่แท้ๆของธนนท์ ในคืนที่ธนนท์ และปราวณาลักลอบเล่นซู้กัน ธนนท์สารภาพว่า “คุณมีอะไรเหมือนแม่ แม่เป็นผู้หญิงสวย น่ารัก ...คล้ายๆคุณนี่แหละ” แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ภายนอกที่มีอิทธิพลต่อบุคคลรอบข้าง

ภาพ5.69 ปราวณาและเจ้าเดือนดารา

เสื้อผ้าของปราวณาซึ่งถือเป็นลักษณะภายนอกแต่สามารถเป็นสัญลักษณ์ของจิตใจได้ สำนึกในตัวละครปราวณาได้ กล่าวคือในตอนแรกที่ปราวณาปรากฏตัวและเป็นวันแรกที่ธนนท์ เห็นเธอ ปราวณาสวมชุดสีแดงสด ซึ่งภาพยนตร์สื่อความถึงอำนาจบางอย่างในตัวของเธอที่ทำให้ธนนท์ต้องแอบลอบมองเธออย่างเงิบๆ และในคืนที่เธอทำเรื่องผิดศีลธรรมทั้งสองคืน ปราวณาก็ได้สวมชุดนอนสีแดงสดซึ่งเป็นตัวเดียวกันทั้งสองชุด คืนแรกนั้นภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าปราวณาลงมือเลือกซู้ ดด้วยตัวของเธอเอง ก่อนที่จะไปหาธนนท์และลักลอบมีความสัมพันธ์ ลึกซึ้งกัน ส่วนคืนที่สองคือคืนที่ปราวณาได้ลงมือฆ่าลูกเพื่อพิสูจน์ความรักที่ตัวเองมีต่อธนนท์

ภาพ5.70 ชุดสีแดงของปรารภนาในคืนที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งครั้งแรกกับธนนันท์

ภาพ5.71 ชุดสีแดงของปรารภนาในวันที่ฆ่าลูก

ปรารภนาและพรสวรรค์

ความสามารถพิเศษของปรารภนาเป็นสิ่งที่ดึงดูดบุญเสริมและธนนันท์ให้เข้ามาพัวพันกับเธอ นอกจากหน้าที่ตาที่สะดวกแล้ว ปรารภนายังมีเสียงร้องที่เป็นพรสวรรค์ เธอเคยเป็นนักร้องชื่อดังเมื่ออยู่กรุงเทพ อาชีพนักร้องทำให้ปรารภนาได้พบกับบุญเสริมที่กรุงเทพ การเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างบุญเสริมและปรารภนาไม่ชัดเจนมากนัก แต่จากบทพูดของปรารภนา ที่ว่า “ใครละที่ต้องการให้ฉันมาเป็นเมีย ใครละที่มาเฝ้าเข้าเฝ้าเย็น ” แสดงให้เห็นว่าบุญเสริมค่อนข้างมีความจริงจังกับปรารภนา จนถึงขนาดยกย่องให้เป็นภรรยาอย่างออกหน้าออกตาและพามาอาศัยอยู่ที่บ้าน แต่ความสัมพันธ์ของธนนันท์และปรารภนานั้นมีจุดเชื่อมอยู่ที่การร้องเพลง ธนนันท์ชอบการเล่นดนตรีและร้องเพลงเป็นพิเศษ เขามักจะเล่นกีตาร์และเล่นเปียโนเสมอ คืนหนึ่งระหว่างที่ธนนันท์กำลังเล่นเปียโนและร้องเพลง ปรารภนาแอบเข้ามาฟังและเผลอร้องเพลงไปด้วย ธนนันท์รู้สึกสับสนเป็นอย่างมากเมื่อได้ยินเสียงของปรารภนาเป็นครั้งแรก จนต้องเอามาระบายต่อหน้ารูป

ของเจ้าเดือนดาราว่า “แม่จำ...เสียงของมันคุ้นๆหูจัง เหมือนใคร ...จำไม่ได้ เสียงมันเพราะ ...ไม่ เพราะไม่มีวันจะเพราะ ...” นอกจากนี้ในคั่นงานเลี้ยงวันเกิดของธันนทร์ เมื่อปรารถนาขึ้นไปร้องเพลง ทำให้ธันนทร์ผลอยิ้มออกมา แสดงให้เห็นว่าพรสวรรค์ของปรารถนา เป็นสิ่งที่เธอเฝ้าใฝ่หามาแล้ว

ภาพ 5.72 ความสามารถพิเศษที่ครองใจธันนทร์ได้คือน้ำเสียงของปรารถนา

ปรารถนากับความปรารถนา

การตั้งชื่อปรารถนามีความหมายเพื่ออธิบายลักษณะของตัวละคร ปรารถนาเป็นชื่อที่สื่อให้เห็นว่าเธอเป็นที่ปรารถนาของผู้ชายมากมาย นอกจากบุญเสรีและธันนทร์แล้ว ก่อนหน้านี้ ปรารถนาเองก็เคยมีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น ซึ่งพวกเขาไม่ได้มีความจริงจังกับเธอมากนัก อย่างที่เธอกล่าวกับธันนทร์ว่า “ผู้ชายหลายคนที่ผ่านมาในชีวิตล้วนแล้วแต่แสวงหาผลประโยชน์ ต้องการนอนแล้วก็ผ่านไป บางคนต้องการเงิน ต้องการหาผลประโยชน์จากเสียงของ ปรารถนาเพื่อโกอบโกย ผู้ชายหลอกหลวงผู้ห นี้ญ่อย่างนี้ทุกคน ...” ส่วนปรารถนาเองก็มีความปรารถนาอยู่ในกายเช่นกัน สาเหตุที่เธอแต่งงานกับบุญเสรีก็เพราะเธอต้องการสมบัติและเงินทองของเขา โดยที่ไม่ได้รักเขาเลยแม้แต่น้อย นอกจากเรื่องเงินทองแล้ว ปรารถนาก็มีความต้องการในเรื่องเพศซึ่งบุญเสรีไม่สามารถที่จะตอบสนอง เธอได้อย่างที่เธอต้องการ เมื่อปรารถนาเห็นธันนทร์ ความหนุ่มแน่นของเขา ดวงตาของเธอก็เป็นประกายด้วยความต้องการ ภาพยนตร์ใช้มุมกล้องในลักษณะแทนสายตาของปรารถนาเพื่อแสดงให้เห็นว่าเธอต้องธันนทร์ ระหว่างที่ธันนทร์กำลังเล่นเปียโน ปรารถนามองก้ามเนื้อที่เป็นมัดๆของเขา อยู่เบื้องหลังกวาดสายตาตั้งแต่ช่วงไหล่ลงมาจนถึงเอว แม้แต่ดวงตาของเธอก็เป็นประกายเมื่อมองเขา เวลาทั้งคู่ลึกลับมีความสัมพันธ์กันนั้น

การสัมผัสก็พลุ่งพล่านด้วยแรงปรารถนา เหมือนนกตึงตูดเข้าหากันโดยสัญชาตญาณของชายและหญิง

ภาพ 5.73 พ่อเลี้ยงไม่สามารถตอบสนองปรารถนาเรื่องความต้องการทางเพศได้

เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างปรารถนาของธันท์เปิดเผยออกมา ปรารถนาปฏิเสธกับบุญเสรีว่าทั้งหมดเป็นความเข้าใจผิด ในฉากนี้แสดงให้เห็นการใช้จิตมารยาของปรารถนาชัดเจนที่สุด ปรารถนาแก้ตัวกับบุญเสรี และหวานล่อมว่าที่เขาทำดีกับธันท์ก็เพื่อลูกและตัวเอง หากวันหนึ่งบุญเสรีไม่อยู่ใครจะปกป้องดูแลเธอ แต่เธอยืนยันว่าไม่ได้คบชู้กับลูกเลี้ยงอย่างแน่นอน สาเหตุที่ปรารถนาโกหกก็เพราะเธอต้องการที่จะรักษาสถานะที่มั่นคงของเธอไว้ และปรารถนาเองก็ไม่ต้องการจะเอาชีวิตของเธอไปเสี่ยงกับธันท์ที่ต้องการจะพาเธอหนีไป

แผนการของบุญเสรีที่หลอกให้ปรารถนาพูดทุกอย่างออกมา โดยให้ธันท์แอบฟังทั้งหมด ทำให้ปรารถนาสามารถรักษาสถานะความมั่นคง เกียรติยศ และเงินทองที่เธอต้องการไว้ได้ แต่สิ่งที่เธอต้องสูญเสียไปคือธันท์

ความรักของปรารถนา

ปรารถนาเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ แต่เมื่อเธอมาเป็นภรรยาของบุญเสรีแล้ว ปรารถนาจะต้องอยู่ใต้กฎข้อบังคับของบุญเสรี เธอต้องทำตัวเป็นแม่บ้านเพื่อที่จะรักษาหน้าตาของบุญเสรีไว้ ดังนั้นปรารถนาจึงต้องงดพฤติกรรมที่ตัวเองทำ เช่นการสูบบุหรี่ แต่การที่เธอยอมอยู่ใต้อนุญเสรีก็เพื่อที่จะรักษาสถานะของตัวเองไว้ให้มั่นคง เพราะปรารถนาไม่ได้รักบุญเสรีอย่างจริงจัง ชีวิตของปรารถนาในตอนต้นไม่ได้ราบรื่นและสวยงามนัก แม้ว่าเธอจะเป็นนักร้องดังและมีหน้าตาที่สวยแต่คนที่เข้ามาหาเธอก็ล้วนแต่ไม่จริงใจ แต่ปรารถนาแต่งงานกับบุญเสรีก็เพราะเขาจะเป็นที่พึ่งพิงและให้

ความมั่นคงแก่เธอได้ ปราวณาคิดว่าตัวเองรักใคร่ไม่เป็นแล้ว แต่เมื่อเธอมารู้จักธันท์ ทำให้เธอรู้ว่าเธอยังเป็นมนุษย์ เหมือนที่เธอพูดว่า “อยู่ที่นี้ฉันคิดว่าฉันคงไม่มีวันผุดวันเกิด ตกนรกหมกไหม้ แต่พอฉันเจอเขา ฉันได้รักเขา ฉันก็ได้รู้ว่า อย่างน้อยฉันยังเป็นสัตว์ ไม่ใช่ภูตผีปีศาจ ฉันยังรู้จักรักแท้ๆ ฉันถึงได้ลืมเงินทอง เกียรติยศ”

จุดจบของปราวณา

เมื่อปราวณาได้ลงมือทำสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในฐานะแม่นั้นก็คือการฆ่าลูกของตนเองเพื่อพิสูจน์ว่าเธอรักธันท์ด้วยใจจริง คือนั้นปราวณาสำนึกผิดและตัดสินใจมอบตัว ภาพของวัดและเสียงระฆังที่ดังแว่วมาจากวัดในตอนเช้าคือสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง ลงของตัวละคร ปราวณาตัดสินใจมอบตัวและสารภาพความจริงทุกอย่างทั้งกับตำรวจและบุญเสรี เธอไม่ยอมหนีไปกับธันท์ทั้งๆที่มีโอกาสหนีไปได้ แสดงให้เห็นว่าปราวณาได้เรียนรู้ว่าแม้เธอจะหนีไปไกลขนาดไหน แต่เธอก็หนีบาปกรรมที่ทำได้ไม่ได้

ภาพ 5.74 วัดสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงของปราวณา

อำนาจของปราวณา

ภาพยนตร์แสดงอิทธิพลของปราวณาที่มีต่อธันท์นั้นเด่นชัดที่สุด ลักษณะภายนอกที่คล้ายมารดาผู้ล่วงลับของธันท์ เหมือนคืนที่เขาบอกกับปราวณาว่า “คุณมีอะไรเหมือนแม่ แม่เป็นผู้หญิงสวย น่ารัก ...คล้ายๆคุณนี่แหละ ” และเมื่อเขาได้พูดคุยกับปราวณาและรู้ว่าปราวณาเคยประสบเหตุการณ์การสูญเสียเหมือนเขา ทำให้ปราวณาสามารถเข้าใจของธันท์ได้อย่างหมดจด นอกจากนั้นพรสวรรค์ของปราวณาที่ร้องเพลงได้อย่างไพเราะก็ยิ่งทำให้ธันท์ประทับใจ ปราวณาจึงสามารถกุมจิตใจของธันท์ได้ และทำให้ธันท์กล้าทำเรื่องผิดมหันต์ต่อบิดาตนเอง

แม้ว่าเขาจะเห็นธาตุแท้ในตัวของเขาแต่สุดท้ายแล้วธนนท์ก็หนีปรารณาไม่พ้น เขายอมรับผิดและมอบตัวกับตำรวจพร้อมกับปรารณา ในฐานะผู้บงการฆ่า

3.3 ยุพดี

ยุพดีเป็นภรรยาคนใหม่ของพะไ้ เขาพบเธอในงานเลี้ยงที่ราชกรีฑาสโมสร หลังจากนั้นพะไ้ได้แต่งงานกับเธอและยกย่องให้เธอเป็นภรรยาอย่างออกหน้าออกตา ภาพยนตร์เล่าถึงชีวิตของยุพดีอย่างละเอียดผ่านสายตาของทิพย์คนสนิทของนายห้าง ซึ่งมุมมองการเล่าของทิพย์ถือว่าเป็นมุมมองการเล่าแบบรู้รอบด้าน (The omniscient) ที่ค่อนข้างเชื่อถือได้ ภาพของยุพดีเห็นชัดเจนมากขึ้นเมื่อเธอได้เข้ามาอาศัยอยู่ที่ปางไม้ของพะไ้

ภาพแรก

เสียงของเพลงลาวดวงเดือนในงานเลี้ยงที่คลอเคล้า พร้อมกับการปรากฏตัวครั้งแรกของยุพดี สายตาของพะไ้จ้องมองยุพดีในชุดราตรีสีเปลือกมั่งคุดเดินลงบันไดท่าทางกรุยกราย เขาตกตะลึงในความงามและจริตของสาวชาวกรุงในตัวยุพดีอย่างถอนตัวไม่ขึ้น พะไ้ติดใจใน ความแปลกใหม่ของยุพดี เธอไม่เหมือนผู้หญิงคนไหนที่เขาเคยพบมาก่อน ความคิดของยุพดีแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้หญิงหัวก้าวหน้าเหมือนผู้หญิงต่างชาติ ในที่สุดพะไ้ก็ตัดสินใจแต่งงานกับยุพดีอย่างรวดเร็วและพาเธอกลับมาอยู่ที่ปางไม้

ภาพ 5.75 ยุพดีเมื่อปรากฏตัวครั้งแรก

การพบกันครั้งแรกของช่างหม่องและยุพดีในงานเลี้ยงที่ปางไม้ แสดงให้เห็นชัดเจนว่ายุพดีสนใจในตัวช่างหม่อง ท่าทางและสายตาของยุพดีที่มองช่างหม่องแสดงได้อย่างชัดเจน ตรงกันข้ามกับช่างหม่องที่หลบสายตาของยุพดี คำถามของยุพดีที่ถามว่า “ไม่อยากจะเชื่อเลยว่าชีวิตในพม่าตั้งห้าหกปี เธอจะรู้จักแค่ต้นไม้ ...ดิฉันหมายความว่านอกจากต้นไม้แล้วเธอไม่สนใจอย่างอื่นบ้างเลยหรืออย่างเช่น ...” แต่บทสนทนาระหว่างช่างหม่องและยุพดีต้องจบลงเพราะพะไปเข้ามาขัดจังหวะเสียก่อน แต่สายตาที่เย้ายวนของยุพดีบอกเป็นนัยถึงความที่เธอต้องการจะถามต่อได้เป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งที่เธอต้องการจะถามช่างหม่องต่อก็คือเรื่องความสัมพันธ์กับผู้หญิง

ภาพ 5.76 ยุพดีพูดคุยกับช่างหม่องครั้งแรก

นอกจากภาพของความงามที่แสดงให้เห็นเป็นภาพแรกของยุพดีแล้ว สิ่งที่ชัดเจนที่ออกมาก็คือจิตของท่าทาง การพูดคุย และสายตาอันเย้ายวนที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะภายนอกบางอย่างในลักษณะของตัวละครอย่างยุพดี

สาวชาวเมือง

ยุพดีเป็นสาวชาวเมืองที่เข้ามาที่ปางไม้พร้อมกับอำนาจบางอย่าง ที่นอกจากจะมีอิทธิพลต่อพะไปและช่างหม่องแล้ว เธอยังสามารถกุมใจของข้าทาสบริวารในปางไม้ได้ทั้งหมดตามที่นิพนธ์ได้กล่าวไว้ว่า “จากปากคำอันจริงใจ น่าเชื่อถือของทิพย์ ยุพดีไม่ใช่มีเพียงแต่ความอบอุ่นของสาวรุ่นวัยยี่สิบปีเศษเป็นสมบัติติดตัวมาอย่างเดียว หากหล่อนเฉลียวฉลาดเกินอายุ หล่อนเป็นคนอ่านหนังสือมาก รักหนังสือและการดนตรี ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ผู้หญิงคนก่อนๆในชีวิตของพะไปไม่เคยมี หล่อนควรจะได้คู่ครองที่เหมาะสมกันทั้งวัยวุฒิและรสนิยม แต่เหตุใดหล่อนจึงเลิกอกพะไป มันอาจจะเป็นเพราะว่าหล่อนต้องการที่พึ่งพาอาศัยหรือใช้ชีวิตผจญภัยในป่าดงพงไพร หรือ

เพียงแต่หล่อนเป็นนักเผชิญโชคในสินทรัพย์อันมหาศาลของสุภาพบุรุษแก่คราวบิดา ไม่มีใครตอบ
 ได้ทั้งนั้น นอกจากสำนึกว่าการมาของยุพดีเปรียบเสมือนแสงสว่างที่ลอดลงมาจากกลุ่มเมฆ อันทำ
 ให้ชีวิตและทุกสิ่งทุกอย่างที่นี้ กระปรี้กระเปร่า และแจ่มใสขึ้น ” ยุพดีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับข้าทาส
 บริวารทุกคน แม้แต่มะขิ่นที่เคยตั้งแง่กับยุพดีก็ยังใจอ่อนกับความอารีของยุพดีที่มาดูแลเธอตอน
 ที่เธอโดนงูกัด

ภาพ5.77 บุคลิกที่สดใสของยุพดี

รสนิยมของยุพดีสามารถแสดงให้เห็นตัวตนของเธอ เช่นกัน ตามที่ทิพย์บอกไว้ว่ายุพดีชอบ
 อ่านหนังสือและดนตรี สิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีอิทธิพลต่อยุพดีคือหนังสือสองเล่ม นั่นก็
 คือ *The Prophet* ของ Kahlil Gibran และ บทละครเรื่อง *A Doll's House* ของ Henrik Ibsen
 ยุพดีแนะนำหนังสือภาษาอังกฤษสองเล่มนี้ให้แก่สว่างหมอง และในมือของเธอมักจะถือหนังสือสอง
 เล่มนี้ติดตัวอยู่เสมอ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้และรสนิยมของเธอแตกต่างจากคนอื่นๆ ในปางไม้

ภาพ5.78 ยุพดีกำลังอ่านหนังสือกับสว่างหมอง(ซ้าย) หนังสือที่ยุพดีชอบ(ขวา)

ความเป็นสาวชาวเมืองของยูพดีมีอิทธิพลต่อความชนบท เสื้อผ้าและการแต่งที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ทำให้เธอโดดเด่น และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ลงสิ่งต่างๆรอบข้างไม่ว่าจะเป็นการปรากฏตัวของเธอ หรือเสียงเพลงยามค่ำคืนที่สามารถเปลี่ยนแปลงให้ปางไม้แห่งนี้มีชีวิตชีวามากขึ้น นอกจากอิทธิพลที่ทำให้สิ่งรอบข้างเปลี่ยนไปแล้ว ความเป็นสาวชาวเมืองของยูพดีก็ยังแฝงการกดทับความเป็นชนบทไปในตัว ความรู้และรสนิยมของเธอคืออำนาจที่ทำให้คนที่ไม่เคยได้สัมผัสมีความด้อยลงไปโดยที่ไม่รู้ตัว

ตัวตนและจิตใต้สำนึก

จิตใต้สำนึกของยูพดีสามารถสะท้อนถึงความต้องการภายในตัวเธอได้เป็นอย่างดี ยูพดีแสดงออกถึงความต้องการและตัวตนของเธอออกมาอย่างตรงไปตรงมา เหมือนที่เธอพูดกับช่างหม่องว่า “ฉันว่าคนเราชอบพูดกันด้วยสมองมากกว่าหัวใจ ฉันไม่ชอบความหมายที่มันซ้อนความหมาย...” ดังนั้นการพูดจาของยูพดีจึงนับถือได้ว่ามีความจริงใจและไม่เสแสร้ง โดยเฉพาะเวลาที่เธอพูดคุยกับช่างหม่อง แต่คำพูดของยูพดีนั้นก็มักจะมีคำหมายซ้อนอยู่เช่นกัน เช่นตอนแรกที่ยูพดีพบกับช่างหม่อง เธอถามช่างหม่องว่าป่าพม่ากับป่าไทยเหมือนกันหรือไม่ ช่างหม่องตอบว่าก็ต้นไม้เหมือนกันหมด ยูพดีจึงพูดว่า “ดิฉันว่าเธอคงเอาแต่กัมหน้ำกัมตาเรียนหนังสือเหมือนกับที่เธอกำลังกัมหน้ำพูดกับดิฉัน จนทำให้เห็นแต่ต้นไม้ เลยไม่มีสายตามองป่าไม้” ความหมายในคำพูดของยูพดีก็คือช่างหม่องคงเห็นผู้หญิงเหมือนกันหมดทุกคน แต่ไม่ได้พิจารณาวิเคราะห์ว่าผู้หญิงแต่ละคนมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง จากคำพูดและการเปรียบเทียบที่ยูพดีเลือกใช้นั้นแสดงให้เห็นว่าเธอเป็นคนที่คิดอะไรก็มักจะพูดและถามอย่างตรงไปตรงมา แต่คำพูดของเธอจำเป็นต้องอาศัยการตีความ

วรรณกรรมเป็นสิ่งที่อิทธิพลต่อยูพดีเป็นอย่างมาก อย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าเธอให้หนังสือกับช่างหม่องสองเล่มนั่นก็คือ *The Prophet* ของ Kahlil Gibran และ บทละครเรื่อง *A Doll's House* ของ Henrik Ibsen วรรณกรรมทั้งสองเล่มมีส่วนสร้างความคิดและการตัดสินใจให้กับตัวละครยูพดี ยูพดีดำเนินชีวิตโดยมองโลกด้วยความเป็นจริงเหมือนบทละครสัญชาตญาณ เหมือนที่เธอพูดกับช่างหม่องว่า “ฉันคิดอย่างที่คุณรำคาญ ฉันเห็นอย่างที่คุณรำคาญ เพราะชีวิตมนุษย์

เราก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ต่อให้เธอหลอกตัวเองปานใดก็ตามเถอะ จริงไหมคะ ” นอราเป็นตัวละครหญิงที่อยู่ในเรื่องบ้านตุ๊กตา เธอมักจะถูกสามีเอาใจใส่และดูแลเหมือนเป็นตุ๊กตา คอยทำทุกอย่างให้ราวกับนอราเป็นเด็กๆ ตอนแรกของชีวิตสมรส นอรามีความสุขกับชีวิตของเธอดี แต่เมื่อเธอรู้สึกว่ามีสามีเข้ามาบงการทุกสิ่งในชีวิตของเธอแม้แต่การกินขนมหวาน นอราเริ่มไม่มีความสุขกับชีวิต สุดท้ายเธอทิ้งสามีและลูกแล้วหนีไปเพื่อความเป็นไทของตัวเอง ตัวตนของนอราสะท้อนเรื่องความอิสระเสรีของมนุษย์ ซึ่งมีบทบาทในความคิดเรื่องอิสระเสรีของยุพดีเป็นอย่างมาก ” เหมือนอย่างที่เธอพูดไว้ว่า “อุดมคติของฉันก็คือต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี โดยปราศจากข้อผูกพันจากชนบประเพณีเพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องกีดขวางความเป็นไทของมนุษย์เรา ” ชีวิตที่อิสระเสรีตามวรรณกรรมยุพดีหลีกเลี่ยงหนีความเป็นเมืองเข้ามาอยู่ในป่าที่ไกลจากความเจริญ หลบหนีจากชนบประเพณีต่างๆจากในเมือง ชีวิตของยุพดีในกรุงเทพฯ ไม่ได้เป็นอย่างใจที่เธอปรารถนา สังเกตได้จากสายตาของผู้หญิงคนอื่นที่มองยุพดีและแอบกระซิบกระซาบกันในงาน เลี้ยง สะท้อนให้เห็นว่าความคิดและกฎเกณฑ์ของคนในสังคมมักจะตีค่าคนที่คิดต่างและเดินออกนอกกฎเกณฑ์เสมอ และยุพดีก็แตกต่างจากคนอื่น เธอหนีจากคนไทยมาทำงานในสังคมฝรั่ง แต่ท้ายที่สุดเธอก็หนีไม่พ้น และเมื่อเธอแต่งงานกับพะไปมาอยู่ที่ป่าไม้ไกลเมือง ยุพดีก็หนีไม่พ้นกฎเกณฑ์ต่างๆเช่นกัน ส่างหม่องพูดถึงวันสำคัญทางศาสนา ทำให้ยุพดีตกใจจนสะดุดหิน ที่ได้ยินส่างหม่องพูดว่า “เราจะสวดมนต์และทำสมาธิกัน ในวันสำคัญทางศาสนาคุณอาจจะเป็นคนนำสวดเอง” สีหน้าและแววตาของเธอบ่งบอกถึงความตระหนกที่ไม่อาจหนีพ้นจากกฎเกณฑ์และประเพณี

ภาพ 5.79 ยุพดีเดินสะดุดล้มเมื่อได้ยินส่างหม่องพูดถึงวันสำคัญทางศาสนา

นอกจากนี้ *The Prophet* ของ Kahlil Gibran เป็นบทกวีที่ได้กล่าวถึงการใช้ชีวิต สิ่งที่มีอิทธิพลต่อยุพดีคือบทกวีเรื่องเกี่ยวกับความรัก เห็นได้ว่าบทกวีที่ถูกยกมาอ้างในภาพยนตร์มักจะเป็นเกี่ยวกับความรักเสมอ เช่น “เมื่อความรักเรียกร้องเธอ จงตามมันไป แม้ว่าทางของมันนั้นจะขรุขระ

และชั้นเพียงไร และเมื่อปีกของมันโอบรอบกายเธอ จงยอมทน แม้ว่าหนามแหลมอันซ่อนอยู่ในปีกนั้น จะเสียดแทงเธอ และเมื่อมันพุดกับเธอ จงเชื่อตาม แม้ว่าเสียงของมันจะทำลายค ความฝันของเธอ ดังลมเหนือพัดกระหน่ำสวนดอกไม้ ให้แหลกลาญไปฉะนั้น” บทกวีที่ยุพดีแปลนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความอิสระเสรีในเรื่องความรัก ยุพดีพยายามจะห้ามความรู้สึกของเธอแล้ว โดยการที่บังคับให้ช่างหม่องเอาดอกกล้วยไม้ไปให้พันทิพแทน แต่สุดท้ายแล้วเธอก็ไม่อาจเอาชนะใจตัวเองได้ เธอบอกกับช่างหม่องระหว่างที่เซ็ดตัวให้เขาว่า “บางครั้งคนเราต้องตัดสินใจทำอะไรบางอย่างที่ขัดแย้งกับความรู้สึกของตัวเอง เพื่อปกป้องผลร้ายที่จะตามมา ” ครั้งแรกที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกัน ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นว่ายุพดีถือหนังสือ *The Prophet* อีกครั้ง แสดงให้เห็นว่าเธอจะปลดปล่อยใจของเธอให้เป็นอิสระในเรื่องความรัก เหมือนในคำกลอนที่กล่าวว่า “เมื่อความรักเรียกร้องเธอ จงตามมันไป แม้ว่าทางของมันนั้นจะขรุขระและชั้นเพียงไร ” และเมื่อช่างหม่องตามมาพบเธอก็ชวนให้เขา ลงมาอาบน้ำตักด้วยกัน “ปล่อยให้หัวใจของเธอได้เบี นิอิสระบ้างเถอะค่ะ อย่าใช้สมองให้มันมากนักเลย”

ภาพ 5.80 ยุพดีและช่างหม่องลงอาบน้ำตักด้วยกัน

โซ่ตรวนของชีวิต

สุดท้ายแล้วคนที่รักอิสระอย่างยุพดีถูกล่ามโซ่กับสว่างหม่อง พะไปเลือกที่จะล่ามโซ่ตรวนทั้งคู่ในวันสำคัญทางศาสนา มีการสวดมนต์ให้หัวพระก่อนที่จะเรียกสว่างหม่องและยุพดีเข้ามา วันสำคัญทางศาสนาก็เปรียบเสมือนกฎเกณฑ์และประเพณีที่มนุษย์ทุกคนต้องยึดไว้เป็นสรณะของชีวิต หากคนใดทำผิดกฎของศาสนาแล้วคนนั้นก็จะต้องได้รับโทษไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เพราะว่ามีมนุษย์คือสัตว์สังคมที่ต้องเคารพกฎกติกาเพื่อจะได้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

ภาพ 5.81 โซ่ที่คล้องสว่างหม่องและยุพดีไว้ด้วยกัน

โซ่ที่ล่ามให้ทั้งยุพดีและสว่างหม่อง “ตัวติดกันเป็นปลากะป๋อง” อย่างที่ทิพย์บอกเปรียบเสมือนชีวิตคู่สมรส ที่แรกเริ่มนั้นก็มีความหวาน แต่สุดท้ายแล้วทั้งคู่ก็ต้องพบมาโซ่ที่ทำให้ไม่มีช่องว่างซึ่งกันและกันเส้นนี้นำมาซึ่งความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัส ไม่ว่าจะเป็นการทะเลาะ หรือมีปากเสียงของทั้งคู่ที่ขัดแย้งกัน หรือแม้แต่การร่วมรักกันก็ไม่อาจจะตอบสนองให้มีความพอดีกันได้ จนถึงขนาดที่ยุพดีถูกสว่างหม่องขโมยใจ ครั้งหนึ่ง ยุพดีเองก็เคยถูกขโมยใจโดยสามีคนในคืนวันสงกรานต์ ชีวิตคู่ของยุพดีและสว่างหม่องดำเนินไปจนกระทั่งยุพดีตั้งครรภ์

สว่างหม่องตั้งใจจะฆ่าตัวตายเพื่อให้ยุพดีได้อยู่และคลอดลูกออกมา แต่กลายเป็นว่ายุพดีชิงฆ่าตัวตายแทนเสียเอง การตัดสินใจในครั้งนี้เหมือนกับตัวละครนอราที่ได้ตัดสินใจทิ้งสามีและลูกยุพดีเองก็เช่นกัน แม้สว่างหม่องจะถามยุพดีว่าเธอดีใจหรือไม่ที่กำลังจะมีลูก ยุพดีบอกว่า “ไม่มีผู้หญิงคนไหนในโลกไม่ดีใจที่รู้ว่าตัวเองกำลังจะได้เป็นแม่คนหรอกสว่างหม่อง” ประโยคนี้มีความหมายที่ซ่อนอยู่ แม้ว่ายุพดีดีใจที่กำลังมีลูกตามสัญญาของแม่ แต่ลูกเป็นเหมือนพันธะของชีวิต ยุพดีรักอิสระมากเกินไปที่จะต้องรับบทบาทของการเป็นแม่ ซึ่งบทบาทดังกล่าวเป็นที่คาดหวังของคนในสังคมและคนรอบข้าง

ภาพ 5.82 ยูพดีตัดสินใจฆ่าตัวตาย

อำนาจ

นอกจากบุคลิกภายนอกที่เป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้ชายได้แล้ว ยูพดียังมีความรู้ ความคิดและรสนิยมที่เป็นเสน่ห์ดึงดูดให้ทั้งพะไป๋และช่างหม่อง หลงใหล ความแตกต่างของยูพดีคืออำนาจที่สามารถทำให้พะไป๋ยกย่องยูพดีเป็นภรรยาอย่างออกหน้าออกตาแบบเจ้าน้ำผึ้งภรรยาคนก่อน

ความคิดของยูพดีถูกครอบงำโดยอำนาจของชาวตะวันตกที่มากับวรรณกรรมสองเรื่อง ได้แก่ *The Prophet* ของ Kahlil Gibran และ บทละครเรื่อง *A Doll's House* ของ Henrik Ibsen หนังสือทั้งสองเล่มมีอิทธิพลและการตัดสินใจในตัวละคร และเธอก็ได้ใช้มัน เป็นอำนาจอย่างหนึ่งที่จะเข้ามามีอิทธิพลต่อช่างหม่อง

อำนาจของยูพดีเปรียบเสมือนต้นไม้อันแห่งความรู้หรือ Tree of Knowledge ที่กล่าวถึงอดัมและอีฟในดินแดนแห่งเอเดน ทั้งคู่ถูกหลอกล่อโดยอสรพิษให้กินผลไม้ต้องห้ามจากต้นไม้อันแห่งความรู้ (Tree of Knowledge) เมื่อทั้งคู่กินผลไม้ไปแล้ว ทำให้เกิดความอายที่ร่างกายของตนเองเปลือยเปล่า ต้นไม้อันแห่งความรู้คือความคิดที่ยูพดีได้จากวรรณกรรมทั้งสองเรื่อง นอกจากนั้นยูพดียังปลุกถ่ายความคิดของเธอลงไปในตัวช่างหม่อง ช่างหม่องเป็นตัวละครที่มีความด้อยกว่ายูพดี เขาบริสุทธิ์และไร้เดียงสา ไม้สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ไม่เที่ยวผู้หญิง โดยยึดคุณธรรมที่พะไป๋ปลูกฝังไว้มาโดยตลอด แต่ยูพดีเข้ามามีอิทธิพลเปลี่ยนตัวตนเดิมของช่างหม่องให้รู้จักอสรพิษและดำเนินชีวิตไปตามจิตใจที่อสรพิษ

4 การสร้างตัวละครสตรีให้เป็นสตรีที่สมบูรณ์แบบ

สตรีที่มีความสมบูรณ์แบบ คือลักษณะของตัวละครผู้หญิงที่มีความสมบูรณ์พร้อมในฐานะลักษณะภายนอก สติปัญญา และจิตใจที่ดีงาม เป็นผู้หญิงที่มีความเพียบพร้อมในทุกด้านและมีชื่อเสียงน้อยมาก จากการศึกษาพบว่าลักษณะของตัวละครที่มีความสมบูรณ์แบบมีเพียงตัวละครเฮเลน จากภาพยนตร์เรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย Robert Wise เท่านั้น

บทบาทของเฮเลนในภาพยนตร์เรื่องนี้มีความโดดเด่นในช่วงก่อนสงครามเมืองทรอย เรื่องราวระหว่างปารีสและเฮเลนจะมีความชัดเจนมากในช่วงก่อนสงคราม ตัวตนของเฮเลนจึงปรากฏชัดในช่วงต้นของภาพยนตร์ เฮเลนเป็นตัวละครที่มีความคลุมเครือจากเทพปกรณัมเดิม การตีความตัวละครนี้จึงมีความแตกต่างในแต่ละฉบับ ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ตีความให้เฮเลนเป็นตัวละครที่มีความสมบูรณ์พร้อม จนแทบมองไม่เห็นชื่อเสียงในตัวละคร และภาพยนตร์พยายามจะกลบข้อถกเถียงเกี่ยวกับตัวเฮเลนออกไปจนหมด จากการศึกษาสามารถสรุปลักษณะของตัวละครได้ดังนี้

ภาพ 5.83 เฮเลนเมื่อปรากฏตัวครั้งแรก

ความสมบูรณ์แบบ

ความงามของเฮเลนนั้นทำให้ปารีสถึงกับนึกว่านางคืออะโฟรไดติ เทพีแห่งความงาม จำแลงกายลงมา ภายนอกของเฮเลนมีลักษณะที่สมบูรณ์แบบ ผิวขาว ผสมสีบลอนด์และดวงตาที่มีเสน่ห์คมหวานตามฉบับแบบชาวตะวันตก ภาพภายนอกของเฮเลนนั้นเปรียบเสมือนสาวสวยที่มี ความบอบบางและน่าทะนุถนอม แต่ท่าทางของเฮเลนก็แฝงไว้ด้วยความอำนาจตามแบบของราชินีแห่งสปาร์ตา

ภาพ5.84 เฮเลนให้ความช่วยเหลือปารีส

เฮเลนเป็นผู้หญิงที่ฉลาดและไหวพริบดี ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นคุณลักษณะข้อนี้ของเธอโดยใช้สร้างสถานการณ์ เพื่อให้เธอแก้ไขดังนี้ เมื่อ เฮเลนพบปารีสบนชายฝั่งทะเล เธอรีบสั่งให้แม่นมและสามีของแม่นมเอาผ้าปิดปารีสไว้ไม่ให้เป็นที่สังเกต และทำท่าที่ว่าเพิ่งเดินมา พร้อมกลบเกลื่อนสถานการณ์โดยการต่อว่าทหารที่มารบกวนนาง นอกจากนี้เฮเลนยังปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตัวเองกับปารีส เพราะนางไม่รู้จักปารีสและไม่ ต้องการให้คนแปลกหน้าซึ่งเป็นชาวต่างเมืองหาผลประโยชน์จากฐานะอันสูงส่งของนาง นางมีคำพูดที่ชาญฉลาดที่จะเลียงการโกหกปารีส “ราชินีเป็นเจ้าของหม่อมฉัน และหม่อมฉันเป็นดั่งเงาของพระนาง ” หากปารีสเฉลียวใจกับคำพูดของนางสักนิดก็จะทราบว่ามิอะไรซุกซ่อนอยู่ในประโยคนี้

ความฉลาดของนางที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดคือนางสามารถมองคนได้อย่างทะลุปรุโปร่ง โดยไม่ตัดสินจากเครื่องแต่งกายหรือเครื่องประดับยศ เฮเลนเชื่อว่าปารีสคือเจ้าชายจากทรอย เหมือนที่เธอพูดว่า “แม้ว่าทะเลจะชะล้างรูปลักษณ์ของท่านไปจนสิ้น แต่ทะเลไม่อาจทำลายกิริยาของท่านได้” แตกต่างจากกษัตริย์อื่นๆในราชสำนักกรีกที่ตัดสินปารีสจากรูปลักษณ์ภายนอก

ภาพ5.85 เหล่ากษัตริย์ตัดสินปารีสจากรูปลักษณ์ภายนอก

นอกจากความฉลาดของเฮเลนแล้ว นางยังเป็นคนที่มีจิตใจดีงามและไม่ถือยศถาบรรดาศักดิ์ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าเฮเลนคลุกคลีกับแม่นมที่เป็นเพียงชาวบ้านธรรมดา การพูดคุยหรือการเคลื่อนไหว ในบ้านหลังเล็กๆของแม่นมแสดงให้เห็นว่าเธอมีความคุ้นเคยกับสถานที่แห่งนี้เป็นอย่างดี และสามารถหยิบจับอะไรก็ได้โดยไม่รังเกียจ นอกจากนี้เฮเลนยังยอมให้คนเป็นใบ้ทำงานให้นางในฐานะคนสนิท แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจและความเมตตาของเฮเลน ซึ่งแสดงให้เห็นภาพที่ตรงกันข้ามอย่างชัดเจนกับเมเนเลอัสที่แสดงท่าทีโมโหและขาดความเอาใจใส่กับทาสที่เป็นใบ้

ภาพ 5.86 เฮเลนตัดสินใจกลับไปหาเมเนเลอัสเพื่อให้ปารีสเป็นที่รักของชาวทรอยดั้งเดิม

เฮเลนยอมเสียสละเพื่อปารีสซึ่งเป็นคนที่เธอรัก ครั้งแรกนั้นเฮเลนอยากที่จะหนีไปให้โดยไปในที่ที่ไม่มีคนรู้จัก หรือแม้อยู่บนเรือตลอดไปก็ยังได้ เธอกล่าวว่า “หากหม่อมฉันสามารถต่อรองกับเทพเจ้าได้ เราก็คงจะหนีจากโลกนี้ไปไม่ต้องเทียบท่าที่ไหนบนโลกนี้อีกเลย ” เธออยากหนีไปเกาะพาลากอส (Palegos) แต่สุดท้ายแล้วเฮเลนก็ยอมไปทรอยกับปารีส เพราะว่าเห็นแก่เขาที่ไม่อาจจะทิ้งบ้านเมืองของตัวเองได้ ครั้งที่สองที่เฮเลนยอมเสียสละเพื่อปารีสก็คือเธอจะกลับไปหาเมเนเลอัสเพื่อที่จะยุติสงครามและทำให้ปารีสกลับมาเป็นที่รักดั้งเดิมของชาวทรอย ตามที่เธอกล่าวกับเฮคิวบาว่า “หากกลับไปหาเมเนเลอัสและพวกกรีกแล้ว หม่อมฉันอาจจะยุติสงครามได้ และชาวทรอยก็จะรักปารีสดั้งเดิม” เฮเลนจึงมุ่งมั่นขอร้องให้เฮคิวบาช่วยเหลือเธอในการนำตัวเธอไปส่งให้พวกกรีก แต่สุดท้ายพวกกรีกกลับทรยศไม่ทำตามข้อตกลง ปารีสจึงช่วยเฮเลนกลับมา

แก้ต่าง เพื่อ ความสมบูรณ์แบบ

ภาพยนตร์ได้สร้างตัวละครเฮเลนออกมาโดยชัดชัด ออกพร้อมต่างๆจนหมดสิ้น โดยการสร้างให้ตัวละครเมเนเลอัสให้ออกมามีลักษณะเป็นกษัตริย์ที่โหดเหี้ยม เขาลอบ แทะข้างหลังปารีส เมื่อเฮเลนและเมเนเลอัสเผชิญหน้ากัน แสดงให้เห็นว่าเฮเลนไม่ได้รักเมเนเลอัสและไม่เคยยกย่องให้เขาเป็นสามี เมเนเลอัสพยายามจะจับบังคับนางให้เรียกเขาว่าสามี แต่เฮเลนไม่ยอมแม้ว่าเมเนเลอัสจะบีบบังคับนางให้ตายคามือเขาก็ตาม เมื่อนางรู้ว่าเมเนเลอัสจะฆ่าปารีสนางจึงให้ความช่วยเหลือเขาอีกครั้ง โดยที่ไม่ได้ตั้งใจหนีไปกับเขา เฮเลนตั้งใจจะเก็บปารีสไว้ในใจเพื่อที่จะไม่ให้เกิดสงครามระหว่างชาติเกิดขึ้น แต่เพราะสถานการณ์บังคับ ทหารของเมเนเลอัสตามมาทำให้ปารีสพานางกระโดดลงน้ำผาและหนีไปพร้อมกัน

ภาพ 5.87 ทหารตามมาทันทำให้ปารีสพาเฮเลนกระโดดน้ำหนีไปด้วยกัน

จากเหตุการณ์ที่ภาพยนตร์ได้ สร้างขึ้นมาแสดงให้เห็นว่าเมเนเลอัสมีนิสัยที่โหดร้ายและชอบรุมทำร้ายคนที่ไร้หนทางสู้ นอกจากนั้นการหนีไปทรอย ไม่ได้เป็นไปด้วยความสมัครใจของนาง แต่เป็นเพราะสถานการณ์บังคับ นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังแสดงให้เห็นอีกว่ากรีกกระหายในสมบัติของทรอยและใช้เฮเลนเป็นข้ออ้างในกา รมารบทรอยเท่านั้น เห็นได้จากเหตุการณ์ที่เฮเลนยอมกลับไปหาเมเนเลอัส แต่ฝ่ายกรีกกลับเรียกร้องให้ทรอยจ่ายหนี้ที่ทำให้ทหารกรีกต้องตายไป แสดงให้เห็นว่าชาวกรีกคิดไม่ซื่อกับทรอยและไม่ได้ต้องการตัวของเฮเลนเพียงเท่านั้น

ตัวละคร	ลักษณะตัวละครในตำนานเทพปกรณัม	ลักษณะตัวละครในภาพยนตร์/โทรทัศน์
อิฟิเจโนอา	<p>อิฟิเจโนอา จากบทละครเรื่อง <i>Iphigenia</i> ของ Euripides</p> <p>ภาพแรกที่ปรากฏในบทละครคือตอนที่อิฟิเจโนอามาถึงอูลิส และวิ่งเข้าไปกอดบิดาของนางด้วยความรักและความคิดถึงจากบทพูดของไคลเทมเนสทรา แสดงให้เห็นว่าอิฟิเจโนอาเป็นลูกที่อะกาเมมนอนรักมากที่สุด</p> <p>อิฟิเจโนอาปรากฏตัวอีกครั้งหลังจากที่อิฟิเจโนอาทราบว่าบิดาของนางกำลังจะส่งนางไปบูชายักษ์แทนที่จะได้แต่งงานกับอะคิลลิส ครั้งนี้อิฟิเจโนอาพยายามขออนุญาตบิดาของนางให้ไว้ชีวิตของนาง แต่อะกาเมมนอน บอกเหตุผลทั้งหมดที่ต้องทำเช่นนี้ ก่อนจะเดินออกไปจากเวที ส่วนอิฟิเจโนอาเข้าไปหลบในประจิม เมื่อเห็นว่าอะคิลลิสกำลังมาหานาง อิฟิเจโนอาวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว การแต่งงานทั้งหมดเป็นเรื่อง</p>	<p>อิฟิเจโนอาในภาพยนตร์ยังรักษาความเป็นวีรสตรี แต่มีการสร้างตัวละครให้มีความชัดเจนมากขึ้นโดยการเลือกนักแสดงที่อยู่ในวัยเด็ก จุดเด่นของการสร้างตัวละครคือการสร้างลักษณะที่มีความตรงข้ามกัน อิฟิเจโนอาในตอนแรกที่ปรากฏคือเด็กสาวบริสุทธิ์ไร้เดียงสา แต่ตอนสุดท้ายก่อนจะถูกบูชายัญนางมีความคิดที่เปลี่ยนไป แสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและยอมตายอย่างวีรสตรี</p>

	<p>หลอกหลวงและเมื่อต้องมาพบกับอะคิลลิส เมื่ออิฟิเจโนอาได้ยินว่าอะคิลลิสจะใช้ชีวิตและกองทัพของเขาเข้ามาเพื่อปกป้อง นางก็พูดว่า “พอแล้ว ที่จะต้องเกิดการนองเลือดเพราะลูกสาวของทีเดริอัส(เฮเลน) ท่านจงอย่าให้ตัวเองและทหารของท่านตายเพราะข้าอย่างเปล่าประโยชน์เพราะเหตุของข้าเลย ปล่อยให้ข้าตายเพียงลำพังเพื่อรักษาชีวิตของพวกท่านทั้งหลายเถิด”(ผู้วิจัยแปล) คำพูดของนางทำให้อะคิลลิสสรรเสริญถึงความเป็นวีรสตรีที่อยู่ในตัวอิฟิเจโนอา</p>	
แอนติโกเน	<p>แอนติโกเน จากบทละครเรื่อง <i>Antigone</i> ของ Sophocles</p> <p>แอนติโกเนปรากฏตัวมาพร้อมกับอิสเมเนในฉากแรกของบทละครซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งคู่คิดไม่เหมือนกัน อิสเมเนไม่เห็นด้วยที่จะแอนติโกเนจะฝังศพของเอเทโอเคลส เพราะเป็นการกระทำที่ผิดคำสั่งของพระราชาก็ที่ผู้หญิงก็ไม่สามารถที่จะยืนหยัด</p>	<p>ภาพยนตร์สร้างภาพของขั้วตรงข้ามเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างอิสเมเนและแอนติโกเน นอกจากความแตกต่างด้านความคิดแล้ว ยังสร้างความแตกต่างด้านลักษณะภายนอก</p> <p>การปรากฏตัวต่อหน้าครอบครัวก็แสดงให้เห็นถึงความคิดที่แน่นอนที่จะต่อสู้เพื่อที่จะ</p>

	<p>ต่อสู้กับผู้ชายได้ แต่แอนทิโกเนก็ ยืนยันที่จะฝังศพของเอเทโอเคล สต่อไป</p> <p>การปรากฏตัวอีกครั้งในบทละครคือตอนที่แอนทิโกเนเผชิญหน้ากับเครออน นางยอมรับผิดทุกอย่างโดยไม่เกรงกลัวความตาย และปฏิเสธที่จะตั้งอิสเมเนเข้ามาร่วมแบ่งความผิดด้วย</p>	<p>ฝังศพของพี่ชายที่ให้ถูกต้องตามหลักศาสนาและความศรัทธาที่ยึดมั่น</p>
<p>เฮคิวบา</p>	<p>เฮคิวบา จากบทละครเรื่อง <i>The Trojan Women</i> ของ Euripides</p> <p>ราชินีแห่งทรอยผู้ต้องกลายเป็นเชลยทาสไร้ที่พึ่งพาสูญเสียทุกอย่าง นางถูกต้อนและถูกกระทำราวกับสัตว์ รอเพื่อที่จะเดินทางไปเป็นทาสของโอดิสซุส ระหว่างที่รอเรือเพื่อออกเดินทาง เฮคิวบาต้องพบและเห็นการสูญเสียต่างๆ ทั้งลูกสาวอันโดรมาคือลูกสะใภ้ และหลานชายของนาง</p>	<p>การปรากฏตัวครั้งแรกของเฮคิวบาในภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงหญิงชราแก่ที่บ่นปวดเมื่อย มองแผ่นดินอันเป็นที่รักพังทลายลงไปกับตา นางกำลังถูกต้อนไปเป็นเชลยของโอดิสซุส และรอให้เรือของเขาพร้อมระหว่างนั้นเฮคิวบาต้องพบการสูญเสียต่างๆ และต้องพลัดจากลูกสาว ลูกสะใภ้ และหลานชาย</p>

<p>คัสแซนดรา</p>	<p>คัสแซนดราจากบทละครเรื่อง <i>The Trojan Women</i> ของ Euripides</p> <p>คัสแซนดราเป็นสาวบริสุทธิ์ที่ ปฏิญาณว่าจะรักษาความ พรหมจารีตลอดไป การปรากฏ ตัวในฉากแรกของคัสแซนดราคือ ในมือของนางถือคบเพลิงไว้ ท่าทางเสียสติและคำพูดที่ให้นินทา กับงานแต่งงานของนาง นอกจากนี้บทละครยังแสดงให้เห็น ถึงคำทำนายของคัสแซนดรา ที่บอกถึงอนาคตที่นางจะต้อง ตายอีกด้วย</p>	<p>ในภาพยนตร์คัสแซนดราเป็นสาวบริสุทธิ์ ใส่เสื้อผ้าหลุดลุ่ย ในมือถือคบเพลิงแกว่งไป มาจนดูอันตราย เฮคิวบามาพบลูกสาวของ นางในถ้ำที่นางกำลังเดินไปมาไร้ทิศทาง ราวกับคนเสียสติ และคำพูดที่แสดง พยายามให้ทุกคนดีใจที่นางได้แต่งงาน</p>
<p>อันโดรมาคี</p>	<p>อันโดรมาคีจากบทละครเรื่อง <i>The Trojan Women</i> ของ Euripides</p> <p>อันโดรมาคีคือภรรยาของเฮค เตอร์ที่ต้องกลายเป็นสนมของนี โอบโตเลมุส(ลูกชายอะคิลลิส) นางมีชื่อเสียงถึงความ เพียบพร้อมของการเป็นภรรยาที่ ดี เมื่อนางพบกับเฮคิวบาในบท ละครทั้งคู่คร่ำครวญถึงความ</p>	<p>อันโดรมาคีปรากฏตัวพร้อมกับลูกชายของ นาง นางไปพบศพของโพลิกซีนาที่ถูกเซ่น แก่ศพของอะคิลลิส ซึ่งนางได้ใช้ผ้าคลุม คลุมศพของโพลิกซีนาไว้ อันโดรมาคีมาพบ กับเฮคิวบา นางบอกว่านางคือคนที่ เจ็บปวดที่สุดในสงคราม นางสูญเสียสามี และต้องเป็นสนมของศัตรู อันโดรมาคีรู้สึก หมดหวัง แต่เฮคิวบากลับบพยายามให้นางมี ความหวังที่จะเลี้ยงดูลูกชายของอะคิลลิส</p>

	<p>โคกเศรำที่ต้องเผชิญหลังสงครามเมืองทรอย อันโดรมาคือผู้สืบทอดหวังและชะตาที่ต้องไปเป็นสนมของศัตรูที่สังหารสามีของนาง แต่เฮคิวบาบอกให้นางจงมีความหวังไว้</p>	<p>ให้เติบโตขึ้นมาเพื่อที่จะกอบกู้ทรอย</p>
เฮเลน	<p>เฮเลนจากบทละครเรื่อง <i>The Trojan Women</i> ของ Euripides</p> <p>เฮเลนปรากฏตัวครั้งแรกในบทละครหลังจากที่เฮคิวบาพบกับเมเนเลอัสแล้ว เฮเลนกล่าวประณามการกระทำของเมเนเลอัสที่ปล่อยให้คนของเขากระทำกับนางอย่างไร้มารยาท และนางก็บอกว่านางรู้ว่าเขาจะตัดสินใจที่จะฆ่านาง เฮเลนพูดหว่านล้อมและพิสูจน์ว่านางไม่ใช่คนผิดและขอร้องให้เมเนเลอัสไว้ชีวิตของนาง สุดท้ายเฮเลนถูกเมเนเลอัสลากไปขึ้นเรือ</p>	<p>เฮเลนในภาพยนตร์ <i>The Trojan Women</i></p> <p>ดวงตาของเฮเลนคือสิ่งที่ปรากฏในภาพยนตร์และอาภักปกริยาที่บ่งบอกถึงจิตที่เป็นคนรักสวयรักงาม รวมทั้งเสื้อผ้าการแต่งกายที่มีความเข้ายวนบุรุษเพศ</p> <p>นอกจากนี้เฮเลนก็ยังเป็นผู้หญิงที่รู้จักใช้คำพูดและจิตมารยาจนหว่านล้อมให้เมเนเลอัสใจอ่อน</p>
	<p>เฮเลนจาก <i>Iliad</i> ของ Homer</p> <p>ในหนังสือ <i>Iliad</i> เฮเลนปรากฏตัว 6 ครั้ง เฮเลนถือว่าเป็นผู้หญิงที่งดงามที่สุดในหมู่มนุษย์ และ</p>	<p>เฮเลนในภาพยนตร์เรื่อง <i>Helen of Troy</i> ของ Robert Wise</p> <p>เฮเลนในภาพยนตร์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์แบบและไร้ที่ติ นางมีทั้งความเฉลียวฉลาด</p>

<p>ได้รับเลือกเป็นของขวัญที่อะโพรไดติให้แก่ปารีส ใน <i>Iliad</i> เฮเลน เป็นถือเป็นตัวละครที่เจียบ จนทำให้ นักวิจารณ์วรรณคดีมักจะเรียกนางว่า “Voiceless Helen” เฮเลนปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่นางกำลังทอผ้า ซึ่งไอริสมาเรียกนางระหว่างการทอผ้า (สัญลักษณ์หน้าที่ของภรรยา) บอกให้นางรู้ว่า ปารีสและเมเนเลอัสกำลังต่อสู้เพื่อนาง เฮเลนไม่พูดใด แต่เดินตามไอริสไป</p> <p>เฮเลนปรากฏตัวอีกครั้งกับ กษัตริย์โทรอัส นางกล่าวกับเขาเพียงเล็กน้อยว่านางไม่ควรมาที่นี่ นางได้ละทิ้งหน้าที่ของความเป็นแม่และบ้านเกิดของนาง รวมทั้งเป็นสาเหตุของสงครามนองเลือดครั้งนี้ นางไม่ควรตามปารีสมาเลย</p> <p>การปรากฏตัวครั้งที่สามเป็นการพบกันระหว่างอะโพรไดติและเฮเลน อะโพรไดติขอให้เฮเลนไปนอนกับปารีสในคืนนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าสงครามได้ผ่านพ้น</p>	<p>ความใจดีและความเมตตา</p> <p>เฮเลนจากละครโทรทัศน์เรื่อง <i>Helen of Troy</i> ของ John Kent Harrison</p> <p>เฮเลนถูกนำเสนอในภาพของผู้หญิงที่งดงาม นางถูกลักพาตัวตั้งแต่วัยเด็กสาว เนื่องจากความงามของเฮเลน นางจึงเป็นเครื่องต่อรองของสงคราม จนกระทั่งเป็นรางวัลที่อะโพรไดติเลือกให้ปารีส</p>
--	---

	<p>มาถึงเก้าปีแล้วและนางก็อยู่ในฐานะภรรยาของปารีส แต่เฮเลนยังปฏิเสธที่จะหลับนอนกับปารีส สุดท้ายแล้วนางก็ยอมไป โดยการปลอมตัวเพราะเกรงว่าคนอื่นจะเห็น</p> <p>การปรากฏตัวครั้งที่สี่เป็นการพบกันระหว่างปารีสและเฮเลน นางประณามเขา และบอกว่าเขาน่าจะตายตั้งแต่อยู่ในการทดลอง แต่ปารีสไม่ได้สนใจ คำพูดของเฮเลนนัก เขาคิดว่ายังไงแล้วเฮเลนก็คือสมบัติของเขา</p> <p>การปรากฏตัวครั้งที่ห้าเป็นการพบกับเฮคเตอร์ เฮเลนบอกกับเฮคเตอร์ว่านางคือผู้หญิงที่น่ารังเกียจ และหวังอยากจะมีสามีที่ดีแบบเฮคเตอร์ แต่นางไม่ได้หวังที่จะช่วยวนเฮคเตอร์ เป็นเพียงการระบายความทุกข์อย่างหนึ่งเท่านั้น</p> <p>การปรากฏตัวครั้งสุดท้ายคือในงานศพของเฮคเตอร์</p>	
--	--	--

	นางแตกต่างจากคนอื่นๆที่คว่ำ ครวญถึงความกล้าหาญเยี่ยง วีรบุรุษ แต่นางกลับเสียใจและ นับว่าเฮคเตอร์คือคนในครอบครัว นอกจากนี้เฮเลนก็ยังถูกนำตัว กลับกรีซในฐานะภรรยา ไม่ได้ถูก กระทำเหมือนหญิงชาวทรอยคน อื่นๆ	
อิเล็คทรา	อิเล็คทรา จากบทละครเรื่อง <i>Electra</i> ของ Euripides อิเล็คทราปรากฏตัวออกมาครั้ง แรกพร้อมกับชาวไร่ ผู้นับเป็นสามี ของนาง อิเล็คทราเพิ่งกลับจาก ไปตักน้ำที่บ่อลำธาร การแต่งกาย ของนางชอมซ่อ บทละครได้ เริ่มต้นชีวิตของอิเล็คทราหลังการ แต่งงานเข้ามาอยู่ในบ้านของ ชาวไร่และใช้ชีวิตเพียงสามัญชน นางพบกับไอเรสเทสครั้งแรกเมื่อ ตอนที่กลับจากไปตักน้ำที่บ่อน้ำพุ ไอเรสเทสปกปิดว่าเขาคือ น้องชายของนาง เมื่ออิเล็คทราได้ รู้ความจริงจากผู้เฒ่าที่เป็นครูของ บิดานางว่าไอเรสเทสคือน้องชาย นางก็ดีใจ หลังจากนั้นทั้งหมดก็	อิเล็คทรา จากภาพยนตร์เรื่อง <i>Electra</i> การปรากฏตัวของอิเล็คทราครั้งแรกคือ ตอนที่บิดากลับมาจากรบในสงคราม ตอน นั้นนางยังเป็นเด็ก ภาพยนตร์แสดงให้เห็น ถึงปมในใจที่เกิดขึ้นและปูพื้นฐานของตัว ละครไว้ที่ปมของการขาดบิดาตั้งแต่วัยเด็ก และการเห็นมารดาของตัวเองมีผู้รัก ผลัก ให้ตัวละครต้องเก็บกด ลาวิโนอา จากละครโทรทัศน์เรื่อง <i>Mourning Becomes Electra</i> ลาวิโนอาเป็นตัวละครที่ตีความต่อมาจาก ตัวละครอิเล็คทรา ในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะของตัวละครที่มี ความซับซ้อนทางด้านจิตใจอย่างชัดเจน กล่าวคือลาวิโนอาเกลียดมารดาและแสดง ความรักบิดา ทำให้เธอไม่รู้สึกลึกซึ้งที่มารดา

	วางแผนเพื่อจะแก้แค้นแทนบิดา	ของเธอฆ่าตัวตาย
เฟรดา	<p>เฟรดา จากบทละครเรื่อง <i>Hippolytus</i> ของ Euripides</p> <p>เฟรดาปรากฏตัวพร้อมกับแม่ นมของนางหลังจากที่ฮิปพอลิตัส เดินออกจากเวทีไปแล้ว นางคร่ำครวญถึงความรักที่มีต่อลูกเลี้ยง คิดว่ามีเพียงความตายที่แก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ แม่นมอาสาจะ ช่วยเหลือนายสาวโดยการไปบอก ฮิปพอลิตัส แต่ทำให้เขาระเบิด โทสะและประณามถึงจิตใจของผู้หญิงที่อ่อนแอและโลเล เฟรดา เมื่อได้ยินเช่นนั้นก็รู้ว่าแผนของ แม่นมพังทลายเสียแล้ว ทำให้ นางตัดสินใจฆ่าตัวตาย โดยตั้งใจหมายไว้หนึ่งฉบับที่เขียนบอก ว่าเธอแฮ็คคือสาเหตุการตายของ นาง</p>	<p>ยูพดี จากภาพยนตร์เรื่อง <i>ชั่วฟ้าดินสลาย</i></p> <p>ยูพดีเป็นสาวสมัยใหม่ รูปลักษณ์ภายนอก คือสาวสวยและมีความรู้ เธอเป็นภรรยา ใหม่ของพะไป่ และลักลอบมีความสัมพันธ์ กับช่างหม่องหลานชายที่พะไป่รักเหมือน ลูก สุดท้ายเมื่อพะไป่รู้ถึงความสัมพันธ์ที่ ลักลอบนี้ทำให้เขาตัดสินใจลأمยูพดีกับ ช่างหม่องไว้ด้วยกัน และนำไปสู่ความตาย ของยูพดีในที่สุด</p>
		<p>ปรารธนา จากภาพยนตร์เรื่อง <i>เพลิงพิศवास</i></p> <p>ปรารธนาเป็นภรรยาใหม่ของพ่อเลี้ยงบุญ เสรี เธอลักลอบมีความสัมพันธ์กับธนนท์ผู้ เป็นลูกเลี้ยงของเธอจนตั้งครรรค์ รูปลักษณ์ ภายนอกของปรารธนามีความละม้าย คล้ายกับเจ้าเดือนดารามแม่แท้ๆของธนนท์ รวมทั้งพรสวรรค์ด้านการร้องเพลง</p>
มีเดีย	<p>มีเดีย จากบทละครเรื่อง <i>Medea</i> ของ Euripides</p> <p>ในบทละครเรื่องนี้เรื่องราว เริ่มต้นขึ้นเมื่อเจสันและมีเดียย้าย</p>	<p>มีเดียจากภาพยนตร์เรื่อง <i>Medea</i> ของ Pasolini</p>

	<p>มาอยู่ที่คอรีนธ์ บทละครแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของมีเดียหลังจากที่เจสันแต่งงานใหม่กับเจ้าหญิง มีเดียโกรธและคิดแก้แค้นเจสันโดยการสังหารเจ้าหญิงของเขา รวมทั้งลูกชายทั้งสองของนางด้วย</p>	<p>ในภาพยนตร์เริ่มต้นโดยเล่าเรื่องชีวิตของเจสันและมีเดียตั้งแรกเริ่ม มีเดียเป็นหญิงสาวที่เป็นตัวแทนของความไร้อารยธรรม ส่วนเจสันคือดินแดนแห่งความเจริญ มีเดียเปลี่ยนแปลงและเสียสละทุกอย่างเพื่อเขา จนเมื่อเจสันทรยศนางทำให้มีเดียตัดสินใจแก้แค้นเจสัน</p>
		<p>มีเดียจากละครโทรทัศน์เรื่อง <i>Medea</i> ของ Lars Von Trier</p> <p>เรื่องราวของมีเดียเริ่มต้นขึ้นหลังจากที่เจสันแต่งงานกับเจ้าหญิงกลอสเซ มีเดียในภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้หญิงที่ต้องรับภาระของความเป็นแม่ และต้องทนทุกข์กับความเจ็บปวดที่ตัวเองต้องถูกเจสันทิ้งไป</p>
		<p>มีเดียจากละครโทรทัศน์เรื่อง <i>Medea</i> ของ Theo Van Goh</p> <p>ละครโทรทัศน์แสดงให้เห็นถึงชีวิตของมีเดียหลังจากที่โคจรมาเจอกับเจสัน และถูกเจสันหลอกให้จนทำให้เขาประสบความสำเร็จ สุดท้ายมีเดียก็ต้องเสียใจเพราะเจสัน</p>

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างสรรคภพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรีเป็นการวิจัยโดยศึกษาเนื้อหาหรือวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis/Content Analysis) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการเล่าเรื่องและการสร้างตัวละครสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีก และเพื่อสรุปหาลักษณะของการเล่าเรื่องและลักษณะของสตรีที่ปรากฏในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรคภพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องตำนานหรือเทพนิยายต่างๆ ให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยใช้แนวคิดเทพปกรณัม แนวคิดภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ แนวคิดการสร้างตัวละครและการดัดแปลงสื่อ และแนวคิดสตรีนิยมในสื่อมวลชนเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัม กรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรีทั้งหมดจำนวน 12 เรื่อง เป็นภาพยนตร์จำนวน 8 เรื่อง และละครโทรทัศน์จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งภาพยนตร์ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ *Helen of Troy* (ค.ศ.1956) *Antigone* *Electra* *Medea*(ค.ศ. 1969) *The Trojan Women* *Iphigenia* เพลงพิศวาส ชั่วฟ้าดินสลาย และละครโทรทัศน์ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ *Mourning Becomes Electra* *Medea* (ค.ศ.1988) *Helen of Troy*(ค.ศ.2003) และ *Medea* (ค.ศ.2005) สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

จากการศึกษา ความสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องใน ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้ง 12 เรื่อง สามารถแบ่งประเภทของการเล่าเรื่องได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรีในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างตำนานเทพปกรณัมกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสามรูปแบบ ได้แก่ ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการ

เล่าเรื่องแบบผสม ผสม และ ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่ นำเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีกมาสร้างสรรค์และตีความใหม่

1.1 ภาพยนตร์เทพปกรณัมกรีกที่ ยึดบทละครเทพปกรณัมดั้งเดิมใช้ในการเล่าเรื่อง กล่าวคือภาพยนตร์ประเภทนี้มีโครงเรื่องที่ยึดตามบทละครเทพปกรณัมอย่างชัดเจน โดยมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ซึ่งประกอบด้วยภาพยนตร์ 4 เรื่องได้แก่ *Antigone* กำกับโดย Yorgos Javellas *Electra Iphigenia* และ *The Trojan Women* กำกับโดย Mihalis Kakogiannis จากการศึกษาสามารถสรุปจุดเด่นได้ดังนี้

1.1.1 มีการลำดับโครงเรื่องตามบทละครเดิม หมายถึง ในภาพยนตร์ทั้งสี่เรื่องดังกล่าวได้ยึดโครงเรื่องเดิมตามบทละครดั้งเดิมไว้เป็นหลัก ซึ่งทำให้นักชมของเรื่องที่บทละครดั้งเดิมต้องการจะนำเสนอก็ยังคงครบถ้วนทุกประการ

1.1.2 การรักษาลักษณะของกลุ่มคอรัส (Chorus) ตามบทละครเวที กลุ่มคอรัสเปลี่ยนเป็นตัวประกอบประกอบซึ่งได้แก่นางกำนัลและทหารที่มีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องและเล่าเรื่อง

1.2 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีการเล่าเรื่องแบบผสม กล่าวคือ ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ประเภทนี้มีการนำโครงเรื่องของตำนานเทพปกรณัม ผสมกับการตีความและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเข้าไปในภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ ซึ่งประกอบด้วยภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ *Helen of Troy* กำกับโดย Robert Wise *Medea* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini *Medea* กำกับโดย Lars Von Trier และ *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison

1.2.1 *Helen of Troy* (Robert Wise)

การเล่าเรื่องของ ภาพยนตร์ มุ่งเน้นไปที่ ตัวละครหลัก ซึ่งก็คือ เฮเลน และปารีส เนื้อหาส่วนใหญ่ของภาพยนตร์กล่าวถึงความรักของทั้งคู่ที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคและ ะสูดท้ายจบลงด้วยโศกนาฏกรรม เนื่องจากเส้นเรื่องในภาพยนตร์เรื่องนี้มีแกนเรื่องหลักเป็นเรื่อง

ของความรักระหว่างปารีสและเฮเลน โดยมีเรื่องราวของสงครามและความขัดแย้งระหว่างประเทศชาติเป็นเส้นเรื่องรองลงมา ดังนั้นการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จึงมีความแตกต่างกับการเล่าเรื่องในกวีนิพนธ์ของโฮเมอร์อย่างชัดเจน เพราะการเล่าเรื่องของโฮเมอร์นั้นเน้นที่เรื่องของสงคราม โดยมีเรื่องราวของเฮเลนและปารีสเป็นเส้นเรื่องรองลงมา หากวิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์แล้วสามารถสรุป จุดเด่น ออกมาได้ดังนี้ เล่าเรื่องรวดเร็วและสมจริง เน้นเรื่องความรัก มากกว่าสงคราม การเปลี่ยนลักษณะบางประการของตัวละครเอก และการรักษาเกร็ดสำคัญของตำนานไว้

1.2.2 *Medea* (Pier Paolo Pasolini)

ประกอบด้วยตำนานสองส่วนด้วยกันนั่นก็คือตำนานการผจญภัยของเจสันและโศกนาฏกรรมของมีเดีย การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ได้จับเอาการเล่าเรื่องหลักๆ ของตำนานทั้งสองตำนานมาผสมกับการตีความใหม่ของพาโซลินี ซึ่งได้แก่การใช้องค์ประกอบของภาพยนตร์ได้แก่ ช่วงเวลา (Time) สถานที่ (Location) เครื่องแต่งกาย (Costume) เมื่อวิเคราะห์การเล่าเรื่อง สามารถสรุปได้ดังนี้ การแบ่งเส้นเพื่อเล่าถึงภูมิหลังของตัวละครเอก การตัดรายละเอียด บางอย่างไปเพื่อทำให้เนื้อเรื่องกระชับ การ เน้นความรักของมีเดียและการเปลี่ยนแปลง การเลือกแก่นเรื่องมาเล่า และการเน้นความสมเหตุสมผล

- เน้นความสมจริง

1.2.3 *Medea* (Lars Von Trier)

การเล่าเรื่องในละครเริ่มตั้งแต่ชีวิตหลังแต่งงานของเจสันและมีเดียที่เมืองคอรีนธ์ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากบทละครเรื่องมีเดียของยูริพิดีส การเล่าเรื่องในบทละครกล่าวถึงชีวิตหลังสมรสหรือวาระสุดท้ายของชีวิตคู่ของมีเดียและเจสัน หากวิเคราะห์การเล่าเรื่องในละครแล้วสามารถสรุป ออกมาได้ดังนี้ การเปลี่ยนจุดยืนการเล่าเรื่อง การเลือกช่วง (Period) มาเล่าก็คือเริ่มเล่าตั้งแต่ช่วงชีวิตหลังการแต่งงาน การใช้สัญลักษณ์ทางภาพ เพื่อสื่อความ การเน้นประเด็น ให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงที่เด่นชัดขึ้น และการดัดแปลงในเนื้อหาบางส่วนเพื่อเพิ่มมิติการเล่าเรื่อง

1.2.4 Helen of Troy (John Kent Harrison)

ภาพยนตร์นำกวีนิพนธ์แบบเอปิก (Epic) ของโฮเมอร์มาดัดแปลงเป็นละครโทรทัศน์ การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ได้ถ่ายเทน้ำหนักการเล่าเรื่องไปที่ประเด็นของสงคราม เท่าๆกับประเด็นเรื่องความรักระหว่างเฮเลนและปารีส การเล่าเรื่องให้ความสำคัญกับตัวละครเด่นทั้งหมดสี่คน ได้แก่ เฮเลน ปารีส อะ กามม่อน และ เมเนลอส การรักษารายละเอียดตามตำนานเดิม ซึ่งมีความละเอียด และการเพิ่มเติมและดัดแปลง “สถานการณ์”

1.3 ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมกรีก จุดเด่นของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้คือได้นำเค้าโครงเรื่องจากตำนานเทพปกรณัมมาสร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีการตีความใหม่และดัดแปลงเนื้อเรื่องให้เข้ากับยุคสมัย (Time) และสถานที่ (Place) ที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอ ประกอบด้วยภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ 4 เรื่อง ได้แก่ เพลิงพิศวาส (พ.ศ.2527) ชั่วฟ้าดินสลาย (พ.ศ.2553) Mourning becomes Electra (1974) และ Medea (2005)

2. การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ตัวละครเอกที่เป็นสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ซึ่งเป็นการศึกษาว่ากลวิธีการสร้างสรรค์ตัวละครหลักที่เป็นสตรีว่ามีลักษณะแบบใดบ้าง จากการศึกษาภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ทั้งหมด 12 เรื่อง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวละครเอกที่มีความสำคัญมาทั้งหมด 15 ตัวละคร

2.1 การสร้างตัวละครสตรีให้ภาพออกมาเป็นวีรสตรี

วีรสตรีคือตัวละครผู้หญิงที่ต้องเผชิญอุปสรรค และกล้าต่อสู้และยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ว่าจะต้องแลกด้วยชีวิตหรือความสูญเสียก็ตาม ที่สำคัญที่สุดคือการต่อสู้ของ พวกเธอคือการต่อสู้ที่มีผลต่อคนกลุ่มใหญ่และมีผลในวงกว้าง จากการศึกษาพบว่ามีสองตัวละครเอกที่มีภาพลักษณ์เป็นวีรสตรี ได้แก่ อีฟิเจโนอา และ แอนทิโกเน

2.2 การสร้างตัวละครสตรีให้มีภาพออกมาเป็นเหยื่อ

สตรีที่เป็นเหยื่อคือตัวละครผู้หญิงตกอยู่ในสถานภาพที่เสียเปรียบ ตัวละครอาจจะถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้ตัวละครต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จากการศึกษาพบสามารถจัดประเภทของสตรีที่เป็นเหยื่อออกมาได้ดังนี้

2.2.1 สตรีที่เป็นเหยื่อของสงครามคือตัวละครผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม จากการศึกษาพบว่าตัวละครผู้หญิงที่สะท้อนภาพลักษณ์ที่เป็นเหยื่อของสงคราม ได้แก่ตัวละครผู้หญิงที่มาจากภาพยนตร์เรื่อง *The Trojan Women* ประกอบด้วย เฮคิวบา คัสแซนดรา และอันดรอมาคี ซึ่งตัวละครทั้งสามได้เป็นตัวแทนหญิงชาวทรอยในสามแบบที่ต้องเผชิญทุกข์แห่งการสูญเสีย

2.2.2 สตรีที่เป็นเหยื่อจากปัญหาภายในครอบครัว คือตัวละครผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ผลกระทบดังกล่าวกดดันตัวละครและมีผลให้ตัวละครมีความขัดแย้งกับคนในครอบครัว โดยที่ตัวละครอาจจะมีปัญหาทางจิตใจที่ฝังแน่นมานาน หรือความเชื่อของสังคมครอบงำอยู่ ทำให้ตัวละครต้องตกอยู่ในสภาพจำยอมในสถานการณ์และนำไปสู่บทสรุปที่เลวร้าย ได้แก่ อิเล็กทรา และ ลาวินิอา

2.2.3 สตรีที่เป็นเหยื่อของเพศสภาพ คือตัวละครผู้หญิงที่ถูกเอาเปรียบจากลักษณะทางกายภาพ และทนทุกข์ทรมานกับบทบาทของความเป็นผู้หญิงที่ถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม ตัวละครผู้หญิงมักจะ จากการศึกษาพบว่า มีสองตัวละครที่มีภาพออกมาเป็นเหยื่อ ได้แก่มีเดีย จากละครโทรทัศน์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Lars Von Trier และเฮเลน จากละครโทรทัศน์เรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย John Kent Harrison

2.2.4 สตรีที่เป็นเหยื่อของบุรุษเพศ คือตัวละครผู้หญิงที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือของผู้ชายในการแสวงหาซึ่งอำนาจ หรือผลประโยชน์ในแบบที่เขาต้องการ ตัวละครผู้ชายจะถูกนำเสนอในบทบาทที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง ซึ่งใช้อำนาจนั้นล่อลวงจนทำให้ตัวละครผู้หญิงหลงเสน่ห์และยอมทำตามที่เขา ต้องการ สุดท้ายตัวละครผู้หญิงจะพบจุดจบที่น่าไปสู่

หายนะ จากการศึกษาพบว่าตัวละครมีเดีย จากภาพยนตร์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Pier Paolo Pasolini และละครโทรทัศน์เรื่อง *Medea* กำกับโดย Theo van Goh

2.3 ภาพลักษณ์ของสตรีที่มีพลังเหนือเพศตรงข้าม คือผู้หญิงที่ใช้ลักษณะพิเศษที่มีอยู่ในตัวเองในการดึงดูดให้ตัวละครรอบข้างเข้าหาตัวเอง ลักษณะพิเศษดังกล่าวคือจุดเด่นที่ตัวละครมีอยู่โดยที่อาจจะตั้งใจใช้มันกับคนใดคนหนึ่งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ จุดเด่นที่ว่านั้น อาจจะเป็นทางรูปลักษณะภายนอก ความสามารถพิเศษ เสน่ห์เฉพาะตัว หรืออะไรก็ตามที่เป็นจุดดึงดูดให้ตัวละครที่เกี่ยวข้องยอมตกอยู่ใต้อำนาจหรือมีผลให้ตัวละครที่เกี่ยวข้องพบกับความพิบัติในชีวิต จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกสามตัวที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ เฮเลน จากภาพยนตร์เรื่อง *The Trojan Women* ปารรธนา จากภาพยนตร์เรื่อง *เพลิงพิศवास* และยูพดี จากภาพยนตร์เรื่อง *ซัวฟ้าดินสลาย*

2.4 สตรีที่มีความสมบูรณ์แบบคือลักษณะของตัวละครผู้หญิงที่มีความสมบูรณ์พร้อมในฐานะ ลักษณะภายนอก สติปัญญา และจิตใจที่ดีงาม เป็นผู้หญิงที่มีความเพียบพร้อมในทุกด้าน และมีข้อเสียน้อยมาก จากการศึกษาพบว่าลักษณะของตัวละครที่มีความสมบูรณ์แบบมี เพียงตัวละครเฮเลน จากภาพยนตร์เรื่อง *Helen of Troy* กำกับโดย Robert Wise เท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกที่มีตัวเอกเป็นสตรี ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างตำนานเทพปกรณัมกรีกกับภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์พบว่าเทพเจ้าซึ่งมีส่วนสำคัญในตำนานเทพปกรณัมไม่ได้ถูกนำเสนอในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ดังกล่าวอย่างชัดเจน มีเพียงการกล่าวถึงหรือการปรากฏตัวในนิมิต อาจจะเป็นไปได้ว่า เรื่องราวของ สตรีที่ถูกเลือกมานำเสนอในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกมี สองลักษณะใหญ่คือ โศกนาฏกรรมสมัยเก่าและโศกนาฏกรรมสมัยใหม่ โศกนาฏกรรมสมัยเก่าเน้นการเล่าตำนานเทพปกรณัม และโศก นาฏกรรม สมัยใหม่เน้นการสื่อความกับคนดู

การตัดการมีตัวตนของเทพเจ้าออกไปก็เพื่อความสมจริงในการเล่าเรื่อง และทำให้คนดูเข้าใจถึงชะตากรรมที่เกิดขึ้น กับผู้หญิง โดยที่ไม่ดีตัวออกจากสาร ที่ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ต้องการนำเสนอ

2. ด้วยความที่ตำนานเรื่องเล่าเทพปกรณัมประกอบขึ้นจากหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นการนำเรื่องเล่ามาดัดแปลงให้อยู่ในสื่อเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการตีความที่หลากหลาย ตัวละครเพียงตัวเดียวที่ปรากฏในตำนานถูกนำเสนอออกมาโดยไม่ซ้ำกัน ผลงานที่ออกมาไม่มีคำว่าถูกหรือผิด และ ไม่มีใครตัดสินได้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์กล้าที่จะตีความและสร้างสรรค์ออกมาได้อย่างอิสระ
3. ลักษณะของตัวละครสตรีในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เทพปกรณัมกรีกมีความหลากหลาย กล่าวคือแม้ว่า ภาพลักษณ์ของสตรีบางส่วนจะถูกผลิตซ้ำในงานละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่ก็ปรากฏว่ามีภาพลักษณ์ของสตรี บางส่วนซึ่งนำมาจากตำนานเทพปกรณัมมีความล้ำสมัยมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีจำกัด โดยเฉพาะแหล่ง ข้อมูลประเภทบุคคล เช่นผู้กำกับภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปสัมภาษณ์ได้ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเจาะลึกรายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ได้เท่าที่ควร
2. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์บางเรื่อง ที่นำมาศึกษาใช้ภาษาต้นฉบับในการสื่อสาร ได้แก่ภาษาสเปน ภาษาดัตช์ และภาษากรีซ ซึ่งภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ ซึ่งมีการแปลมาแล้วเป็น ภาษาอังกฤษ ฤษหรือภาษาไทย ผู้วิจัยไม่สามารถตรวจสอบความ คลาดเคลื่อนของการแปลได้ ทำให้ผู้วิจัยต้องศึกษาจากบทบรรยาย(subtitle)ภาษาอังกฤษที่บริษัทจัดทำดีวีดีแปลมาแล้วเท่านั้น

3. ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์บางเรื่อง มีความคมชัด น้อย เพราะเป็นภาพยนตร์เก่าและไม่มีการนำมาทำสำเนาใหม่ ทำให้ผู้วิจัยเกรงว่าบางฉากในภาพยนตร์จะหายหรือถูกตัดไป

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้ที่มีความสนใจ สตรีที่อยู่ใน ตำนานเทพปกรณัม สามารถศึกษา สตรีที่อยู่ในพงศาวดาร ตำนานเทพปกรณัมในภูมิภาคเอเชีย และตำนานพื้นบ้านต่างๆ
2. สำหรับผู้สนใจ ตำนานเทพ ปกรณัมกรีก สามารถศึกษา ภาพยนตร์ร่วม สมัยเกี่ยวกับวีรบุรุษที่กำลังเป็นที่นิยมผลิตออกมาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ *Clash of Titan*, *Percy Jackson* และ *Troy* เป็นต้น
3. สำหรับผู้สนใจสตรีในตำนานเทพปกรณัมกรีก สามารถนำตัวละครสตรีมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบละครเวที หรือละครโทรทัศน์ โดยนำตัวละครมาดัดแปลงและใช้ทฤษฎีสตรีนิยมในการสร้างสรรค์ให้มีความแปลกใหม่

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. แนวทางการศึกษาสำหรับประเด็นเรื่องผู้หญิงกับสื่อมวลชน, โครงการอบรมความคิดเรื่องผู้หญิงกับสื่อมวลชน, กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อแนวคิดและเทคนิค, โครงการเมธีวิจัยอาวุโส, กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2552

กนกพรรณ วิบูลย์ศิริณ. การเปรียบเทียบภาพตัวแทนของผู้หญิงสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่ในภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์อเมริกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ฉลองรัตน์ ทิพย์พิमान. วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. สุนทรียนิเทศศาสตร์ การศึกษาสื่อสารการแสดงและสื่อจินตคดี, โครงการพัฒนาองค์ความรู้ในนิเทศศาสตร์ตะวันออก ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดงร่วมกับโครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร : จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์, 2547

ทัศนัย กุลบุญลอย. การสร้างเทพนิยายสมัยใหม่ในภาพยนตร์ชุดสตาร์วอร์ส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ทอลสตอย ลีโอ. What is art? แปลโดย สิทธิชัย แสงกระจ่าง. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพมหานคร : Openbooks, 2551.

พาขวัญ ชินพัฒนาวานิช. ผลงานและแนวการกำกับภาพยนตร์ของวิจิตร คุณาวุฒิ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2545.

พูลสุข เตมียานนท์. เทพเจ้ากรีก-โรมัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์
ราชวิทยาลัย, 2546.

ไมเคิล ไรท. กรีก-โรมันในอุษาอาคเนย์. กรุงเทพมหานคร : มติชน, 2552

ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี II. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

แฮมิลตัน เอดิธ. ปกรณัมปรัมปรา ตำนานเทพและวีรบุรุษกรีกโรมันนอร์ส แปลโดย นพมาศ แวง
หงส์. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์, 2549.

ภาษาอังกฤษ

Carpenter, Thomas H.. Art and Myth in Ancient Greece. Singapore : Thames & Hudson
world of art, 2010.

Daniel C. Stevenson. 2011. Electra by Euripides[online]. Available from:
http://classics.mit.edu/Euripides/electra_eur.html [2011, March 5].

Daniel C. Stevenson. 2011. The Trojan Women by Euripides[online]. Available from:
http://classics.mit.edu/Euripides/troj_women.html [2011, August 8].

Daniel C. Stevenson. 2011. Iphigenai at Aulis by Euripides[online]. Available from:
http://classics.mit.edu/Euripides/iphi_aul.html [2011, August 20].

Daniel C. Stevenson. 2011. Antigone by Sophocles[online]. Available from:
<http://classics.mit.edu/Sophocles/antigone.html> [2011, August 31].

Ginetti, Loïuse. Understanding movies. New Jersey: Prentice-Hall III., 1988.

Helmilton, Edith. MYTHOLOGY. United States of America: Little Brown and Company, April 1999.

Buxton, Richard. The Complete World of Greek Mythology. Singapore: Thames & Hudson, 2010.

Todorov, Tzvetan. The Poetics of Prose. Oxford : Blackwell, 1977.

Winkler Martin. Greek Mythology. Woodard Roger, Greek Myth on The Screen, 453-478.
United States of America: Cambridge University, 2007.

Zajko Vanda. Greek Mythology. Woodard Roger, Women and Greek Myth, 387-406.
United States of America: Cambridge University, 2007.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เรื่องย่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

ภาพยนตร์

Helen of Troy

กษัตริย์ไพรอัมเลือกให้ปารีสเดินทางไปยังกรีซเพื่อขอสงบศึกและผูกไมตรีกับ สปาร์ตา ระหว่างทางไปกรีซเรือของปารีสถูกพายุพัด ทำให้ลูกเรือและปารีสต้องแยกกันตามคลื่นลมที่เชี่ยวกราด ปารีสถูกพัดไปติดที่ชายฝั่งแห่งหนึ่งของกรีซ ที่นั่น เฮเลนได้ช่วยเหลือเขาไว้ ปารีสตกหลุมรักนางพันทีที่พบ ส่วนเฮเลนก็ปกปิดฐานะที่แท้จริงและหลอกปารีสว่านางเป็นเพียงทาสรับใช้ราชินีแห่งสปาร์ตา ปารีสพยายามจะหาทางเข้าไปในพระราชวังของเมเนลอส ซึ่งขณะนั้นทุกคนกำลังวางแผนหาทางจะไปรบกับทรอย ปารีสบุกเข้ามาในพระราชวังในสภาพไร้ทหารและภัสตราภรณ์ตามฐานะที่บอกกล่าวทำให้ไม่มีใครเชื่อ พวกกรีซเลยขอให้ปารีสพิสูจน์ด้วยการทำดวล ซึ่งท้ายที่สุดเขาสามารถเอาชนะได้ ทุกคนจึงเชื่อว่าเขาคือเจ้าชายแห่งทรอย ในขณะนั้นเฮเลนแอบมองเหตุการณ์อยู่ นางเข้ามาห้ามไม่ให้เมเนลอสทำการเช่นนั้นอีก ปารีสจึงรู้ว่านางคือเฮเลน มเหสีคนงามของเมเนลอส

คืนนั้นปารีสถูกคุมขังอยู่ในห้อง เฮเลนรู้ว่าพระสวามีของนางจะไม่ปล่อยให้ปารีสกลับทรอยอย่างแน่นอน นางจึงให้คนรับใช้ส่วนตัวไปช่วยเหลือปารีสให้หนีออกจากพระราชวัง และให้ไปหลบอยู่ที่กระท่อมริมทะเลที่นางเคยได้ช่วยเหลือเขาไว้ในครั้งแรก เรือของทรอยผ่านมาพอดี เขาต้องพยายามหลบหนีให้พ้นจากสายตาทหารกรีซเพื่อไปขึ้นเรือ เฮเลนได้มาพบเขาอีกครั้ง และหนีไปทรอยด้วยกัน

เมื่อทั้งคู่เดินทางไปถึงทรอย ปารีสพยายามหว่านล้อมทุกคนให้เข้าใจว่าเฮเลนช่วยเหลือเขาทุกอย่าง แต่ทุกคนยืนยันที่จะ ให้นำเฮเลนไปคืนกรีซ ประชาชนเริ่มต่อต้านเฮเลนและปารีส เพราะชาวทรอยไม่ต้องการสงคราม แต่เอเนียสใช้วาทะอันเฉียบคมทำให้ประชาชนยอมฟัง หลังจากนั้นทรอยเตรียมการรบกับกรีซ

ตลอดระยะเวลาหลายปีทหารกรีกบุกโจมตีชาวบ้านรอบกำแพงเมืองทรอย ส่วนทรอยเองก็แอบบุกฐานกำลังกรีกเมื่อ ยามเผลอ ทั้งสองฝ่ายผลัดกันแพ้กันจนเป็นเวลาสิบปี ประชาชนชาวทรอยเริ่มต่อต้านเฮเลนและปารีสมากขึ้น ซึ่งทำให้เฮเลนทนไม่ได้ที่ปารีสถูกชาวทรอยเกลียดชัง ดังนั้นนางจึงตัดสินใจกลับไปหาเมเนลอสเพื่อจบสงครามครั้งนี้เอง เมื่อถึงระหว่างการส่งมอบตัวเฮเลน กรีกกลับเรียกร้องของบรรณาการเพิ่มแต่ทรอยปฏิเสธ จึงเกิดการปะทะขึ้น ปารีสบุกมาช่วยเฮเลนได้ทัน การปะทะครั้งนี้ทำให้แพโทรคลัสซึ่งเป็นสหายสนิทของอะคิลลิสตาย เหตุนี้จึงเป็น

ชนวนแห่งการต่อสู้ระหว่างเฮคเตอร์และอะคิลลิส หลังจากทีเฮคเตอร์ตายไป ทหารบนแพงเมืองทรอยต่างโกรธแค้น และปารีสยังอนุญาตที่ขอเข้าอะคิลลิส ระหว่างที่อะคิลลิสลากศพของเฮคเตอร์เป็นเหตุผลทำให้อะคิลลิสทำให้เขาตายไป

ทหารกรีกต่างเหนื่อยล้ากับสงครามอันยืดเยื้อไม่มีทีี่สิ้นสุดนี้ ทั้งหมดวางแผนว่าจะต้องเอาชนะทรอยให้ได้ สิ่งเดียวที่ทำให้กองทัพกรีกสามารถเข้าไปในกำแพง เมืองทรอยได้คือม้าไม้และทหารกรีกแกล้งทำหันหัวเรือกลับเพื่อล่อมาตุภูมิเป็นการยอมหันหลังให้กับสงครามครั้งนี้ เมื่อชาวทรอยเห็นดั่งนั้นก็ดีใจ และมีคนมารายงานว่ามีม้าไม้เพื่อบูชาเทพีธินาตั้งหน้าเมือง ทั้งหมดจึงไปนำม้าไม้เข้ามาในกำแพงเมืองทรอย กลางคืนเมื่อชาวทรอยกำลังฉลองให้กับชัยชนะ พวกทหารกรีกที่หลบในม้าไม้ก็พากันออกมา บุกเข้าวังและทำสัญญาณให้กองทัพที่แอบหลบซ่อนอยู่เข้ามาในกำแพงเมืองทรอย คืนนั้นเองคือคืนแห่งความพินาศแห่งทรอย ปารีส เฮเลน เอเนียด และอันโดรมาตีพยายามหนีออกมา แต่ระหว่างทางปารีสและเฮเลนถูกทหารกรี กัดักไว้ ปารีสถูกเมเนลั๊สสังหาร และเมเนลั๊สก็พาเฮเลนกลับเมืองไป

Antigone

แอนติโกเนคร่ำครวญกับอิสเมเนว่าเธอจะฝังร่างของเอเทโอเคลสเท่านั้น ส่วนร่างของกบฏอย่างโพลีเนสจะถูกร้างไว้โดยไม่ดี หากใครบังอาจไปฝังร่างของโพลีเนสเข้าจะถูกตัดสินโทษถึงประหารชีวิต แอนติโกเนได้ขอร้องให้อิสเมเนช่วยเธอฝังร่างของพี่ชายด้วยกัน แต่อิสเมเนไม่ยอมทำอย่างที่แอนติโกเนต้องการ เพราะเกรงว่าจะถูกลงโทษ แอนติโกเนจึงตัดสินใจไปฝังศพของโพลีเนสตามลำพังโดยไม่เกรงกลัวอาญาแผ่นดิน

เธอออกประกาศอย่างชัดเจนถึงกฎข้อนี้และทุกคนรับรู้ดี แต่กลับกลายเป็นว่ามีคนนำร่างของโพลีเนสไปฝังเสียแล้วตามคำรายงานของทหารยามที่เข้ามาบอก ทุกคนคิดว่าเป็นอภินิหารที่เทพเจ้าบันดาล เธอออกไปหาทหารยามกลับไปด้วยความโกรธ แต่ไม่นานทหารยามคนเดิมก็กลับมาหาเธออีกครั้ง พร้อมนำตัวแอนติโกเนมาด้วย เขาบอกว่านางเป็นคนทำพิ ธิศพให้กับโพลีเนส แอนติโกเนยอมรับในทุกสิ่งที่ตนทำและยืนยันว่าสิ่งที่ตนทำนั้นถูกต้อง ส่วนเธอคนนั้น ยืนกรานที่จะลงโทษแอนติโกเนแม้ว่านางคือหลานสาวแท้ๆของเขาก็ตาม อิสเมเนเข้ามาขอรับโทษพร้อมพี่สาวด้วยแต่แอนติโกเนไม่ยอม เสมอซึ่งเป็นคู่หมั้นของแอนติโกเน มาขอ ร้องให้เธออนไว้ชีวิตนาง แต่กลับถูกบิดาตราหน้าว่ารักผู้หญิงมากกว่าพ่อ เธอคนจึงขังแอนติโกเนไว้ในถ้ำ หวังให้นางตายในถ้ำ ผู้พยากรณ์แห่งธีบได้ทำนายและเตือนเธออนว่าการตัดสินของเธอจะนำมาความเคราะห์ร้ายให้กับเมือง รวมทั้งตัวของเธอเองก็ต้องเผชิญชะตากรรมเช่นกัน เหล่าทหารแนะนำ

ให้ครอบครัวปล่อยให้แอนทิโกเนเป็นอิสระเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงเคราะห์ร้ายอย่างที่คุณพยากรณ์ได้ทำนายไว้ แต่กลายเป็นว่าเมื่อเขาจะแก้ไขทุกสิ่งมันก็หายไปเสียแล้ว แอนทิโกเนผูกคอตาย ส่วนเสมอนลูกชายของเขาก็เสียใจจนฆ่าตัวตายตาม แต่เคราะห์กรรมของครอบครัวก็ไม่หมด เพราะเมื่อแม่เสียของเขารู้เรื่องที่เขาตายไป เธอก็เสียใจมากและฆ่าตัวตายตามลูกชายไป ส่วนครอบครัวที่รอดเขาก็ไม่อาจจะทนอยู่ได้ในฐานะของเจ้าผู้ครองแคว้น

Electra

หลังจากสงครามระหว่างกรีกและทรอยจบลง อะกาเมมนอนกลับมาซึ่งมาตุภูมิพร้อมกับชายชชะ โอเรสเทส อิเล็กทรา และไคลเทมเนสทรา ออกมาต้อนรับเขา เขามอบดาบคู่กายให้กับพระโอรสโอเรสเทสเมื่อแรกพบ และเมื่อเขาได้กลับเข้าไปพักผ่อนในพระราชวังของเขานั้นเอง พระแม่เสียและผู้รักของนางที่ชื่อเอจิสทัสได้สังหารอะกาเมมนอน โอเรสเทสถูกนำตัวออกจากพระราชวังโดยทันทีเพื่อความปลอดภัย ส่วนอิเล็กทราต้องทุกข์ทนอยู่ในพระราชวังเป็นเวลาหลายปี เอจิสทัสไม่ได้ฆ่าอิเล็กทราเพราะไคลเทมเนสทราได้ขอเอาไว้ เมื่อนางโตเป็นสาวมีคนมาสู่ขอนางทั้งกษัตริย์และเจ้าชาย แต่เอจิสทัสปฏิเสธที่จะยกนางให้กับใคร ยกเว้นชาวไร่คนหนึ่งที่มาสู่ขอนาง ดังนั้นอิเล็กทราจึงลัดฐานันดรมาเป็นเพียงทาส ทันทีที่นางออกจากพระราชวัง อิเล็กทราไปที่หลุมศพของบิดาตอนที่ถูกฝังอย่างแร้นแค้นไม่สมฐานะกษัตริย์หรือวีรบุรุษจากสงคราม

อิเล็กทราเฝ้ารอน้องชายของนางมานานนับปี รอให้เขากลับมาแก้แค้นแทนบิดาบังเกิดเกล้า โดยหารู้ไม่ว่าโอเรสเทสเองก็กำลังเดินทางมาจากเดลฟี ที่ซึ่งคำพยากรณ์ได้บอกกับเขาว่าเขาต้องแก้แค้นให้บิดา โอเรสเทสตั้งใจจะให้อิเล็กทราช่วยเหลือเขาในการแก้แค้นครั้งนี้ เมื่อเขาหาอิเล็กทราจนพบเขากลับไม่บอกว่าตัวเองเป็นใคร โดยบอกเพียงว่าเขาคือคนที่โอเรสเทสส่งมาถามไถ่ข่าวคราวของนาง อิเล็กทราบอกกับโอเรสเทสว่านางแต่งงานกับชาวไร่ซึ่งเป็นเพียงทาสธรรมดาคนหนึ่ง แต่เขาให้เกียรตินางทุกอย่างและไม่เคยแตะต้องนางแม้แต่บ่อย

อิเล็กทราให้สามีของนางไปตามพระอาจารย์ของอะกาเมมนอนมา เพราะเขาเคยช่วยเหลือโอเรสเทสให้ออกจากพระราชวังได้ เมื่อพระอาจารย์มาถึงเขาก็รู้ทันทีว่าชายหนุ่มคนนี่คือโอเรสเทสเมื่อได้ต้องแตะต้องใบหน้าและดาบคู่กายที่อะกาเมมนอนเคยยกให้เมื่อเขายังเด็ก ทุกคนวางแผนแก้แค้นแทนอะกาเมมนอน โดยที่พระอาจารย์ของอะกาเมมนอนบอกว่าวิธีเดียวที่โอเรสเทสจะสามารถเข้าถึงตัวของเอจิสทัสได้ก็คืองานพิธีบวงสรวงเทพเจ้าแบคคัส หรือไดโอนีซุส

ส่วนอิเล็คทราวางแผนให้คนไปบอกโคลเทมเนสทราว่านางให้กำเนิดบุตรชายแล้ว นางรู้ว่าโคลเทมเนสทราจะต้องมาหานางอย่างแน่นอน

เมื่อไอเรสเทสเดินทางไปถึงงานบวงสรวง เอจิสทัสก็เชิญให้ไอเรสเทสเข้าร่วมโต๊ะทันที เมื่อสบโอกาสไอเรสเทสก็สังหารเอจิสทัสทันที ส่วนโคลเทมเนสทรานั้นเมื่อนางมาถึงที่บ้านของอิเล็คทรา ทั้งคู่มิปากเสียงกันรุนแรง อิเล็คทราประณามการกระทำของมารดา ส่วนโคลเทมเนสทรานั้นก็กล่าวว่าการกระทำของนางนั้นถูกต้องแล้ว เมื่อนางถูกเชิญเข้าไปในบ้านเพื่อดูหน้าหลานของตน นางเห็นเพียงแต่ไอเรสเทสที่เตรียมสังหาร และในที่ สุดนางก็ตายลง ไอเรสเทสและอิเล็คทราเจ็บปวดกับการกระทำของตนเองมาก แต่ก็ไม้อาจจะฝันชะตากรรมได้ ไอเรสเทสออกเดินทางไปเพื่อไถ่บาป ส่วนอิเล็คทรากลับไปพระราชวัง

Medea (Pasolini, 1969)

เซนทอร์เล่ากำเนิดของเจสันให้เขาฟังเมื่อตอนเขาอายุห้าขวบ เขาเลี้ยงดูและสั่งสอนเจสันจนโตเป็นหนุ่ม เมื่อเจสันโตขึ้นเขาสั่งให้เจสันกลับไปหาลุงที่ยึดครองอาณาจักรของเขา ลุงของเขาสั่งให้เจสันเดินทางไปเอาขนแกะทองคำและเขาจะมอบบัลลังก์

เจสันออกเดินทางไปถึงเมืองคอลลิสของมีเดีย ซึ่งเป็นเมืองที่ดำรงด้วยความเชื่อโบราณและแปลกประหลาด มีเดียเป็นสตรีที่มีอิทธิฤทธิ์ และนางช่วยเหลือเจสันทุกอย่างในการขโมยขนแกะ และนางได้พาเขาหนี ซึ่งทำให้นางต้องฆ่าน้องชายของนาง หลังจากนั้นนางได้ตกเป็นชายาของเจสัน นางกลายเป็นผู้หญิงธรรมดาและไร้เวทย์มนตร์ใดๆทันทีเมื่อจากคอลลิสมา เจสันนำขนแกะไปให้ลุงของตัวเอง แต่เขากลับไม่เอาดินแดนแห่งนั้นเพราะเขาต้องการผจญภัยและแสวงหาสิ่งที่แปลกใหม่ต่อ

เจสันและมีเดียมีลูกชายด้วยกันสองคน และได้ย้ายไปอยู่ที่เมืองคอรีนธ์ เจสันตัดสินใจแต่งงานกับเจ้าหญิงกลอสเซ่ โดยมีข้ออ้างว่าเพื่อความสุขสบายของลูกทั้งสองคน ส่วนมีเดียนางถูกเนรเทศออกจากเมืองเพราะพระราชินีเห็นว่าเจ้าหญิงกลอสเซ่ร้องไห้ที่ต้องแต่งงานกับเจสัน พระราชินีคิดว่ามีเดียคือสาเหตุที่ทำให้เจ้าหญิงกลอสเซ่เสียใจ เมื่อมีเดียรู้ว่าเจสันกำลังทิ้งนาง นางจึงกลับมาใช้เวทย์มนตร์อีกครั้ง มีเดียให้ลูกๆของนางนำชุดไปให้เจ้าสาวของเจสัน เมื่อเจ้าหญิงกลอสเซ่ได้สวมชุดนั้นนางก็ได้วิ่งออกจากวังมาและกระโดดลงมาจากกำแพงเมืองตาย พระราชินีเช่นกัน เขาก็ได้กระโดดลงมาจากกำแพงเมืองฆ่าตัวตาย ส่วนมีเดียฆ่าลูกชายทั้งสองเพื่อเป็นการแก้แค้นเจสัน

The Trojan Women

หลังจากทรอยได้ล่มสลายลง พลเมืองชาวทรอยก็พลัดพรากจากกัน บ้างก็ถูกฆ่า บ้างก็ถูกนำไปเป็นทาส บ้างก็นำไปเป็นนางบำเรอ เฮคิวบาและชาวเมืองผู้หญิงคนอื่นๆ ต้องถูกนำไปเป็นทาสของโอดิสซียุส ระหว่างรอเรือของโอดิสซียุส เฮคิวบามองเห็นทรอยที่ล่มสลาย เธอคร่ำครวญและเสียใจต่อเหตุการณ์ทุกอย่าง

ลูกสาวของเธอคัสแซนดราถูกนำตัวไปเป็นเป็นสนมของอะกาเมมนอน ก่อนคัสแซนดราจะไป เธอปลอบมารดาของเธอว่าจงอย่าร้องไห้ และให้ภูมิใจว่าชาวทรอยตายเพื่อปกป้องคนอื่นๆ กรีกทำให้ชาวทรอยเป็นวีรบุรุษ เมื่อคัสแซนดราจากไป เฮคิวบาทนทุกข์ทรมานกับความเสียใจ นางถามหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าแต่เหมือนจะไม่มีเป็นผล อันโดรมาคีและลูกชายที่เกิดจากเฮคเตอร์เดินทางมาพบเฮคิวบา นางเล่าให้ฟังว่าโพลิกซีนาลูกสาวอีกคนของเฮคิวบาได้เสียชีวิตคาหลุมศพของอะคิลลิส อันโดรมาคีได้นำผ้าคลุมไปคลุมศพของนางแล้ว อันโดรมาคีบอกว่านางไม่อยากจะมีชีวิตอยู่ต่อไป ตายเสียดีกว่าต้องอยู่อย่างเจ็บปวดแบบนี้ เธอต้องไปเป็นสนมของลูกชายอะคิลลิส ทหารกรีกมาบอกนางว่าลูกชายของนางจะต้องถูกโยนจากกำแพงเมืองทรอย นางขัดขืนและจะไม่ยอมให้เป็นเช่นนั้น แต่ทหารบอกว่าหากไม่ยินยอม ศพของลูกนางอาจจะไม่มีหลุมศพและไม่มีพิธีกรรมใดๆ เลย ทำให้อันโดรมาคีต้องยอมและขอร้องให้เขาฝังโลงศพของเฮคเตอร์ลงไปพร้อมกับศพของลูกชายด้วย

ชาวทรอยเริ่มหิวน้ำ และขอน้ำจากทหารกรีกแต่ทหารไม่ให้ เฮเลนกลับใช้น้ำในอ่างชำระร่างกาย ชาวทรอยเมื่อเห็นเฮเลนทำเช่นนั้นก็พากันโกรธแค้น และตะโกนว่าจะฆ่านาง พวกผู้หญิงชาวทรอยเตรียมเข้ามาล้อมเฮเลน แต่ทหารกรีกช่วยนางไว้ทัน เมเนเลอัสมาหาเฮเลนพอดี เฮคิวบาบอกเมเนเลอัสว่าเฮเลนสมควรตายมากกว่าจะอยู่ เมเนเลอัสบอกว่าเขาจะฆ่าเธออย่างแน่นอน แต่เฮเลนขอพูดอะไรก่อนที่เมเนเลอัสจะตัดสินใจฆ่าเธอ เธอพยายามพูดโน้มน้าวเขา แต่เมเนเลอัสก็ยืนยันที่จะฆ่าเธอ เฮเลนหยิบมีดมาจ่อที่คอเพื่อจะสังหารตัวเอง แต่ว่าเมเนเลอัสไม่ยอมและบอกว่าเธอจะถูกฆ่าทันทีเมื่อถึงกรีก เฮคิวบาและชาวทรอยทุกคนรู้ว่าเมเนเลอัสจะไม่มีวันฆ่าเฮเลน เพราะคำพูดและท่าทางของเฮเลนนั้นควบคุมจิตใจผู้ชายอย่างเมเนเลอัสอย่างอยู่หมัด หลังจากนั้นศพของลูกชายอันโดรมาคีก็ถูกอุ้มมาให้เฮคิวบาทำพิธีศพ เธอฝังร่างของหลานชายไปพร้อมกับโลงศพของเฮคเตอร์ด้วยความโศกเศร้า เธอไม่เหลืออะไรอีกแล้วทั้งลูกๆ และหลานชาย หญิงชาวทรอยเตรียมออกเดินทาง ทิ้งซากแห่งความทรงจำไว้เบื้องหลัง

Iphigenia

เรื่องราวเกิดขึ้นหลังจากที่ปารีสพาเฮเลนไปทรอย กองทัพเรืออันเกรียงไกรของกรีกนำทัพโดยอะกาเมมนอน รวมตัว กันที่เมืองอูลิส (Aulis) เพื่อรอให้ลมพัด และพวกเขาจะได้มุ่งหน้าสู่ทรอย เหล่าทหารเริ่มอ่อนเพลียและหิว อะกาเมมนอนและทหารจำนวนหนึ่งไปปล้นแกะของนักบวช และได้ฆ่าควางตัวหนึ่งซึ่งเป็นควางของเทพีอาร์ทีมิสไป

เหล่าทหารทั้งหลายเริ่มหมดความอดทน และเรียกร้องให้อะกาเมมนอนรีบตัดสินใจ ทหารบางส่วนเริ่มเข้าข้างโอดิสซียุส อะกาเมมนอน เมเนลัสและทหารอาวุโสประชุมกันว่าจะต้องทำอะไรต่อไป ระหว่างการประชุมมีนักบวชเข้ามาส่งสารว่า อะกาเมมนอนต้องบูชาัญญูลูกสาวคนโต หากต้องการไปรบกับทรอย

อะกาเมมนอนส่งจดหมายไปให้เมเนลัสโคลเทมเนสทราว่านางจะต้อง ส่งอิฟิเจในอามา แต่งงานกับอะคิลลิส โดยที่ให้อิฟิเจในอาเดินทางมาคนเดียว แต่โคลเทมเนสทราไม่ยอมให้อิฟิเจในอาไปคนเดียว เพราะนางต้องการจัดการเรื่องพิธีแต่งงานตามที่มารดาควรทำแก่ลูกสาวของตน ระหว่างการเดินทางของโคลเทมเนสทรา อิฟิเจในอา และไอเรสเทสมาที่อูลิส อะกาเมมนอนเกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมให้ธิดาที่เขารักมากที่สุดเป็นเครื่องสังเวยแก่สงครามแห่งทรอย เขาให้คนรับใช้ส่วนตัวไปส่งจดหมายอีกฉบับเพื่อบอกให้เมเนลัสนำพระธิดากลับ แต่เมเนลัสรู้เรื่องนี้ก่อน เขาจึงขัดขวางไว้ อะกาเมมนอนจึงตัดสินใจจะเดินทางไปด้วยตนเองเพื่อดักขบวนของอิ ฟิเจในอา แต่ว่าสายไปเสียแล้วโคลเทมเนสทราและลูกๆของเขาเดินทางมาถึงอูลิสก่อนที่เขาจะออกเดินทาง ทำให้อะกาเมมนอนต้องปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามโชคชะตา

อะคิลลิสไม่รู้เรื่องการแต่งงานระหว่างเขาและอิฟิเจในอา เมื่อโคลเทมเนสทราเข้ามา ทักทายและถามเขาถึงเรื่องการแต่งงาน เขากลับปฏิเสธนาง ทำให้โคลเทมเนสทรารู้ว่าอะกาเมมนอนหลอกลวงเธอ ระหว่างที่เธอพูดคุยกับอะคิลลิส คนใช้ส่วนตัวของอะกาเมมนอนได้บอกความจริงทั้งหมดแก่โคลเทมเนสทรา อิฟิเจในอาบังเอิญผ่านมาได้ยินจึงรู้ความจริงทุกอย่าง นางจึงหนีเตลิดไปอย่างตกใจ

โคลเทมเนสทราขอรั้งให้อะคิลลิสช่วยเหลืออิฟิเจในอา ชายหนุ่มยินดีที่จะช่วยเหลือ อิฟิเจในอาขอชีวิตจากบิดาของนาง แต่ทำยที่สุดเมื่อนางเห็นว่ากองทัพกรีกเรียกร้องที่จะได้ชีวิตของนาง อิฟิเจในอา ก็ตัดสินใจยอมเป็นเครื่องสังเวยแก่สงครามนี้ แต่อะคิลลิสกลับบอกว่าเขาจะไม่ยอมให้นำนางตายเด็ดขาด แต่อิฟิเจในอาปฏิเสธการช่วยเหลือจากเขาเพราะไม่อยากให้ชายหนุ่ม

ต้องถูกทหารทั้งกองทัพฆ่าตายอย่างเปล่าประโยชน์ ก่อนอิพิเจในอากาศไปนางขอร้องไม่ให้แม่ของนางไว้ทุกข์ให้นางและไม่ให้เกลียดบิดา เลี้ยงโอรสเทสให้เป็นชายหนุ่มที่กล้าหาญและฝากหอมิเล็กทราแทนนางด้วย

เพลงพิศواس

บุญเสรี พ่อเลี้ยงผู้มั่งคั่งแห่งเมืองเชียงใหม่ได้พาปรารณาเข้ามาอยู่ในบ้านในฐานะภรรยาคนใหม่ ทำให้ธันนทร์ลูกชายของเขาไม่พอใจเป็นอย่างมาก ธันนทร์เป็นลูกชายของบุญเสรี และเจ้าเดือนดารา ภรรยาผู้ล่วงลับไปแล้ว เขามีคูรักชื่อเจ้าพวงแก้ว ทั้งคู่ตั้งใจจะแต่งงานกันเมื่อเจ้าพวงแก้วเรียนจบ

ธันนทร์ไม่เคยยอมรับในตัวของปรารณา ส่วนปรารณาอดทนและพยายามพูดให้ธันนทร์เข้าใจ ว่าที่เธอมาเป็นภรรยาของบุญเสรีก็เพราะเขามีพระคุณต่อเธอ แม้ว่าปรารณาจะอยู่ในบ้านในฐานะภรรยาอย่างสะดวกสบาย แต่เธอก็ไม่มีความสุขนักในเรื่องงบนเดียวกับสามี ในคืนวันเกิดของธันนทร์ที่อายุครบ 23 ปี ปรารณาขึ้นไปร้องเพลง ซึ่งทำให้ธันนทร์แอบประทับใจในเสียงของเธอ เพราะปรารณาเป็นอดีตนักร้อง ส่วนธันนทร์ก็รักในดนตรีและชอบร้องเพลงเช่นกัน ปรารณาและธันนทร์ต้องอยู่บ้านด้วยกันสองคน เพราะบุญเสรีต้องไปทำธุระและค้างที่อื่น คืนนั้นทั้งคู่ทะเลาะกันรุนแรง จนทำให้ปรารณาเกือบออกจากบ้าน แต่ธันนทร์ห้ามไว้ทัน เขาแผลใจอ่อนและอ่อนไหวไปกับแม่เลี้ยงคนสวย ทั้งคู่จึงตกเป็นของกันและกัน หลังจากนั้นทั้งคู่ก็สนิทสนมกันมากขึ้น หากมีโอกาสทั้งคู่ก็จะลักลอบพบกัน จนในที่สุดปรารณาก็ตั้งครรภ์ เมื่อปรารณาคลอลูกชายออกมา ธันนทร์ก็แทบไม่มีเวลาให้เจ้าพวงแก้ว เขาเพื่อน้องชายคนใหม่มากทำให้เจ้าพวงแก้วเริ่มสงสัยในตัวของธันนทร์ที่นับวันก็ยิ่งเปลี่ยนไป ในที่สุดเจ้าพวงแก้วแอบไป เห็นว่าปรารณาและธันนทร์กำลังพลอดรักกันอยู่ เธอเสียใจมากจึงไปบอกบุญเสรี เขาจึงเรียกปรารณามาสอบถามถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ของเธอและธันนทร์ แต่เธอปฏิเสธและบอกว่าธันนทร์ต่างหากที่เป็นฝ่ายหลงรักเธอ ธันนทร์ที่แอบฟังอยู่โกรธปรารณามาก จนตัดสินใจแต่งงานกับเจ้าพวงแก้วทันที

ในคืนที่ธันนทร์ตัดสินใจประกาศหมั้นและแต่งงานกับเจ้าพวงแก้ว ปรารณาเสียใจมาก เธอขอร้องให้ธันนทร์ไม่แต่งงานกับเจ้าแก้ว และบอกว่าแท้จริงแล้วเธอรักธันนทร์เพียงคนเดียว แต่ธันนทร์ไม่เชื่อ เขาบอกว่าหากจะปรารณาอยากให้เขาเชื่อ เธอจะต้องไปฆ่าลูกที่เกิดมาเสียก่อน เพื่อเป็นการพิสูจน์ความจริงใจและพิสูจน์ว่าเด็กคนนั้นไม่ได้เกิดจากตัณหาและไม่ได้เกิดมาเพราะปรารณาจะให้มาเอาสมบัติ ปรารณาตัดสินใจทำตามเพื่อพิสูจน์ความรักของตัวเองทันที ตอนเช้า

ปรารภนาเป็นคนโทศัพทไปแจ้งตำรวจถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเล่าความจริงทุก อย่างให้บุญเสรี ฟัง ทำยที่สุดปรารภนาถูกตำรวจจับ ส่วนธนันท์เองก็ยอมรับในตัวของปรารภนา เขาก็ยอมมอบ ตัวพร้อมกับปรารภนาด้วย บุญเสรีจึงทุกข์ทรมานต้องอยู่ตัวคนเดียวในทำยที่สุด

ชั่วฟ้าดินสลาย

ระหว่างที่นิพนธ์เดินทางมาพักที่ปางไม้ของพะไป ในจังหวัดกำแพงเพชร ติ พยผู้เป็นคนรับ ใช้เก่าแก่เล่าเรื่องราวโศกนาฏกรรมความรักของพะไป ส่างหม่อง และยุพดีให้เขาฟัง

ส่างหม่องหลานชายคนเดียวของพะไปที่เขารักราวกับลูกในไส้ และส่างหม่องเองก็รักพะ ไปราวกับบิดาบังเกิดเกล้าเช่นกัน ส่างหม่องเป็นชายหนุ่มรูปงาม มีศีลธรรม และไม่เคยข้องแ และสนใจในเรื่องผู้หญิง ผิดกับชายหนุ่มคนอื่นในวัยเดียวกัน และตรงกันข้ามกับพะไปที่เก่งเรื่อง ผู้หญิงเป็นที่หนึ่ง พะไปเป็นห่วงหลานชาย กลัวว่าส่างหม่องจะไม่มีภรรยา เขาก็เดินทางไปพระ นครเพื่อหาหญิงสาวในตระกูลผู้ดีให้ส่างหม่อง แต่พะไปกลับกลับมาพร้อมกับยุพดี ภรรยาคนใหม่ ของเขาที่พบในงานเลี้ยง ส่างหม่องและยุพดีเริ่มสนิทสนมกัน จนเกิดอาการหวั่นไหว ทั้งคู่เก็บซ่อน ความชอบพอซึ่งกันและกันไว้ในใจ

กระทั่งวันหนึ่งพะไปเชิญครอบครัวของท่านข้าหลวงให้มาเที่ยวที่ปางไม้ เพื่อหวังที่จะหมั้นหมาย พันทิพย์ผู้เป็นลูกสาวของท่านข้า หลวงให้ส่างหม่อง ระหว่างที่พะไปพาครอบครัวของท่านข้าหลวง ไปพักแรมในป่า ส่างหม่องเกิดไม่สบาย ยุพดีจึงดูแลส่างหม่องเป็นอย่างดีทำให้ทั้งคู่ใกล้ชิดกัน พะ ไปตัดสินจะไปพระนครเพื่อเจรจาเรื่อง การแต่งงานของพันทิพย์และส่างหม่อง เขาต้องการให้ยุพดี ไปด้วย แต่ยุพดีแกล้งทำว่าเธอตั้งครรภ์ทำให้พะไปต้องไปพระนครคนเดียว

ระหว่างที่พะไปไม่อยู่ ส่างหม่องและยุพดีลักลอบมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง คนรับใช้เห็นความ สนิทชิดเชื้อจนเกินเลยของทั้งคู่ ทิพย์จึงเตือนให้ส่างหม่องลดความใกล้ชิดกับอาสะไ้กลง แต่กลับ ทำให้ส่างหม่องโกรธ เมื่อพะไปกลับมาที่ปางไม้ มะขินสาวใช้ผู้ซื่อสัตย์เป็นคนเล่าเรื่องการลอบเล่น ชู้ระหว่างยุพดีและส่างหม่อง ทำให้พะไปโกรธมากแต่ไม่ได้ปักใจเชื่อ เขาวางแผนว่าจะไปทำธุระ เรื่องงานหมั้นของหลานชายที่อื่น ซึ่งเป็นโอกาสให้ส่างหม่องและยุพดีมีโอกาสอยู่ด้วยกันอีก คั้นนั้น ระหว่างที่ทั้งคู่กำลังนอนกอดกัน พะไปกลับมาปางไม้เจียบๆ และแอบดูทั้งคู่ในเรือนพักของส่าง หม่อง พะไปตัดสินโทษครั้งนี้ด้วยการล่่ามไซ้ตรวนให้ทั้งคู่อยู่ด้วยกันชั่วฟ้าดินสลาย ในช่วงแรกทั้งคู่ มีความสุขราวกับหนุ่มสาวที่เพิ่งแต่งงานใหม่ๆ แต่ต่อมาความลำบากของการผูกติดกันทำให้ ทั้ง คู่เริ่มมีปากเสียง และทะเลาะกันรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสจึงเกิดขึ้นแทน ความสุขในตอนแรก จนทำให้ส่างหม่องต้องเข้าไปขอร้องให้พะไปให้อภัยและให้กุญแจแก่พวกเขา

พะไปปฏิเสธคำขอร้องของช่างหม่อง ความอึดอึดนี้ทำให้ช่างหม่องและยุดีตัดสินใจหนี แต่ทั้งคู่อึดหนีไปไม่รอดเพราะทะเลาะก่อน

ในที่สุดยุดีก็ตั้งครุฑช่างหม่องจึงตัดสินใจพายุดีไปพบพะไปอีกครั้งเพื่อขอปิ่นที่พะไปเคยยื่นให้ เพราะรู้ว่าพะไปจะไม่มีทางให้กุญแจแก่เขาทั้งสองแน่นอน ช่างหม่องพายุดีกลับมาที่เรือนของเขา และขอให้ยุดีฆ่าเขา แต่ยุดีกลับฆ่าตัวตายเสียเอง ช่างหม่องอุ้มศพของยุดีไปให้พะไปเพื่อขอกุญแจ แต่พะไปไม่ยอมให้ เขาจึงนอนหลับไปพร้อมกับศพของยุดี เมื่อตื่นขึ้นมาเห็นศพที่เฝ้าอึด เขาก็เสียสติวิ่งหายไปในปีสามวันสามคืน และกลายเป็นคนบ้าในที่สุด ส่วนศพของยุดีถูกฝังอยู่ที่ท้ายป่าไร่พิธทางศาสนาใดๆ

ละครโทรทัศน์

Mourning Becomes Electra

เรื่องราวเกิดขึ้นในบ้านของตระกูลแมนนอนแถบนิวอิงแลนด์ ช่วงสงครามกลางเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้เอชรา แมนนอน ประมุขของบ้านและไอริน แมนนอน ลูกชายคนเดียวของบ้านออกเดินทางไปรบ ทิ้งให้คริสตินภรรยาและลาวิเนีย ลูกสาวอยู่ที่บ้านตามลำพัง ช่วงนั้นสงครามกลางเมืองได้จบลงแล้ว คริสตินแอบไปนิวยอร์กเพื่อไปพบกับกัปตันบรันท์ ทั้งคู่ลักลอบเป็นชู้กัน ลาวิเนียแอบตามไปจึงรู้ว่าคริสตินมีชู้

เมื่อกลับมาที่บ้านเซพท์คนรับใช้ภายในบ้านแอบบอกให้ลาวิเนียทราบว่กัปตันบรันท์มีไบหน้าคล้ายคลึงกับเอชราและไอริน ไม่นานกัปตันบรันท์อาจจะเป็นลูกชายของเดวิด แมนนอนกับมาเรีย บรานทอมก็เป็นได้ กัปตันบรันท์เข้ามาพอดีทำให้เซพท์ต้องหยุดเล่า เมื่อลาวิเนียคุยกับบรันท์แล้วทำให้เธอความจริงทั้งหมดว่าบรันท์ต้องการมาทวงสิทธิ์และแก้แค้นพ่อของเธอ ลาวิเนียไปพบคริสตินและเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง รวมทั้งเรื่องที่เธอรู้ว่าแม่เป็นชู้กับบรันท์ เธอจะบอกพ่อ แต่ถ้าหากว่าคริสตินเลิกคบกับบรันท์ได้จริงๆเธอจะยกโทษให้เพราะเห็นแก่เอชรา คริสตินวางแผนจะฆ่าเอชรา เธอให้บรันท์ไปเอายาที่เธอสั่งมาให้เธอ

เมื่อเอชรากลับมา ลาวิเนีย ตีใจมากผิดกับคริสตินที่เธอรู้สึกรังเกียจสามีตัวเองมากขึ้น หลังจากแต่งงาน คินนั้นคริสตินเอายาให้แมนนอนกินและเขาก็ร้องเรียกให้ลาวิเนียมาช่วย ลาวิเนียขึ้นมาได้ทันเห็นว่ามีกล่องยาอยู่ในมือของคริสตินเธอก็รู้ทันทีว่าแม่ได้วางยาพ่อ

ไอรินกลับมางานศพของเอชรา ลาวิเนีย ยพยายามจะบอกทุกอย่างแก่น้องชาย แต่สายเกินไป เพราะไอรินและคริสตินได้คุยกันแล้ว ไอรินรักแม่มาก พอๆกับคริสตินที่รักไอรินเหมือนกัน

คริสตินในใส่ความลาวิเนียว่าลาวิเนียเป็นบ้าและพยายามว่าเธอคบชู้ ไอรินให้สัญญากับแม่ว่าจะไม่
 โกรธหากแม่ทำอะไรผิด เมื่อลาวิเนียหาโอกาส สอญไอรินได้เธอก็เล่าความจริงทุกอย่าง แต่วันที่ไม่
 เชื่อก เขาจึงหาโอกาสพิสูจน์ความจริง ลาวิเนียจึงตกลง ไอรินจึงได้เห็นกับตาในคืนวันหนึ่งที่คริสติน
 แอบไปพบบรันท์ คืนนั้นไอรินจึงจัดการฆ่าบรันท์โดยทันที เมื่อกลับถึงบ้านคริสตินจึงรู้ว่าลาวิเนีย
 และไอรินเป็นคนฆ่าบรันท์ เธอจึงฆ่าตัวตายตาม

ลาวิเนียและไอรินออกเดินทางไปเที่ยว ระหว่างการเดินทางนี้ลาวิเนียค่อยๆเปลี่ยนมา
 เป็นคริสตินโดยสมบูรณ์แบบ 'ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหรือนิสัย ไอรินก็ค่อยๆเปลี่ยนมาเป็นเอชราพ่อของ
 เขา เมื่อกลับมาถึงบ้านคริสตินจะแต่งงานกับปีเตอร์และเริ่มชีวิตใหม่ แต่ทำให้ไอรินรู้ว่าเขากำลัง
 หลงรักพี่สาวที่มีลักษณะคล้ายกับแม่ของเขาเอง เขาจึงสั่งไม่ให้ลาวิเนียพบปีเตอร์อีกไม่อย่างนั้นปี
 เทอร์จะรู้ความจริงทั้งหมด ลาวิเนียอยากให้อิรินตาย ไอรินเองรู้ว่าคริสตินกำลังพูดผ่านร่างของ
 ลาวิเนีย เขาจึงฆ่าตัวตายในห้องทำงานของเอชรา หลายวันถัดมาหลังงานศพของปีเตอร์ ฮาเซล
 น้องสาวของปีเตอร์เข้ามาบอกว่าลาวิเนียจะไม่ได้แต่งงานกับปีเตอร์ เพราะคำสาปของตระกูลแมน
 นอนจะทำให้ชีวิตคู่พัง เมื่อปีเตอร์มาถึงลาวิเนียก็ขอให้เขาแต่งงานกับเธอตอนนี้ และแสดงอาการ
 ประหลาดจนทำให้ปีเตอร์กลัวและกลับบ้านไป ลาวิเนียรู้ว่าเธอคือแมนนอนคนสุดท้าย ดังนั้นเธอ
 ต้องลงโทษตัวเอง และผูกติดกับบรรพบุรุษที่นี้ตลอดไป

Medea (Lars Von Trier, 1988)

มีเดียเล่าเรื่องของเธอให้กับเอจัสฟัง จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นเมื่อเธอหนีจากเมืองคอรีนธ์
 ขึ้นชมเจสัน เพราะเขาทำให้บ้านเมืองของพระองค์ร่ำรวยมากขึ้น และตั้งใจจะให้ลูกสาวของ
 พระองค์อภิเษกกับเจสัน แต่เจสันแต่งงานและมีลูกชายกับมีเดียสองคน พระองค์จึงเดินทางไปหา
 นางเพื่อให้นางออกจากเมือง มีเดียขอเวลาเธอหนีเพียงหนึ่งวัน ซึ่งในหนึ่งวันนี้มีเดียได้ใช้เวลาไป
 กับการผสมยาพิษ นางมอบมงกุฎแต่งงานให้ กับเจ้าหญิงกลอสเซ่ โดยให้ลูกชายของนางนำไปให้
 เมื่อเจ้าหญิงได้สวมมงกุฎนั้นก็เกิดความทรมานและได้สิ้นพระชนม์ลง พร้อมทั้งกษัตริย์เค
 รอนเช่นกันที่ตามมาช่วยพระธิดา มีเดียพาลูกชายทั้งสองคนของนางหนีไป และนางได้ฆ่าลูกชาย
 ทั้งสองของตัวเอง ส่วนตัวนางนั้นได้หนี ไปพร้อมกับเอจัส ทิ้งให้เจสันทรมานทรมานกับศพของเจ้าสาว
 และศพของลูกชายทั้งสองของเขา

Helen of Troy(2003)

คัสแซนดราทำนายไว้ว่าน้องชายที่เพิ่งเกิดมาจะนำความพินาศสู่ทรอย ดังนั้นกษัตริย์ไพรอัมต้องฆ่าเขาก่อนที่เขาจะโตขึ้น กษัตริย์ไพรอัมสั่งให้ทหารนำเด็กทารกไปโยนที่ ยอดเขาที่สูงสุด แต่ทหารคนนั้นกลับวางเด็กน้อยไว้บนยอดเขา ซึ่งคนเลี้ยงแกะเก็บเด็กทารกคนนั้นไปเลี้ยงไว้จนโต ตั้งชื่อว่าปารีส ครั้งหนึ่งที่เขาตามแกะเข้าไปในถ้ำ และเผลอหลับไปทำให้เขาฝันถึงเทพีสามองค์ ได้แก่ เฮรา อธีนา และอะโฟรไดติ แต่ละองค์เสนอสินบนให้เขา แต่เขาก็เลือกอะโฟรไดติ เพราะนางเสนอเฮเลน สาวที่งดงามที่สุดในโลกให้เขา

เฮเลนกำลังโตเป็นสาวรุ่น ตอนที่อะกาเมมนอนมาสู่ขอไคลเทมเนสทรา ความงามของนางติดตามจิตใจทั้งอะกาเมมนอนและเมเนเลอัส ในคืนวันอภิเษกสมรสของไคลเทมเนสทราและอะกาเมมนอน เฮเลนถูกเธเซอสลักพาตัวไป ส่วนปารีสเดินทางไปที่ทรอยเพื่อทวงวักวาระทิงของเขาคืน ทำให้เขาต้องเข้าประลองฝีมือการต่อสู้กับเฮคเตอร์พี่ชายของตน และปารีสก็ชนะ ทำให้เขารู้กำเริบที่แท้จริงของตนเองว่าเขาคือเจ้าชาย

เมื่อเฮเลนเติบโตเป็นสาวเต็มตัวและพร้อมที่จะเป็นเจ้าสาวของเธเซอส แต่เขากลับปฏิเสธนางเพราะเขารู้ว่านางจะต้องมีคู่ชีวิตที่เหมาะสมกว่าเขา ต่อมาพอลลักซ์บุคเข้ามาชิงตัวเฮเลนคืน และฆ่าเธเซอสตาย ส่วนพอลลักซ์เองก็ถูกเธเซอสฆ่าตายเช่นกัน เฮเลนจึงต้องกลับไปอยู่กับบิดาที่สปาร์ตา เมื่อพอลลักซ์ตายไปกษัตริย์แห่งสปาร์ตารู้สึกเสียใจและทำให้เขาประกาศ ยกนางให้กษัตริย์องค์ใดก็ได้ที่อยากได้นาง เป็นที่มาของคำปฏิญาณแห่งเฮเลน นางตกเป็นชายาของเมเนเลอัสอันเนื่องมาจากการเดิมพัน และนางก็ต้องเดินเปลือยกายในงานอภิเษกสมรสให้กษัตริย์จากเมืองอื่นๆเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่านางมีค่าพอที่พวกเขาจะปกป้องไว้ ในงานนี้ เฮเลนได้ พบกับปารีสเป็นครั้งแรก นางจำได้ว่าเขาคือใคร เพราะต่างก็เคยพบกันมาก่อนในภาพนิมิตที่อะโฟรไดติได้สร้างขึ้นเมื่อหลายปีก่อน เมเนเลอัสและอะกาเมมนอนวางแผนที่จะฆ่าปารีส แต่เฮเลนช่วยเขาไว้ได้ ทั้งคู่จึงหนีไปทรอยด้วยกัน แต่พายุก็พัดทำให้เรือของปารีสไปติดเกาะ

ตาม “ปฏิญาณแห่งเฮเลน ” เมื่อนางได้หายไปไม่ว่าจะโดยสมัครใจหรือถูกลักพาตัว กองทัพของกษัตริย์ที่ลงนามไว้จะต้องนำกองทัพไปร่วมรบเพื่อชิงตัวเฮเลนกลับมา เมื่อกองทัพเรือของกรีซกำลังมุ่งหน้าสู่ทรอย ปารีสและเฮเลนรีบกลับไปทROY เพื่อเตือนให้ทุกคนทราบ คัสแซนดราสั่งให้นำเฮเลนไปคืนแก่เมเนเลอัส เพื่อที่ทROYจะไม่พินาศตามคำพยากรณ์ กองทัพกรีกส่งเมเนเลอัสและโอดิสซุสมาทวงเฮเลนคืน แต่เพราะความรักที่เฮเลนมีต่อปารีส กษัตริย์ไพรอัมจึงไม่ส่งนางคืนให้กองทัพกรีก ดังนั้นสงครามจึงเกิดขึ้น และทROYเป็นฝ่ายชนะ จึงไม่มีใครเชื่อคัสแซนดราอีกต่อไป

สงครามยืดเยื้อมาเป็นสิบปี แต่กองทัพกรีกไม่เคยเข้ามาในกำแพงเมืองทรอยได้เลย ทั้งฝ่ายกรีกและฝ่ายทรอยรู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับสงครามนี้ จึงยื่นข้อเสนอให้ปารีสกับเมเนเลอัสสู้กันตัวต่อตัวเพื่อเฮเลน และเพื่อยุติสงครามนี้ แต่อะคาเมมอนอนเล่นไม่ซื้อเอาหอกอาบยาให้ เมเนเลอัสใช้ในการประลองกับปารีส เมื่อหอกพลาดไปโดนปารีสทำให้เขาหน้ามืดและไม่สามารถสู้ต่อได้ เมเนเลอัสไม่ฆ่าเขาเพราะถือว่าไม่ยุติธรรมแก่ปารีส การสู้จึงยุติลงเฮคเตอร์ขอต่อสู้แทนน้องชาย เขาทำสู้กับอะคาเมมอน แต่อะคิลลิสขอสู้แทน และเฮคเตอร์ก็ตายจากการประลองครั้งนี้ คินนัปารีสขอทำรบกับอะคิลลิส อะคิลลิสถูกธนูของปารีสที่ซุ่มทำทำให้เขาต้องตาย ส่วนปารีสก็ถูกอะคาเมมอนแทงตายระหว่างพาเฮเลนหนีออกจากกองทัพกรีก จากนั้นกองทัพกรีกทำที่ว้ายกองทัพกลับ เหลือเพียงม้าไม้ขนาดใหญ่และทหารคนหนึ่งทิ้งไว้หน้าเมืองทรอย ทหารกรีกได้บอก กับกษัตริย์ไพรอัมว่าม้าไม้นี้เป็นสิ่งที่กองทัพกรีกสร้างถวายแก่เทพีอธีน่า แต่ที่ต้องทำตัวใหญ่ก็เพื่อที่ว่าชาวทรอยจะไม่สามารถนำม้าไม้เข้าไปในเมืองได้ คำพูดจากทหารกรีกทำให้กษัตริย์ไพรอัมรู้สึกว่าถูกหยาม จึงสั่งให้ชาวเมืองรื้อกำแพงเมืองเพื่อนำม้าไม้ตัวนี้เข้าไปให้ได้

คินนัปเมืองทรอยได้พินาศลงตามคำทำนายของคัสแซนดร้า ชาวกรีกที่หลบซ่อนตัวอยู่ในม้าไม้ออกมาฆ่าชาวทรอยที่กำลังหลับใหลเพราะความมึนเมา อะคาเมมอนตามหาเฮเลนแล้วขมขื่นนาง ไคลเทมเนสทราตามมาที่ทรอยแล้วสังหารเขา เพราะเธอยังแค้นที่เขาฆ่าอิฟิโนอา ส่วนเฮเลน ทำยที่สุดแล้วนางก็ไม่เหลือใคร นอกจากเมเนเลอัส นางจึงกลับไปอยู่กับเขา

Medea (Van Gogh, 2005)

เจสันเข้ามาในชีวิตของมีเดียโดยเสนอการช่วยเหลือพ่อของเธอที่กำลังมีข่าวว่าติดสินบน แต่มีเดียอ้อมยราพของเธอมีเดียปฏิเสธ เพราะเขารู้ดีว่าเจสันเข้ามาช่วยโดยหวังผลอย่างอื่น เเจสันสนิทสนมกับมีเดียมากขึ้น และขอคบหากับเธอ เจสันต้องการให้มีเดียช่วยหาเสียงให้เขาเป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ มีเดียตอบตกลงเพราะหลงในเสน่ห์ของเจสันตั้งแต่ครั้งแรกที่พบ

ระหว่างการหาเสียงนั้นมีเดียกำลังตั้งท้องและต้องดูแลพ่อที่เริ่มป่วย เธอจึงให้แอน มิเดิ้ลลิ่งค์ เพื่อนสาวคนสนิทเข้ามาช่วยเจสันหาเสียงอีกแรง แอนแอบชอบเจสันเพราะเสน่ห์ของเขาเช่นกัน ทั้งคู่เริ่มมีข่าวกัน แต่เจสันไม่ได้ทำอะไรเกินเลยมากไปกว่าจูบ มีเดียและแอนเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเจสัน แอนประชุมกรรมการพรรคและกล่าวหาว่าเจสันเป็นพวกเผด็จการ เธอไล่เจสันออกจากพรรคและตั้งให้เจสันมา ซึ่งเป็นศัตรูของเจสันเป็นหัวหน้าแทน

เจสันตั้งพรรคใหม่ภายใต้ชื่อ “เจสัน” มีเดียให้การช่วยเหลือเขาอย่างดี จนเจสันขอมีเดียแต่งงานในงานเลี้ยงกรรมการพรรค และพรรคของเขาได้คะแนนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เจสันอยากเป็น

นายกรัฐมนตรีมากจนทำให้มีเดียเขา ซีดีที่มีข้อมูลแสดงว่ามิดเดิลลิงก์พ่อของแอนรับสินไปให้มิดเดิลลิงก์ดู มีเดียคิดว่าซีดีนี้จะทำให้มิดเดิลลิงก์หมดอนาคตทางการเมือง เมื่อแอนรู้ว่าพ่อของเธอกำลังลำบาก เธอตัดสินใจฆ่าเจนส์มาและนำซีดีที่เก็บข้อมูลว่าเจนส์มา และเจสันเองก็มีบัญชีที่แสดงว่าเขารับสินบนเช่นกัน ทำให้แอนมีอำนาจเหนือเจสัน คินนันเจสันจึงนัดแอนมาคุยและทั้งคู่ก็มีความสัมพันธ์กัน วันถัดมาเจสันและมิดเดิลลิงก์ตกลงเป็นพันธมิตรกัน โดยเจสันจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี และจะแต่งงานกับแอน มีเดียตกใจมากที่เห็นเจสันประกาศเป็นนายกและจะแต่งงานกับแอนออกอากาศ เธอตัดสินใจไปหาเฟดเดอริก ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของเธอ แต่เขาต้องออกไปทำธุระ บอกให้เธอรอ เธอจึงแอบเอายาพิษชนิดหนึ่งไป

มีเดียนำยาพิษป้ายที่สร้อยคอของเธอ ซึ่งเจสันเคยให้ในงานแต่งงาน เธอให้เจสันเอาสร้อยคอเส้นนี้ไปให้แอนเพื่อเป็นของขวัญ เมื่อแอนได้ใส่ก็ทุรนทุรายด้วยความเจ็บปวด ส่วนมีเดียก็นำยาพิษไปใส่ขวดนมของลูกและให้ลูกแฝดของเธอกิน และมีเดียกินตาม

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวณัฐพร ลิ้มประสิทธิ์วงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2529 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมที่โรงเรียนจิตรลดา เอกภาษาฝรั่งเศสในปีการศึกษา 2547 จากนั้นศึกษาต่อปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เอกวิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ และการศึกษาในปี2551 ก่อนจะเข้าศึกษาต่อในคณะนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อสารการแสดง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี2552